

Advokátní kancelář **JELÍNEK & Partneri**

Profil

**Právnická firma
roku 2014:**

reportáž, kompletní
výsledková listina (str. 11)

Blázek®

Leos Haver
2005
♡

WWW.BLAZEK.CZ

obsah

úvodník

- 2 At žije neodpovědnost

názory

- 5 Jak kráglóváci přicházejí do módy
6 Občanský zákoník – co s ním?
9 „Zmlátím tě do krve!“

právníká firma roku 2014

- 11 Reportáž a výsledková listina

rozhovor

- 21 Rozhovor s Janem Myškou a Tomášem Otrubou
25 Jaromír Císař: „Snažíme se navázat na noblesu, která je s advokátním stavem neodmyslitelně spjatá“

aktuálně

- 28 Martin Šolc se stal viceprezidentem Mezinárodní advokátní komory (IBA)
28 JUDr. Antonín Mokry se stal viceprezidentem CCBE
29 Slavnostní předání cen výhercům soutěže Randovy nadace při Spolku českých právníků VŠEHRD

lidé

- 31 Kdo kam

profil

- 39 Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o.

z právní praxe

- 45 Zachování písemné formy při elektronickém právním jednání dle NOZ
46 Právní úprava hypotečních úvěrů a její změny v souvislosti s novou směrnicí
49 Poznámka k souhlasům s převodem podílu ve společnosti s. r. o. v případě jediného společníka
50 Jak dát zaměstnanci platnou výpověď?
53 Otazníky nad neplatným určením rozhodce třetí stranou
57 Zápis manželských smluv do veřejného seznamu a jeho důsledky ve vztahu k třetím osobám

- 61 Nová úprava poskytování informací při tvorbě a prodeji investičních produktů
65 Náhrada škody za porušení smluvní povinnosti a její limity
69 Prakticky k novele občanského zákoníku z hlediska podnikového práva
70 K možnosti změny společenské smlouvy vícečlenné společnosti s ručením omezeným rozhodnutím per rollam
74 Převod družstevního podílu v bytovém družstvu a jeho důsledky
77 Péče řádného hospodáře a zákaz odstoupení z funkce člena orgánu obchodní korporace v době nevhodné
83 Možnost vzdání se práva na předčasné jednostranné ukončení smlouvy
84 Jmenování statutárního orgánu soudem
86 Jak se domoci svých nároků po dopravní nehodě
89 Přece jen jsou některé rozhodčí doložky k „soukromým“ rozhodcům platné
93 Promlčení v novém občanském zákoníku
97 K nové právní úpravě fúze spolků
98 Komparace dosavadní a nové právní úpravy aplikace vertikální a horizontální spolupráce mezi veřejnými zadavateli
101 K možnostem změny podané nabídky na plnění veřejné zakázky v rámci jednacího řízení bez uveřejnění
105 Jak je to s předmluvní odpovědností v NOZ?
108 Vymahatelnost zákazu přetahování zaměstnanců – první rozhodnutí v nejvyšší instanci v SRN
112 Přestupky a správní delikty po novele zákona o zaměstnanosti
115 Když pohár trpělivosti zaměstnavatele přeteče
117 Ručení členů společenství vlastníků za dluhy společenství
118 Obsazování dozorčí rady akciové společnosti zaměstnanci společnosti dle právní úpravy účinné od 1. 1. 2014
120 Mediátor nebo rozhodce?
122 Rozdělení likvidačního zůstatku akcionářům při nepředložení akcii na výzvu likvidátora

judikatura

- 124 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu

lifestyle

- 140 FREYWILLE
147 Profesionální bankovní služby od UniCredit Bank šité na míru advokátům
148 Louis Erard – klasika, jež znamená dokonalost
150 Moderní způsob vykazování práce advokátů
152 Lexus NX
154 Ecocity Malešice: Jak bydlet zdravě s nízkými provozními náklady
156 Prestižní soutěž „Best of Realty – Nejlepší z realit“ zná vítěze letošního ročníku
158 Nové kancelářské budovy v hlavních městě
160 Expobank – nový hráč na českém bankovním trhu
163 Úsměvy přes celou tvář
165 Moravskoslezský kraj: Na cestě k regionu atraktivnímu pro investice a podnikání v rozvojových zónách
168 Nový rezidenční projekt Tulipa Třebešín
172 Svěřenské fondy. Aby mohly chránit, musí být samy ochráněny.

At' žije neodpovědnost

Kdyysi dávno lidé odpovídali za své činy. Kdysi dávno zvažovali, zda jejich jednání nemůže vyvolat jiné důsledky, než předpokládali, a pokud ano, činili kroky, aby se tak nestalo. Kdysi dávno lidé akceptovali, že je třeba věci dělat s rozmyslem, a pokud se jim to zcela nepodaří, mohou nést následky za své činy. Kdysi dávno byly následky za nesprávná jednání lidí v přímé úměře se závažností činu, a to dokonce i tak, že vesměs nejzávažnější následky byly důsledkem jednání, které bylo většinou populace považováno za jednání nejvíce zavrženíhodné.

Možná to idealizují, ale výše uvedené tak nějak vyplývá z historických pramenů. Excesy sice byly a budou, ale názory na to, co je správné, a co špatné se zřejmě v nezanedbatelné míře shodovaly tady i tam.

Konečně, v našem kulturním prostoru jsme si vystačili s desaterem a vypustíme-li pro někoho příkázání s „ideologickým nádechem“, zůstane nám jich dost pro základní orientaci jak v trestním, tak v civilním právu. Pro podrobnější výklad zcela dostačovala tehdejší výkladová praxe.

Jenže čas oponou trhnul. Takže zatímco již „zastaralý“ přístup k právu uvedené pouze lehce rozpracovával a pouze střídě konkretizoval, a to jen v důsledku rozvoje nových technologií, ve dvacátém a jednadvacátém století se již omezovat nebudeme.

Konečně máme možnosti a konečně chceme ze života něco mít. My přece víme, že máme práva, a běda, pokud nám je někdo bude upírat. Konečně teď když máme ty technické možnosti. A nakonec když máme tu demokracii (u nás máme myslím i demokracii), každý si přece může dělat, co chce. Pokud má navíc i moc, tím spíše, to si pak může dělat, co chce i s ostatními. Jenom je třeba zachovat ten správný právní rámec a hlavně zachovat lidská práva, na ta se nesmí zapomenout. Sice se nemusí v určitých situacích a na různých místech světa dodržovat, to ale jen právě v zájmu lidských práv a jejich dodržování v nejširší možné míře. Je konečně třeba chápat, že v zájmu zachování lidských práv je možné určitá lidská práva porušovat, ono to ale fakticky není porušování lidských práv, jen snad takový volnější výklad.

Nějak jsme zapomněli, že vývoj nemusí jít vždy jen tím lepším směrem a že lepší prostředky nemusí znamenat lepší pro ostatní. Takže možná je nejvyšší čas si uvědomit, že svět není plný všeobjímající lásky a že je třeba být připraven i na, nikoliv příjemná, překvapení. Asi by to chtělo udělat si jasno, jaké zásady jsou ty základní nutné pro přežití a jaké jsou zároveň nezbytné pro udržení odlišnosti lidí od zvířat.

Připadá mi tak svým způsobem komické, jak jsme naivně ochotni svěřovat své osudy do rukou práva. Práva, které považujeme, nebo se tak alespoň tváříme, za všespasitelné. V souvislosti s poslední změnou režimu ekonomo-

vé utekli právníkům, teď jako by to mělo být naopak. Domníval jsem se a domnívám se, že to nebyl zcela dobrý nápad a že bylo možné alespoň základní mantinely vytyčit a jejich dodržování zajistit. Pokušení ale bylo příliš velké a společenská objednávka také. Domnívám se ale, že ani útěk právníků před ekonomy nemusí být nejlepší nápad. Je sice pravda, že ideální společnost zachycená v právních normách zní hezky, jsme toho ale schopní? Má na to společnost (duševně i ekonomicky)? Nebylo by lepší nejdříve zajistit dodržování toho základního, co je nezpochybnitelné? A je to nezpochybnitelné? Neprobíhá ve jménu maximalizace lidských práv a práv všech právě jejich výprodej? Opravdu v případě maximální konkretizace práv nemohou jít práva jedněch proti právům druhých? Jsme připraveni na praktické řešení takovýchto rozporů? Nejsou nakonec snahy o dobro pouze rétorickým cvičením a zastíracím manévrem pro to, jak jen tak trochu fakticky vypustit zlo? Platí, nebo neplatí, že cesty do pekla jsou dlážděny dobrými úmysly? ●

Mgr. Jaroslav Vaško

POLITIK

MANAŽER

PRÁVNÍK

AUDITOR

FINANČNÍK

PRÁVNÍK
PROFESSIONAL
DRESS CODE

PRÁVNÍK
PERSONAL
STYLE

MARCO MIRELLI

DISCOVER MORE

www.marcomirelli.com

PRAHA

HANSPAULKA, Na Kuthence 1, +420 725 325 523
JE NEZBYTNÉ SE PŘEDEM OBJEDNAT

BRATISLAVA

CITY GATE, Laurinská 19, +421 910 920 240
OTEVŘENO 7 DNÍ V TÝDNU

Pobočky:

- Praha: Sokolská 39, 120 00 Praha 2, tel.: 221 995 216-218, vyřizuje pohledávky DP hl.m. Prahy
- Přerov: nám. T.G.Masaryka 11, 750 02 Přerov, e-mail: akprerov@akbsn.eu
- SR: Špitálska 10. P.O.Box 22, 8514 99 Bratislava, Slovenská republika

Naše kancelář poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti práva obchodního, občanského – procesního i hmotného, správního, rodinného, pracovního a trestního. Zabýváme se i rozhodčím řízením. S nárůstem klientely a rozšířením poskytovaných služeb jsme zřídili další pobočku v Praze a pobočky v Přerově a ve Slovenské republice. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém, polském, ruském a ukrajinském. Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák je členem mezinárodního sdružení International Jurists a může prostřednictvím tohoto sdružení zajistit poskytování právní služby po celém světě.

**Advokátní kancelář
byla vyhodnocena jako
„Právnícká firma roku“
v oblasti trestního práva
za rok 2010, 2011, 2012, 2013 a 2014.**

Jak krágllováci přicházejí do módy

V podstatě je to jednoduché. Každý musím by měl, alespoň jednou za život, jet do Mekky a tam kamenovat dábla. A každý, kdo to s námi všemi myslí opravdu upřímně by měl, alespoň jednou za rok, zložit doktora Sváčka. Cíl, co do své podstaty, je v obou případech shodný, neboť dábel ani Sváček nepoživají žádné ochrany. Argumenty, použité ke kamenování Dr. Sváčka, vyvracel už kdokdo, viz kupříkladu <http://www.ceska-justice.cz/blog/protikorupcni-bachorky-o-judr-svac-kovi/>, takže samotnou podstatou není třeba se zabývat. V nedávné minulosti ale zločecení nabralo poněkud jinou dimenzi. Proto se k té trapnosti ještě vrátím.

Dne 29. 9. 2014 byl zaslán otevřený dopis předsedovi hnutí ANO Andreji Babišovi. Končí plamennou výzvou: „Vážený pane předsedo, věříme, že uvedené argumenty jsou dostatečně závažné, abyste nedovolil jmenování JUDr. Jana Sváčka místopředsedou Vrchního soudu v Praze“.

Poslední partajní vůdce v tomhle státě, který mohl dovolit, případně nedovolit jmenování soudce do správní funkce, přesněji kamkoliv, byl Gustáv Husák neblahé paměti. A docela jsem věřil, že zmíněným Husákem to taky skončilo. Jak to teď vypadá, možná to byla naivní víra. Podle toho, že signatáři se s ničím neskrývají a prostě a veřejně si přejí, aby předseda jedné strany „nedovolil“ jmenování soudce, to vypadá, že by snad tenhle totalitní model měl zase přijít do módy.

Ve stejném dokumentu je uvedeno, že v médiích byly zadokumentovány podezřelé kontakty JUDr. Sváčka s lidmi, kteří jsou napojeni na klientské vazby. Konkrétně kontakty JUDr. Sváčka s lobbistou Tomášem Hrdličkou, dále to, že Sváčkovo jméno figuruje v telefonních hovorech členů konkurzní mafie soudce Berky a je v záznamech stíhaných manažerů Komerční banky. Přitom, dle médií, je o Dr. Sváčkovi hovořeno jako o člověku, s nímž tito lidé mohou projednat své problémy. Jak jsem řekl, nebudu se zabývat pravdivostí samotných tvrzení, to je již vyřešeno. Pozoruhodný je pro mě obrat „v médiích byly zdokumentovány“. Až na vzácné výjimky, kterou rozhodně není tento případ, je takové tvrzení klasický oxymoron. I malé dítě přeci ví, že média nedokumentují, pouze informují o svých názorech či představách. O tom, co kde zaslechla. Pokud tedy se v médiích objeví nějaká informace, pak proto, aby se stala podkladem čehokoliv jiného, tedy například rozhodování o další profesní budoucnosti jiného je naprosto nezbytné takovou informaci hodně kriticky zkoumat. To pouze úvodem a na okraj. Mnohem pozoruhodnější je samotný poukaz na údajné kontakty Dr. Sváčka s podezřelými osobami. V obecné rovině je to připomínka jednoho českého fenoménu. Někdo se prostě ráno probudí a náhle zjistí, že je toxický. Ne že by v tom vždycky musel být nevině. Může jít o další vývojové stadium jiného fenoménu, jímž je kmoťr, či podobná figura, případně se dotyčným nějak jinak podařilo si zničit pověst, ale taky tomu tak být nemusí. To když si média iracionálně vzpomenu a ulice poslechnu. Nicméně geneze není podstatná. Důležité je, že takový toxik ztrácí v podstatě jakákoliv reálná občanská práva. Zejména pak právo na čest a důstojnost. V jeho případě neplatí presumpce nevinu, a pokud se někdo takový veřejně vyskytne, třeba jde po ulici, je životně nutné pro každého, kdo ho zná, přejít na druhý chodník. Nezávisle na tom, jestli to ještě včera byl jeho nejlepší kamarád, nejoblíbenější milenka anebo dokonce jeho siamské dvojče. Možná proto dnes v Praze tolik lidí neustále přebíhá z chodníku na chodník, takže to nejspíš časem bude vyvolávat dopravní potíže. Protože toxicita je nakažlivá a přenáší se na každého, kdo snad, mnohdy zcela náhodně, přišel s toxickým individuem do kontaktu.

Takže platí, že pokud se někdo s toxikem nechá veřejně vidět, hrozí mu významné nebezpečí, že přejde automaticky do stejné kategorie. A co je nejhorší, tyhle důsledky se netýkají jen v kontaktu s aktuálně toxickými, ale i s těmi, kteří snad budou toxičtí v budoucnosti. To je patrné i ze zmíněné výzvy předsedovi ANO. Není vůbec zřejmé a ani se autoři nepokoušejí tvrdit, že by se JUDr. Sváček stýkal s lobbistou Tomášem Hrdličkou v souvislosti s něčím, co mu lze snad společensky zazlívát. Ale byli spolu v minulosti vidění. Alespoň jak média, či kdo, říkájí. A teď to nejhorší. Společensky smrtelné je i to, když si o někom toxici mezi sebou povídají. Není totiž jasné, jestli Dr. Sváček se měl skutečně nějakým způsobem stýkat s těmi, kdo jsou neurčitě označeni jako konkurzní mafie soudce Berky. Tady už jenom postačuje, že ONI si o něm povídali. Totéž platí o existenci jeho jména v záznamech stíhaných manažerů Komerční banky. Jak patrně, nikdo nevrzdí, že by se v čemkoliv nezákonném angažoval, případně angažoval způsobem, který pro soudce není přijatelný, je v rozporu s jeho povinnostmi uvedenými v zákoně o soudech a soudcích. Leč prostě, v nějaké časově bližší neohraničené době o něm zcela jiní lidé mluvili.

Závěr budíž věnován samozvaným kádrovákům, či spíše vzhledem k tomu, co požadují, krágllovákům. Což je mimochodem poměrně častý souběh funkcí. Dlouho jsem si myslel, že to je smutný kolorit mého mládí, všelijací ti postarší komouši, co se furt ptali, jestli je soudruh pro funkci způsobilý. Anebo rovnou řvali, že ne. To obvykle. A ejhle, máme je tu znova. Zdá se, jak říkal můj kamarád, že komunismus není věc politické legitimace, ale stav duše. Stav duše, jemuž komouši dali mimořádný prostor, ale jak to vypadá, daří se mu i jinde. ●

JUDr. Tomáš Sokol,
advokát
Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Občanský zákoník

V jednom z loňských čísel tohoto časopisu jsem se zabýval tématem odložení účinnosti nového občanského zákoníku a došel k závěru, že pro odklad není důvod. Zřejmě na základě tohoto komplexního pojednání politici pochopili, že mám pravdu, a účinnost neodložili. Neuběhl však ještě ani rok a již se opět diskutuje o konkrétních plánech na změnu tak těžce narozeného dítěte legislativního procesu. Nemožu vyloučit, že takto chceme aspirovat na zápis do knihy rekordů v různých kategoriích, třeba nejpomalejší příprava a nejrychlejší novelizace v dějinách psaného práva civilizovaných zemí, ale určitě je to důvod k zamyšlení. Diskuze je nyní vedena na téma rozsahu změny, kdy jedna strana by nejrady radikálně změnila vše, což ovšem asi nepůjde, a tak je ochotna se smířit s desetinou čili řádově 300 paragrafů v pozměněné podobě, zatímco širší řady oponentů nabádají k opatrnosti a neměnily by nic, anebo jen opravdu to nejnnutnější, tedy řádově několik ustanovení tam, kde jde o evidentní nesmysly, jinak doporučují vyčkat na judikaturu.

Tak kdo má vlastně pravdu a co je skutečně lepší? Novelizovat, či nikoliv, a pokud ano, v jakém rozsahu? Jakkoliv se může zdát hledání odpovědí na tyto otázky složité, není třeba si zoufat, neboť věc je vcelku prostá a věřím, že i tentokrát napomohu řešení tohoto jen zdánlivě komplikovaného problému. Zdržím se přitom komentáře na téma, jak je možné, že příprava takto významného předpisu trvala asi 12 let, předpis byl předmětem nejširších diskuzí na všech úrovních, přišly k němu spousty připomínek a nakonec stejně neobstojí, přičemž vyvolal další vlnu připomínek, z nichž jen malá část je vyvolána negativními zjištěními z praxe. Prostě platí i nadále, že po bitvě je každý generálem. Všichni se mohli vyjádřit a teď pozdě bycha honit.

Můj názor mohu prezentovat již v této fázi, abych Vás nenapínal, a následně vysvětlím

důvody, které mě k němu vedly. Já jsem tedy pro novelizaci jen v naprosto nezbytném rozsahu, čímž se připojuji k názoru většiny z těch, kteří se k této problematice zatím vyjadřovali. Nezbytným rozsahem mám na mysli mimo jiné formu plné moci pro právní jednání, pro něž se vyžaduje zvláštní forma (notářského zápisu), problémy se zákonnou zárukou, nejistými pohledávkami, odpovědnost manžela za dluhy druhého, pár záměn pojmů, písařské chyby apod.

A nyní slibované důvody mého minimalistického přesvědčení:

V první řadě je třeba si uvědomit, že nový občanský zákoník výrazně navýšil náklady firem v souvislosti s nutností přizpůsobit zakladatelské listiny úpravami základní smluvní dokumentace a dalšími změnami. Tyto náklady se pohybují v miliardách, z nichž naneštěstí nešly všechny do kapes nás právních poradců, ale přeče jenom něco ano. Tato skutečnost by mě tak spíše měla motivovat k podpoře co nejvíce změn současného občanského zákoníku, abychom ještě dostali druhou šanci. Tak tomu nicméně není. Dalším faktorem je totiž skutečnost, že i já jsem investoval do svého vzdělání a absolvoval řadu seminářů na téma nového občanského zákoníku, kde jsem leckdy slyšel řadu kritických výhrad k jeho kvalitě, a už tehdy jsem měl zvažít, zda tyto investice nejsou marné. Současně jsem se podílel i na investicích do vzdělání řady z mých kolegů v kanceláři, to vše samozřejmě pro blaho jejich a hlavně našich klientů. Dále je nutné připočítat investice do softwarového vybavení právních informačních systémů a příslušnou odbornou literaturu, bez nichž se nelze obejít, přičemž nabídka stále nových modulů za příplatky se začíná podobat frekvenci letáků diskontních řetězců v našich poštovních schránkách. Pro mě je navíc dalším kritériem vhodnosti, či nevhodnosti novelizace a jejího rozsahu fakt, že jsem si už většinu ustanovení v občanském zákoníku v papírové podobě barevně podtrhl, zvýraznil a jinak vyšperkoval k obrazu svému.

– CO S NÍM?

Nechtějte vědět, kolik mě to stálo času a úsilí, už jen nad problémem výběru barvy fixů jsem strávil víc než několik týdnů. Nebylo vůbec jednoduché zvolit správnou barvu pro části, hlavy, díly, pododdíly, nadpisy oněch částí, hlav, oddílů nebo pododdílů, občas mi to hlava už nebrala, ale nakonec jsem se rozhodl a zvýraznil vše, co stálo za zvýraznění. Výsledný dojem je esteticky úžasný, zákoník hýří barvami, které vesměs ladí i s mými kravaty nebo alespoň ponožkami a jen stěží bych mohl uvést příklad ustanovení, které jsem nepovažoval za hodné uměleckého vybarvení. Jen pro ilustraci – lhůty jsem zvýraznil jasnou žlutozelenou barvou, která úžasně ladí se zelenými názvy všeho možného, zatímco červené pasáže dávají jasně najevo, že jsou ještě důležitější než lhůty. Můj barevný kodex se vyznačuje typickou logikou a disciplínou právníka, který jen občas zaměnil barvy a narušil tak jinak vnitřně bezchybný řád pilíře občanského práva, ale šlo jen o ojedinělá selhání v důsledku únavy či technické poruchy v podobě vypsání fixu bez okamžité náhrady. Černobílá a z tohoto pohledu mdlé zůstaly jen pasáže, které mě příliš nezaujaly, resp. se mi nejevily pro vlastní praxi až tak důležité jako např. osvojení či jeho utajení, zejména osvojení zletilého, poručenství a rovněž typy odkazu a vydědění. Tím nenačnu, že tyto instituty nemají v nové úpravě své opodstatnění, mně jsou nicméně poněkud vzdálené.

Pokud si nyní představím, že na nás dopadne velká novela, tak je to pro mě noční můra. Od prvních poplašných zpráv tohoto druhu v noci téměř nespím (nebylo by tak strašné, pokud bych spal ve dne, což však není můj případ), a pokud se mi náhodou podaří usnout, probouzím se zbrocený potem a hrůzou z toho, že bych měl začít opět znovu podtrhávat a zvýrazňovat. Jestliže se nakonec alespoň ve snu rozhodnu tuto činnost s bezmezným úsilím zopakovat, nejsem schopen si již zapamatovat, kterou barvu na co používám. Důsledky asi nemusím detailně popisovat. Moje nervová soustava je zcela rozložena, nové potenco-

nální investice v této souvislosti mi připadají jako štěkot plyšového pejska. A tak se obracím na všechny mocné, kteří mají v rukou osud nového občanského zákoníku, a apeluji na ně, aby rozhodně zabránili přijetí většího počtu změn. Tento požadavek současně podmiňuji v čase, protože chápu, že volání jednoho zoufalého jedince není v tomto státě vždy vyslyšeno a musím tedy podmínky nastavit tak, abych měl šanci, že mi bude vyhověno. Můj požadavek tedy nechť je omezen jen na dobu výkonu mojí advokátní praxe, přičemž tuto dobu na vyžádání rád upřesním. Pro vyloučení rizika neplatnosti mého požadavku nicméně již na tomto místě uvádím, že nežádám víc než 10 let, abych nemohl být následně ještě obviněn ze zneužívání práva. Současně tímto vyzývám všechny kolegy právníky, kteří si občanský zákoník rovněž podobným způsobem vyzdobili, a k tomu i studenty právnických fakult, aby se ke mně připojili, a společně jsme tak uspěli v tomto nelehkém zápase o zachování našich uměleckých děl a úsporu času i prostředků. Současně poskytneme zákonodárcům dost času na to, aby mohli zohlednit výsledky dlouhodobější aplikace občanského zákoníku v praxi. Neboť Non quam cito, sed quam bene čili práce kvapná, málo platná. ●

.....
JUDr. Josef Vejmelka,
advokát
Vejmelka & Wünsch s. r. o.

 VEJMELKA & WUNSCH
ADVOKÁTI ATTORNEYS AT LAW RECHTSANWÄLTE

asociace insolvenčních správců

- seznam insolvenčních správců
- centrální evidence prodejů
- garance odbornosti
- důvěryhodnost
- profesionalita

„Zmlátím tě do krve!“

Když jsem chodil do druhé třídy, dělali nám IQ testy. Byla to novinka, která mi v tehdejších souvislostech zavání sociálním inženýrstvím. Nebylo to ale nic lehkého. Sotva jsem uměl psát a měl jsem za hodinu vyplnit osmdesát stran textu. Vedle každého z nás posadili žáka šesté třídy. Naše paní učitelka se na nás povzbudivě usmála a pravila:

„Děti, máte zde starší kamarády. Ti vám rádi poradí, když budete potřebovat.“

Vedle mne seděla holčička s trojúhelníkovou hlavou. Silnými prsty svírala naditý papírový sáček. Hlas paní učitelky ji zjevně vyrušil z myšlenky na svačinu. Popuzen se ke mně obrátila, zvedla obočí a zasyčela:

„Jestli budeš chtít poradit, zmlátím tě do krve!“

Pravidla byla tehdy nastavena jasně, ale nefungovala. Poprvé jsem si uvědomil, že nastavení pravidel ještě neznamená jejich dodržování. Tento poznatek jsem si později ověřil v celé řadě situací. Například při selektivním výběru obhájců ex offa pro případy nutně obhajoby.

Posledním hitem sezony je postup Krajského soudu v Ostravě při určování insolvenčních správců do řízení.

Poslední velká novela insolvenčního zákona zavedla rotační princip ustanovování insolvenčních správců. Všichni správci zapsaní do seznamu mají být postupně ustanovováni podle přesné daných pravidel. Důvodová zpráva k tomu uvádí, že rotační princip zajišťuje nezávislý výběr osoby (prvního) insolvenčního správce v době, kdy jej ještě nemohou určit věřitelé. Vychází z toho, že předchozí „nominací“ systém, kdy o výběru správce rozhodovali předsedové soudů volnou úvahou, mohl vést ke snaze insolvenčních správců budovat si na soudech „nevhodné“ vztahy.

Všechny soudy respektují nově nastavený rotační princip, jen ostravský soud postupuje jinak. Jako jediný ustanovuje nadále jen některé vybrané insolvenční správce, zejména ty osvědčené z Ostravy. V Praze se pro to vžil termín „Ostravský božský princip“ nebo také „Lex Krhut“ podle místopředsedy ostravského soudu, zodpovědného za danou oblast. Zajímavé je sledovat, jak se postup ostravského soudu vyvíjel v čase, neboť to tak trochu připomíná název undergroundové kapely The Plastic People of the Universe.

První generace kroků ostravského soudu byla založena na zavedení pravidla „čtyři a dost“. Soud sice nejprve ustanovil do řízení správce podle zákonem stanoveného pořadí, vzápětí jej však zprostil funkce pro údajně „závažné porušení povinností“, pokud měl více než čtyři provozovny. Sluší se říci, že zákon neomezuje počet provozoven. Jedním z prvních takových rozhodnutí bylo usnesení místopředsedy soudu Mgr. Krhuta č. j. KSOS 33 INS 26288/2013-B-5. Tato praxe ostravského soudu skončila poté, kdy ji odvolací soud označil za nezákonnou. Zmíněné usnesení bylo zrušeno rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2 VSOL 358/2014-B-17, které je publikováno jako sjednocující judikát i v zelené sbírce soudních rozhodnutí pod R 91/2014. Následně byla zrušena všechna další podobná rozhodnutí ostravského soudu.

Až potud je to relativně v pořádku. Ostravský soud zaujal excesivní názor a zdůvodnil jej. Odvolací soud na základě podaného odvolání označil názor za špatný a rozhodnutí zrušil. Zdálo by se tedy, že je vše v pořádku. Problém ale spočívá v tom, že ostravský soud postupuje stále stejně. Nadále ustanovuje jen vybrané in-

solvenční správce, zejména pak ty osvědčené z Ostravy. Jak je to možné?

Nastoupila totiž druhá generace kroků ostravského soudu, kterou považují za mimořádně závažnou, neboť porušuje rotační princip mimo-procesně. Soud nyní ustanovuje správce mimo zákonem stanovené pořadí způsobem, proti kterému není možná obrana cestou opravných prostředků. Vylučuje z rotace mimoostravské správce s více provozovnami, aniž o tom již vydává rozhodnutí. Výjimky ze zákonného pravidla individuálně neodůvodňuje, ale používá jen plošnou floskuli o „zajištění rovnoměrného zatížení insolvenčních správců“. Faktickým porušováním rotačního principu nyní dosahuje toho, co se mu nezdařilo v rámci první generace kroků, tedy zamezuje přístupu k výkonu funkce těm insolvenčním správcům, kteří mají zřízeny více než čtyři provozovny. Obchází rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, které takovou možnost odmítlo v procesní rovině. Nelze také přehlédnout, že v těch řídkých případech, kde mimoostravští správci v Ostravě působí, jim soud ukládá povinnosti, které nemají racionální základ, ale směřují spíše k tomu, aby jim zkomplikovaly výkon funkce, než aby sledovaly dosažení účelu řízení. I to by se snad dalo pochopit, pokud by ovšem ostravský soud přistupoval stejně k ostravským a mimoostravským správcům. Není tomu ale tak.

Myslím si, že to, co se děje v Ostravě, se netýká jen insolvenčních správců. Podle mého názoru to narušuje transparentní průběh insolvenčních řízení a snižuje to důvěryhodnost soudního procesu pro věřitele i dlužníky. Jsem přesvědčen o tom, že má platit stejné právo pro všechny a že nemá vznikat regionální právo. Jinak nebudou řízení předvídatelná. Nejsem si jist, zda z Ostravy neslyším vzkaz, který mi připomíná testy IQ a holčičku s trojúhelníkovou hlavou:

„Jestli budeš trvat na dodržování pravidel, zmlátím tě do krve!“ ●

JUDr. Michal Žižlavský,
advokát, člen představenstva ČAK
ŽIŽLAVSKÝ, advokátní kancelář s.r.o.

ZIZLAVSKY

Úspěšnou cestu novými zákony
a vše nejlepší v novém roce!

pf2015

Insolvence a restrukturalizace

- služby insolvenčních správců a advokátů
- restrukturalizace korporací
- akvizice v insolvenci
- zastupování věřitelů
- majetkové spory
- obrana dlužníků
- expertizy

VELMI DOPORUČOVANÁ
KANCELÁŘ

Právnícká firma roku 2014

Společnost EPRAVO.CZ slavnostně vyhlásila v prostorách pražského hotelu InterContinental za účasti zástupců předních advokátních kanceláří a osobností české justice výsledky sedmého ročníku firemního žebříčku Právnícká firma roku. Záštitu nad žebříčkem převzala ministryně spravedlnosti ČR prof. JUDr. Helena Válková, CSc. Záštitu nad galavečerem převzala již tradičně Česká advokátní komora. Na základě aktuálního ročníku vznikl, tak jako v minulých letech, žebříček advokátních kanceláří působících v České republice. Slavnostní večer jako každoročně moderoval Libor Bouček, zpěvem pak večer obohatila bluesová zpěvačka Juwana Jenkins.

„Řada kanceláří dokázala obhájit svá vítězství, což svědčí o jejich vysoké úrovni a stabilně vynikajících výsledcích práce. To ale neznamená, že se letos pomyslně nehnuly ledy, zejména v hlavních, průřezových kategoriích,“ hodnotí aktuální výsledky firemního žebříčku Právnícká firma roku předseda představenstva pořadatelské společnosti EPRAVO.CZ Miroslav Chochola. Letošní ročník Právnícké firmy roku patřil objemově k nejnáročnějším v sedmileté historii žebříčku. Poprvé v historii se Právnícké firmy roku zúčastnili bez výjimky opravdu všichni významní hráči na trhu právních služeb a zároveň se letos nejvíce v historii obměnily vítězné kanceláře. Průřezovou cenu v hlavní kategorii Právnícká firma roku pro domácí kancelář si odnesla advokátní kancelář BBH. Stala se také nejúspěšnější kanceláří co do počtu ocenění. Právníckou firmou roku pro mezinárodní kancelář se stala Allen & Overy. Druhou nejúspěšnější kanceláří letošního žeb-

říčku a klientskou volbou se stala advokátní kancelář Weil, Gotshal & Manges. Stala se tak nejúspěšnější zahraniční kanceláří co do počtu ocenění.

Patnáct předních advokátních kanceláří si v rámci slavnostního galavečera odneslo dvacet jedna ocenění, z nich bylo patnáct odborných. Mezi zvláštní ocenění patří Pro Bono / CSR (vítěz: Císař Česka Smutný) anebo Právnícká firma roku – česká firma na mezinárodních trzích (vítěz: BBH). V odborných kategoriích byly vyhlášeny také velmi doporučované a doporučované kanceláře. Celkově nejzmiňovanější „velmi doporučovanou“ kanceláří je Havel, Holásek & Partners.

„Největší předností našeho firemního žebříčku je neustálá interakce, kterou s advokátními kancelářemi máme. Sledujeme jejich úspěchy i pády, známe jejich klienty a víme, jak pracují.

To vše nám pomáhá vyhodnotit došlé dotazníky s obrovskou pečlivostí,“ říká předseda představenstva pořadatelské společnosti EPRAVO.CZ Miroslav Chochola. Žebříček si i letos zachoval exkluzivní trend, kdy se ho zúčastnilo nejvíce advokátních kanceláří působících na území České republiky. „Během uplynulých šesti let jsme dokázali, že si důvěru advokacie zasloužíme. Kanceláře nám poskytují data, která věrně kopírují dění na českém trhu. Poprvé v historii také můžeme říct, že se Právnícké firmy roku zúčastnili bez výjimky opravdu všichni významní hráči na trhu právních služeb,“ dodává Miroslav Chochola. O exkluzivité účastníků vypovídá i fakt, že Top 15 advokátních kanceláří v odborných kategoriích za uplynulý rok reportovalo výjimečné objemy v transakcích. Například v oblastech M&A a veřejných zakázek se jedná o více než bilion korun. V oblasti bankovníctví a financí pak téměř tři biliony korun. ●

Právo obchodních společností
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář,
přebírají Robert Němec (vlevo) a Martin Aschenbrenner

Právo hospodářské soutěže
WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář,
přebírají Jiří Kindl (vlevo) a Martin Kramář

Developerské a nemovitostní projekty
Dentons Europe CS LLP, organizační složka,
přebírají Jiří Stržinec (vpravo) a Michal Hink

Fúze a akvizice
WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář,
cenu přebírá Karel Muzikář

Restrukturalizace a insolvence
BBH, advokátní kancelář, s.r.o.,
přebírají Robert Klenka (vpravo) a Petr Mlejnek

Řešení sporů a arbitráže
ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.,
 cenu přebírají Miloš Olík (vlevo), Martin Janoušek (vpravo) a Martin
 Maisner

Bankovníctví a finance
BBH, advokátní kancelář, s.r.o.,
 přebírají Tomáš Sedláček (vpravo) a Petr Přecechtěl

Telekomunikace a média
Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář,
 přebírá Jan Koval

Duševní vlastnictví
Čermák a spol.,
 přebírá Karel Čermák jr.

Právo informačních technologií
ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.,
 cenu přebírají Martin Maisner (vlevo) a Josef Donát

Veřejné zakázky
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář,
 cenu přebírají Tomáš Machurek (u mikrofonu), Milan Šebesta, Petr
 Novotný a David Dvořák (vpravo)

Pracovní právo

Randl Partners,

cenu přebírají Nataša a Pavel Randlovi

Sportovní právo

KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.,

přebírají Jan Štoviček (u mikrofonu) a Jiří Janák

Trestní právo

Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák s.r.o.,

cenu přebírají Tomáš Sokol (u mikrofonu), Jan Brož a Jiří Novák (vlevo)

Daňové právo

Rödl & Partner, v.o.s.,

cenu přebírají Petr Novotný (u mikrofonu), Monika Novotná, Pavlína Vondráčková (vpravo)

Regionální právnícká firma roku

PPS advokáti s.r.o.,

cenu přebírají Josef Moravec a Gabriela Hájková

Právnícká firma roku za mezinárodní expanzi

BBH, advokátní kancelář, s.r.o.,

cenu přebírají Jiří Štěrba (u mikrofonu) a Jiří Němec

Právnícká firma roku Pro Bono a CSR

CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.,

cenu přebírá Jaromír Cisař

Právnícká firma roku za nejlepší klientské služby

WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář,

cenu přebírají Petr Severa a Karel Dřevínek (u mikrofonu)

Právnícká firma roku pro mezinárodní kancelář

Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka,

cenu přebírají Jan Myška (vpravo) a Václav Valvoda

Právnícká firma roku pro domácí kancelář

BBH, advokátní kancelář, s.r.o.,

cenu přebírají František Honsa, Vladimír Uhde (uprostřed) a Tomáš Otruba (u mikrofonu)

Výsledková listina

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO DOMÁCÍ KANCELÁŘ

Vítěz kategorie: **BBH, advokátní kancelář, s.r.o.**

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ

Vítěz kategorie: **Allen & Overy
(Czech Republic) LLP, organizační složka**

ALLEN & OVERY

PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ

Vítěz kategorie: **PRK Partners s.r.o.
advokátní kancelář**

Velmi doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- BBH, advokátní kancelář, s.r.o.
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Dentons Europe CS LLP, organizační složka
- Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- Weinhold Legal, v.o.s.

PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Vítěz kategorie: **WEIL, GOTSHAL & MANGES
s.r.o. advokátní kancelář**

Velmi doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- BBH, advokátní kancelář, s.r.o.
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář

Doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- Schönherr s.r.o.
- Weinhold Legal, v.o.s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY

Vítěz kategorie: **Dentons Europe CS LLP,
organizační složka**

Velmi doporučované

- BBH, advokátní kancelář, s.r.o.
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

Doporučované

- CMS Cameron McKenna v.o.s.
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- Squire Patton Boggs, v.o.s., advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

FÚZE A AKVIZICE

Vítěz kategorie: **WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář**

Velmi doporučované

- BBH, advokátní kancelář, s.r.o.
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Dentons Europe CS LLP, organizační složka
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

Doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Schönherr s.r.o.
- Weinhold Legal, v.o.s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE

Vítěz kategorie: **ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.**

Velmi doporučované

- Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák s.r.o.
- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- BBH, advokátní kancelář, s.r.o.
- Dentons Europe CS LLP, organizační složka
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

Doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o.
- Weinhold Legal, v.o.s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka
- ŽIŽLAVSKÝ, advokátní kancelář s.r.o.

TELEKOMUNIKACE A MÉDIA

Vítěz kategorie: **Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář**

Velmi doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- BBH, advokátní kancelář, s.r.o.
- Bird & Bird, s.r.o.
- PIERSTONE s.r.o., advokátní kancelář
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE

Vítěz kategorie: **BBH, advokátní kancelář, s.r.o.**

Velmi doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Dentons Europe CS LLP, organizační složka
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka
- ŽIŽLAVSKÝ, advokátní kancelář s.r.o.

Doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

BANKOVNICTVÍ A FINANCE

Vítěz kategorie: **BBH, advokátní kancelář, s.r.o.**

Velmi doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Dentons Europe CS LLP, organizační složka
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o.
- Squire Patton Boggs, v.o.s., advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

Vítěz kategorie: **Čermák a spol.**

Velmi doporučované

- Advokátní kancelář Kříž a partneři s.r.o.
- BBH, advokátní kancelář, s.r.o.
- HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.

Doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Bird & Bird, s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

Vítěz kategorie: **ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.**

Velmi doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- BBH, advokátní kancelář, s.r.o.
- Bird & Bird, s.r.o.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- PIERSTONE s.r.o., advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

Doporučované

- Jansa, Mokřý, Otevřel & partneři v.o.s., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o.
- MT Legal s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Vítěz kategorie: **MT Legal s.r.o., advokátní kancelář**

Velmi doporučované

- Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a Partneři
- Dentons Europe CS LLP, organizační složka
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
- Weinhold Legal, v.o.s.

Doporučované

- BBH, advokátní kancelář, s.r.o.
- CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.
- HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti
- Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

PRACOVNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: **Randl Partners**

Velmi doporučované

- Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o.
- Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

Doporučované

- CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- Squire Patton Boggs, v.o.s., advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

SPORTOVNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: **KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.**

Velmi doporučované

- CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o.
- Moreno Vlk & Asociados
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

TRESTNÍ PRÁVO

Vítěz kategorie: **Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák s.r.o.**

Velmi doporučované

- Advokátní kancelář Nespala, s.r.o.
- FELIX A SPOL. advokátní kancelář, s.r.o.
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- Moreno Vlk & Asociados
- TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o.

Doporučované

- Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o.
- Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o.
- PETERKA & PARTNERS v.o.s. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

DAŇOVÉ PRÁVO

Vítěz kategorie: **Rödl & Partner, v.o.s.**

Velmi doporučované

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Dentons Europe CS LLP, organizační složka
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case (Europe) LLP, organizační složka

Doporučované

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Kocián Šolc Balaštík, advokátní kancelář, s.r.o.
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

REGIONÁLNÍ PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU

Vítěz kategorie: **PPS advokáti s.r.o.**

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU – ČESKÁ FIRMA NA MEZINÁRODNÍCH TRZÍCH

Vítěz kategorie: **BBH, advokátní kancelář, s.r.o.**

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO BONO A CSR

Vítěz kategorie: **CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.**

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU ZA NEJLEPŠÍ KLIENTSKÉ SLUŽBY

Vítěz kategorie: **WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář**

Hledáte respektovanou finanční instituci?

- Půjčku Provident se 130letou tradicí využívají více než dva miliony zákazníků v šesti zemích světa - u nás, na Slovensku, v Polsku, Maďarsku, Rumunsku a Mexiku.
- Mateřská společnost je úspěšně obchodována na londýnské burze.
- Podle průzkumu neziskové organizace Člověk v tísni je Provident druhou nejméně rizikovou nebankovní společností, od které si lze půjčit peníze.

PROVIDENT

Malé věci dělají velký rozdíl

www.provident.cz

NE VŠECHNY PROBLÉMY LZE ROZPOZNAT NA PRVNÍ POHLED.

- Korporátní právo, M&A
- Obchodní právo, smluvní právo
- Právo nemovitostí, stavební právo
- Compliance, kartelové právo
- Podpora a poradenství českým podnikatelům při vstupu na německý trh
- Finanční právo
- Pracovní právo
- Soudní řízení, rozhodčí řízení, mediace
- Duševní vlastnictví
- Nový občanský zákoník – projekty implementace, školení

MY ŘEŠÍME PROBLÉMY DO HLOUBKY!

Advokátní kancelář Ueltzhöffer Klett Jakubec & Partneři je sdružením advokátů, které se vyznačuje obchodním myšlením a podnikatelským přístupem – právě tak, jak je tomu u společností našich klientů. Poskytujeme právní služby v českém, slovenském, německém a anglickém jazyce.

Rozhovor s Janem Myškou a Tomášem Otrubou

Nedávno byly vyhlášeny výsledky sedmého ročníku firemního žebříčku Právnická firma roku 2014. Zástupci vítězů v hlavních kategoriích, Jan Myška z Allen & Overy a Tomáš Otruba z BBH, v rozhovoru pro EPRAVO.CZ diskutují situaci na trhu právních služeb i to, proč zrovna letos došlo k tak výrazným změnám v rámci vysoké advokacie. Ubyla konkurence a daly se odchody čekat? Tématem rozhovoru jsou také mediální kritiky anebo pružnost v poskytování právních služeb.

Pánové díky, že jste si udělali čas na rozhovor, a to zejména v době těsně po Právnické firmě roku, která pro vás byla velmi úspěšná. Začal bych s dovolením u kanceláře BBH. Pro vás to byl letos historický úspěch. Proč jste se rozhodli zapojit s takovým úsilím a vervou až nyní?

Tomáš Otruba: „Naše kancelář je na trhu již dlouhou dobu a má velmi dobrou reputaci. Soustředili jsme se na to, co nás prodává nejvíce, a to jsou reference za kvalitní práci u klientů. Značně jsme v minulosti podceňovali komunikaci navenek, včetně například Právnické firmy roku. Letos jsme se rozhodli, že se zúčastníme. I v souvislosti s prorůstovými změnami, které u nás proběhly a posunem firmy dopředu. Vydařilo se to a jsem nesmírně rád.“

Kancelář Allen & Overy je pak tradiční a dlouholetý vítěz. Letos jste vyhráli v hlavní, průřezové kategorii pro mezinárodní Právnickou firmu roku. Není vám ale líto, že jste nevyhráli v žádné z oborových kategorií?

Jan Myška: „Věřím, že není. Ocenění za mezinárodní právníckou firmu roku vnímáme jako významné a jako výsledek dlouholetého působení

Jan Myška

Tomáš Otruba

na trhu spojující veškeré jednotlivé segmenty, na které se naše kancelář zaměřuje. Vypovídá to o tom, že jsme byli úspěšní ve všech oblastech, kterým se v Praze věnujeme. Zasloužil se o to stejným dílem celý náš tým, ať už finanční, bankovní, korporátní, M&A, soutěžní. Tedy ve všech hlavních činnostech, kde klientům poskytujeme služby. Z tohoto důvodu mě ani nemrzí, že jsme letos nevyhráli žádnou z jednotlivých kategorií, získali jsme je v letech minulých. Je to ponaučení pro příští rok a věřím, že za rok zase v nějaké samostatné kategorii uspějeme.“

Pokud se podíváme na kompletní výsledky, zrovna vaše dvě kanceláře se potkávají v řadě oblastí. Považujete Allen & Overy za významného konkurenta?

Tomáš Otruba: „Určitě. Jsem velice rád, že jsme na podiu na konci vyhlášení byli právě s Allen & Overy. Velice si jich vážíme, skvělá práce, vždy korektní jednání...“

Je BBH opravdu lídr, pokud jde o domácí advokátní kanceláře?

Jan Myška: „Musím vrátit Tomášovi kompliment. BBH vnímáme na trhu dlouhodobě jako velice významnou kancelář a vždy máme radost, pokud se s nimi můžeme setkat na transakci. Je to záruka toho, o čem jsem již mnohokrát hovořil i v jiných souvislostech: Pro úspěch transakce i jiné práce je pro nás významné to, s kým se setkáváme na druhé straně. Zkušenost z obdobných transakcí a profesionalita protistrany je vždy cestou k úspěchu. I my jsme rádi, že jsme mohli být letos oceněni s BBH.“

V hlavních kategoriích oproti minulému ročníku došlo ke změně a pokud se nemýlím, v minulosti jste vlastně toto ocenění ještě nedostali. Vyhodnotili jste si interně výsledky?

Tomáš Otruba: „Naše kancelář působí průřezově ve všech hlavních oblastech, které jsou hodnoceny a vždy v nich působila. Jenom to o sobě nedávala hlasitě najevo. Jsem rád, že trh nás ve všech klíčových oblastech uvedl mezi vysoce renomované právní poradce a hráče na trhu. Je to především zásluha našich skvělých klientů a spolupracovníků, kterým moc děkuji.“

V rámci výsledků letošního ročníku Právnické firmy roku se bavíme zejména o roku 2013, který byl vyhodnocován. I u Allen & Overy se ve všech oblastech průřezově dařilo?

Jan Myška: „Dařilo. U nás je specifické, že nemáme finanční rok totožný s rokem kalendářním, výsledky tak jsou mírně posunuty. Finanční rok 2013/2014 pro nás byl jedním z nejúspěšnějších v dvadvacetileté historii na trhu. Vnímáme ho velice pozitivně a věřím, že cena Právnická firma roku bude po tento rok v dobrých rukou. Ve všech oblastech jsme se mohli podílet na významných transakcích. Třeba oblast M&A byla velice dobrá a přinesla nám zajímavé mandáty. S ohledem na velice dobrou finanční praxi jsme se na mnoha transakcích podíleli i na straně financujících bank a pokryli jsme téměř veškeré portfolio transakcí, které byly na M&A trhu. Vrátil se k předchozí otázce,

ke změnám ve výsledcích Právnícké firmy roku. Jsem si toho vědom a mám radost. Vypovídá to o tom, že se trh stále vyvíjí a není statický. Dochází ke změnám, přeskupením. Kanceláře v určitých oblastech posilují stran specializace a nabírají právníky. To vypovídá o tom, že je český právní trh stále živý organismus.“

V souvislosti s Právníckou firmou roku nemohu nezmínit určité negativní mediální komentáře, které se každoročně objevují. Jak vnímáte názor, že se letos jedná o ocenění vašeho přínosu trhu a rozlučka, možná i konkrétně rozlučka s Mikulášem Touškou? Máte na to nějakou reakci?

Jan Myška: „Beru to s úsměvem. Nepovažuji vůbec cenu Právnícká firma roku nebo jakoukoliv jinou cenu jako poděkování. To je opravdu úsměvný argument. Vnímáme to jako ocenění dlouholetého působení zejména po úspěšném roce, o které se samozřejmě významnou měrou zasloužili kolegové, kteří v kanceláři v té době byli. Včetně Mikuláše Toušky. Na druhou stranu si nemyslím že plánovaný a zasloužený odchod z advokacie z jeho rozhodnutí by měl být tím důvodem, který nám přinesl tuto cenu.“

Odcházíte tedy z českého trhu?

Jan Myška: „V žádném případě nikoliv. Dvaadvacet let úspěšného působení kanceláře na trhu je dostatečným argumentem a důkazem toho, že kancelář zvolila dobrou cestu. Pochopitelně jsme museli projít určitým přerodem od čistě transakční kanceláře ke kanceláři, která se více stará o klienty i v mezitransakčním období a více začíná poskytovat právní služby na průběžné úrovni. Jak jsem zmínil již předtím, naše pozice a klientela je takového ražení, že nepředpokládám, že by to mělo být aktuální otázkou.“

Pokud jde o BBH, v médiích je zmiňována zejména úzká vazba na vašeho klienta, společnost PPF. Tvrdí se, že možná ani nemáte žádného jiného většího klienta. Je to pravda?

Tomáš Otruba: „PPF je významným klientem a nesmírně si ho vážíme. To, že nás pověřuje řadou svých velmi složitých mezinárodních transakcí a litigací, je velké ocenění, ale v žádném případě to není jediný klient naší kanceláře. To mimochodem ukázala Právnícká firma roku, v níž bychom bez širokého spektra klientů z nejrůznějších oblastí jen těžko takto uspěli.“

Allen & Overy patří k rozsáhlé mezinárodní síti. Kancelář BBH je na druhou stranu vcelku mezinárodní, přesto česká advokátní kancelář. Má podle vás v dnešní době ještě význam rozlišovat mezi domácími a mezinárodními?

Jan Myška: „My se rádi označujeme za českou kancelář s mezinárodním zázemím. Vypovídá to o pozici, kterou jsme si za dobu našeho pů-

sobení vydobyli a o charakteru naší práce. Být součástí mezinárodní sítě čítající 46 kanceláří po celém světě je pro nás obrovská výhoda a přínos. Je to o přístupu ke know-how, precedencím a zkušenostem kolegů v jiných kancelářích. Zároveň rozhodně nespolehneme na to, že by pro nás byla příslušnost k síti dostatečným odůvodněním našeho působení na trhu. Ve velké míře jsme soběstační prací, kterou jsme schopni si vygenerovat buď od tuzemských klientů nebo zahraničních klientů, kteří jsou navázáni pouze na pražskou kancelář Allen & Overy.“

Vidíte zásadní rozdíl v tom, jak působíte v cizině vy a jak u nás působí mezinárodní advokátní kanceláře?

Tomáš Otruba: „Naše pozice je značně odlišná. Zakládající partneři jsou Češi, kancelář vychází z České republiky. Jsme tedy česká firma, kterou ale založili lidé se zkušeností z mezinárodních firem. Relativně rychle jsme se pak začali rozhlížet po regionu a začali jsme se soustředit na celou střední a východní Evropu. Abych to doložil čísly: v současnosti máme asi 120 spolupracovníků, z toho je asi 50 v našich pobočkách v Moskvě a Bratislavě. Naše know-how, přístup k práci a klientům ale aktivně uplatňujeme a pro klienty působíme i v dalších zemích regionu.“

Letos došlo ke změnám v týmu partnerů BBH. Proč jste se rozhodli pro tyto změny?

Tomáš Otruba: „To souvisí právě s tím, že kancelář prošla v posledních pěti letech tak prudkým rozvojem, zejména v mezinárodním rámci. Původní model velmi jednoduchého řízení české kanceláře, která měla na začátku 30 právníků, přestal fungovat. Proto jsme založili tříčlenné představenstvo, funkce managing partnerů kanceláří a mezinárodního managing partnera, kteří dohromady řídí celou firmu.“

Čím si vysvětlujete, že zrovna letos došlo k tak výrazným personálním změnám v rámci vysoké advokacie, odchodem významných kanceláří?

Jan Myška: „Nemám odpověď na otázku, proč zrovna letos. Ale myslím si, že je to součástí přirozeného vývoje, kterým čas od času mezinárodní kanceláře procházejí. Důvodů může být několik. Změna celosvětové strategie, ať již pouze z důvodu změny v managementu, vnímání a ohodnocování strategických trhů, nebo změna v důsledku fúze velkých právních firem na vyšší úrovni, které mají dopad do zemí, které nejsou vnímány tak strategicky. Anebo to může být jenom fakt, že se té které pobočce mezinárodní kanceláře nepodařilo stát se dostatečně nezávislou na síti. Pokud dojde k poklesu práce, která přichází po síti, projeví se to pochopitelně ve výsledcích a tudíž i ve zvažování na úrovni managementu zda má cenu na takovém trhu nadále působit. Není to věc specifická pro Českou republiku. Před pár lety docházelo k odchodům v Maďarsku, Rumunsku.“

Jsou tyto změny pro trh právních služeb dobré?

Jan Myška: „Do jisté míry je každá změna k lepšímu. Ze svého pohledu nevnímám, že by mi odchody některých osvědčených jmen z lokálního trhu pomohly nebo že by mi ubyla konkurence. Ba naopak. Důsledkem takové změny je vznik nových kanceláří, které si zakládají právníci s mnohaletou zkušeností z velkých, dobrých kanceláří s velkou mírou profesionality. Přispívá to k oživení trhu. Máte najednou nutnost reagovat na vznik nových kanceláří a brát je v potaz.“

BBH nepatří k velké mezinárodní síti, a tak jste možná měli klidnější jaro a léto...

Tomáš Otruba: „Ekonomika prošla od revoluce různými fázemi vývoje a počáteční období spojené třeba s privatizací vytvořilo neopakovatelné příležitosti i pro profesionální komunitu... Stejně jako všechno ostatní, i trh právních služeb se těch 25 let vyvíjel a dnes je hodně saturovaný a kompetitivní. Česká republika je dnes jenom malá země v Evropě, která už nikdy nenabídne to, co v době své transformace. Vývoj, kdy mezinárodní kanceláře, které se nevydobyly silnou pozicí, začnou opouštět trh, byl zřejmý již před delší dobou. Odchody mezinárodních kanceláří proto nepovažuji za nějaké turbulence, ale za logický vývoj. Já osobně jsem z Norton Rose odcházel v roce 2000 při jeho očekávání.“

Daří se kanceláři vaší velikosti dostatečně pružně reagovat na změny na trhu?

Tomáš Otruba: „Zaspat nesmíme. V letošním roce jsme například udělali velkou investici a významný krok dále, když jsme založili skupinu anglických poradců v BBH. Jsou to dva velmi seniorní a dva juniornější advokáti z londýnských firem. Působí napříč všemi pobočkami a dělají na transakcích i tam, kde pobočky nemáme. To je jedna z věcí, kterou bych považoval za naši reakci na požadavek na trhu.“

Jan Myška: „V podstatě jsme šli již dříve obdobným směrem. Snažíme se mít v rámci stře-doevropského regionu zahrnujícího Polsko, Maďarsko, Slovensko, Česko a do jisté míry i Rumunsko personálně obsazené hlavní partnerské role anglickými partnery. Mají na starosti praxi v rámci tohoto regionu. Z naší strany je to výhodou, protože můžeme poskytnout poradenství přímo na místě bez nutnosti zapojovat do transakce londýnské kolegy. S ohledem na náklady a hodinové sazby uplatňované v Londýně je náš region o něco nižší. Máme možnost poskytnout stejnou kvalitní radu za příznivější cenu.“ ●

Kompletní rozhovor s Janem Myškou a Tomášem Otrubou je dostupný na www.epravo.cz v sekci VIDEO.

**Autor: Jaroslav Kramer
Foto: Allen & Overy, BBH**

Klíč k neobyčejnému životu

SEZNAMTE SE S NOVÝM MASERATI **Ghibli**
již od **1 699 000 Kč** včetně DPH

Ghibli

Nové Maserati Ghibli je poháněné vspělou řadou třílitrových šestiválcových motorů, včetně turbodieselu, s osmírychlostní automatickou převodovkou ZF a vybrané motory mohou být vybaveny inteligentním pohonem všech kol Maserati Q4.

SCUDERIAPRAHA.CZ

SCUDERIA PRAHA – JEDINÉ AUTORIZOVANÉ ZASTOUPENÍ MASERATI V ČESKÉ REPUBLICE

EVROPSKÁ 17, Praha 6 | maserati@scuderiapraha.cz | tel 220 512 855

MÁTE PRÁVNÍ PROBLÉM?

VYŘÍDÍME ZA VÁS!

UHRADÍME NÁKLADY!

A UŠETRÍME VÁŠ ČAS!

VAŠE CESTA K PRÁVU!

D.A.S. pojišťovna právní ochrany a.s.

BB Centrum, budova β,

Vyskočilova 1481/4, 140 00 Praha 4

Bližší informace naleznete na www.das.cz nebo volejte **800 10 55 10**

The legal protection insurer of **ERGO**

Jaromír Císař:

„Snažíme se navázat na noblesu, která je s advokátním stavem neodmyslitelně spjatá“

Advokátní kancelář CÍSAŘ, ČESKA, SMUTNÝ získala v sedmém ročníku firemního žebříčku Právnická firma roku již podruhé ocenění v kategorii Pro bono a CSR. Podle Jaromíra Císaře kancelář svými aktivitami v kulturní oblasti podporuje české sebevědomí. „Jestli někde naše země bezpochyby patří mezi světové velmoci, tak je to právě kultura,“ říká. Jak je na tom Pro Bono a CSR v Česku a mají i velcí klienti hluboké lidské příběhy?

Vážený pane doktore, jste již podruhé v řadě Právnickou firmou Pro Bono / CSR. Jak si vlastně obsah této kategorie vykládáte?

Soutěžní kategorie Právnická firma roku 2014 PRO BONO a CSR, tedy „pro dobro a společenskou odpovědnost“ chápeme ve spojení s advokací jako obzvláště důležitou. Přestože je posláním advokáta hájit právo a zájmy svého klienta, být advokátem ve „zdravých“ dobách vždy znamenalo věnovat se také celospolečenským problémům a přispívat ke kulturnímu i sociálnímu rozvoji. Proto by i dnes advokacie měla znamenat více, nežli pouhé úsilí o osobní úspěch a kariéru a rozhodně by se nemělo zapomínat, že profese advokátů patří k těm,

kteřé by se měly vyznačovat určitou noblesou, ušlechtilostí a důstojností, projevujícími se například přesahem zájmu advokáta mimo právní oblasti, jakými mohou být kultura, podpora umění a péče o ducha soudobé společnosti vůbec.

Chápu správně, že pro Vaši kancelář je spíše více příznačná oblast CSR? Kde konkrétně se tedy angažujete?

Ano, tato oblast je pro nás velmi důležitá. Právě proto jsme v roce 2009 s mými společníky Pavlem Smutným a Petrem Michalem založili nadační fond BOHEMIAN HERITAGE FUND. Při jeho založení jsme společně stanovili jasnou koncepci a vizi jeho fungování a poslání – transparentnost financování realizovaných projektů a výjimečnost podpořených projektů. Podporované projekty přitom obvykle přesahují hranice „pouhého“ umění, neboť našimi cíli jsou i podpora společenské diskuse a vzájemné komunikace napříč povoláními a názorovými skupinami a prolomení pomyslných bariér mezi soukromou a státní sférou v uměleckém prostředí. Činnost fondu je pochopitelně velmi úzce spjata se slovem „mecenášství“, které se svým vlastním způsobem snažíme v české společnosti nejen rehabilitovat, ale plně rozvinout jeho kulturní, politickou i společenskou rovinu, a to především konkrétními výsledky zhmotněnými do konkrétních projektů v různých uměleckých oblastech, o jejichž realizaci bez podpory nejen našich mecenášů lze přinejmenším pochybovat.

Nadační fond je dlouhodobým partnerem vážených institucí jako je Národní divadlo, nebo hudební festival v Litomyšli, stejně tak ale realizuje i vlastní projekty. Ale i u velkých institucí se nejedná o plošnou podporu, ale pečlivě vybíráme konkrétní projekty, v poslední době např. uvedení opery Josefa Myslivečka Olimpiade, mimořádnou inscenaci Roberta Wilsona ve Stavovském divadle 1914, unikátní výstavu české meziválečné avantgardy v Litomyšli nebo výstavu o paní Soně Červené – Tím vším jsem žila.

Proč jste si tyto projekty vybrali?

Jednoduše, protože máme jedinečně svobodnou možnost volby, kterou nám umožňují soukromé prostředky shromážděné od mecenášů. U každého projektu pečlivě zvažujeme jeho výjimečnost ve srovnání s ostatními a současně způsob, kterým ukáže české umění, kulturu vedle té evropské a světové. Je to i jeden ze způsobů jak podpořit české sebevědomí, protože jestli někde naše země bezpochyby patří mezi světové velmoci, tak je to právě kultura. A nejedná se pouze o kulturní dědictví, ale často i o nové formáty a moderní umění. Umění povznáší a já jsem šťastný, že mám tu možnost pozorovat a nabízet svou pomocnou ruku právě z křesla mecenáše a nikoli jen konzumenta. Je to úplně jiná zkušenost.

Nebylo by Vaše know-how více třeba například v oblasti právního poradenství těm, kteří si je nemohou dovolit?

Samozřejmě, že i naše kancelář poskytuje právní služby za symbolický honorář nebo někdy i bez nároku na něj. V drtivé většině případů se však jedná o konzultace a poradenství právě v souvislosti s naší angažovaností v kultuře, kdy spolupracujeme s partnerskými institucemi při zajištění jejich projektů. Zde cítíme naši nejvyšší přidanou hodnotu, propojování společenských vztahů, kultury a znalostí právní úpravy.

Advokacie je náročné povolání. Jak komplikované je skloubit právní praxi a participaci týmu na společensky prospěšných aktivitách?

Vždy je to samozřejmě složité. Velmi ale záleží na kontextu, v jakém tyto činnosti vykonáváte. V naší kanceláři si velmi zakládáme právě na vnitřní kultuře našeho týmu, snažíme se navázat na určitou noblesu, která byla a je podle nás s advokátním stavem neodmyslitelně spjatá. To pak vše velmi zjednodušuje. Navíc naše aktivity na poli kultury nám přinášejí nové podněty, inspiraci a zkušenosti pro naši práci. Je to pak mnohdy právě kultura, jejíž sdílená znalost umožňuje dosáhnout vzájemného porozumění na úrovni, kterou osobně považují za nutnou pro pochopení potřeb našich klientů a jejich adekvátnímu uspokojení přinášejícímu skutečnou právní pomoc. Dá se tedy říci, že naše společenské aktivity nám vlastně pomáhají a naopak.

Nebylo v období ekonomické recese těžší podporovat finančně zajímavé projekty? A sledujete například aktuální zvýšený zájem?

Já osobně pozoruji zvýšenou míru zájmu o tento druh podpory kultury a nejen jí v dlouhodobém horizontu. Navíc jsme vyzorovali v kultuře obecné pravidlo, že nejčastěji není největším problémem nedostatek financí, ale kvalitních projektů. Když je dobrý projekt, který navíc vypráví konkrétní příběh, je mnohem snazší získat finance na jeho realizaci. Jen příkladem, my jsme náš první velký projekt realizovali v roce 2010, tedy v době, kdy ekonomická kondice mnoha podniků byla oslabená. Přesto se nám podařilo zajistit jeho financování spolu s dalšími 25 českými podnikateli, mecenáši. Dnes jich náš nadační fond má více než dvakrát tolik. Čili, ano, trend je takový, že přibývá lidí, kteří chtějí podpořit dobrou věc, tedy konat pro bono. Hledají struktury, které jim pomohou vybírat projekty a současně dohlédnout na to, že jejich finanční podpora bude efektivní.

Zaměřil bych se na Pro Bono. Je v české advokacii vůbec zájem o poskytování právních služeb potřebným?

V rámci trestního řízení hradí náklady na ob-

hajobu stát. Problém však přichází v civilním řízení – ačkoliv v mnoha zemích EU funguje, že i v takovém případě náklady právní pomoci hradí stát, u nás se o takové možnosti pouze jedná. V současnosti zde stát zastupují advokáti a Česká advokátní komora, která v případě splnění předem daných podmínek zprostředkuje žadateli advokáta, jenž může vypomoci a poskytnout své služby méně majetným za zvláštních podmínek či zdarma, a to alespoň do doby, než se vyřeší zásadní problémy hrozící klientovi výraznou újmou. Takto kladně vyřízených žádostí jsou ročně stovky, takže se jedná opravdu o velké množství. Na každého z nás tedy tato povinnost jednou může vyjít. Tuto činnost označovanou jako PRO BONO advokát vykonává dobrovolně a na své vlastní náklady, čímž naplňuje vznešenost advokátního stavu a přispívá tak k jeho prestiži a dobrému jménu.

Dostanou se vůbec zástupci „vysoké“ advokacie k oněm základním lidským příběhům?

Na otázku by se dalo odpovědět i parafrázou, a to sice, že i „vysocí klienti mají hluboké lidské příběhy“. I pro vrcholného advokáta je samozřejmým aspektem jeho povolání právě kontakt s lidskými příběhy. Vždyť jinak ani advokacii vykonávat nelze. Sdílení příběhů klientů je jedním ze základních atributů naší profese. A nezáleží na velikosti ani druhu klienta, vždy jde o příběh, dobrodružství, které s klientem sdílíte. V dobrém i zlém. Navíc klienti velmi oceňují naši angažovanost na výsledku jejich vlastních příběhů, často i finančně. Prohra pro nás znamená osobní neúspěch a opačně.

Závěrem – budete usilovat o „hattrick“ v rámci Právnícké firmy roku v kategorii Pro Bono / CSR?

My toto ocenění nevnímáme jako cenu, o kterou se usiluje. Chápeme ji i jako ocenění všech, kteří kromě své práce a výdělků hledí na to, aby pro dobro společnosti udělali něco navíc. Pokud tedy získáme tuto cenu i potěší, bude to jen důkazem toho, že naše činnost má smysl a že si jí váží i ostatní. ●

**Autor: Jaroslav Kramer
Foto: CÍSAŘ, ČESKA, SMUTNÝ**

ČERMÁK a spol.

advokátní a patentová kancelář
law and patent office

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. patří k největším a nejuznávanějším v České republice. Poskytujeme komplexní právní služby podnikatelské sféře i jednotlivcům. Specializujeme se především na právo průmyslové, na problematiku ochrany duševního vlastnictví a na obchodní právo v nejšířším slova smyslu.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. je velmi často vyhledávána domácí i zahraniční klientelou, čemuž každoročně odpovídá její umístění v prestižním přehledu The European Legal 500, průvodci světem advokátních kanceláří, který je široce respektován pro svou nezávislost a objektivitu. V oboru průmyslového práva a jiného duševního vlastnictví advokátní kancelář Čermák a spol. pravidelně zaujímá přední místa v oborech rozhodování sporů, obchodní právo a právo společností.

Společnost Čermák a spol. získala v letech 2010, 2011 a 2012 cenu „IP Law Firm of the Year“, udělovanou Managing Intellectual Property, pro Českou republiku a cenu „Právníká firma roku 2010 a 2011 v oblasti duševního vlastnictví“ a „Právníká firma roku 2011 v oblasti práva informačních technologií“ udělovanou společností EPRAVO.CZ, akciová společnost.

Advokátní kancelář Čermák a spol. poskytuje veškeré právní služby nejen v rámci České republiky, ale i na Slovensku a na evropské úrovni (zejména zastupování před Evropským patentovým úřadem a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu). Většina klientů především v oblasti průmyslových práv využívá výhod vyplývajících ze zastupování jedinou kancelář v obou zemích. Centrální evidenci převzatých kauz vede pražská kancelář, která v takových případech obvykle zajišťuje i styk s klienty.

Své právní služby poskytujeme v českém, slovenském, anglickém, německém a francouzském jazyce.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. | Elišky Peškové 15 | 150 00 Praha 5 |
| tel.: +420 296 167 111 | fax: +420 224 946 724 | e-mail: intelprop@apk.cz |

www.cermakaspol.cz

Martin Šolc se stal viceprezidentem Mezinárodní advokátní komory (IBA)

Martin Šolc, zakládající partner přední české advokátní kanceláře Kocián Šolc Balašík (KŠB), dosáhl významného mezinárodního úspěchu. V Tokiu byl jako historicky první zástupce zemí střední a východní Evropy zvolen viceprezidentem Mezinárodní advokátní komory (IBA), největší světové organizace v oboru advokacie.

International Bar Association (IBA) je profesní organizací, která sdružuje přes 200 národních advokátních komor, včetně České advokátní komory, a více než 50 tisíc dalších individuálních členů. Martin Šolc bude v letech 2015-2017 zastávat v IBA druhou nejvýznamnější pozici, kterou převezme po dosavadním viceprezidentovi, americkém advokátovi Davidu W. Rivkinovi. O novém vedení organizace rozhodla na výroční konferenci IBA v Tokiu Rada IBA hlasy advokátních komor i jednotlivých členů.

„Jsem samozřejmě potěšen důvěrou, kterou mi volbou Rada IBA vyjádřila. Své zvolení vnímám jako ocenění mé více než dvacetileté práce pro IBA a potvrzení, že aktivity, které jsem prosazoval poslední dva roky z pozice generálního sekretáře, jsou smysluplné a členové organizace je vnímají pozitivně,“ uvedl po svém zvolení Martin Šolc.

Martin Šolc plánuje z pozice viceprezidenta IBA pokračovat v diskusi, kterou organizace v posledních letech vede o způsobu jejího fungování, například o zvýšení dostupnosti konferencí a seminářů pro širší okruh posluchačů prostřednictvím online přístupů. IBA by podle Martina Šolce měla do budoucna kromě plnění standardní role globálního hlasu advokátní profese posílit i své regionální aktivity.

„Martinovi srdečně gratuluji k obrovskému úspěchu. Zástupce české advokacie doposud nikdy v historii nezastával vyšší post v našem oboru. Martin v rámci svého dosavadního působení u IBA nezapomněl na prosazování zájmů ČAK a myslím, že díky němu mají čeští právníci v mezinárodním měřítku velmi dobrou pověst. Věřím, že v budoucnu bude naplněna dosavadní praxe, kdy se viceprezident IBA po skončení funkčního období zpravidla stává prezidentem

asociace a Martin tuto roli v roce 2017 převezme,“ komentoval volbu Martin Vychopeň, předseda představenstva České advokátní komory.

IBA (se sídlem v Londýně) je největší a nejvýznamnější globální organizací advokacie. Byla založena v roce 1947 skupinou 37 národních advokátních organizací. Vznikala krátce po založení Organizace spojených národů a vůdčí myšlenkou jejich zakladatelů bylo, aby se v poválečné době stala jakousi obdobou OSN pro právnícká povolání. IBA pořádá ročně více než 60 konferencí. Její výroční konference se pravidelně účastní více než 5000 advokátů. Letošní konferenci v Tokiu, na níž se setkává přes 6000 odborníků, otevíral svým projevem japonský premiér za účasti japonského císaře a císařovny. V roce 2015 se uskuteční pololetní zasedání orgánů IBA v Praze. ●

Foto: Kocián Šolc Balašík

JUDr. Antonín Mokrý se stal viceprezidentem CCBE

JUDr. Antonín Mokrý, advokát a místopředseda České advokátní komory, dosáhl významného mezinárodního úspěchu. Jako první zástupce advokací zemí střední a východní Evropy byl v sobotu 29. 11. 2014 v Bruselu zvolen třetím viceprezidentem Rady evropských advokátních komor (CCBE).

Vedení CCBE, výkonný orgán CCBE, sestává z prezidenta CCBE a třech viceprezidentů. Ti jsou voleni každoročně na plném zasedání na dobu jed-

noho roku. V pozici třetího viceprezidenta tak bude JUDr. Antonín Mokrý působit v roce 2015 a s velkou pravděpodobností bude za tři roky zvolen do funkce prezidenta této významné mezinárodní advokátní organizace.

Foto: Česká advokátní komora

„Pro českou advokacii je zvolení kolegy Mokrého, jemuž srdečně gratuluji, už druhým obrovským letošním mezinárodním úspěchem – po volbě Martina Šolce viceprezidentem Mezinárodní advokátní komory (IBA). Zvolení obou je důkazem, že česká advokacie, která v příštím roce oslaví už čtvrtstoletí své obnovené nezávislosti, má v mezinárodním měřítku dobrou pověst a že dnes pevně na stejných zásadních principech a atributech, jako advokacie západní,“ komentuje volbu Martin Vychopeň, předseda České advokátní komory.

JUDr. Antonín Mokrý je v CCBE aktivní již od roku 2001. Od roku 2004 v ní vede českou delegaci. V letech 2007 až 2014 byl členem finančního výboru CCBE, což je klíčová pozice,

neboť finanční výbor sleduje řádné a efektivní hospodaření celé organizace a je v této oblasti poradním orgánem vedení CCBE. Současně JUDr. Mokrý pracuje v několika dalších výborech CCBE (např. výboru pro usazování advokátů, či výboru PECO, který je zaměřen na prosazování práva a souvisejících reforem ve střední a východní Evropě). JUDr. Mokrý je dlouholetým členem představenstva ČAK, od roku 2009 na pozici místopředsedy ČAK pro mezinárodní spolupráci.

CCBE je mezinárodní nezisková organizace se sídlem v Bruselu zastupující přibližně jeden milion evropských advokátů skrze své členy – jednotlivé advokátní komory. Mezi řádné členy CCBE patří advokátní komory z 32 evropských

zemí. K členům, kteří zastávají status komor přidružených nebo pozorovatelských, patří dalších 13 advokátních komor.

CCBE je uznávána jako „hlas“ advokátní profese v Evropě jak národními advokátními komorami, tak i evropskými institucemi a funguje tedy jako spojka mezi Evropskou unií na straně jedné, a evropskými národními advokátními komorami na straně druhé. Zástupci CCBE se pravidelně setkávají se zástupci Evropské komise a Evropského parlamentu, řeší s nimi témata mající dopad na advokátní profesi. ●

Slavnostní předání cen výhercům soutěže Randovy nadace při Spolku českých právníků VŠEHRD

Letošní slavnostní vyhlášení soutěže Randovy nadace o vynikající diplomovou práci v oboru práva občanského, obchodního, finančního, evropského, mezinárodního práva soukromého a pracovního či v některém oboru souvisejícím, obhájené na některé z právnických fakult v České republice v akademickém roce 2013/2014 se uskutečnila 30. října 2014 v prostorách Vlasteneckého sálu Karolina.

Letošními výherci prestižního ocenění se stávají studenti:

- **Mgr. Jaromír Zajíc** za práci s tématem „Objektivní dobrá víra v českém soukromém právu“,
- **Mgr. Viktor Szabo** za téma „Vlastnictví energetických zařízení“ a
- **Mgr. Lucie Krtoušová** za diplomovou práci s tématem „Péče řádného hospodáře jako kritérium pro posouzení právní odpovědnosti (právně komparativní analýza)“.

Randova nadace v současnosti navazuje na činnost jedné z nejstarších nadací působících v českých zemích. Původní Randova nadace byla založena v roce 1876 s cílem podpory mladých nadaných studentů práv. Jejím zakladatelem byl prof. Antonín Randa (1834-1914), jeden z nejvýznamnějších právníků Rakouska-Uherska. Jako právnické fakulty, kde výchovu budoucích právníků a současně pedagogů přispíval k posílení české university. Jeho práce z oblasti civilního práva měly zásadní význam pro rozvoj právní vědy v kontinentální Evropě. Činnost Randovy nadace po roce 1989 obnovil zakladatelův potomek, prof. Jan S. Kruliš-Randa.

Zleva Adam Zvonář, starosta Všehrdu; Václav Bílý, partner PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář; Jaromír Zajíc (oceněný); Lucie Krtoušová (oceněná); Michal Kožár (zástupce oceněného Viktora Szabo); Eva Černá a Iveta Buchalová (účastnice soutěže)

Zdroj foto: Randova nadace

Patronát nad obnovenou Randovou nadací drží a držely význačné osobnosti, např. Tomáš Baťa, prof. Jan Milič Lochman, bývalý rektor University v Bazileji nebo Prof. Dr. Daniel Thürer, bývalý děkan Právnické fakulty University v Curychu.

Za laskavou podporu děkuje Randova nadace advokátní kanceláři PRK Partners, generálnímu partnerovi. ●

NOVA VOICE®

PROFESIONÁLNÍ SOFTWARE PRO PŘEVOD MLUVENÉHO SLOVA DO TEXTU

NEPÍŠU, UŽ JEN DIKTUJI!

VÝHODY PŘI POUŽITÍ PROGRAMU:

Zrychlení práce při tvorbě dokumentů.

Program je vždy k dispozici.

invex

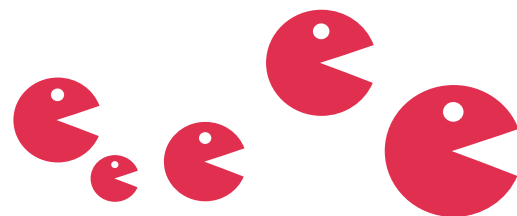

Na veletrhu INVEX 2008 získal produkt
ocenění „Křišťálový disk“

„Česká hlava“ 2009

Produkt byl oceněn v soutěži

Consulting Company Novasoft, a. s.
Cedrová 1236, 252 42 Jesenice u Prahy, Tel: +420 261 220 064
e-mail: novavoice@ccnovasoft.cz

WWW.NOVAVOICE.cz

lidé

Lukáš Zahrádka

Dvořák Hager & Partners v Praze posiluje o nového vedoucího advokáta

Tým advokátní kanceláře v Praze posiluje od 1. prosince na pozici vedoucího advokáta zkušený advokát Lukáš Zahrádka, který doposud působil více než 11 let v advokátní kanceláři Weinhold Legal, kde poskytoval poradenství celé řadě významných mezinárodních i českých korporací.

Lukáš Zahrádka je advokátem, který se ve své praxi zaměřuje zejména na fúze a akvizice, bankovní a finanční právo, právo nemovitostí a právo obchodních společností.

Lukáš Zahrádka vystudoval práva na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a je advokátem zapsaným u České advokátní komory. Vedle advokátní praxe se věnuje rovněž publikační a přednáškové činnosti, mj. přednáší na Univerzitě Jana Amose Komenského v Praze v rámci Master of Business Administration (MBA) programu. Kromě češtiny hovoří plynně anglicky. ●

Lukáš Valúšek

Advokátní kancelář CMS Prague rozšířila svůj tým o pět právníků

Advokátní kancelář CMS Prague nově rozšířila svůj tým o pět právníků. S příchodem nových tváří, které do kanceláře nastoupily v průběhu posledních dvou měsíců, se zvýšil celkový počet právních poradců kanceláře na 32.

Lukáš Valúšek se stal členem týmu pro oblast bankovníctví a financí a do CMS přichází z Hogan Lovells. Před působením u advokátních kanceláří (od roku 2014) působil přes 7 let na pozicích podnikového právníka v bankách v České republice. Několik let také zastával pozici vedoucího právního a compliance oddělení v pražské centrále Crédit Agricole Corporate and Investment Bank.

Petr Korál posílil nemovitostní tým CMS. Před příchodem do CMS působil v advokátních kancelářích Havel, Holásek & Partners a Weil Gotshal Manges, kde poskytoval právní poradenství českým i mezinárodním společnostem zejména v souvislosti s projekty v oblasti výstavby a pronájmu komerčních nemovitostí, rezidenčních projektů a také při zastupování těchto společností ve sporech souvisejících s výstavbou.

Adéla Kábrtová

Jakub Šindelář

Andrea Červenková se nově stala členkou týmu pro oblast obchodního práva, regulatoriky a řešení právních sporů. Do CMS přichází z Hogan Lovells, kde působil na pozici advokátní koncipientky. Andrea rovněž působil na pozici podnikového právníka ve společnosti Arcelor-Mittal Tubular Products Ostrava.

Adéla Kábrtová, absolventka Právnické fakulty Univerzity Karlovy, posílila CMS tým pro oblast energetiky a těžkého průmyslu. Během svého studia získala zkušenosti z působení na pozici studenta v advokátní kanceláři Kinstellar.

Jakub Šindelář, který působil na pozici studenta v CMS již dva roky, se do kanceláře vrátil již jako advokátní koncipient po úspěšném ukončení studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Jakub se stal členem CMS týmu pro oblast bankovníctví a financí. ●

Petr Korál

Andrea Červenková

Hana Gawlasová

Squire Patton Boggs v Praze rozšiřuje svůj globální tým

Squire Patton Boggs posílila své týmy zaměřené na regulovanou průmyslovou odvětví a pracovní právo o Hanu Gawlasovou, která se stala partnerkou pražské kanceláře.

Hana Gawlasová přichází z firmy Kinstellar, kde byla partnerkou a vedoucí pracovních skupin pro Telekomunikace, média, technologie a Pracovní právo. V ročence Legal 500 ji její klienti doporučují jako „vynikající“, „profesionální a se vstřícným jednáním“ a jako hodnotnou „členku týmu“.

Hana Gawlasová je uznávaným odborníkem v oblasti práva informačních technologií, ochrany osobních údajů a regulace telekomunikací a je doporučována ročenkami Chambers & Partners, Legal 500 a Who's Who Legal. Poskytovala poradenství při globální akvizici mobilní divize společnosti Nokia, společnosti Microsoft, a společnosti Astorg Partners při akvizici skupiny M7 provozující satelitní platformu Skylink. Hana Gawlasová se věnuje širokému spektru právních záležitostí v oblasti pracovního práva, včetně poradenství v regulačních záležitostech a otázkách compliance, smluv, rozvazování pracovních poměrů, imigračních záležitostech a věcech týkajících se benefitů a mobility zaměstnanců. ●

Jiří Kocík

Advokátní kancelář **Tomíček Legal** posílila o nové partnery

Advokátní kancelář Tomíček Legal posiluje své vedení příchodem dvou partnerů, Jiřího Kocíka a Lukáše Petra. Do Tomíček Legal oba noví partneři přinášejí své zkušenosti získané v největších mezinárodních a českých advokátních kancelářích, kterými jsou např. PricewaterhouseCoopers Legal či Havel, Holásek & Partners.

Jiří Kocík se specializuje se na oblast veřejných zakázek, právo IT a pracovní právo a dále na oblast práva obchodních společností, soudní spory a arbitráže. Během své více než desetileté advokátní praxe působil Jiří Kocík v přední české advokátní kanceláři a jako vedoucí advokát v advokátní kanceláři PricewaterhouseCoopers Legal. Působil rovněž jako ředitel právního odboru a odboru veřejných zakázek na Ministerstvu životního prostředí ČR.

a následných reorganizací zejména v odvětvích energetiky, zemědělství, strojírenství, médií, a private equity. Před příchodem do Tomíček Legal působil v Havel, Holásek & Partners, největší česko – slovenské advokátní kanceláři, a dále v advokátní kanceláři PricewaterhouseCoopers Legal. ●

Lukáš Petr

Lukáš Petr se specializuje na oblast práva obchodních společností, přeměny obchodních společností včetně přeměn přeshraničních, a dále na komplexní poradenství při akvizicích či prodeji obchodních společností a následné posttransakční reorganizace koncernových uskupení. Během své praxe se účastnil řady transakcí oblasti akvizic a prodejů, a to jak na straně prodávajících, tak ku-

LeasePlan Go a Lexus přinášší exkluzivní nabídku!

K vozidlu **Lexus** od **LeasePlan Go**
získejte značkový oblek Contenti
na míru v hodnotě 15 000 Kč.

Doba trvání akce je od 1. 11. 2014 do 28. 2. 2015.

Více na:
www.leaseplango.cz

LeasePlanGo

Společnost **MT Legal s.r.o.**, advokátní kancelář poskytuje komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor v rámci celé České republiky, a to prostřednictvím svých více jak 20 právních specialistů.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

- PRAHA**
Karolíny Světlé 25, 110 00 Praha 1
tel.: +420 222 866 555
- BRNO**
Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
tel.: +420 542 210 351
- OSTRAVA**
Bukovanského 30, 710 00 Ostrava
tel.: +420 596 629 503

email: info@mt-legal.com
www: www.mt-legal.com

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství
- poradenství dodavatelům a zadavatelům veřejných zakázek
- kontrola nabídek dodavatelů, administrace zadávacích a koncesních řízení
- zpracování právních rozborů a analýz
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- stavební právo
- horní právo
- právo životního prostředí
- zdravotnické právo
- vodní a lesnické právo
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní
- arbitráže a investiční spory

Jan Šturm

Ladislav Vajdík

Jan Skácel

Lena Pršalová

Veronika Ryšávková

Advokátní kancelář **Havel, Holásek & Partners** posílila svůj tým

Advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners rozšířila svůj tým o další čtveřici advokátů. Jsou jimi nový senior advokát Jan Šturm, který se specializuje na soudní, správní a rozhodčí řízení a dále na vyjednávání obchodních smluvních vztahů a obchodní právo, a to zejména v oblastech energetiky a životního prostředí, dopravy a logistiky, Ladislav Vajdík, specialista na právo nemovitostí a stavebnictví, Jan Skácel, který se věnuje zejména farmaceutickému a zdravotnickému právu, a Lena Pršalová, jejíž specializací je obchodní právo, akvizice a přeměny společností. Současně advokátní kancelář posílila svůj tým o Veroniku Ryšávkovou, která nastoupila na pozici PR a média manažerky.

Jan Šturm je po Juraji Dubovském, Jiřím Buryanovi a Martinu Rážovi čtvrtým advokátem kanceláře Weil, Gotshal & Manges, který v posledních měsících rozšířil tým největší česko-slovenské advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners. Před svým příchodem do advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners působil Jan Šturm téměř jedenáct let v mezinárodní kanceláři Weil, Gotshal & Manges, kde poskytoval právní poradenství významným klientům při právně a technicky komplikovaných transakcích, jejichž hodnota přesáhla desítky miliard korun. V advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners zaujme pozici senior advokáta a bude se i nadále věnovat právnímu poradenství v oblasti soudního, správního a rozhodčího řízení, při vyjednávání obchodních smluvních vztahů a v oblasti obchodního práva. Jan Šturm získal právní vzdělání na Masarykově univerzitě v Brně a University College v Londýně a právo studoval také na Erasmus Universiteit v Nizozemí. Hovoří plynule anglicky a volný čas tráví aktivně s rodinou.

Ladislav Vajdík před svým příchodem do kanceláře Havel, Holásek & Partners působil několik let ve významných českých i mezinárodních advokátních kancelářích, zejména v Dentons a Rentsch. Pracoval také pro pražského developera nemovitostí. V rámci své praxe poskytoval poradenství významným mezinárodním nemovitostním fondům i fyzickým osobám při správě jejich portfolia nemovitostí. V kanceláři Havel, Holásek & Partners se bude i nadále věnovat právu nemovitostí a stavebnictví. Ladislav Vajdík vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, hovoří plynule anglicky.

Jan Skácel nejprve pracoval pět let jako lékař, poté působil téměř čtyři roky ve významné české advokátní kanceláři. Specializuje se zejména na oblast farmaceutického a zdravotnického práva, poskytuje poradenství poskytovatelům zdravotních služeb a v této oblasti též publikuje a přednáší. Zaměřuje se také na právo veřejných zakázek a koncesí. V kanceláři Havel, Holásek & Partners se bude i nadále věnovat především poradenství v oblasti veřejného sektoru a regulace, farmacie a zdravotnictví. Jan Ská-

cel vystudoval 3. lékařskou fakultu a Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Hovoří plynule anglicky.

Lena Pršalová před nástupem do advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners pracovala pro přední české advokátní kanceláře. Specializuje se na obchodní právo, právo obchodních společností, zabývá se tuzemskými i zahraničními akvizicemi, právem přeměn obchodních společností, jakož i nastavením holdingových struktur. Lena Pršalová vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Palackého, hovoří plynule anglicky.

Veronika Ryšávková v rámci své pozice bude odpovídat zejména za budování vztahů s veřejností a utváření mediálního obrazu společnosti. Veronika Ryšávková v advokátní kanceláři řídí vzdělávací Akademii Havel, Holásek & Partners. Před nástupem do Havel Holásek & Partners pracovala na Ministerstvu spravedlnosti, nejprve jako ředitelka tiskového odboru a tisková mluvčí, později jako vrchní ředitelka sekce kabinetu ministra, kde odpovídala za exekutivní chod úřadu, komunikaci dovnitř i vně resortu a vedla tým poradců. Měla též na starosti mediální politiku Legislativní rady vlády. Předtím působila v mezinárodní PR agentuře v Londýně jako poradkyně pro oblast Střední Evropy a tamtéž se jako mediální specialista podílela na lidskoprávním projektu OSN. V letech 2002 – 2009 pracovala Veronika Ryšávková jako novinářka v několika celostátních médiích, nejdéle v Týdnu a České televizi, kde se jako reportérka specializovala na legislativu a justici. Dlouhodobě se věnuje právnímu PR, popularizaci práva a mediálnímu poradenství, vede mediální tréninky. Je autorkou a spoluautorkou řady popularizačních článků a knih věnujících se novému soukromému právu, v této oblasti též přednáší. Veronika Ryšávková vystudovala Právnickou fakultu UK v Praze, žurnalistiku a bohemistiku na Filozofické fakultě UP v Olomouci a marketing na VŠFS v Praze. Právo i masmédiá též studovala ve Velké Británii, a to na Perth College a London City University v Londýně. Hovoří plynule anglicky. ●

Petr Kobloušský

Petr Kobloušský je novým advokátem **KŠB**

Advokát Petr Kobloušský rozšířil tým expertů na bankovníctví, finanční právo a M&A advokátní kanceláře Kocián Šolc Balaščík (KŠB).

Petr Kobloušský vystudoval práva na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně a na Právnické fakultě na Yale University. Titul Ing. získal na Vysoké

škole ekonomické v Praze. Absolvoval také studium na Právnické fakultě Harvardské univerzity, na Helsinckí School of Economics and Business Administration a na Johann Wolfgang Goethe University ve Frankfurtu nad Mohanem. Přednáškové činnosti se věnuje na Národohospodářské fakultě Vysoké školy ekonomické v Praze.

Před nástupem do advokátní kanceláře KŠB pracoval Petr Kobloušský mimo jiné v Evropské investiční bance, v Evropské centrální bance nebo v mezinárodních advokátních kancelářích. Je členem České advokátní komory a New York State Bar Association, hovoří anglicky. ●

Pavel Široký

Do **CHSH Kališ & Partners** přichází nový partner Pavel Široký

Advokátní kancelář CHSH Kališ & Partners, člen nadnárodní skupiny CHSH působící především na trhu střední a východní Evropy, s potěšením oznamuje příchod Pavla Širokého do jejího týmu na pozici partnera.

Pavel Široký se s účinností od podzimu 2014 připojí jako partner k týmu advokátní kanceláře. Pavel Široký

dříve pracoval jako advokát v advokátní kanceláři Noerr v Praze, kde vedl team právníků se zaměřením na právo nemovitostí. Pavel Široký se specializuje zejména na oblast práva nemovitostí a projektového financování, vedle toho též patří do pole jeho působnosti právo korporátní a M&A. Specializuje se dlouhodobě na německy hovořící klientelu.

Pavel vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Je členem České advokátní komory a Asociace pro kapitálový trh České republiky (AKAT). Pavel hovoří česky, anglicky a německy. Pavel Široký má dlouholeté bohaté zkušenosti s poskytováním právního poradenství české a mezinárodní klientele a zároveň je taktéž autorem řady odborných článků zaměřených na oblast jeho specializace. ●

Kristán Csach

Tým **PRK Partners** na Slovensku rozšíří docent Kristán Csach

Od listopadu posiluje tým advokátní kanceláře PRK Partners výrazná osobnost současného obchodního práva na Slovensku, doc. JUDr. Kristán Csach, PhD., LL.M..

Doc. JUDr. Kristán Csach, PhD., LL.M. bude zde působit jako její Of Counsel. Do PRK Partners přichází docent Csach z pozice externího poradce Ústavního soudu Slovenské republiky, kde působil od roku 2011. Jeho odbornost zahrnuje zejména korporátní / obchodní právo, spo-

třebitelské právo, mezinárodní právo soukromé i procesní a mezinárodní obchodní arbitráž.

Docent Csach byl členem pracovní skupiny pro novelizaci zákona o rozhodčím řízení, stejně jako návrhu zákona o spotřebitelském rozhodčím řízení. V současnosti je členem rekodifikační komise pro přípravu nového Občanského zákoníku na Slovensku, působí také na Katedře obchodního a hospodářského práva Právnické fakulty UPJŠ v Košicích. V roce 2011 byl jmenován docentem pro obchodní a finanční právo a v témže roce získal i ocenění Ministra školství, vědy, výzkumu a sportu SR jako Osobnost vědy a techniky do 35 let. Právní vzdělání získal na Právnické fakultě Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košicích na Slovensku a v Německu, na Fakultě právních věd Univerzity v Hamburku. ●

Uživatelsky příjemný online systém,
který Vám do spisu **vrátí pořádek**

Dokumenty z e-mailu
i datové schránky pohromadě

Automatické verzování
a integrace s Microsoft Word

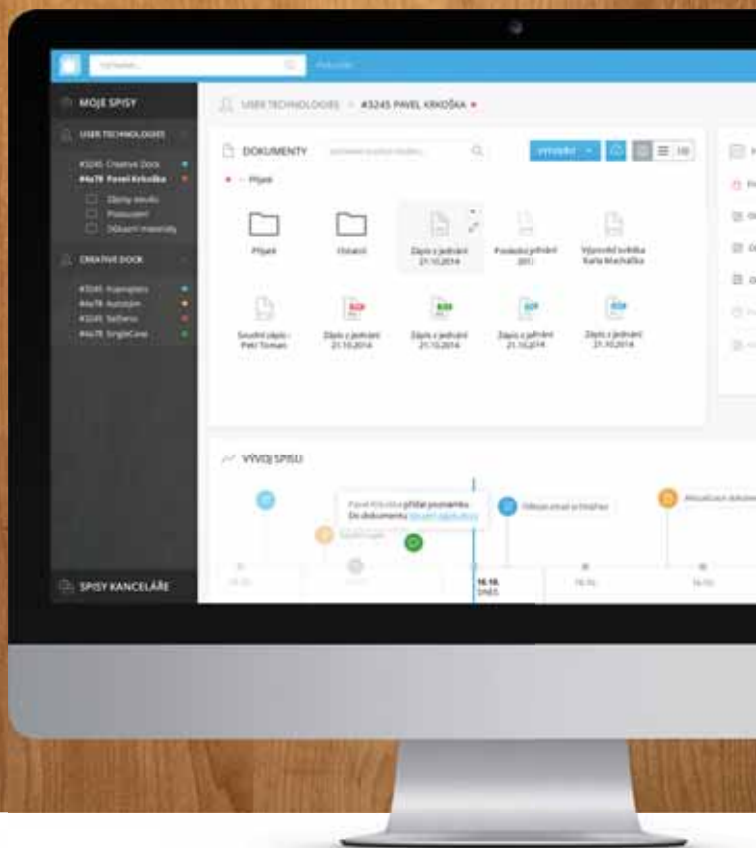
Hlídní úkolů a důležitých
termínů

Chytré vykazování a reporting

Bankovní úroveň zabezpečení
dokumentů

„Díky chytrým upozorněním vykazují hned
a na nic nezapomínám. Fakturovat můžu
rovnou z aplikace.“

JUDr. Jakub Kříž, Ph.D., advokát

www.singlecase.cz
Ozvěte se nám +420 739 475 360

VZDĚLÁVÁNÍ OTEVÍRÁ X MOŽNOSTÍ

VOX[®]
kurzy, semináře
rekvalifikace

1. VOX a.s.

Senovážné nám. 978/23
Praha 1

VZDĚLÁVACÍ A PORADENSKÁ SPOLEČNOST 1. VOX a.s. VÁS ZVE NA SEMINÁŘE

ORGANIZAČNÍ SLOŽKA PODNIKU

– ODŠTĚPNÝ ZÁVOD ZAHRANIČNÍ SPOLEČNOSTI V ČR,
ORGANIZAČNÍ SLOŽKA ČESKÉ SPOLEČNOSTI
V ZAHRANIČÍ

12. 1. 2015

PŘÁVNÍ ČÁST • JUDr. Lucie Josková Ph.D. LL.M.

(AK bnt attorneys-at-law s.r.o.,
odborná asistentka katedry
obchodního práva Právnické
fakulty UK)

ÚČETNÍ A DAŇOVÁ ČÁST

• **Ing. Jan Soška, LL.M.**

(senior manažer daňového
oddělení TPA Horwath)

KÓD: 1502620 CENA: 3 618 Kč

ČLENOVÉ STATUTÁRNÍCH ORGÁNŮ PO REKODIFIKACI

– SOUBĚHY, RIZIKA VÝKONU

26. 1. 2015

PŘEDNÁŠÍ: JUDr. Jindřich Vítek, Ph.D.

(advokát se specializací na právo
veřejných zakázek, obchodních spo-
lečností a cenných papírů, člen roz-
kladové komise předsedy ÚOHS pro
oblast veřejných zakázek, odborný
asistent katedry obchodního práva
Právnické fakulty ZČU v Plzni)

KÓD: 1502070 CENA: 3 013 Kč

NOVELA ZÁKONA O ZAMĚSTNANOSTI

– PRAKTICKY V ROCE 2015

27. 1. 2015

PŘEDNÁŠÍ: Mgr. Vladimír Černý

(lektor a poradce v oblasti pracov-
něprávních vztahů a kolektivního
vyjednávání)

KÓD: 1500440 CENA: 2 408 Kč

PRÁVNICKÉ OSOBY DLE OBČANSKÉHO ZÁKONÍKU

– SPOLKY, NADACE, NADAČNÍ FONDY, ÚSTAVY

12. 2. 2015

PŘEDNÁŠÍ: Mgr. et Mgr. Kateřina Smolíková

(Ministerstvo spravedlnosti ČR,
spoluautorka komentáře k OZ)

KÓD: 1506030 CENA: 2 408 Kč

náš
tip

JAK ZVLÁDNOUT KONFLIKTNÍ SITUACE, VLASTNÍ EMOCE A ZŮSTAT RESPEKTOVÁN/A

14. – 15. 1. 2015

PŘEDNÁŠÍ: Bc. Lenka Šlechtová

(odborná lektorka, konzultantka)

KÓD: 1520820 CENA: 7 490 Kč

Ceny jsou uvedeny vč. 21% DPH.

Vzdělávací nabídku najdete na www.vox.cz.

Advokátní kancelář **JELÍNEK & Partneři s.r.o.**

Kuráž je dobrá, ale výdrž je lepší.

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. je největší advokátní kancelář v Pardubickém kraji s více než dvacetiletou tradicí, která vzešla z dlouholetých zkušeností a rozličné praxe významného advokáta JUDr. Pavla Jelínka, Ph.D., na jehož letitou a vysoce odbornou právní praxi a životní zkušenosti plyně navázala v podobě společnosti s ručením omezeným. Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. je silnou společností se stabilním zázemím ve východočeském regionu a s odhodláním k trvalému rozvoji nejen na poli právním, ale i personálním.

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. je v současné době tvořena čtyřmi kmenovými společníky, mezi nimiž funguje naprostá shoda v dělbě jejich funkcí při řízení společnosti dovnitř a poskytování právních služeb navenek. Dále je tvořena dalšími, tzv. lidry kanceláře, jimiž jsou vysoce specializovaní advokáti všech stěžejních právních oborů a zaměření. Součástí sehraného týmu advokátní kanceláře jsou i další velmi zkušené zaměstnanci, kteří odvádí perfektní práci, a to advokáti, advokátní koncipienti, odborní pracovníci a odborně kvalifikovaný administrativní personál, bez kterého nemůže žádná advokátní kancelář takového rozměru řádně fungovat. Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. velmi úzce spolupracuje **s daňovými a ekonomickými poradci, profesionálními soukromými detektivy a dalšími specialisty**, kteří se vzhledem k trvalosti a objemnosti spolupráce stali nedílnou součástí advokátní kanceláře. Každý jednotlivý člen, jakož i celý tým advokátní kanceláře dbá na jednotnost postupu a vzájemné harmonie při řešení všech případů klientů jak v rámci kanceláře uvnitř, tak navenek.

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. poskytuje právní poradenství a služby svým klientům na nejvyšší odborné úrovni, a to **v jazyce českém, anglickém, německém, francouzském, ruském, běloruském a ukrajinském**.

Díky velmi široké základně svých klientů poskytuje právní služby na celém území České republiky. Jako všestranná advokátní kancelář poskytuje právní služby a poradenství ve všech oblastech práva a nabízí svým klientům nejen komplexní právní servis, ale i zhotovení dílčích právních úkonů, stanovisek, analýz právních dopadů a rizik spojených s činností právnických i fyzických osob na území České republiky a v zahraničí. Díky své historii a kořenům je Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. tradiční českou advokátní kanceláří poskytující své služby významným klientům v soukromé i veřejné sféře.

Samozřejmostí pro Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. je naprostá **diskrétnost, loajalita, nadstandardní ochrana informací**

a připravenost poskytnout právní služby klientovi i mimo obvyklou všední pracovní dobu.

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. se specializuje především na **právo obchodní**, v jehož intencích zajišťuje nejen běžný servis spojený s obchodními závazkovými vztahy, spornou agendou a standardními korporátními potřebami, ale poskytuje své služby i v oblastech přeměn korporací, koncernového práva a zakládání offshore společností. Advokátní kancelář zajišťuje též kompletní servis spojený s administrací **veřejných zakázek**, včetně právní podpory při zadávání nadlimitních veřejných zakázek. Advokátní kancelář dále zajišťuje podporu svým klientům při expanzi na ruský trh, jakož i poradenství při vstupu ruských podnikatelů na tuzemský trh. Rozsahem poskytování právních služeb v oblasti obchodního práva uspokojuje Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. požadavky velké korporátní a institucionální klientely.

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. má rovněž velmi významnou pozici v poskytování právních služeb ve sféře **trestního práva**. Díky svým letitým zkušenostem s obhajobou klientů zejména v majetkových a hospodářských delikttech je její klientela celorepubliková a značně rozsáhlá. Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. dlouhodobě zastupuje řadu klientů figurujících v kauzách řešených speciálními složkami orgánů činných v trestním řízení, které si obvykle žádají specifický a velmi důkladný přístup k obhajobě. Samozřejmostí pro Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. je poskytování právních služeb v jednotlivých dílčích oblastech právních odvětví, tj. v oblasti zdravotnického práva, pracovního práva, občanského práva, správního a přestupkového práva, rodinného práva, ústavního práva, jakož i zajištění přednáškové odborné činnosti pro klienty advokátní kanceláře a publikační činnost.

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. patří ke stabilním a silným hráčům na poli advokacie a svůj vliv a sílu je odhodlána nadále vytrvale upevňovat a posilovat.

Společníci advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o.

JUDr. Pavel Jelínek Ph.D. je spoluzakladatelem Advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o. Výkonu advokacie se věnuje nepřetržitě již více jak dvacet let. Pavel Jelínek je díky své mnohaleté praxi a zkušenostem v advokacii schopen poskytnout klientům advokátní kanceláře komplexní právní poradenství. Jeho výsostnou právní doménou je trestní právo se zaměřením na násilnou a hospodářskou trestnou činnost se zvláštní zálibou na tzv. daňovou trestnou činnost. Je uznávaným odborníkem na obhajobu klientů v trestním řízení, již se věnuje od počátku své profesní kariéry. Obchodní právo se zaměřením na korporátní klientelu, developerské projekty a s tím související smluvní dokumentace je jeho celoživotním chlebem. V případech tuzemské či nadnárodní velké korporátní klientely vede tým lidí podílejících se na komplexním procesu převzetí společnosti, účastní se obchodních jednání, analyzuje rizika převodu pro klienta, zajišťuje veškerou smluvní agendu a participuje na stabilizaci pozice klienta v nové korporaci, a to jak z pozice zaměstnavatele tak obchodního partnera. Pavel Jelínek je zastáncem proaktivního přístupu ke klientům a dbá na to, aby se klientovi při poskytování právních služeb dostalo nejen pomoci v právu, ale aby advokát, potažmo advokátní kancelář, byla útočištěm klientů i při hledání životně důležité duševní pohody. Pavel Jelínek považuje za klíčové atributy povolání advokáta mlčenlivost a férový přístup ke klientům a kolegům z branže.

JUDr. Tereza Jelínková je spoluzakladatelem Advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o. a je velmi zásadovým advokátem se vstřícným přístupem k dohodovacímu procesu. K jejímu pozitivnímu vztahu k advokacii a právnímu citění měla zásadní vliv profesní oddanost jejího otce k výkonu advokátního řemesla, JUDr. Pavla Jelínka Ph.D., s nímž se naučila nejen právo z pozice advokáta aplikovat, ale i vnímat vize a potřeby klienta. Tereza Jelínková zajišťuje v advokátní kanceláři komplexní management a pečuje o stále se rozrůstající stabilní portfolio klientů, s nimiž je v dennodenním kontaktu. Tereza Jelínková je díky nasbíraným komplexním zkušenostem z advokátní praxe a objektivnímu právnímu povědomí schopna klientům advokátní kanceláře poskytnout právní poradenství z oblasti práva trestního, rodinného a obchodního, včetně poradenství při procesu zadávání veřejných zakázek. Řadu úspěchů získala při zastupování klientů advokátní kanceláře ve sporech ze smluv o dílo v rámci realizovaných developerských projektů, a to jak z pozice velkých developerů, tak z pozice jejich klientů. Její silnou stránkou je selský rozum, energičnost a nasazení pro nalezení co nevhodnějšího řešení případu klienta s co nejpříjatelnějšími náklady. Tereza Jelínková preferuje při jednání otevřený přístup a čestnost vůči klientovi.

Mgr. Jiří Pscheidt je společníkem Advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o., v níž působí od samého počátku své právní praxe. Jiří Pscheidt se specializuje na korporátní klientelu a související obchodní smluvní agendu, převody majetkových účastí na obchodních korporacích a koupě závodu. Bohaté a dlouholeté zkušenosti získal při zpracovávání bankovní i nebankovní úvěrové dokumentace za současného hodnocení rizik aplikovatelnosti specifických úvěrových paradigmat a rozhodčího řízení. Jiří Pscheidt má v rámci advokátní kanceláře na starosti také komplexní právní servis klientům při realizaci fúzí korporací. Jeho silnou stránkou je poskytování právního poradenství v oblasti insolvenčního práva, v jehož intencích je schopen díky svým zkušenostem zajistit právní podporu jak insolvenčním správcům v incidenčních sporech, věřitelským výborům, tak dlužníkům, bránícím se šikanózním insolvenčním návrhům. Jiří Pscheidt zajišťuje pro klienty advokátní kanceláře komplexní správu pohledávek a zastupuje je v insolvenčním a jiném soudním řízení. Jiří Pscheidt je advokátem s vyvinutým citem pro vnímání ekonomických potřeb klienta a spolehlivým partnerem při utváření obchodních vizí klienta a při jejich uvedení v reálný život.

Mgr. Dana Libochowitzová je společníkem Advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o., v níž působí téměř od samého počátku své profesní dráhy v advokátním řemeslu. Dana Libochowitzová pečuje o klientelu advokátní kanceláře z oblasti práva trestního, občanského i obchodního. V oblasti trestního práva se specializuje především na organizovanou a hospodářskou trestnou činnost, připravuje strategii obhajoby a zastupuje klienty před orgány činnými v trestním řízení. Na poli práva občanského je její advokátní praxe profilována v oblasti práva dědického a komplexního poradenství v okruhu věcných práv, včetně institutu vydržení. Její denní aktivity jsou zaměřeny na zpracování komplexní obchodní smluvní dokumentace podnikatelů, včetně smluv leasingových a smluv o dílo. Pro stabilní klienty advokátní kanceláře spravuje portfolio pohledávek, analyzuje jejich dobytost a stanoví postup pro co nejekonomičtější variantu klientského řešení. Dana Libochowitzová zastupuje klienty advokátní kanceláře ve strategických litigacích a zejména ve sporech o ochranu osobnosti fyzických osob a dobré pověsti právnických osob. Je advokátem s životním entuziasmem pro své povolání, a s proaktivním a velmi otevřeným přístupem ke klientům. Právo a jeho aplikace je nejen jejím řemeslem, ale i zálibou.

Další lídři advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o.

Mgr. Adam Hlaváč působí v Advokátní kanceláři JELÍNEK & Partneři s.r.o. již od svých studií až po současný výkon na pozici advokáta. Adam Hlaváč pečuje především o korporátní klientelu advokátní kanceláře a poskytuje jí právní servis spojený nejen s přeměnami obchodních korporací, ale především při každodenním chodu jejich podnikání od správy pohledávek po veškerou smluvní agendu a vedení soudních sporů a rozhodčích řízení. Adam Hlaváč se v rámci své profese v advokátní kanceláři zaměřuje dále na právo mezinárodní přepravy a z oblasti občanského práva rovněž na agendu náhrady škody a újmy. Adam Hlaváč se současně aktivně věnuje přednáškové činnosti pro klienty advokátní kanceláře. Spokojenost klienta je pro něj při výkonu povolání advokáta na prvním místě.

Mgr. Lukáš Kulhánek je advokátem Advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o., v níž působí na úseku práva obchodního, s úzkou profilací na veškerou smluvní a spornou agendu, a práva správního. Pod jeho taktovkou proběhlo úspěšně několik rozsáhlých developerských kontraktů klientů advokátní kanceláře, jakož i rozsahem menších projektů v případě smluv o výstavbě. Lukáš Kulhánek má obsáhlé zkušenosti se zastupováním klientů ve sporech plynoucích z porušení pravidel hospodářské soutěže a spotřebitelského práva. Četné úspěchy v zastupování klientů advokátní kanceláře doznává v oblasti práva směnečného. Na poli práva veřejného se specializuje především na oblast veřejné podpory, veřejných zakázek a odpadové hospodářství. V advokátní kanceláři je zodpovědný za klientelu veřejného sektoru.

Mgr. Hana Bičíštová působí v Advokátní kanceláři JELÍNEK & Partneři s.r.o. jako advokát se specializací na trestní a přestupkové právo a s nimi spojenou agendu. Zaměřuje se především na poskytování služeb klientům advokátní kanceláře v oblasti hospodářské a majetkové trestné činnosti a při trestných činech proti životu a zdraví. Obhajuje klienty advokátní kanceláře ve všech stádiích řízení od zahájení trestního stíhání přes zastupování při hlavním líčení, odvolací řízení, až po zastupování před Nejvyšším nebo Ústavním soudem České republiky. Jejím cílem je vždy co nejefektivnější vyřešení vzniklé životní situace s co nejmenšími následky v běžném životě. Klienty zastupuje i po skončení trestního řízení při následném vymáhání náhrady škody způsobené při výkonu státní moci nezákonným rozhodnutím, tj. např. při zproštění obžaloby, či zastavení řízení. Právní pomoc poskytuje i obětem trestných činů – poškozeným, kdy klade zvláštní důraz na rychlé a úspěšné vymození všech jejich zákonných nároků. Často je zastupuje i v občanskoprávním řízení o náhradě nemajetkové újmy či majetkové škody. Část své praxe věnuje i přestupkové agendě, kdy se zaměřuje na přestupky v dopravě, proti občanskému soužití a ve veřejné správě.

Mgr. Linda Havránková působí v Advokátní kanceláři JELÍNEK & Partneři s.r.o. jako specialista na správní právo, které ovládá ve všech jeho dílčích oborech s úzkou profilací na stavební právo, ze kterého v roce 2010 složila zkoušku zvláštní odborné způsobilosti na úseku územního plánování. Ve své každodenní praxi se zabývá právní pomocí klientům zejména na úseku územního a stavebního řízení. Linda Havránková má za sebou řadu úspěšně dokončených sporů ohledně územních plánů, aktivně se v zastoupení klienta podílí na pořizování územního anebo regulačního plánu, zajišťuje stavební povolení pro klienty advokátní kanceláře, napřímo jedná se stavebními úřady a na rozdíl od jiných specialistů v této oblasti je schopna díky právnímu vzdělání a všestranným právním zkušenostem řešit případně nastalé problémy komplexně a s větším tahem na branku. Linda Havránková poskytuje komplexní právní poradenství a podporu při přípravě a realizaci developerských projektů. Klientům advokátní kanceláře poskytuje právní pomoc i v oblasti práva občanského, tj. zejména ve sporech vlastnických a sousedských.

Mgr. Markéta Havlasová působí v Advokátní kanceláři JELÍNEK & Partneři s.r.o. již několik let, kdy se od počátku své praxe jako advokát úzce profiluje na oblast práva rodinného, pracovního a dědického. Markéta Havlasová ve výkonu těchto oborů práva vidí jisté poslání, neboť má možnost mnohdy přispět k řešení osobních životů klientů Advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o., kteří se ocitli, byť třeba dočasně v tíživé osobní situaci, zároveň si uvědomuje, že tato oblast práva je, více než jakákoliv jiná, mnohdy o době zvolené psychologii nejen vůči klientům, ale i tzv. druhé straně. Markéta Havlasová je díky své profilaci schopna zajistit perfektní právní poradenství při řešení tzv. komplexní rozvodové agendy, opatrovnického řízení a vypořádání majetku. V rámci pracovního práva se specializuje na přímou podporu klientům při jednání s odborovými organizacemi a na druhou stranu je s to zajistit i komplexní servis zaměstnancům při řešení jejich případných sporů vyplývajících z pracovních poměrů.

ZAJIŠTĚNÍ POTŘEB PRO RUSKOU KLIENTELU A KLIENTELU ZAMĚŘENOU NA RUSKÝ TRH

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o., je silná společnost poskytující kvalitní právní služby významným klientům v soukromé i veřejné sféře, v České republice i v zahraničí. Samostatnou kapitolou činnosti advokátní kanceláře je právní poradenství českým společnostem, které hodlají expandovat na trh států SNS (Ruské federace, Běloruska, Kazachstán atd.) a také zahraničním společnostem, které plánují rozšířit své obchodní aktivity do České republiky.

Trh regionu SNS se spotřebním potenciálem 278 mil. obyvatel a velmi úzkými ekonomickými a právními vazbami na okolní státy je určitě výzvou pro ty firmy, které jsou připraveny i v této nelehké době diverzifikovat na nové trhy. Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. je jedna z mála advokátních kanceláří v ČR, která poskytuje odbornou právní pomoc při realizaci firemních investic v regionu SNS. Díky perfektním znalostem právní úpravy, ekonomického a podnikatelského prostředí tohoto regionu usnadňujeme našim klientům vstup na zahraniční trhy. Během zastupování svých klientů právníci advokátní kanceláře poskytují odborně komplexní právní řešení jejich mezinárodních transakcí (ve spojení s inovativními přístupy).

Advokátní kancelář má úzké pracovní kontakty s řadou velkých zahraničních právních firem, díky kterým čerpá mezinárodní zkušenosti a kontakty, což jí umožňuje podílet se na mezinárodních transakcích uskutečňovaných po celém světě a podporovat mezinárodní rozvoj svých klientů. Právnícký tým advokátní kanceláře poskytuje právní služby v českém, ruském, anglickém, německém jazyce a dalších jazycích. Zajišťuje nejen přípravu obchodní strategie, ale také nastavení mechanismu pro splnění podmínek její realizace.

Díky špičkové znalosti aspektu právních řádů států SNS se Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. účastnila realizací mnoha investičních projektů jak domácích, tak i mezinárodních společností, čímž získala neocenitelnou důvěru svých klientů. Vzhledem k tomu, že právnícký tým Advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o. prokázal trvale nejvyšší profesionální úroveň svých služeb a právního poradenství, byla Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o. v roce 2013 přijata jako první a jediná advokátní kancelář z České republiky za člena The International Union (Commonwealth) of Advocates (Mezinárodní Unie Advokátů – „IU(C)A“), sídlící v Moskvě.

Tento „úsek“ Advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o. vede **Aleksei Pavlovski**, který je zkušeným právníkem v oblasti obchodního práva, především se zvláštním důrazem na mezinárodní právo soukromé, právo mezinárodního obchodu a související obory. Před svým nástupem do Advokátní kanceláře JELÍNEK & Partneři s.r.o. v roce 2013 působil jako analytik realizace investičních projektů ve státech SNS. Vedle běžné praxe v advokátní kanceláři odpovídá především za poskytování komplexních právních služeb ruským hovořící klientele, která plánuje rozšířit své obchodní aktivity do České republiky, jakož i českým klientům, kteří hodlají expandovat na ruský trh či dalších zemí SNS, a to v oblasti zakládání, řízení a restrukturalizace obchodních společností, daňového strukturování mezinárodních transakcí, přípravy, realizace a ochrany přeshraničních investic, přeshraniční vymáhání pohledávek, repatriace zisků, přípravy smluvní dokumentace, řešení sporů v zemích SNS. Aleksei Pavlovski v roce 2008 úspěšně (s vyznamenáním) ukončil studium na Právnické fakultě Vysoké školy řízení a podnikání Minsk, Bělorusko, kde získal potřebné znalosti nejen práva, ale i ekonomiky a financí. Jeho vzdělání bylo uznáno za rovnocenné s vysokoškolským vzděláním získaným v České republice v oboru „Právní věda“ v magisterském studijním programu. Ruština je jeho mateřským jazykem. Hovoří plynně česky a ovládá jazyk běloruský a ukrajinský. Má pracovní znalost angličtiny.

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o

Pardubice – Dražkovice 181

533 33 Pardubice

Tel.: +420 466 310 691

Fax: +420 466 310 691

e-mail: advokati@advokatijelinek.cz

www.advokatijelinek.cz

*Kuráž je dobrá, **ALE VÝDRŽ JE LEPŠÍ...***

JELÍNEK

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

**Advokátní kancelář
JELÍNEK & Partneři s.r.o.**

Dražkovice 181, 533 33 Pardubice

tel./fax: **+420 466 310 691**

gsm: **+420 724 794 986**

Zachování písemné formy při elektronickém právním jednání dle NOZ

Ačkoli lze konstatovat, že nový občanský zákoník v úpravě elektronického právního jednání do značné míry vychází z dosavadní úpravy v ObčZ 1964, několik podstatných odlišností lze přece jen najít.

V první řadě se jedná o novou úpravu vztahu elektronického podpisu písemnosti (dle § 561 odst. 1 věty třetí ObčZ, resp. dle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, dále jen „ZEP“) a právního jednání učiněného elektronicky ve smyslu § 562 odst. 1 ObčZ, dle kterého je písemná forma zachována i při právním jednání učiněném takovými elektronickými prostředky, které umožňují zachycení jeho obsahu a určení jednatelů.

Ustanovení § 562 tvoří lex specialis k obecné úpravě písemnosti s podpisem dle § 561. Nový občanský zákoník jím záměrně přiznává zachování písemné formy i pro případy, že právní jednání učiněné elektronickými prostředky není elektronicky podepsáno dle zákona o elektronickém podpisu. Smyslem tohoto rozšíření aplikovatelnosti ustanovení o dodržení formy je reakce na požadavky praxe, v níž strany zcela běžně jednají prostřednictvím e-mailu, který nepodepisují zaručeným elektronickým podpisem, ale pouze jej označí svým jménem, případně dalšími identifikačními znaky. Uvedený záměr autorů zákoníku vyplývá velmi názorně též ze srovnání jeho jednotlivých verzí.

Ještě ve vládním návrhu nového občanského zákoníku z roku 2011 byl odkaz na zákon o elektronickém podpisu, který dnes nalezneme ve větě třetí § 561 odst. 1 ObčZ, obsažen samostatně ve třetím odstavci jako požadavek platnosti pro veškerá elektronická právní jednání (v tehdejších číslování § 554, jehož první dva odstavce odpovídaly znění dnešního § 562 ObčZ). V důsledku přesunutí tohoto odkazu na konec prvního odstavce § 561, který stanovuje obecné náležitosti právního jednání v písemné formě, nutno dojít ke zmíněnému zá-

věru, že elektronický podpis nahrazuje podpis bez dalšího (splňuje-li písemnost požadavky dle § 3026 odst. 1 ObčZ), zatímco účelem zvláštního, a speciálně kvůli tomu vyděleného ustanovení § 562 je stanovení podmínek, za nichž je zachována písemná forma i nepodepsaného elektronického právního jednání.

První z těchto podmínek, tedy možnost zachycení obsahu právního jednání, by neměla činit žádné větší obtíže. Poněkud problematictější může ovšem být podmínka druhá, vyžadující možnost určení jednatelů. Jedná se zde o takové určení, které není podmíněno elektronickým podpisem, přesto však umožňuje alespoň potenciální určitelnost jednatelů. Nejedná se tedy o požadavek na nepochybnitelné stoprocentní ověření identity jednatelů (kterou ostatně vzhledem k možnosti zfalšování nemůže zaručit ani právní jednání formou klasické písemnosti s vlastnoručním podpisem) – postačí, pokud použitý prostředek důkazně umožňuje její určení.

Jde samozřejmě stále o pouhou soukromou listinu ve smyslu § 565 (a § 3026 odst. 1) ObčZ. Přestože jde o platné písemné právní jednání, je pochopitelné na každém, kdo se jej dovolává, aby dokázal její pravost a správnost.

Problém vztahu ustanovení § 561 odst. 1 ObčZ a § 562 odst. 1 ObčZ lze dobře ilustrovat na otázce, jak hodnotit prosté uvedení jména v textovém formátu na konci emailové zprávy. Nabízejí se tři možnosti:

1. jde o prostý elektronický podpis ve smyslu § 2 písm. a) ZEP, a proto o platné písemné právní jednání podle § 561 odst. 1 ObčZ, nebo
2. nejde ani o prostý elektronický podpis ve smyslu § 2 písm. a) ZEP, ale jde přesto o platné pí-

semné právní jednání bez požadavku podpisu podle § 562 odst. 1 ObčZ, nebo
3. nejde vůbec o platné písemné právní jednání.

Ve vztahu k první možnosti se jeví do určité míry problematickým požadavek jednoznačné identifikace odesílatele, jak jej pro prostý elektronický podpis stanovuje § 2 písm. a) ZEP. Dle § 3 odst. 2 ZEP totiž teprve použití zaručeného elektronického podpisu založeného na kvalifikovaném certifikátu a vytvořeného pomocí prostředku pro bezpečné vytváření podpisu umožňuje ověřit, že datovou zprávu podepsala osoba uvedená na tomto kvalifikovaném certifikátu. Řešení problému se lze dobrat pohledem do důvodové zprávy k zákonu o elektronickém podpisu, která uvádí, že elektronickým podpisem (umožňujícím zjištění totožnosti podepsané osoby ve vztahu k datové zprávě) může být např. „faksimile vlastnoručního podpisu dané osoby, speciální kód (PIN, heslo apod.), kterým osoba disponuje, nebo bezpečnější varianta elektronického podpisu, tzv. zaručený elektronický podpis“. Vidíme tedy, že ačkoli zákon předpokládá i jiné možnosti jednoznačného ověření identity odesílatele, než zaručený elektronický podpis, prostý podpis v textovém formátu na konci emailové zprávy mezi ně spadat obvykle spíše nebude. Ani zde však nelze vyloučit, že určitá kombinace technických faktorů záruku ověření identity dát může (typicky pokud se přihlašují do zabezpečeného systému, odesílám e-mail z mé vlastní nebo pracovní domény apod.).

Emailová zpráva s uvedením jména však splňuje podmínky druhé možnosti, a proto půjde o platné písemné elektronické právní jednání ve smyslu § 562 odst. 1 ObčZ. ●

Mgr. František KORBEL, Ph.D.,
advokát, partner
Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář

Právní úprava hypotečních úvěrů a její změny v souvislosti s novou směrnicí

Hypoteční úvěry jako zvláštní smluvní typ v České republice dosud výslovně upraveny ani definovány nejsou. Obecnou právní úpravu úvěrové smlouvy tak od 1. ledna 2014 nalezneme v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Na úvěry, které se poskytují v souvislosti se stavebním spořením, se dále vztahuje zvláštní úprava zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření.

Úvěry, jejichž účelem je nabytí vlastnických práv k nemovitosti a které se zajišťují zástavním právem k nemovitosti, jsou dosud výslovně vyloučeny z úpravy spotřebitelských úvěrů, tedy ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru, do českého práva provedené záko-

nem č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále zákon o spotřebitelském úvěru).

V letošním roce ovšem byla na úrovni Evropské unie přijata nová směrnice, jejímž cílem je především posílit ochranu spotřebitele při poskytování úvěrů na bydlení a sjednocení samotného trhu hypotečních úvěrů na evropské úrovni.

Hypoteční směrnice

Konkrétně jde o směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/17/ U ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (dále hypoteční směrnice).

Hypoteční směrnice přitom ve své úpravě osciluje od úplné harmonizace, tedy nastavení pravidel, od kterých se členský stát nesmí odchýlit, až po úpravu, kde se větší či menší míra odchýlení se od úpravy směrnice předvídá, či kdy její text dokonce výslovně zmiňuje možné výjimky z působnosti.

Transpozice do české právní úpravy

Všechny členské státy jsou povinny přijmout právní předpisy provádějící hypoteční směrnici do národní legislativy do 21. března 2016.

V této souvislosti zvažuje Ministerstvo financí České republiky, jež má tuto transpozici na starost, dvě varianty. V rámci první by se úprava směrnice začlenila do zbrusu nového zákona o úvěru, jenž by zahrnul i regulaci spotřebitelských úvěrů, kterou doposud obsahuje právě zákon o spotřebitelském úvěru. Podle druhé varianty by byla transpozice směrnice předmětem samostatného nového zákona o hypotečních úvěrech.

Ke dni vypracování tohoto článku není zveřejněn konkrétní návrh zákona, nicméně uveřejnění vypracovaného návrhu se plánuje ještě letos na podzim.

Hlavní témata hypoteční směrnice

Působnost

Hypoteční směrnice se vztahuje na smlouvy o úvěru, které se zajišťují zástavním právem k nemovitosti určené k bydlení (nebo obdobným zajištěním), a/nebo na smlouvy o úvěru, jejichž účelem je nabytí či zachování vlastnických práv k nemovitosti, přičemž jsou výslovně vyjmenovány případné výjimky, které se mohou z působnosti prováděcí úpravy vyloučit.

Úprava se dále vztahuje jen na úvěry poskytované spotřebitelům, tedy fyzickým osobám mimo jejich případné podnikání. Kromě nich upravuje také postavení věřitelů, kteří relevantní úvěry poskytují, a zprostředkovatelů těchto úvěrů.

Informační povinnosti

Směrnice obsahuje detailní úpravu informačních povinností všech zúčastněných osob. Tyto zahrnují také regulaci marketingových materiálů a reklamy, výčet předmluvních informací i standardních informací, které se musí sdělovat při poskytování úvěru.

Právo spotřebitele na předčasné splacení úvěru

Právo na předčasné splacení je jedním z hlavních bodů hypoteční směrnice. Její úprava ovšem připouští, že národní legislativa může toto právo jednak omezit určitými podmínkami a jednak věřitelům přiznat spravedlivé a objektivní odškodnění za využití tohoto práva spotřebitelem.

Lhůta na rozmyšlenou a/nebo odstoupení od smlouvy

Úprava hypoteční směrnice vyžaduje po členských státech stanovení lhůty minimálně sedm dní, během níž si může spotřebitel vzít čas na rozmyšlenou (tedy dobu, po kterou je nabídka na uzavření smlouvy závazná pro věřitele), nebo od již uzavřené smlouvy odstoupení, popřípadě obě předchozí možnosti zkombinovat.

Vázaný a spojený prodej

Vázaný prodej, tedy podmínění poskytnutí hypotečního úvěru poskytnutím jiných produktů věřitele, se nově zakazuje. Vyjmenovávají se možné výjimky z tohoto zákazu a zároveň se musí umožnit spojený prodej, tedy zvýhodnění při současném poskytnutí souvisejících produktů.

Úvěry v cizí měně

Hypoteční směrnice také stanoví nová pravidla pro úvěry, které se poskytují v cizí měně. Detailní podmínky ovšem nastaví až prováděcí zákon.

Některé další dopady

K dalším tématům hypoteční směrnice patří oceňování nemovitostí. V této souvislosti je pravděpodobné, že zákon upraví „přenositelnost ocenění“, tedy povinnost věřitele poskytnout příslušný znalecký posudek spotřebiteli a zároveň i povinnost akceptovat znalecký posudek, který vypracuje jiný než věřitelem určený znalec.

Hypoteční směrnice také definuje poradenství a poradenské služby jako poskytování individuálních doporučení spotřebiteli v souvislosti s hypotečními úvěry, které však nejsou poskytováním úvěru a zprostředkováním. Transpoziční zákon pak v souvislosti s poskytováním poradenství může stanovit další omezení či detailnější pravidla.

Související právní úprava

Kromě již zmíněného zákona o spotřebitelském úvěru úprava hypoteční směrnice také úzce souvisí se zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Jeho novelu nedávno vypracovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu, a pokud bude přijata, změny se projeví i v oblasti poskytování hypotečních úvěrů, a to především

v úpravě mimosoudního řešení sporů, když stanoví, že i spory z těchto úvěrů spadají do působnosti finančního arbitra.

Podobně souvisí s úpravou hypoteční směrnice i zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí. Jeho dosavadní úprava i znění vypracované novely sice cílí výlučně na oblast pojišťovnictví, a nezahrnuje tedy činnost zprostředkovatelů hypotečních úvěrů, ale protože regulace zprostředkovatelů úvěrů je jedním z významných bodů hypoteční směrnice, nelze nyní vyloučit budoucí provázanost těchto předpisů.

Očekávání a doporučení

Přestože paragrafové znění transpozičního návrhu prozatím není známo, některé dopady hypoteční směrnice jsou zřejmé již dnes. Především na straně věřitelů a zprostředkovatelů hypotečních úvěrů je tak vhodné se s textem seznámit a vyhodnotit dopady na vlastní činnost co nejdříve. ●

.....
Martin Kofroň, vedoucí advokát

Linda Čechová, advokátka

KPMG Legal s.r.o., advokátní kancelář

KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.

PRAHA BRATISLAVA

WE KNOW
HOW TO SCORE

CorporateINTL
LEGAL AWARDS
WINNER 2015

www.ksd.cz

Poznámka k souhlasům s převodem podílu ve společnosti s. r. o. v případě jediného společníka

Tato poznámka si klade za cíl seznámit čtenáře s názory, které v odborné veřejnosti zazněly k problematice udělování souhlasu s převodem podílu ve společnosti s. r. o., zejména v případě převodu ze strany jediného společníka. Cílem je rovněž zareagovat a případně nabídnout moderaci některých doporučení, která byla z opatrnosti dána v dřívější publikační činnosti na toto téma[1].

K převodu podílu podle ZOK

Pojďme si stručně shrnout, jak se staví k převodům podílu v s. r. o. zákon o obchodních korporacích (ZOK). Ten stanoví, že převod podílu na jiného společníka je bez dalšího možný (§ 207 odst. 1 ZOK), přičemž možnou odchýlnou úpravu ponechává na vůli společníků projevenou ve společenské smlouvě.

V případě převodu na třetí osobu pak ZOK stanoví požadavek souhlasu valné hromady, neurčí-li společenská smlouva jinak (§ 208 odst. 1 ZOK).

Forma souhlasu s převodem

ZOK na rozdíl od obchodního zákoníku neobsahuje výslovné pravidlo, které by pro souhlas s převodem podílu vyžadovalo zvláštní formu. Je však vždy třeba posoudit, zda tento případ nespadá pod úpravu § 171 ZOK, který pro určitá rozhodnutí valná hromada vyžaduje nejen souhlas alespoň dvoutřetinové většiny společníků, ale navíc pro ně předepisuje povinnou formu notářského zápisu (§ 172 ZOK). Mezi takové případy spadá i přijetí rozhodnutí o změně obsahu společenské smlouvy. Stěžejní je proto úvaha, zda je souhlas s převodem podílu

rozhodnutím o změně společenské smlouvy, či nikoliv.

Podle aktuálně převládajícího výkladu je jednáním, v jehož důsledku se mění společenská smlouva, samotné uzavření smlouvy o převodu podílu, neboť pouze na jejím základě dochází ke změně společníků, a tedy i ke změně společenské smlouvy jako takové. Udělení souhlasu s převodem podílu není změnou společenské smlouvy, ale pouze podmínkou (předpokladem) účinnosti převodní smlouvy.

Udělení souhlasu s převodem podílu proto nespadá do výčtu rozhodnutí dle § 171 odst. 1 ZOK[2].

Vzhledem k uvedenému postačí, pokud souhlas s převodem podílu na třetí osobu učiní valná hromada prostým rozhodnutím bez nutnosti pořizovat notářský zápis, a to na základě souhlasu většiny hlasů přítomných společníků, ledaže by společenská smlouva výslovně stanovila jinak.

Udělení souhlasu jediným společníkem

V případě jediného společníka se valná hromada nekoná a její působnost vykonává jediný společník (§ 12 odst. 1 ZOK). Jestliže jsme do-

spěli k závěru, že udělení souhlasu s převodem v případě valné hromady nevyžaduje notářský zápis, pak tento nemůže být ani vyžadován pro souhlas jediného společníka, neboť není naplněn předpoklad stanovený v § 12 odst. 2 ZOK.

Je třeba rovněž doplnit, že projevení souhlasu s převodem ze strany společníka lze dovodit ze samotného uzavření smlouvy o převodu. Pokud by totiž jediný společník s převodem podílu nesouhlasil, těžko by takovou smlouvu uzavíral. Bylo by proto absurdní a snad až příliš formalistické v těchto případech vyžadovat separátní souhlas jediného společníka. Tento závěr již v minulosti podpořila i judikatura.[3]

Lze proto uzavřít, že nastíněný výklad relevantních ustanovení zákona o obchodních korporacích umožňuje převést jedinému společníkovi podíl v s. r. o. bez dalších formalit spojených s jeho souhlasem. ●

JUDr. Jaromír Bečička, advokát
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVA & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

Poznámky

[1] Viz. Prieložný, M.: K novým nejasnostem při udělování souhlasu s převodem podílu v s. r. o.; dostupné na epravo.cz.

[2] Viz. Dědič, J., Šuk, P.: K některým výkladovým otázkám právní úpravy podílu v obchodní korporaci. Obchodněprávní revue, 2014, 6. ročník, č. 6, s. 169.

[3] Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 1 Odon 110/97 ze dne 7. 10. 1998.

Jak dát zaměstnanci platnou výpověď?

Rozvázání pracovního poměru výpovědí ze strany zaměstnavatele může být velmi riskantním krokem, jehož negativní důsledky si zaměstnavatelé mnohdy dostatečně neuvědomují. Značné finanční náklady může způsobit i pouhé nesprávné doručení výpovědi zaměstnanci. Minimalizovat tato rizika lze jen včasnou a řádnou přípravou celého procesu ukončení pracovního poměru zaměstnance v souladu s právními předpisy.

Jak na to?

Zaměstnavatelé se často ocitají v situaci, kdy potřebují ukončit pracovní poměr zaměstnanců, jejichž práce již nadále není pro zaměstnavatele

potřebná nebo s jejichž prací není zaměstnavatel spokojen. Pokud se nepodaří dosáhnout dohody o ukončení pracovního poměru, nezbyvá zaměstnavateli než ukončit pracovní poměr zaměstnance jednostranně, tedy výpovědí.

Pokud zaměstnanec napadne platnost výpovědi u soudu, je na zaměstnavateli, aby prokázal, že výpověď je platná a že byly splněny všechny zákonem požadované předpoklady. Každý spor o platnost výpovědi představuje pro zaměstnavatele potenciální riziko značných finančních dopadů, které mohou v případě neúspěchu ve sporu dosahovat statisíců i milionů korun v případě každého jednotlivého zaměstnance (v závislosti na výši jeho průměrné mzdy). Pokud je totiž výpověď soudem shledána neplatnou, znamená to, že pracovní poměr zaměstnance na základě takové neplatné výpovědi nikdy neskončil a zaměstnanec má právo na zpětné doplacení náhrady mzdy. Podle současné právní úpravy sice soud může na návrh zaměstnavatele náhradu mzdy za dobu, která přesahuje šest měsíců, přiměřeně snížit, ovšem zaměstnavatel se na takový výsledek dalšího sporu nemůže nijak spolehnout, neboť soud bude posuzovat každý jednotlivý případ dle svého uvážení a konkrétních okolností a náhradu mzdy vůbec snížit nemusí.

Je tedy zřejmé, že pro zaměstnavatele představuje každé rozvázání pracovního poměru se zaměstnancem výpověď ze strany zaměstnavatele nezanedbatelné riziko, a proto je třeba věnovat značnou pozornost tomu, aby tento krok byl řádně připraven a zdokumentován pro případ budoucího sporu.

Výpověď jen ze zákonem stanoveného důvodu

Zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď jen z některého z důvodů vyjmenovaných v § 52 zákoníku práce. V případě soudního sporu o neplatnost výpovědi musí být tedy zaměstnavatel především schopen prokázat, že skutečně existoval zákonem předvídaný výpovědní důvod, pro který bylo možné jednostranně rozvázat pracovní poměr se zaměstnancem.

Důvod výpovědi musí být přitom ve výpovědi popsán takovým způsobem, aby jej nebylo možné zaměnit za jiný výpovědní důvod. Nestačí ovšem pouhý odkaz na příslušné ustanovení zákoníku práce, ale je nutné ve výpovědi popsat konkrétní skutečnosti, v nichž zaměstnavatel spatřuje naplnění zákonného důvodu výpovědi. Zjednodušeně řečeno, z obsahu výpovědi musí být jasné, proč přesně zaměstnanec výpověď dostal.

Nadbytečnost, nesplňování předpokladů a požadavků, nebo porušení povinností ze strany zaměstnance?

Velmi častým důvodem výpovědi ze strany zaměstnavatele bývá nadbytečnost zaměstnance v důsledku rozhodnutí zaměstnavatele o organizačních změnách. Zaměstnavatel musí být schopen v takovém případě prokázat, že skutečně přijal rozhodnutí o organizační změně za účelem zvýšení efektivity práce, v jehož důsledku se zaměstnanec stal nadbytečným, neboť jeho práce už nadále nebyla pro zaměstnavatele potřebná. Zaměstnavatelé musejí prokazovat, že na zrušené pracovní místo nepřijali žádného nového zaměstnance, že práce dosud zaměstnancem vykonávaná skutečně odpadla, případně, že nešlo například jen o formální přejmenování pracovní pozice proto, aby se zaměstnavatel zbavil konkrétního nepohodlného zaměstnance.

Dalším častým důvodem výpovědi ze strany zaměstnavatele bývá porušení povinností vztahující se k vykonávané práci (dříve porušení pracovní kázně), nebo nesplňování předpokladů či požadavků pro výkon práce. Mezi těmito výpovědními důvody je potřeba velice přesně rozlišovat, protože každý z nich má jiný

obsah a pro uplatnění každého z nich platí odlišné zákonem stanovené předpoklady. Je nutné rozlišovat i mezi jednotlivými případy porušení pracovních povinností, protože ty mohou dosahovat různého stupně intenzity, přičemž v případech méně závažného porušování povinností musí docházet k soustavnému porušování ze strany zaměstnance, a navíc musí být zaměstnanci předem doručena tzv. výtka, tedy upozornění na možnost výpovědi.

Každý z těchto výpovědních důvodů musí být samozřejmě v samotné výpovědi řádně konkretizován a dostatečně popsán tak, aby bylo zřejmé, proč zaměstnanec výpověď dostal. Zaměstnavatel musí mít zároveň dostatek důkazů k prokázání existence výpovědního důvodu pro případ soudního sporu.

Příprava se vyplatí

Jak přípravě samotné výpovědi, tak i všech předcházejících a souvisejících dokumentů je zapotřebí věnovat mimořádnou pozornost, pokud chce zaměstnavatel minimalizovat rizika případného neúspěchu ve sporu o platnost výpovědi. Jde zejména o rozhodnutí o organizační změně v případě nadbytečnosti zaměstnanců, o správnou formulaci požadavků na řádný výkon práce a výzev k odstranění nedostatků spočívajících v neuspokojivých pracovních výsledcích zaměstnavatele nebo o řádné obsahové náležitosti vytýkáčích dopisů ohledně porušení pracovních povinností.

Mnozí zaměstnavatelé nevěnují přípravě těchto dokumentů patřičnou pozornost, případně nedodrží zákonem stanovené lhůty, ve kterých lze výpověď zaměstnanci dát. Tyto případy pak končí neúspěchem zaměstnavatele v soudním sporu a povinností nahradit zaměstnanci úslou mzdu.

Pozor na řádné doručení

Pokud zaměstnavatel úspěšně prošel veškerá úskalí na cestě k rozvázání pracovního poměru zaměstnance výpovědí, zbývá už jen výpověď zaměstnanci doručit. Zákoník práce přitom vyžaduje, aby výpověď byla zaměstnanci doručena do vlastních rukou. Ačkoli by to tak na první pohled nemuselo vypadat, bývá doručování výpovědi zaměstnanci často spojeno se značnými obtížemi. I samotnému doručování výpovědi je proto potřeba věnovat náležitou pozornost, a to ať již zaměstnavatel doručuje zaměstnanci výpověď osobně, nebo poštou, protože na způsob doručení a jeho prokázání klade zákoník práce zvýšené nároky.

Nejsou nijak vzácné případy, kdy zákonný výpovědní důvod skutečně existoval, zaměstna-

vatel jej ve výpovědi řádně popsal, je schopen jej před soudem prokázat, ovšem nepodaří se mu prokázat řádné doručení výpovědi do vlastních rukou zaměstnance dle požadavků zákoníku práce.

Takový zaměstnavatel se pak, stejně jako všichni ostatní zaměstnavatelé, kteří nebyli v řízení u soudu schopni prokázat splnění všech požadavků pro platnou výpověď, ocitá opět na začátku. Tedy v situaci, kdy znovu řeší otázku, jak ukončit pracovní poměr se zaměstnancem, se kterým jej již před mnoha měsíci neplatně skončil. Tentokrát je tu ovšem jeden nezanedbatelný rozdíl. Nyní má totiž zaměstnavatel navíc povinnost zpětně vyplatit zaměstnanci náhradu mzdy za celou dobu od neplatného ukončení pracovního poměru, a může přitom jen doufat, že mu soud tento závazek o něco sníží, a že se mu na druhý pokus konečně podaří dát zaměstnanci platnou výpověď. ●

Alena Vlachová, advokátka
VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ
advokátní kancelář s.r.o.

Váš specialista na:

- corporate governance
- fúze a akvizice
- pracovní právo
- řešení sporů

ŠPIČKOVÁ KVALITA
PRÁVNÍCH SLUŽEB

VYSOKÁ ODBORNOST
VŠECH ČLENŮ TÝMU

DLOUHOLETÁ
ZKUŠENOST

OSOBNÍ VZTAH
S KLIENTY
A POROZUMĚNÍ
JEJICH POTŘEBÁM

Váš partner na právním poli

Pomáhejte s námi. Podpořte náš PRO BONO projekt

www.detibezdluhu.cz

VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ
advokátní kancelář s.r.o.
Husova 242/9, 110 00 Praha 1

T: (420) 222 220 775
F: (420) 222 220 804
E: info@vcv.cz

[WWW.VCV.CZ](http://www.vcv.cz)

Otazníky nad neplatným určením rozhodce třetí stranou

Období předcházejícího půl roku bylo velice bohaté na novou judikaturu týkající se neplatnosti rozhodčích doložek. Příčinu této „judikatorní smršti“ lze hledat zejména v publikaci usnesení velkého senátu Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 958/2012 ze dne 10. 7. 2013, jehož závěry významně posunuly pohled na efektivitu ad hoc rozhodčího řízení se spotřebitelem, respektive výkonu rozhodčího nálezu vydaného v takovém řízení. Cílem tohoto článku nebude znovu rozebírat výše zmíněný judikát, nýbrž poukázat na jiné rozhodnutí Nejvyššího soudu z nedávné doby, které na tento judikát navazuje, a které je z mého pohledu zásadní, neboť popírá principy běžné v zahraničí v přístupu k rozhodčímu řízení.

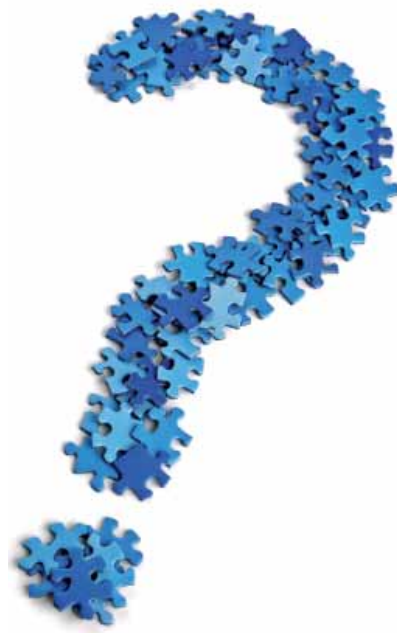
Podstata problémového rozsudku

Judikátem, na který chceme upozornit, je rozsudek Nejvyššího soudu spis. zn. 23 Cdo 1112/2013, ze dne 28. 11. 2013, uveřejněný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 4/2014 pod č. 35 („Rozsudek“), kterým bylo rozhodnuto o absolutní neplatnosti rozhodčí doložky. Právní věta rozsudku zněla následovně: „Rozhodce určený na základě absolutně neplatné rozhodčí doložky neměl k vydání rozhodčího nálezu podle zákona o rozhodčím řízení pravomoc, jestliže rozhodčí nález nevydal rozhodce, jehož výběr se uskutečnil podle transparentních pravidel, resp. byl-li rozhodce určen právnickou osobou, která není stálým rozhodčím soudem zřízeným na základě zákona.“

Jak vyplývá z velmi stručného odůvodnění rozsudku, absolutní neplatnost rozhodčí doložky podle ustanovení § 39 obč. zák. soud dovedl pouze proto, že jediný rozhodce ad hoc nebyl v rozhodčí doložce určen jmenovitě, ale odkazem na právnickou osobu soukromého

práva. Rozhodčí doložka konkrétně stanovila, že jediný rozhodce ad hoc bude jmenován předsedou dozorčí rady společnosti Sdružení rozhodců a.s. Šlo tedy o klasický případ, kdy si strany dohodly způsob určení rozhodce tak, že rozhodce jmenuje třetí strana. Dále je třeba dodat, že rozhodčí doložka v daném případě neodkazovala na pravidla rozhodčího řízení vydaná soukromoprávním subjektem (jako tomu bylo v jiných rozhodnutích Nejvyššího soudu).

Možnost stran dohodnout se na určení osoby rozhodce prostřednictvím třetí osoby je přitom zcela v souladu s běžnou mezinárodní praxí. Dohodu stran na určení rozhodce třetí osobou dále výslovně připouští i zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení, ve znění pozdějších předpisů (ZRŘ). I když nutno přiznat, že ustanovení § 7 ZRŘ tak výslovně stanoví až od 1. 4. 2012, tj. po datu sjednání předmětné rozhodčí doložky. Nedostatek výslovné úpravy v ZRŘ v době sjednání předmětné rozhodčí doložky však nic nemění na tom, že určení rozhodce třetí stranou bylo a je v rozhodčím řízení standardně akceptováno.

Přístup k určení rozhodce třetí stranou obvyklý v zahraničí

Z mezinárodně uznávaných pramenů rozhodčího řízení – např. ze vzorového zákona UNCITRAL, Evropské úmluvy o mezinárodní obchodní arbitráži nebo švýcarské vnitrostátní úpravy rozhodčích řízení, jednoznačně vyplývá, že způsob určení rozhodce je vždy primárně ovládan zásadou autonomie vůle stran. Strany si tedy mohou zvolit i způsob určení rozhodce třetí stranou. Až v situaci, kdy není možné vůli stran vyjádřenou v rozhodčí doložce naplnit (např. pokud rozhodčí doložka nehovoří jasně nebo došlo k selhání v procesu určení rozhodce), určují citované právní instrumenty náhradní mechanismy, které se za účelem naplnění vůle stran uplatní.

Vzorový zákon UNCITRAL konkrétně v čl. 11.2 předpokládá, že si strany ad hoc rozhodčího řízení mohou dohodnout způsob určení rozhodce za podmínek článku 11.4, který řeší i případné selhání vybrané třetí strany (appointing authority). Pokud dojde k zablokování procesu urče-

ní rozhodce třetí stranou (tj. o neoperabilitu, deadlock, neexistenci instituce), má každá ze stran následně možnost obrátit se na soud či jinou autoritu určenou vnitrostátním právem, aby spor vyřešila. Zároveň je nutné dodat, že ani případná nečinnost appointing authority zásadně nemá vliv na platnost samotné rozhodčí doložky, a neznamená, že by soud měl automaticky appointing authority nahradit. Soud nemá rozhodce v žádném případě nahrazovat, ale pouze plnit pomocnou funkci ve vztahu k rozhodčímu řízení. Je-li to možné, měl by proto soud primárně respektovat vůli stran podřídit se vybranému rozhodci, a pokusit se jejich vůli vyjádřenou v rozhodčí doložce efektivně interpretovat, např. určením jiné appointing authority, která nejvíce odpovídá zvoleným kritériím[1].

Náhradní mechanismus k naplnění vůle stran v arbitráži ad hoc obsahuje i Evropská Úmluva. Na rozdíl od vzorového zákona UNCITRAL, však Evropská Úmluva svěřuje pomocnou funkci, namísto soudu, předsedovi příslušné obchodní komory[2] resp. zvláštnímu výboru[3]. Vyskytne-li se v procesu jmenování rozhodce ad hoc překážka, garantuje článek IV.3 Evropské Úmluvy žalobci (a je-li nečinný, pak žalovanému nebo rozhodci) právo požádat o součinnost předsedu příslušné obchodní komory v zemi místa konání rozhodčího řízení (resp. v zemi místa pobytu/sídla žalovaného) nebo zvláštní výbor (v případě nečinnosti předsedy obchodní komory).

Také moderní vnitrostátní úpravy rozhodčího řízení ve většině případů obsahují jak možnost určit rozhodce třetí stranou tak náhradní mechanismus s využitím náhradní appointing authority, kterou je standardně soud v místě konání rozhodčího řízení. Příkladem potvrzujícím toto pravidlo je také švýcarská úprava rozhodčího řízení, která počítá s asistencí vnitrostátního soudu, nebude-li rozhodce v přiměřené době jmenován způsobem stranami dohodnutým[4].

V zahraničí běžná úprava volby rozhodce tedy potvrzuje, že vůle stran vyjádřená v rozhodčí doložce by měla být vždy respektována (neodporuje-li pravidlům spravedlivého procesu nebo veřejnému pořádku). Vybraná třetí osoba musí samozřejmě v souladu s obecnou doktrínou (i vnitrostátní úpravy v ZRR) splňovat podmínku nezávislosti a nestrannosti na stranách sporu. Teprve pokud třetí osoba podmínku nezávislosti a nestrannosti nesplňuje, byl by zde důvod pro zrušení rozhodčího nálezu soudem. Naplnění tohoto důvodu však z Rozsudku nevyplývalo. Nelze tedy bez dalšího konstatovat, že třetí osoba jako appointing authority požadavek nezávislosti a nestrannosti nesplňovala. Rozhodčí doložka z Rozsudku dále podle všeho neodkazovala na řád či jiná pravidla soukromoprávní instituce.

Přestože neznáme veškeré skutkové okolnosti popisovaného případu (z informací uvedených v Rozsudku nevyplývá, zda se jednalo, nebo nejednalo o spotřebitelský spor nebo zda byla rozhodčí doložka absolutně neplatná i z jiného důvodu) domníváme se, že formulace právní věty v Rozsudku byla zvolena přinejmenším nešťastně. Nelze totiž vyloučit, že velmi obecná formulace právní věty (spolu s velmi stručným odůvodněním) povede k aplikaci Rozsudku i na strany v nespotebitelských sporech či dokonce bude mít vliv na případný výkon rozhodčího nálezu (vydaného v mezinárodní obchodní arbitráži konané v zahraničí) v České republice. Zde by však nebyl ochranný přístup soudů na úkor vůle stran v žádném případě na místě.

Nežádoucí dopady Rozsudku na uznání a výkon?

Hlavní úmluvou, která upravuje podmínky uznání a výkonu rozhodčích nálezů vydaných v jiném (smluvním) státě, je Newyorská úmluva OSN o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů („Úmluva“). Smluvní stranou Úmluvy je také Česká republika. Je to dále pouze Úmluva, která komplexně stanoví, jaké podmínky se budou v procesu uznání a výkonu cizího rozhodčího nálezu posuzovat. Stát výkonu rozhodčího nálezu si tyto podmínky nemůže jakkoli „doplňovat“.

Podmínky uznání a výkonu se dále obecně dělí na dva typy – ty, které namítá a prokazuje strana, proti níž uznání a výkon směřuje, a ty, které si posoudí soud státu výkonu ex offio. Z našeho pohledu je stěžejní zejména podmínka pro odepření uznání a výkonu z důvodu neplatnosti rozhodčí doložky uvedená v článku V.1 písm. a) Úmluvy, jejíž aplikaci by český soud v případě uznání a výkonu mohl zvažovat. Učinit tak však může (nikoli musí) pouze na základě prokázání strany, vůči níž je rozhodčí nálezu uplatňován, tj. nikoli ex offio. Aplikace čl. V.1 a) není bezproblémová, přesto lze říci, že se neplatnost rozhodčí doložky v procesu uznání a výkonu před českým soudem zásadně nebude posuzovat podle českého práva. České právo totiž zásadně nebude lex fori (místo konání rozhodčího řízení) [5], které primárně ovládá otázku platnosti rozhodčí smlouvy (pokud si strany jiné právo pro rozhodčí smlouvu nezvolily). Soud výkonu by proto neměl závěry uvedené v Rozsudku na neplatnost rozhodčí doložky v rámci procesu uznání a výkonu podle Newyorské úmluvy aplikovat.

Z pohledu předmětné rozhodčí doložky je nicméně Úmluva důležitá také proto, že ve svém čl. II stanoví povinnost každého smluvního státu uznat písemnou dohodu, podle níž se stra-

ny zavazují podrobit rozhodčímu řízení. Stejný článek Úmluvy současně uvádí, že každý soud smluvního státu, u něhož byla podána žaloba v záležitosti spadající (dle platné dohody stran) do pravomoci rozhodce, je povinen odkázat strany k žádosti jedné z nich na rozhodčí řízení, ledaže by zjistil, že dohoda stran je neplatná, neúčinná nebo nezpůsobná k použití. Také Newyorská úmluva tedy vyzdvihuje princip autonomie vůle stran, který může být prolomen jen ze závažných důvodů.

I když ze strany soudů předpokládáme správnou aplikaci Úmluvy, je třeba si položit otázku, zda přesto nehrozí určité riziko „přihlednutí“ k existující judikatuře resp. k „národním“ zacházení s mezinárodními rozhodčími nálezy v rámci procesu uznání a výkonu. Tento stav by byl samozřejmě nežádoucí, a pokud by nastal, nabízí se dokonce úvaha o možném porušení mezinárodních závazků České republiky na základě čl. 10a Ústavy. Obecně formulované právní věty jako v předmětném Rozsudku dále dávají stranám do ruky nástroj pro namítání neplatnosti rozhodčího nálezu vydaného v České republice v rámci procesu uznání a výkonu v zahraničí.

Nezbývá tedy než doufat, že se ze strany Nejvyššího soudu v budoucnu dočkáme pečlivěji formulovaných závěrů ve vztahu k neplatnosti rozhodčích doložek, které již pochybnosti naznačené výše vyvolávat nebudou. ●

Mgr. Michaela Řezníková, LL.M., advokát
Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Tento závěr potvrzuje vybraná judikatura k čl. 11.4 vzorového zákona UNCITRAL, zpracovaná v publikaci UNCITRAL 2012 Digest of Case Law on the Model Law, dostupné na www.uncitral.org, k dispozici >>> zde.
- [2] V souladu s výkladem čl. X odst. 6 Úmluvy by se jednalo o prezidenta Hospodářské komory v Praze.
- [3] Jehož složení stanoví příloha Úmluvy.
- [4] Čl. 179 zákona o mezin. právu soukromém (pro mezinárodní arbitráže) ve spojení s čl. 362 Kodexu civilního procesu.
- [5] Pro určení, zda se jedná o zahraniční rozhodčí nálezu či nálezu tuzemský, je podle ZRR rozhodné místo jeho vydání, které je nutné v pojetí ZRR ztotožnit s místem řízení podle § 17 ZRR.

Exekutorský úřad Přerov

**NEVÍTE SI RADY S DLUŽNÍKY?
OBRAŤTE SE NA NÁS!**

Komenského 38 | 750 02 Přerov

Tel.: 581 216 030 | Fax: 581 738 020

E-mail: urad@exekuce.cz

www.exekuce.cz

dvořák || hager & partners

advokátní kancelář

Naše mise: Spolehlivý osobní právník pro firmy poskytující praktické služby zaměřené na výsledky za dobrou cenu.

„Dvořák & spol., advokátní kancelář's team is dynamic, efficient, and flexible." Legal500

„Very knowledgeable about local laws and regulations, and offers excellent value for money." Chambers and Partners

Dvořák Hager & Partners,
advokátní kancelář, s.r.o.
Oasis Florenc, Pobřežní 12
186 00 Praha 8

Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
E-mail: praha@dhplegal.com
www.dhplegal.com

Dvořák Hager & Partners znamená tým 26 advokátů a dalších právníků v kancelářích v Praze a Bratislavě, poskytující právní poradenství jak nadnárodním společnostem, tak českým a slovenským podnikatelům.

Komplexní právní podpora v oblasti:

- Právo obchodních společností. Fúze a akvizice
- Financování a kapitálový trh
- Obchodní smlouvy. Mezinárodní obchod a přeprava
- Nemovitosti a výstavba
- Hospodářská soutěž. Veřejné zakázky. PPP
- Zastupování v soudních a arbitrážních řízeních
- Insolvence a restrukturalizace
- Pracovní právo
- Životní prostředí a odpady
- Energetika

Advokátní kancelář Dvořák Hager & Partners je pravidelně doporučována renomovanými mezinárodními publikacemi jako jsou **Legal500** (oblast korporátního práva / fúzí a akvizic (M&A), finančního práva / práva kapitálového trhu, nemovitostí a řešení sporů), **Chambers and Partners** (oblast fúzí a akvizic, korporátního práva, pracovního práva a práva nemovitostí) a **European Legal Experts** (oblast obchodního práva).

Advokátní kancelář Dvořák Hager & Partners byla v rámci soutěže **Právnícká firma roku 2012** oceněna jako doporučovaná advokátní kancelář v kategoriích právo obchodních společností, fúze a akvizice a pracovní právo.

Zápis manželských smluv do veřejného seznamu a jeho důsledky ve vztahu k třetím osobám

Manželské majetkové právo představuje soubor právních ustanovení týkajících se majetkových poměrů manželů v tom nejširším slova smyslu. Zákon č. 89/2014 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“) v tomto ohledu rozlišuje na straně jedné zákonný režim (§ 709 a násl. NOZ), na straně druhé pak režimy modifikované, tj. režim smluvený (§ 716 a násl. NOZ) a režim založený rozhodnutím soudu (§ 724 a násl. NOZ).

Tento článek se zabývá smluveným režimem manželského majetkového práva (tj. zúžení či rozšíření zákonného režimu, režim oddělených jmění, či režim vyhrazující vznik společného jmění ke dni zániku manželství), a to ve vztahu k závaznosti manželských smluv[1] a jejich vynutitelnosti ve vztahu k třetím osobám, a to v návaznosti na jejich zápis do veřejného seznamu. Důsledky zápisu manželských smluv do veřejného seznamu jsou totiž podstatné nejen pro manžele jako takové, nýbrž i pro jejich věřitele.

Zápis manželských smluv do veřejného seznamu

V této souvislosti je třeba primárně poukázat na skutečnost, že NOZ nově umožňuje zapsat manželské majetkové smlouvy (i nadále platí, že tyto musí být uzavřeny ve formě notářského zápisu) do veřejného seznamu, a to seznamu vedeném v elektronické podobě Notářskou komorou České republiky (Seznam listin o manželském majetkovém právu). Tento seznam manželských majetkových smluv je veřejně přístupný a každý v něm tak může vyhledávat[2].

Zápis manželské majetkové smlouvy do veřejného seznamu fakticky probíhá tak, že smlouva o manželském majetkovém režimu se zapíše do veřejného seznamu, je-li to v ní ujednáno, jinak na žádost obou manželů (§ 721

NOZ), a to v rozsahu, v jakém se mění zákonný majetkový režim manželů. Zápis smlouvy o manželském majetkovém právu do veřejného seznamu tak není obligatorní. Faktický průběh zápisu manželských majetkových smluv do veřejného seznamu je následně upraven v zákoně č. 358/1992 Sb., notářský řád (dále jen „notářský řád“), a to v ustanovení § 35j a násl. Zápis do veřejného seznamu přitom primárně provádí notář, který takovou smlouvu sepsal, a to dálkovým přístupem (elektronicky). K zápisu takové smlouvy do veřejného seznamu by tak v zásadě mělo docházet okamžitě po uzavření takové smlouvy. Současně kterýkoliv notář je povinen každému, kdo o to požádá (tedy bez potřeby prokazování právního či jiného zájmu) vydat dle ustanovení § 35l odst. 3 notářského řádu opis listiny uložené ve sbírce listin, když tímto způsobem je možno se smlouvou podrobněji seznámit.

V této souvislosti je nicméně třeba se dále zabývat otázkou, jaký režim mají smlouvy o manželském majetkovém právu uzavřené před nabytím účinnosti NOZ, tj. uzavřené do 31. 12. 2013. Budou mít i takovéto smlouvy stejné důsledky vůči třetím osobám (k tomu viz dále) jako smlouvy uzavřené po 1. 1. 2014? Budou takovéto smlouvy automaticky převedeny do veřejného seznamu vedeném Notářskou komorou? Před nabytím účinnosti NOZ totiž takovéto smlouvy byly rovněž evidovány Notářskou komorou, nicméně to pouze v seznamu neveřejném, a to zejména pro potřeby dědického řízení. V souladu s tímto účelem měl k evidovaným údajům

přístup pouze notář, u něhož byly manželské smlouvy uloženy, a Notářská komora.

Odpověď na výše položené otázky poskytuje bod 4 přechodných a závěrečných ustanovení novely notářského řádu č. 303/2013 Sb. Dle tohoto ustanovení platí, že smlouvy o manželském majetkovém právu vzniklé podle dosavadních právních předpisů se do veřejného seznamu zapíší na základě žádosti obou manželů, a to se všemi důsledky, které z takového zápisu vyplývají (viz dále). Je nicméně třeba konstatovat, že tyto účinky nepochybně nastávají až k okamžiku zápisu, nikoliv zpětně k okamžiku uzavření takové smlouvy. Smlouvy o manželském majetkovém právu, které přitom nebudou do veřejného seznamu zapsány, budou vedeny v tzv. Evidenci listin o manželském majetkovém právu, která bude vedena vedle veřejného seznamu. Tato evidence listin je však neveřejná a uvedení smlouvy o manželském majetkovém právu nemá vůči třetím osobám stejné důsledky jako smlouva zapsaná v seznamu veřejném. Veřejný a neveřejný seznam je tak veden paralelně.

Důsledky zápisu manželských majetkových smluv do veřejného seznamu

Základní důsledek, který představuje zápis manželské majetkové smlouvy do veřejného seznamu je uveden v ustanovení § 35l notářského řádu, dle kterého platí, že je-li smlouva o manželském majetkovém režimu zapsána v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu, manželé se jich mohou dovolat vůči třetím osobám, i když tyto s jejich obsahem nebyly seznámeny[3]. Tyto důsledky vůči třetím osobám nicméně nelze vyvozovat vždy. V tomto ohledu NOZ stanoví výjimku zejména ve vztahu k již existujícím nemovitostem zapsaným do veřejného seznamu (katastru nemovitostí), když v tomto ohledu nabývá smlouva o manželském majetkovém právu účinnosti vůči třetím osobám až zápisem do katastru nemovitostí[4]. Tato okolnost jednoznačně koresponduje s úpravou uvedenou v ustanovení § 980 NOZ ve vztahu k materiální publicitě zapsaného údaje ve veřejném seznamu.

Současně limity při uzavírání takovýchto smluv vůči třetím osobám v tomto ohledu stanoví ustanovení § 719 odst. 2 NOZ, dle kterého se nemůže uzavřená smlouva dotknout práv třetích osob, pokud ta se smlouvou nesouhlasí[5], když v opačném případě nemá taková smlouva vůči této osobě žádných právních důsledků. Zákonem není vyžadováno porušení takových práv, ale pouhé dotčení, tedy například i znesnadnění jejich výkonu či jejich výkon se zvýšenými náklady[6]. V takovém případě je přitom dle našeho názoru ve vztahu ke třetí osobě nepodstatné, zda bude smlouva následně zapsána ve veřejném seznamu. V této souvislosti přitom toto ustanovení by dle našeho názoru mělo být vykládáno obdobně jako v rámci dosavadní právní úpravy, a to tak, že možnost odvolat se na takovou smlouvu lze pouze tehdy, pokud byl obsah smlouvy věřiteli znám (resp. došlo k jejímu zveřejnění ve veřejném seznamu) nejpozději ke dni vzniku pohledávky[7].

Pomineme-li výše uvedené výjimky z obecně stanoveného pravidla ohledně zápisu smluv o manželském majetkovém právu do veřejného seznamu, pak důsledky takto zveřejněných smluv výše uvedené jsou nedotčeny. Manželé se tak těchto smluv mohou dovolat vůči třetím osobám, i když tyto s jejich obsahem nebyly seznámeny. V ostatních případech, pokud smlouva o manželském majetkovém právu nebudou ve veřejném seznamu zveřejněna, je třeba dovést, že třetí osobu je nutné se smlouvou seznámit, jinak vůči ní bude neúčinná.

Výše uvedené důsledky zápisu manželských majetkových smluv do veřejného seznamu mají přitom své opodstatnění zejména v rámci případného výkonu rozhodnutí vedeném vůči jednomu z manželů. Tato úprava je obsažena zejména v ustanovení § 262a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o.s.ř.“), obdobně též § 42 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, v platném znění (dále jen „e.ř.“). Pro výkon rozhodnutí je přitom neméně podstatné rovněž ustanovení § 733 NOZ dle kterého platí, že „Zavázal-li se jeden z manželů v době, od které do změny nebo vyloučení zákonného majetkového režimu, ať smlouvou manželů nebo rozhodnutím soudu, uplynulo méně než šest měsíců, může být pohledávka jeho věřitele uspokojena ze všeho, co by bylo součástí společného jmění, kdyby ke smlouvě manželů nebo k rozhodnutí soudu nedošlo“. I v případě, že je tak vůči věřiteli jednoho z manželů, jehož pohledávka vznikla ještě před modifikací společného jmění, tato úprava smluvního režimu společného jmění účinná, protože se svým obsahem ani účelem nedotýkají jeho práv (viz § 719 odst. 2 NOZ), tak za situace, kdy mezi vznikem pohledávky a modifikací společného jmění uplynulo méně než 6 měsíců, se může věřitel uspokojit ze všeho, co by bylo součástí společného jmění, pokud by smlouva nebyla uzavřena. Z textu zákonného ustanovení lze

přítom spíše dovozovat, že v uvedené lhůtě nemusí být dluh ještě splatný, musí pouze vzniknout, jeho splatnost může nastat až po uplynutí šestiměsíční lhůty[8].

V tomto ohledu přitom o.s.ř. ani e.ř. zcela nekorrespondují s hmotněprávní úpravou uvedenou v NOZ, nicméně není s ním v rozporu. I nadále v rámci výkonu rozhodnutí je vycházeno z fikce zákonného režimu společného jmění. Rozsah postižení společného jmění vyplývá z hmotného práva, s ohledem na subjektivní charakter společného jmění manželů však není možné jeho rozsah zjišťovat ihned ve fázi nařízení výkonu rozhodnutí, nebo vydání exekučního příkazu. Samotný rozsah možného postižení majetku patřícího do společného jmění je regulován hmotněprávní úpravou a v návaznosti na ní případně i smluvními modifikacemi společného jmění. V rámci výkonu rozhodnutí tak může být i nadále v prvotní fázi postiženo také majetek, který netvoří součást společného jmění jen proto, že došlo k modifikaci rozsahu manželského majetkového práva. Základním procesním nástrojem ochrany před fikcí o rozsahu společného jmění, které lze postihnout výkonem rozhodnutí, poskytuje i nadále teprve vylučovací žaloba podle § 267 odst. 1 a odst. 2 o.s.ř., tj. je třeba aktivního jednání ze strany manžela povinného.

Závěr

Pokud dochází mezi manžely k modifikaci zákonného režimu manželského majetkového práva do smluvního režimu, pak s ohledem na výše uvedené lze doporučit, aby manželé požadovali zápis uzavřené smlouvy do veřejného seznamu, tj. do Seznamu listin o manželském majetkovém právu (včetně smluv uzavřených před 1. 1. 2014). V důsledku toho se následně manželé mohou dovolat takové smlouvy vůči třetím osobám, i když tyto s jejich obsahem nebyly seznámeny. Byť v tomto ohledu není tento důsledek vůči třetím osobám bezbřehý a je prolomen v několika případech stanovených NOZ (např. smlouvy dotýkající se práv třetích osob, právní vztah k nemovitostem či pohledávky vzniklé 6 měsíců před vznikem smluvního režimu), přesto zápis takové smlouvy do veřejného seznamu lze doporučit.

V této souvislosti je nicméně třeba upozornit i na skutečnost, že ani zveřejnění smlouvy ve veřejném seznamu nezabrání v rámci výkonu rozhodnutí vůči jednomu z manželů přimárně postihnout veškerý majetek odpovídající zákonnému režimu společného jmění, byť rozsah postižení společného jmění vyplývá z hmotného práva. V rámci výkonu rozhodnutí je totiž i nadále vycházeno z fikce zákonného režimu společného jmění, když základní procesní ochranu před fikcí zákonného režimu společného jmění poskytuje teprve až vylučovací žaloba podle § 267 odst. 1 a odst. 2 o.s.ř. V tomto ohledu

tak i nadále v rámci výkonu rozhodnutí je třeba aktivního jednání povinného či jeho manžela, který v rámci vylučovací žaloby bude muset prokázat, že konkrétní majetek nemůže být v rámci výkonu rozhodnutí postižen. Zveřejnění smlouvy o smluvním majetkovém právu ve veřejném seznamu nicméně může toto značně zjednodušit. ●

Mgr. Petr Švadlena, advokát

Mgr. Lukáš Eppich, advokátní koncipient
PPS advokáti s.r.o.

Poznámky

- [1] Závěry v tomto článku uvedené lze nicméně obdobně vztáhnout i na modifikace manželského majetkového práva založené rozhodnutím soudu.
- [2] Konkrétně jsou veřejně přístupné jméno, příjmení, datum narození a bydliště manželů nebo snoubenců, datum uzavření a účinnosti smlouvy o manželském majetkovém režimu, označení smluvního režimu podle občanského zákoníku a jméno, příjmení a sídlo notáře, který smlouvu o manželském majetkovém režimu sepsal. Cena za jedno nahlédnutí do rejstříku Seznamu listin o manželském majetkovém režimu je nicméně zpoplatněno částkou 30 Kč včetně DPH.
- [3] Do 31. 12. 2013 se přitom mohli manželé vůči třetí osobě na uzavřené smlouvě o manželském majetkovém režimu odvolat pouze tehdy, jestliže byl této osobě obsah smlouvy znám (viz § 143a odst. 4 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů). Pokud obsah smlouvy třetí osobě znám nebyl, byla smlouva bez dalšího vůči třetí osobě (věřiteli) neúčinná.
- [4] § 720 odst. 2 NOZ
- [5] Z důvodové zprávy ve vztahu k ustanovení § 719 vyplývá, že i souhlas třetích osob by měl mít formu úřední listiny (notářského zápisu, popř. jiného). Text NOZ nicméně tuto povinnost nestanoví a lze dle našeho názoru spíše dospět k závěru, že tento souhlas mít podobu úředního záznamu mít nemusí.
- [6] Hrušáková, M., Králíčková, Z., Westphalová, L. a kol.: Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655-975). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 242
- [7] Obdobně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2004, č. j. 20 Cdo 279/2003
- [8] Hrušáková, M., Králíčková, Z., Westphalová, L. a kol.: Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655-975). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 296

Specialisté na hospodářskou soutěž.

hospodářská soutěž

energetika

veřejné zakázky

compliance

Praha Bratislava

Klid a bezpečí v centru metropole

10 důvodů pro Rezidenci Vítkovka

- Exkluzivní komerční prostory a byty vysoké kvality
- Centrální lokalita s velkou budoucností – Václavské náměstí 20 min, všechny trasy metra v dosahu pěší chůze
- Kvalitní občanská vybavenost a sportovní příležitosti v okolí, cyklostezka za domem
- S přírodou na dosah – mezi dvěma parky, v blízkosti dětská hřiště
- Levný provoz domácnosti vzhledem ke spotřebě energií
- Dokonale odhlučnění, centrální rekuperace bytu, velkoformátová okna
- Důraz na bezpečí a komfort rezidentů
- Výhodné financování – cena peněz je nyní na historicky nejvýhodnější hladině
- Bohatá nabídka standardního vybavení a možnost klientských úprav
- Vysoká kvalita českého developera za rozumnou cenu

Nová úprava poskytování informací při tvorbě a prodeji investičních produktů

Na konci října schválila Rada EU a Evropský parlament Nařízení o klíčových informačních dokumentech týkajících se strukturovaných retailových a pojišťovacích investičních produktů (dále jen „Nařízení PRIIPs“).[1]

Nařízení PRIIPs je spolu se směrnici IMD II[2] a MiFID II[3] součástí legislativního balíku, který si klade za cíl zvýšit ochranu neprofesionálních investorů zavedením plně harmonizovaných pravidel pro poskytování informací, distribuci investičních a pojišťovacích produktů a poskytování poradenství. Nařízení PRIIPs vytváří předpoklady pro to, aby spotřebitelé a další neprofesionální investoři mohli snadno pochopit a porovnat základní informace o různých investičních produktech. Předpokládána účinnost Nařízení PRIIPs je stanovena ke konci roku 2015.

Působnost Nařízení PRIIPs

Nařízení PRIIPs se vztahuje na některé kategorie investičních produktů. Konkrétně do své působnosti zahrnuje investiční pojištění, strukturované vklady (tj. vklady, které nejsou vázány na úrokové sazby), strukturované cenné papíry (např. certifikáty, strukturované dluhopisy, dluhové cenné papíry, podmíněně konvertibilní nástroje AT1)[4] a cenné papíry investičních fondů (souborně jen „Investiční produkt“). Nařízení PRIIPs se naopak nevztahuje na neživotní pojišťovací produkty[5], smlouvy životního pojištění, z nichž je poskytováno plnění pouze v případě smrti nebo nezpůsobilosti způsobené úrazem, nemocí nebo stářím, na jiné než strukturované vklady[6],

cenné papíry za specifikovaných podmínek[7], zaměstnanecké penzijní systémy, penzijní produkty a na přechodné období 5 let se neuplatní ve vztahu k fondům UCITS.

Povinné osoby

Povinnosti vyplývající z Nařízení PRIIPs dopadají jak na tvůrce Investičních produktů, tak na osoby nabízející příslušný Investiční produkt. Za tvůrce Investičního produktu lze označit především správce fondů, pojišťovny, úvěrové instituce a obchodníky s cennými papíry, ale současně také entity, které změnilly strukturu rizikovosti či nákladovosti Investičního produktu, např. „zabalením“ investic do cenných papírů investičních fondů do investičního životního pojištění. Tvůrce Investičního produktu jsou povinni vypracovat Klíčový informační dokument (jinak také Sdělení klíčových informací[8], dále jen „KID“) a zpřístupnit jej na svých webových stránkách ještě předtím, než bude Investiční produkt uveden na trh.

Osobou nabízející Investiční produkt se rozumí osoba nabízející nebo sjednávající smlouvu týkající se Investičního produktu s investorem. Základní povinnosti osoby nabízející Investiční produkt je poskytnout KID investorům v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy a sdělit některé doplňkové informace. Za splnění podmínek v čl. 13 odst. 3 Nařízení PRIIPs může osoba, která Investiční produkt nabízí, KID investorovi poskytnout také bez zbytečného odkladu po uzavření transakce.

Tvůrce Investičního produktu a osoby, které Investiční produkt nabízejí nebo o něm poskytují poradenství, jsou dále povinni zavést adekvátní postupy k přijímání a vyřizování stížností tak, aby investoři mohli snadno podat stížnost a obdrželi řádně a včas věcnou odpověď.

Investor

Vymezení investora je pro účely Nařízení PRIIPs klíčové. Investorem se rozumí klient či zákazník, který se nequalifikuje jako profesio-

nální zákazník dle MiFID II. Okruh investorů je tak nastaven velmi široce a kromě spotřebitele či drobného podnikatele zahrnuje mj. i živnostníky, některé instituce či municipality. Tvůrce a osoby nabízející Investiční produkt si vždy předem musí zodpovědět otázku, zda bude konkrétní Investiční produkt nabízen jen profesionálním zákazníkům, zda bude určen i pro zákazníky neprofesionální, a pro který konkrétní klientský segment je určen.

Klíčový informační dokument

KID má být krátký, přehledný a srozumitelný dokument v délce maximálně 3 stran formátu A4. KID musí být zřetelně odlišen od propagačních materiálů, musí být průběžně aktualizován a poskytován bezplatně. Informace obsažené v KID jsou předmluvní povahy a musí proto plně korespondovat s následnou smluvní dokumentací. Nařízení PRIIPs předepisuje pro KID přesně danou strukturu, která má zaručit snadnou porovnatelnost jednotlivých KID, a to bez ohledu na formu, tvůrce a členský stát, kde je Investiční produkt vydáván. Každý KID obsahuje následující části:

Nadpis „Klíčový informační dokument“ [případně „Sdělení klíčových informací“]

Informace vysvětlující povahu KID

V rámci této části je investorovi přiblížen účel a smysl dokumentu.

Základní informace a povaha Investičního produktu

Mezi základní informace se řadí zejména název Investičního produktu, kontaktní údaje o tvůrce, informace o odpovědném dohledovém orgánu a datum. KID musí současně obsahovat následující sdělení: „Produkt, o jehož koupi uvažujete, je složitý a může být obtížně srozumitelný.“

O jaký Investiční produkt se jedná?

V této části je představen typ Investičního produktu, jeho investiční cíle a metody jejich dosažení, zejména pak, zda je cílů dosahováno přímou nebo nepřímou expozicí vůči aktivům

z podkladových investic. Část obsahuje i specifikaci typického investora, pro nějž je produkt určen a dobu splatnosti či trvání, pokud je známa.

Jaká podstupují rizika a jakého výnosu mohou dosáhnout?

Tato sekce dokumentu zahrnuje mj. popis profilu rizik a výnosů, výši maximální možné ztráty investovaného kapitálu a scénáře výkonnosti.

Co se stane, když tvůrce Investičního produktu není schopen uskutečnit výplatu?

Zde je uvedena informace o tom, zda se na příslušnou ztrátu vztahuje záruční systém pro investory, a pokud ano, o jaký systém se jedná a dále na která rizika se systém vztahuje a která jsou vyloučena.

Jaké náklady investice vyžaduje?

Investorovi musí být v této části poskytnuty informace o veškerých nákladech, které ponese. Celkové náklady pak musí být vyjádřeny peněžně i procentuálně tak, aby byl ilustrován jejich souhrnný dopad a kumulativní účinek na návratnost investice. Na tomto místě je potřeba připomenout, že princip transparentnosti nákladů je jedním z klíčových principů Nařízení PRIIPs a je proto nezbytné k němu přistupovat velmi obezřetně a začít se na jeho důslednou aplikaci již průběžně připravovat.

Jak dlouho bych měl investici držet? Mohu si peníze vybrat předčasně?

Tato sekce dokumentu obsahuje mj. informace o tom, zda je poskytnuta lhůta na rozmyšlenou nebo lhůta pro zrušení, jaká je doporučena a případně požadovaná minimální doba držení či jaké jsou možnosti a podmínky zrušení investice před její splatností, včetně všech použitelných poplatků a pokut.

Jakým způsobem mohu podat stížnost?

Na tomto místě musí být investorovi poskytnuta informace o tom, jakým způsobem a ke komu může podat stížnost.

Jiné relevantní informace

Účelem závěrečné části dokumentu je shrnutí všech dalších informačních dokumentů, které má investorovi poskytnout tvůrce v době před uzavřením smlouvy nebo po jejím uzavření.

Odpovědnost tvůrců produktu

V případech, že jsou informace v KID zavádějící, nepřesné nebo v rozporu s příslušnými částmi právně závazných předsmulvních a smluvních dokumentů či Nařízením PRIIPs, stanoví Nařízení PRIIPs výslovně vznik odpovědnosti tvůrce produktu za újmu investorů a z ní vyplývající právo investora na náhradu škody.

Intervenční pravomoc orgánů dohledu

Nařízení PRIIPs světuje národním dohledovým orgánům možnost zakázat či omezit propagaci, distribuci nebo prodej příslušného Investičního produktu nebo zakázat či omezit určitý typ finanční činnosti či praktiky pojišťovny nebo zajišťovny. EIOPA je současně oprávněna přijmout dočasná omezující opatření obdobné povahy, která mohou být v tříměsíčních intervalech obnovována. Další intervenční oprávnění má ESMA a EBA podle nařízení MiFIR[9], přičemž tyto orgány mohou přijmout intervenční opatření v případě jakýchkoliv Investičních produktů nehlédě na jejich právní formu.

Mimosoudní řešení sporů

Zásadní novinkou, kterou Nařízení PRIIPs v návaznosti na zakotvení odpovědnosti tvůrce produktu přináší, je rozšíření kompetencí finančního arbitra, který bude nově příslušný i k řešení sporů mezi investorem a tvůrcem Investičního produktu nebo osobou nabízející Investiční produkt.

Navazující právní úprava

Další upřesnění bude provedeno v navazujících regulačních technických normách (RTN) specifikujících podrobnosti týkající se prezentace a obsahu jednotlivých informací obsažených v KID, metodiku prezentace rizik a výnosů a metodiku pro výpočet nákladů, včetně konkrétních souhrnných ukazatelů. Očekává se, že RTN budou obsahovat obdobný formulář KID, jako je tomu v případě úpravy Sdělení klíčových informací u fondů kolektivního investování.

V polovině listopadu byl ve spolupráci EIOPA, EBA a ESMA zveřejněn konzultační materiál[10], který se zabývá především informační povinností ve vztahu k rizikům a nákladům Investičního produktu včetně různých forem prezentace (použití rizikových indikátorů, grafů atp.) a poskytuje další detailní informace ke každé části KID. ●

Zdeněk Husták, of counsel
Klára Kubánková, legal assistant
BBH, advokátní kancelář, s. r. o.

Poznámky

[1] Regulation on key information documents for packaged retail and insurance-based investment products. Vydání v Úředním věstníku se očekává v nejbližších týdnech.

[2] Revize Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES o zprostředkování pojištění

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (MiFID II)

[4] Dodatečný kapitál TIER 1 upisovaný bankami

[5] Dle výčtu v Příloze I Směrnice Evropského

parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II)

[6] Jak jsou definovány v bodu 43 čl. 4(1) Směrnice MiFID II

[7] Zejména cenné papíry vydané členskými státy či centrálními bankami dle čl. 1(2) písm. (b) až (g) a (j) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES.

[8] Dosud neproběhla právně lingvistická kontrola textu

[9] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (dále jen „MiFIR“)

[10] Discussion Paper: Key Information Documents for Packaged Retail and Insurance-based Investment Products (PRIIPs). Bližší informace jsou dostupné zde: <https://eiopa.europa.eu/consultations/consultation-papers/index.html>

PORSCHE DESIGN

P'9983 SMARTPHONE

BEYOND LUXURY.

 BlackBerry[®]

Porsche Design Prague | Pařížská 21
Porsche Design Prague | International Airport | Terminal 1 + 2 | Duty Free Zone
Porsche Design Prague | Kotva Department Store | Náměstí Republiky 656/8
www.porsche-design.com

bydlení v harmonii ...

top' residence

ŠÁRECKÉ ÚDOLÍ - PRAHA 6

děti jsou vše

- › 50 nízkoenergetických domů prémiové kvality
- › interiéry od studia Olgoj Chorchoj
- › prestižní lokalita Praha 6 - Dejvice - Šárecké údolí
- › recepce, ostraha 24/7
- › v harmonii s přírodou, v okamžité dostupnosti města

www.top-rezidence.cz

projekt KKC Real Estate

Náhrada škody za porušení smluvní povinnosti a její limity

Zásadu „Pacta sunt servanda“ aneb „Smlouvy se mají dodržovat“ zná asi každý, ne každý se jí však vždy řídí. Důsledkem toho může dojít k újmě v majetkové sféře poškozeného, aniž by však byl zároveň porušen zákon. Stejně jako předešlá úprava, zakotvuje nový občanský zákoník vedle náhrady škody při porušení zákona či dobrých mravů i náhradu škody při porušení smluvní povinnosti. Zde ale dochází ke zpřísnění, když se v případě nároku na náhradu škody plynoucího z porušení povinnosti ze smlouvy nově neposuzuje otázka zavinění.

Úprava náhrady škody při porušení smluvních povinností v novém občanském zákoníku vychází z objektivní odpovědnosti za škodu, jakou znal obchodní zákoník. Smluvní strana, která poruší svou povinnost danou ve smlouvě, je tedy povinna druhé straně nahradit vzniklou škodu, aniž by se přihlíželo k jejímu zavinění. Jediným způsobem, jak se povinnosti k náhradě škody zprostit, je prokázání existence mimořádné nepředvídatelné a nepřekonatelné překážky, která dané smluvní straně zabránila ve splnění její povinnosti plynoucí ze smlouvy a zároveň vznikla nezávisle na její vůli. Přitom není rozhodné, zda se jednalo o překážku dočasnou či trvalou. To však neplatí, byla-li již porušující smluvní strana s plněním své povinnosti v prodlení.

Pokud se jedná o náhradu škody vzniklé třetí osobě, která není smluvní stranou, zde nový občanský zákoník svou novou formulací upřesňuje, koho lze za poškozenou třetí osobu považovat, čímž okruh možných dotčených subjektů oproti dřívější právní úpravě a rozhodovací praxi zároveň zužuje. Poškozeným již tedy není každý, do jehož právní sféry mělo porušení smluvní povinnosti dopad, ale pouze taková osoba, jejímž zájmu mělo splnění porušené smluvní povinnosti zjevně sloužit. Díky tomuto vymezení mohou obě strany již při uzavírání smlouvy lépe odhadnout případná rizika a následky plynoucí pro ně z jejího porušení, zhodnotit své možnosti a přizpůsobit tomu své požadavky na protistranu. Tato předvídatelnost je v souvislosti s náhradou škody podstatná pro určení jejího rozsahu.

Rozsah náhrady škody a jeho limitace

Předvídatelnost škody tvoří výjimku ze zásady úplné náhrady utrpěné škody vzniklé v příčinné souvislosti s porušením povinnosti. Takové škody, které pro kteroukoliv smluvní stranu nebyly při uzavírání smlouvy předvídatelné, jsou pak v případě vzniku škody porušením smluvní povinnosti z náhrady škody vyloučeny. Jak již bylo uvedeno výše, důvodem pro toto omezení je skutečnost, že smluvní strana nemohla v době uzavírání smlouvy do svého rozhodování zahrnout případné následky porušení smlouvy, o možnosti jejichž vzniku v dané chvíli nevěděla. Při rozhodování o rozsahu náhrady škody se tudíž vychází z předpokladu, že smluvní strany před uzavřením smlouvy zvážily rizika a přínosy ze smlouvy plynoucí, což se promítlo do dalších smluvních ujednání, zejména do ujednání o ceně a zárukách.

Ačkoli dřívější právní úprava v obchodním zákoníku zakotvovala předvídatelnost výslovně jako jednu z podmínek náhrady škody, nový občanský zákoník v tomto ohledu spoléhá na dostatečnost teorie adekvátní příčinné souvislosti. Tato teorie vychází z předpokladu, že příčinná souvislost je dána, pokud je škoda podle běžného chodu věcí odpovídajícím důsledkem protiprávního úkonu nebo škodní události.[1] Je přitom dostačující, není-li vznik škody vysoce nepravděpodobný pro optimálního pozorovatele.[2] Na předvídatelnost v souvislosti se stanovením rozsahu náhrady škody odkazuje pouze důvodová zpráva k novému občanskému zákoníku, tato výslovná úprava z původního obchodního zákoníku převzata nebyla.

Naproti tomu byla právě z obchodního zákoníku převzata úprava umožňující smluvní limitaci náhrady škody. Od roku 2012 v obchodních vztazích platilo, že se lze dohodou vzdát

práva na náhradu škody či toto právo omezit, a to i před porušením povinnosti, ze kterého může škoda následně vzniknout. Nebylo pouze možno smluvně omezit či vyloučit odpovědnost za škodu způsobenou úmyslně. Nový občanský zákoník v duchu zvyšování smluvní volnosti rovněž nezakazuje podobná smluvní ujednání, avšak zpřísňuje pravidla, kdy je lze použít. Nelze tak předem limitovat nejen škodu způsobenou úmyslně ale ani z hrubé nedbalosti a dále se nelze předem vzdát práva na náhradu škody způsobené na přirozených právech. V neposlední řadě se nepřihlíží ani k ujednáním omezujícím práva na náhradu škody slabší strany.

Způsob náhrady škody

Důležitá změna právní úpravy náhrady škody se pak týká také samotného způsobu náhrady škody. Nový občanský zákoník totiž upřednostňuje naturální restituci, tedy navrácení do předešlého stavu, před náhradou škody v penězích. Náhrada škody v penězích připadá v úvahu až tehdy, nebude-li navrácení do původního stavu možné, anebo pokud o to poškozený požádá. Možné je však také smluvní ujednání, na jehož základě bude škoda primárně hrazena v penězích. Až delší praxe ukáže, čemu budou poškození dávat přednost. Volba však až na výjimečné případy bude zcela na uvážení poškozeného, soud ji nebude přezkoumávat ani do ní zasahovat, pokud nebude zjevně směřovat k záměrnému poškozování škůdce.

Závěr

Bude jistě zajímavé sledovat, jak se s touto stáronovou úpravou vypořádá praxe. Ačkoli se nejedná o úplnou novinku, dopadá tato úprava nově na širší okruh subjektů než jen na podnikatele. Dá se předpokládat kontinuita s dosavadní rozhodovací praxí, která však bude modifikována s ohledem na fakt, že proti sobě již nebudou stát podnikatelé, jakožto subjekty nadané vyšší mírou znalostí resp. zkušeností vzhledem k jejich podnikatelské činnosti. ●

Mgr. Stanislav Servus,, partner

Mgr. Alena Šichová, advokátní koncipientka

Dvořák Hager & Partners,

advokátní kancelář, s.r.o.

dvořák || hager & partners
advokátní kancelář

Poznámky

[1] viz J. Krčmář: Právo občanské: 3. právo obli-
gační, Praha 1947, str. 311

[2] srov. Nález ÚS sp. zn. I. ÚS 312/05

ÚSTAV LÉKAŘSTVÍ A KOSMETIKY

nabízí převratnou novinku

VITAL INJECTOR

Toužíte po viditelném omlazení a hydrataci pokožky? Přicházíme s novou a především účinnou službou právě pro vás!

Vital Injector připomíná „pistoli“, kterou vyškolený lékař přikládá na ošetřovanou plochu kůže. Ta vytvoří podtlak, přisaje se na kůži a z hlavičky pistole vyletí pět jehliček, jež do dermis vpichují kyselinu hyaluronovou. Vzhledem k možnosti naprosto přesného zvolení hloubky i dávky materiálu, který se uvolní při jednom výstřelu u všech vpichů, dosahujeme dokonale rovnoměrné hydratace celé ošetřované plochy.

Docílíme tak úžasného a okamžitého výsledku! A vy se můžete těšit z mladistvého vzhledu a hydratované pokožky!

Navštivte Ústav lékařství a kosmetiky a svěřte se do péče zkušených odborníků v oblasti estetické medicíny na klinické úrovni. Jsme zařízení s nejdelší tradicí a nejvíce zkušenostmi v České republice. Již od založení ÚLK v roce 1958 jsme právem považováni za prestižní pracoviště. Zároveň je pro nás samozřejmostí využívání nejnovějších technologií a nejkvalitnějších metod, přípravků a přístrojů při každém zákroku.

Tvář ÚLK Diana Kobzanová
s prim. MUDr. Mirkou Pelechovou

Nabízíme Vám i mnoho dalších služeb estetické medicíny:

- Face lift bez skalpelu pomocí biodermálních 3D nití
- Ultrapulzní frakční CO₂ laser
- Mikrojehličková frakční radiofrekvence
- Cévní a epilační lasery
- Korekce mimických vrásek botulotoxinem
- Beautytek Light
- A mnoho dalších...

Více informací o službách ÚLK naleznete na:

www.ulk.cz

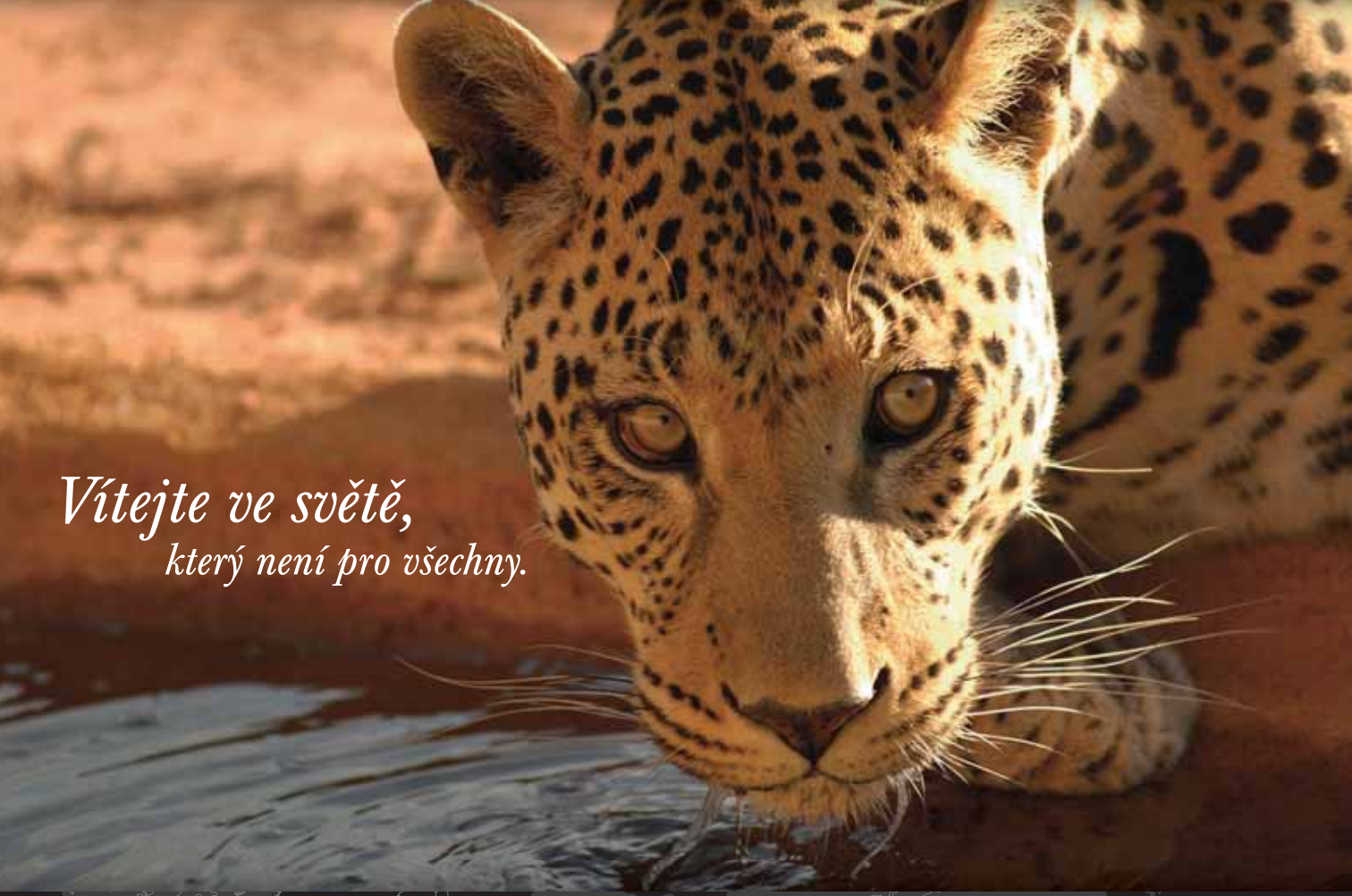
Ústav lékařství a kosmetiky

Vyšehradská 49 - Emauzy

128 00 Praha 2

Tel.: 221 964 111

email: prijem@ulk.cz

*Vítejte ve světě,
který není pro všechny.*

www.privileq.cz

PRIVILEQ
Luxusní cestování

Prakticky k novele občanského zákoníku z hlediska podnikového práva

V současné době se opět rozhořel boj o nový občanský zákoník. Tentokrát o jeho novelu, která by měla v brzké době opět rozvířít český právní trh. Článek v krátkosti pojednává o některých významných změnách.

Záhlaví smlouvy

Chystá se zřejmě další kolo „připomínkování“ a revizí podnikových smluv, které jsme před začátkem roku 2014 upravovali tak, aby v jejich záhlaví bylo správně napsáno, že obchodní společnost je „zastoupena“. Novela vypouští v zákoně § 151 OZ[1] a vrací se tak zpětně k organické teorii, kdy právnická osoba tvoří svoji vůli svými statutárními orgány. Po novele by tedy opět mělo platit, že „právnická osoba jedná...“. Byla taková změna nutná? Na to nechť si každý odpoví sám.

Opět a znovu péče řádného hospodáře

Ust. § 159 odst. 1 OZ se navrhuje zrušit a nahrazuje se jedinou větou „člen voleného orgánu jedná s péčí řádného hospodáře“. Návrh se tedy vrací zpět před 1. 1. 2014 s tím, že se odkazuje na dosavadní znění § 194 odst. 6 zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Návrh novely hovoří o tom, že se zachová dosavadní kontinuita judikatury a odstraní se problémy s výkladem nového pojetí odpovědnosti statutárních orgánů.

V této souvislosti nutno poznamenat, že není moc na co navazovat, když prakticky jediným rozhodnutím z této oblasti je rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Cdo 2531/2008, C 6956, který zastává názor, že v případě, že statutární orgán zajistí dostatečně kvalifikované služby, neodpovídá za škodu z titulu své funkce. Toto rozhodnutí by se ovšem dalo použít i za účinnosti nového občanského zákoníku.

Znovu na rejstřík?

Po „rejstříkové lavině“, která se udála ke konci června v souvislosti s opt-in se na podnikatele chystá další vlna. Vypadá to tedy, že se vyplátlo s opt-inem počkat. V souvislosti s chystanou novelou § 164 odst. 3 NOZ se plánuje zakotvit v rejstříkovém zákoně povinnost[2] zapisovat do obchodního rejstříku další údaje.

Dle nového písm. m) rejstříkového zákona se do veřejného rejstříku zapíše údaj o tom, který člen statutárního orgánu byl pověřen právním jednáním vůči zaměstnancům, má-li právnická osoba kolektivní statutární orgán a zaměstnanec; bylo-li v souladu se zakladatelským právním jednáním takto pověřeno více členů ke společnému jednání, také údaj o tom, že jednájí vůči zaměstnancům společně.

Lhůta? Populárních 6 měsíců od doby účinnosti zákona.

Užitečná náprava plných mocí – ověřené podpisy

Ačkoli z výše uvedeného textu plyne, že nejsem příznivcem změn v občanském zákoníku, některé z nich budou přinejmenším užitečné pro právní praxi. Zvláště pro podnikatelské prostředí. Napravuje se totiž nepříliš komfortní úprava formy plných mocí, o které byla široká debata a byla předmětem mnoha kritik.

Navrhovaná novela § 441 NOZ stanoví, že vyžaduje-li zákon pro právní jednání formu veřejné listiny, postačuje plná moc s úředně ověřeným podpisem

- a) ve věcech obchodních korporací,
- b) je-li zmocnitelem podnikatel při podnikatelské činnosti nebo
- c) je-li zmocněncem advokát.

Přechodné ustanovení novely navíc stanoví, že ve vztahu k právním jednáním učiněným po nabytí účinnosti tohoto zákona postačí, vyhovuje-li forma plné moci zákonu ve znění po nabytí účinnosti tohoto zákona, byť byla udělena dříve.

V tomto bodu novelu tedy rozhodně vítám, protože usnadní každodenní služby klientům. Na druhé straně se na rozdíl od autorů novely domnívám, že není nutné novelizovat občanský zákoník v tak zásadním rozsahu, jak se momentálně plánuje. ●

JUDr. Jakub Dohnal, Ph.D., advokát
DOHNAL PERTOT SLANINA
advokátní kancelář

Poznámky

[1] K tomu též úprava § 163.

[2] Ust. § 26 nové písm. m)

K možnosti změny společenské smlouvy vícečlenné společnosti s ručením omezeným rozhodnutím per rollam

Smyslem a účelem tohoto článku je zamyšlení nad možností změny společenské smlouvy vícečlenné společnosti s ručením omezeným rozhodnutím valné hromady mimo jednání postupem dle ustanovení § 175 a násl. zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích, dále jen „ZOK“) a následně především zamyšlení nad tím, v jaké formě musí být vyjádření společníka.

Podle ustanovení § 175 odstavec 1 ZOK, nevyloučí-li společenská smlouva rozhodování mimo valnou hromadu (dále také jen „rozhodování per rollam“), zašle osoba oprávněná svolat valnou hromadu návrh rozhodnutí na adresu uvedenou v seznamu společníků nebo jiným způsobem určeným společenskou smlouvou. Právní úprava ustanovení § 175 a násl. ZOK má svůj základ v ustanovení § 158 odstavec 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“), podle nějž zakladatelské právní jednání může připustit rozhodování orgánu i mimo zasedání v písemné formě nebo s využitím technických prostředků, jako de facto zvláštní způsob rozhodování mimo zasedání orgánu s účinky rovnými situaci, kdy orgán skutečně reálně zasedá s přítomnými společníky. V případě rozhodování per rollam však záměrně není zasedání orgánu za fyzické účasti společníků, ale vůle společníků je zjišťována prostřednictvím jejich vyjádření v příslušné formě, které společníci v prekluzivní lhůtě doručují společnosti.

Z logiky zákona č. 90/2012 Sb., plyne nejen to, že se obchodní korporace ode dne účinnosti ZOK řídí novou regulací, ale také to, že mají určitou skulinku, která je ponechává v konstrukcích úpravy staré.[1]

Dle ust. § 775 ZOK se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne jeho účinnosti. Dle ust. § 777 odst. 4 ZOK se má za to, že obsahem společenských smluv obchodních korporací, které vznikly před účinností tohoto zákona, jsou i dosavadní ustanovení obchodního zákoníku, která upravovala práva a povinnosti společníků, pokud nejsou v rozporu s donucujícími ustanoveními tohoto zákona nebo se od nich společníci neodchýlili ve společenské smlouvě. Z ust. § 777 odst. 4 ZOK tedy vyplývá, že obsahem zakladatelských právních jednání jsou i ta ustanovení zrušeného obchodního zákoníku, která upravovala práva a povinnosti společníků (tedy nikoli např. právní úprava valné hromady, ale toliko práva a povinnosti společníků), pokud nejsou v rozporu s kogentní úpravou ZOK, nebo se od nich společníci ve společenské smlouvě neodchýlili.

Úprava rozhodnutí valné hromady společností formou per rollam není součástí podmožiny definované ust. § 777 odst. 4 ZOK, neboť nejde o práva a povinnosti společníků, ale o subjektivní práva a povinnosti společníka vůči korporaci nebo jiným společníkům vážnoucí na jeho vlastnickém právu k podílu, aniž by se tím měli dotknout pravidel pro statusové fungování korporace. Proto se mezi tato práva neřadí právo účasti na valné hromadě či právo hlasování. Právo společníka hlasovat na valné hromadě je jistě jeho subjektivním právem, ale součas-

ně jde o jednání, jímž se tvoří vůle korporace, a jako takové se dotýká existence a základního fungování orgánů korporace, a proto se použije regulace zákona o obchodních korporacích.[2]

Je skutečností, že přechodná ustanovení ZOK v podstatě určují, že ze „staré právní úpravy“ se v podmínkách účinnosti ZOK zrušený obchodní zákoník použije pouze v oblasti „práv a povinností společníků“, nikoli v oblasti fungování orgánů obchodní korporace, odpovědnosti statutárního orgánu apod. Právní teoretici i praktici se shodují na tom, že výklad „práv a povinností společníků“ je třeba vykládat restriktivně a že rozhodně nezahrnují otázky působnosti valné hromady, jejího svolávání či průběhu.[3]

Rozhodování mimo valnou hromadu postem dle ust. § 175 až 177 ZOK tedy není součástí práv a povinností společníků, jak o nich pojednává ust. § 777 odst. 4 ZOK. V zrušeném zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen ObchZ), bylo rozhodování mimo valnou hromadu součástí ust. § 130, který byl systematicky zařazen do Hlavy I (Obchodní společnosti), Díl IV (Společnost s ručením omezeným), Oddíl 3 (orgány společnosti – Valná hromada, nikoli do Oddílu 2 (Práva a povinnosti společníků). Rozhodování mimo valnou hromadu podle § 130 ObchZ bylo právní praxí vyloženo jako kogentní.[4]

V ZOK je rozhodování mimo valnou hromadu systematicky zařazeno do Části první (Obchodní korporace), Hlava IV (Společnost s ručením omezeným), Díl 3 (Orgány společnosti), nikoli do Dílu 2 (Práva a povinnosti společníků).

Již z výše uvedeného jasně a jednoznačně vyplývá, že rozhodování mimo valnou hromadu formou per rollam není součástí práv a povinností společníků, a nepochybně se nestala kogentní právní úprava dle ust. § 130 zrušeného ObchZ součástí zakladatelských právních jednání korporací vzniklých před 1. 1. 2014, neboť šlo o úpravu kogentní (nikoli dispozitivní), která především neupravuje práva a povinnosti společníků, ale statusové otázky obchodních

korporací, tedy i způsob rozhodování orgánů korporací, kam spadá i rozhodování mimo valnou hromadu postupem dle ust. § 175 a násl. ZOK. Jinými slovy řečeno, ustanovení § 130 ObchZ se nestalo součástí společenských smluv společností s ručením omezeným postupem dle ust. § 777 odst. 4 ZOK a v plném rozsahu se na rozhodování mimo valnou hromadu všech společností s ručením omezeným použije od 1. 1. 2014 ustanovení § 175 a násl. ZOK, pokud tento postup společenské smlouvy výslovně nevyloučí.

V tomto článku bych se chtěl nadále věnovat zhodnocení toho, zda je přípustné formou per rollam měnit obsah společenské smlouvy a případně tento postup využít i při přizpůsobení společenské smlouvy společnosti s ručením omezeným ZOK, a to jeho kogentním ustanovením, popř. zákonu jako celku (generální opt-in).

Odpověď na první položenou otázku, tedy na otázku, zda je možné rozhodnout formou per rollam o změně zakladatelského právního jednání, je, dle názoru autora tohoto článku, jednoznačně pozitivní, a to za podmínky, že společenská smlouva zahrnuje do působnosti valné hromady, dle ustanovení § 190 odstavec 2 písmeno a) ZOK, rozhodování o změně obsahu společenské smlouvy, a současně, že společenská smlouva nevyloučí rozhodování per rollam. Za kumulativního splnění těchto dvou podmínek je zřejmé, že formou per rollam je možné o změně obsahu společenské smlouvy formou per rollam rozhodovat, neboť zákon nikterak nelimituje okruh působnosti otázek, které je možno postupem dle ustanovení § 175 a násl. ZOK rozhodovat. Postupem rozhodování per rollam tedy mohou být rozhodovány věci, které náležejí do působnosti valné hromady, tedy i rozhodování o změně obsahu společenské smlouvy.

Pokud jde o formu vyjádření společníka k návrhu na změnu obsahu společenské smlouvy rozhodnutím per rollam, je opět jednoznačné, dle názoru autora tohoto článku, že forma vyjádření společníka nevyžaduje formu veřejné listiny, ale postačí písemná forma s úředně ověřeným podpisem společníka. Tento závěr vyplývá z ustanovení § 175 odstavec 3 ZOK, podle kterého vyžaduje-li tento zákon, aby rozhodnutí valné hromady bylo osvědčeno veřejnou listinou, uvede se ve vyjádření společníka i obsah návrhu rozhodnutí valné hromady, jehož se vyjádření týká; podpis na vyjádření musí být úředně ověřen. Prezentovaný závěr nemůže být vyloučen ani s ohledem na ustanovení § 147 ZOK, popř. ustanovení § 8 odstavec 1 ZOK.

Podle ustanovení § 147 ZOK může být společenská smlouva měněna dohodou všech společníků; pro tuto dohodu se vyžaduje veřejná

listina. Stanoví-li tak společenská smlouva, může být měněna i rozhodnutím valné hromady. Rozhodnutí valné hromady, jehož důsledkem je změna společenské smlouvy, nahrazuje rozhodnutí o změně společenské smlouvy. Takové rozhodnutí valné hromady se osvědčuje veřejnou listinou.

Podle obecného ustanovení § 564 OZ vyžaduje-li zákon pro právní jednání určitou formu, lze obsah právního jednání změnit projevem vůle v téže nebo přísnější formě. Z ustanovení § 6 odstavec 1 ZOK vyplývá, že právní jednání týkající se založení, vzniku, změny, zrušení nebo zániku obchodní korporace vyžadují písemnou formu s úředně ověřenými podpisy, jinak jsou neplatná, přičemž dle odstavce 2 tohoto ustanovení se odstavec jedna nepoužije na rozhodnutí nejvyššího orgánu obchodní korporace. Podle ustanovení § 8 odstavec 1 ZOK společenská smlouva, kterou se zakládá kapitálová společnost, vyžaduje formu veřejné listiny. Ustanovení § 147 odstavec 1 ZOK je pak nepochybně ve vztahu speciality k ustanovení § 6 odstavec 1 ZOK, resp. toto pravidlo rozvádí, a současně navazuje na ustanovení § 8 odstavec 1 ZOK, když určuje, že k dohodě společníků o změně společenské smlouvy se vyžaduje právní jednání ve formě notářského zápisu. Z ustanovení § 147 odstavec 2 však současně vyplývá, že rozhodnutí valné hromady o změně obsahu společenské smlouvy (které může být i formou per rollam, viz shora) je zcela odlišnou právní

skutečností, na základě které dochází ke změně obsahu společenské smlouvy a na toto rozhodnutí se nepoužije ani ustanovení § 564 OZ, ani speciální ustanovení § 147 odstavec 1 ZOK, resp. § 8 odstavec 1 ZOK.

Jak již bylo shora uvedeno (ustanovení § 147 odstavec 2 ZOK), rozhodnutí valné hromady, jehož důsledkem je změna společenské smlouvy, nahrazuje rozhodnutí o změně společenské smlouvy. Takové rozhodnutí valné hromady se osvědčuje veřejnou listinou. Ustanovení § 147 odstavec 2 ZOK se však nepoužije na speciální úpravu rozhodování per rollam.

Ustanovení § 175 odstavec 3 ZOK, podle kterého musí být podpis společníka na vyjádření úředně ověřen (tedy nemusí být ve formě notářského zápisu), je (dle názoru autora tohoto článku) ve vztahu speciality k obecnému ustanovení § 147 odstavec 2 ZOK. Zatímco ustanovení § 147 ZOK je v právní úpravě hlavy IV ZOK, která reguluje právní úpravu společnosti s ručením omezeným, systematicky zařazeno jako součást Dílu 1, Obecná ustanovení, pak právní úprava ustanovení § 175 ZOK je součástí Dílu 3 označeného jako Orgány společnosti. V této souvislosti je vhodné poukázat i na skutečnost, že původní návrh zákona o obchodních korporacích počítal s tím, že v případě rozhodování o usnesení, jež musí být osvědčeno notářským zápisem, bude muset mít formu notářského zápisu vyjádření společníka,

jako tomu bylo v režimu obchodního zákoníku (§ 130 odst. 2 ObchZ) a jako je tomu v případě rozhodování per rollam u akciové společnosti (§ 419 odst. 2 ZOK). Uvedené lze dovodit i z důvodové zprávy k návrhu zákona o obchodních korporacích, která uvádí, že „je zachována povinnost udělení souhlasu ve formě veřejné listiny, je-li tato forma vyžadována pro rozhodnutí valné hromady“.[5] V procesu tvorby vůle zákonodárce však na základě poslaneckých pozměňovacích návrhů doznal § 175 odst. 3 ZOK změny a pro vyjádření společníka již není požadována forma veřejné listiny (notářského zápisu), ale postačí jeho vyjádření s ověřeným podpisem, což společníkům zjednodušuje výkon hlasovacího práva a snižuje jejich náklady. Tuto konstrukci pak přesně vystihuje „šedý“ komentář ZOK vydaný nakladatelstvím C.H. Beck na str. 336, podle kterého „zákon upravuje – jde-li o osvědčování usnesení valné hromady veřejnou listinou – dvojitý režim. Přijímá-li valná hromada usnesení, pro něž zákon vyžaduje osvědčení veřejnou listinou, na jednání, musí být její usnesení osvědčeno, přijímá-li její postupem podle § 175 a násl., požadavek osvědčení veřejnou listinou se neuplatní“.[6]

Pokud dále nahlédneme do práva ES, tedy zjm. do Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 16.09.2009, č. 2009/101/ES (dále jen „Směrnice“), o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společnosti ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (kterou byla v plném rozsahu nahrazena tzv. První směrnice Rady č. 68/151/EHS), pak z článku 11 Směrnice vyplývá, že ve všech členských státech, jejichž právní předpisy nestanoví předběžnou správní nebo soudní kontrolu při zakládání společnosti, musí být akt, kterým se společnost zakládá, a stanovy, jakož i jejich změny, úředně ověřeny. Z textu článku 10 Směrnice vyplývá, že právo ES přímo a explicitně nevyžaduje, aby jakákoli změna zakladatelského právního jednání společnosti musela být osvědčena veřejnou listinou, požaduje toliko pouze úřední ověření přijetí nebo změny společenské smlouvy. Smyslem Směrnice tedy nepochybně nemůže být ukládání povinnosti veřejné listiny pro změny společenské smlouvy, ale zabezpečit, aby změna dokumentu podléhala ověření. Tomu se pak v podmínkách našeho právní řádu věnuje zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, který v ustanovení § 90 konstatuje, že rejstříkový soud zkoumá, zda údaje o skutečnostech, které se do veřejného rejstříku zapisují, vyplývají z listin, které mají být k návrhu doloženy. Rejstříkový soud při zápisu změn v obchodním rejstříku je tedy zcela nepochybně oprávněn v rámci přezkoumání činnosti soudu v řízení ve věcech obchodního rejstříku zkoumat předložené listiny, tedy zjiš-

ťovat a zkoumat, zda připojené listiny skutečně osvědčují existenci zapisované skutečnosti. Rejstříkovému soudu je tedy dokonce uloženo, aby zkoumal obsah předložených listin (pozn. autora – což v poměru rozhodování per rollam představuje mimo jiné i soudní přezkum vyjádření společníka a oznámení výsledků hlasování) a nestačí pouhé zjištění, že listiny připojeny byly.[7] Ze smyslu a účelu Směrnice a tomu odpovídající právní úpravě platné a účinné na území ČR vyplývá, že můžeme jednoznačně konstatovat, že uložené cíle Směrnice jsou ve shodě s právním řádem České republiky, resp. prostředky ochrany definované Směrnicí o kontrole změny společenské smlouvy jsou v českém právním řádu naplněny soudním přezkumem listin, na základě kterých dochází k zápisu změn v obchodním rejstříku v případě, že jde o nejvýznamnější změny zakladatelského právního jednání, které se zapisují do obchodního rejstříku a které jsou nezbytné k ochraně zájmů třetích osob, které z údajů zapsaných do obchodního rejstříku vycházejí.

Závěrem je ještě vhodné se zabývat základními interpretačními pravidly soukromého práva, která jsou obsažena v ustanovení § 2 OZ. Podle tohoto ustanovení každé ustanovení soukromého práva lze vykládat jenom ve shodě s Listinou základních práv a svobod a ústavním pořádkem vůbec, se zásadami, na nichž spočívá OZ, jakož i s trvalým zřetelem k hodnotám, které se tím chrání. Rozejde-li se výklad jednotlivého ustanovení pouze podle jeho slov s tímto příkazem, musí mu ustoupit. Zákoněmu ustanovení nelze přikládat jiný význam, než jaký plyne z vlastního smyslu slov v jejich vzájemné souvislosti a z jasného úmyslu zákonodárce; nikdo se však nesmí dovolávat slova právního předpisu proti jeho smyslu. Výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské citění.

Z ustanovení § 175 odst. 3 ZOK lze zcela jasně a jednoduše zjistit, jaká byla vůle zákonodárce, jakož i význam slov v jejich vzájemné souvislosti. Gramatický ani systematický výklad ustanovení § 175 odstavec 3 ZOK neumožňují (dle názoru autora tohoto článku) jiný výklad než takový, že ani pro vyjádření společníka při rozhodnutí per rollam o změně obsahu společenské smlouvy se nevyžaduje veřejná listina, ale postačí vyjádření společníka s ověřeným podpisem. Pokud bychom dospěli k jinému závěru, šlo by ukládání povinnosti společníkům, které ze zákona nevyplývají a ke zbytečnému právnímu formalismu. Je zřejmé, že pokud by vůle zákonodárce byla taková, aby pro změnu společenské smlouvy formou per rollam vyžadoval vyjádření společníka ve formě notářského zápisu, nic mu nebránilo příslušný text do zákona zakomponovat, ovšem nestalo se tak a dovo-

zovat povinnost této formy z ustanovení, která jsou ve vztahu k ustanovení § 175 odstavec 3 obecná (tedy z ustanovení § 8 odstavec 1 ZOK, které navíc pojednává o jiné právní skutečnosti než je rozhodnutí valné hromady, resp. z ustanovení § 147 odst. 2 ZOK), není přiléhavé. ●

Mgr. Michal Žila, advokát
Maršálek & Žila, advokátní kancelář

MARŠÁLEK & ŽILA
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ • ADVOKÁTI

Poznámky

- [1] Viz autor Doc. JUDr. Bohumil Havel, Ph.D.: Úvaha k limitům podřízení se zákonu o obchodních korporacích (generální opt-in podle § 777 odst. 5 ZOK), Obchodněprávní revue 4/2014 str. 103
- [2] Shodně jako poznámka 1 shora.
- [3] Viz autor Prof. JUDr. Jan Dědič: Obchodní korporace v pohledu rekodifikačních intertemporálních ustanovení, Sborník Karlovarské právnické dny 21/2013, str. 29
- [4] Viz Obchodní zákoník, C.H.Beck, 13. vydání, str. 442 – 443.
- [5] Viz str. 44 Důvodové zprávy k ZOK dostupné na [www. k dispozici zde: http://obcanskyzakonik.justice.cz/fileadmin/Duvodova-zprava-k-ZOK.pdf](http://obcanskyzakonik.justice.cz/fileadmin/Duvodova-zprava-k-ZOK.pdf).
- [6] Viz Štenglová, I.; Havel, B.; Čileček, F.; Kuhn, P.; Šuk, P. Zákon o obchodních korporacích. Komentář. Praha: C.H. Beck 2013
- [7] Viz Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 12. 2013, sp. zn. 29 Cdo 1953/2013, které jsou nepochybně použitelné i ve vztahu k ustanovení § 90 zákona č. 304/2013 Sb., jehož text je téměř totožný s textem ustanovení § 200d zákona č. 99/1963 Sb.

Miluji náš dům teď patří mé exmanželce.

Život je plný zvrátů a každý z nich si žádá rozhodnutí. Swiss Life pomáhá svým klientům rozhodovat se správně v oblasti správy privátních financí a majetku již od roku 1857.

Převod družstevního podílu v bytovém družstvu a jeho důsledky

Dne 1. 1. 2014 nabytl účinnosti zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) (dále jen „ZOK“ nebo „zákon o korporacích“), který upravuje problematiku převodu členského podílu v bytovém družstvu podrobněji než zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ObchZ“ nebo „obchodní zákoník“), který byl účinný do 31. 12. 2013. Cílem tohoto článku je zejména upozornit na skutečnost, že nájem družstevního bytu převodem družstevního podílu v bytovém družstvu nově nezaniká, ale dochází k jeho převodu na nového člena.

Rozdílná terminologie staré a nové právní úpravy

Zákon o korporacích obsahuje mírně odlišnou terminologii než obchodní zákoník, když převod členských práv a povinností označuje jako „převod družstevního podílu“. Nutno navíc podotknout, že obchodní zákoník označoval převod členských práv a povinností rovněž jako převod členství nebo převod práv a povinností spojených s členstvím v družstvu. Zákon o korporacích toto napravit a nadále již pro převod družstevního podílu jiný pojem nepoužívá. Pro účely tohoto článku používáme termín „převod členství“ ve smyslu převodu členských práv a povinností dle obchodního zákoníku a termín „převod družstevního podílu“ ve smyslu převodu družstevního podílu dle zákona o korporacích.

Právní úprava v obchodním zákoníku

Obchodní zákoník upravoval převod členství obecně v ust. § 229 ObchZ a převod členství

v bytovém družstvu v § 230 ObchZ. Dle § 230 ObchZ převod členství v bytovém družstvu nepodléhal souhlasu orgánů družstva. Členská práva a povinnosti spojené s členstvím v družstvu přešly na nabyvatele ve vztahu k družstvu předložením smlouvy o převodu členských práv a povinností nebo pozdějším dnem uvedeným v této smlouvě. Účinky převodu pak nastaly rovněž, jakmile družstvo obdrželo písemné oznámení dosavadního člena o převodu členství a písemný souhlas nabyvatele členství.

Obchodní zákoník však vůbec neřešil stěžejní záležitost pro nabyvatele členství v bytových družstvech – přechod nájmu družstevního bytu na nabyvatele členství společně s převodem členství. Nejvyšší soud opakovaně dospěl k závěru, že nájem družstevního bytu převodce zaniká v souladu s § 714 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „předchozí občanský zákoník“ nebo „OZ“), který byl od 1. 1. 2014 nahrazen zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „nový občanský zákoník“ nebo „NOZ“) a nemůže tedy přejít na nabyvatele členství. [1] Tento názor nebyl přijat v odborné literatu-

ře jednomyslně a například autoři komentáře k obchodnímu zákoníku tento názor popírají a tvrdí, že společně se členstvím v bytovém družstvu přechází při jeho převodu na nabyvatele i nájem družstevního bytu. [2] Běžně v praxi bytová družstva vycházela z ustáleného názoru Nejvyššího soudu, který nebyl překonán, a požadovala za uzavření nájemní smlouvy s nabyvatelem členství zaplacení poplatku či splnění jiné zbytečné podmínky. Došlo tedy k převodu členství, ale člen neměl jistotu, že bude uzavřena nájemní smlouva, popř. za jakých podmínek, obzvláště když stanovby tového družstva neurčily, že právo na uzavření smlouvy je součástí členských práv člena bytového družstva. [3]

Nová právní úprava v zákoně o korporacích

Zákon o korporacích upravuje obecně převod družstevního podílu v ustanoveních § 599 až 601. Ustanovení § 599 ZOK nepřináší nic nového, když stanoví, že převést družstevní podíl lze pouze na osobu, která se dle zákona nebo

stanov může stát členem družstva. Dle § 601 odst. 1 ZOK převodce družstevního podílu ručí za dluhy, které jsou s družstevním podílem spojeny. Ustanovení § 601 odst. 2 ZOK stanoví, že právní účinky převodu družstevního podílu nastávají vůči družstvu dnem doručení účinné smlouvy o převodu družstevního podílu družstvu, ledaže smlouva určí účinky pozdější. Tytéž účinky má i doručení prohlášení převodce a nabyvatele o uzavření takové smlouvy.

Zákon o korporacích v ust. § 736 odst. 1 dále stanoví, že převoditelnost družstevního podílu nelze omezit ani vyloučit, pokud má být nabyvatelem osoba, která splňuje podmínky stanov bytového družstva pro přijetí za člena bytového družstva. Toto ustanovení tak navazuje na ust. § 599 ZOK a zároveň je ustanovením speciálním k § 600 ZOK, které se tedy u bytových družstev nepoužije. Zákon o korporacích je tedy přesnější, když oproti obchodnímu zákoníku, který stanovil, že převod nepodléhá souhlasu orgánů družstva, jasně stanoví, že převoditelnost družstevního podílu v bytovém družstvu nelze jakkoli omezit.

Co však zákon o korporacích od 1. 1. 2014 zcela nově stanoví, je, že společně s převodem družstevního podílu dochází k převodu nájmu družstevního bytu. Dle ust. § 736 odst. 2 ZOK převodem družstevního podílu, s nímž byl spojen nájem družstevního bytu, dochází k převodu nájmu družstevního bytu, a to včetně všech práv a povinností s tím spojených a včetně všech dluhů převodce vůči bytovému družstvu a všech dluhů bytového družstva vůči převodci, které souvisejí s užíváním družstevního bytu převodcem.

Tvůrci zákona o korporacích tedy výslovně odmítli dlouhodobě ustálený závěr Nejvyššího soudu, že nájem družstevního bytu nepechází na nabyvatele členství společně s převodem členství, ale právě naopak do zákona o korporacích zakotvili, že dochází k převodu nájmu družstevního bytu na nabyvatele družstevního podílu společně s převodem družstevního podílu. Kromě převodu nájmu společně s převodem družstevního podílu v bytovém družstvu navíc zákon o korporacích stanovil, že společně s nájmem jsou převedeny i dluhy převodce vůči bytovému družstvu a dluhy bytového družstva vůči převodci, které souvisejí s užíváním družstevního bytu. Pojem „převod nájmu“ je třeba vykládat tak, že nabyvatel družstevního podílu vstupuje do práv a povinností převodce vyplývajících z nájemní smlouvy s bytovým družstvem a stává se stranou této nájemní smlouvy namísto převodce družstevního podílu. Obdobně výše uvedené platí pro převod družstevního podílu a převod práva na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu.

Ustanovení § 736 odst. 2 ZOK zní takto: „Převodem družstevního podílu, s nímž byl spojen nájem družstevního bytu nebo právo na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu, dochází k převodu nájmu družstevního bytu, anebo převodu práva na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu včetně všech práv a povinností s tím spojených, a to včetně všech dluhů převodce vůči bytovému družstvu a dluhů bytového družstva vůči převodci, které souvisejí s užíváním družstevního bytu převodcem, anebo s právem na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu za podmínek určených stanovami.“ Je pak otázkou, zda sousloví „za podmínek určených stanovami“ se vztahuje k větě „dochází k převodu nájmu družstevního bytu, anebo převodu práva na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu“ nebo se vztahuje pouze k právu na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu. Pokud přijmeme závěr, že dochází k převodu nájmu za podmínek určených stanovami, není jasné, jaké podmínky měl zákonodárce na mysli a zda je stanovení těchto podmínek ve stanovách nějakým způsobem limitované (vzhledem ke skutečnosti, že by si družstvo mohlo stanovit jakékoli podmínky a fakticky by tím mohl být zmařen úmysl zákonodárce, aby společně s převodem družstevního podílu došlo k převodu nájmu na nabyvatele družstevního podílu). Znění § 736 odst. 2 ZOK však umožňuje i takový výklad, že sousloví „za podmínek určených stanovami“ se vztahuje pouze k právu na uzavření smlouvy o nájmu.

Důvodová zpráva k ZOK výše uvedený problém nijak neřeší a je třeba tedy vyčkat, až se vytvoří ustálená judikatura. Do té doby lze doporučit před uzavřením smlouvy o převodu družstevního podílu vždy podrobně prozkoumat stanovy bytového družstva, jehož podíl má nabyvatel zájem nabyt, především z pohledu možných podmínek, za kterých má dojít k převodu nájmu.

Zákon o korporacích dále výslovně stanoví výši nájemného pro členy bytového družstva, když v § 744 ZOK stanoví, že členové, kteří jsou nájemci družstevních bytů, hradí v rámci nájemného bytovému družstvu pouze účelně vynaložené náklady bytového družstva vzniklé při správě družstevních bytů, včetně nákladů na opravy, modernizace a rekonstrukce domů, ve kterých se nacházejí, a příspěvků na tvorbu dlouhodobého finančního zdroje na opravy a investice těchto družstevních bytů (běžně zvaném jako fond oprav).

Dle ust. § 745 ZOK, je-li s družstevním podílem, který je součástí společného jmění manželů, spojeno právo na uzavření nájemní smlouvy k družstevnímu bytu, jedná se o právo na uzavření smlouvy o společném nájmu manželů. Obdobně, je-li s družstevním podílem ve spo-

lečném jmění manželů spojen nájem družstevního bytu, jedná se o společný nájem manželů.

Závěr

Zákon o korporacích zcela nově stanoví, že společně s převodem družstevního podílu dochází k převodu nájmu družstevního bytu, resp. k převodu práva na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu. Právní účinky převodu družstevního podílu, a tedy i účinky převodu nájmu, nastávají dnem doručení účinné smlouvy o převodu družstevního podílu bytovému družstvu, ledaže smlouva určí účinky pozdější. Tytéž účinky pak má doručení prohlášení převodce a nabyvatele o uzavření takové smlouvy. Vzhledem ke skutečnosti, že dochází k převodu nájmu společně s převodem družstevního podílu v bytovém družstvu, lze doporučit před uzavřením smlouvy o převodu družstevního podílu prostudovat samotný text smlouvy o nájmu, jejíž se stane nabyvatel stranou. Na závěr je třeba upozornit, že s nájmem družstevního bytu dochází i k převodu všech dluhů převodce vůči bytovému družstvu a dluhů bytového družstva vůči převodci, které souvisejí s užíváním bytu, na nabyvatele. Z důvodu ochrany zájmů bytového družstva pak převodce ručí za veškeré dluhy, které jsou s družstevním podílem spojeny. ●

JUDr. Petr Fiala, advokát
Mgr. Michal Gabriel, advokát
Fiala, Tejkal a partneři,
advokátní kancelář, s.r.o.

FIALA, TEJKAL A PARTNEŘI S.R.O.
 ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

- [1] Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 8. 9. 2009, sp. zn. 28 Cdo 687/2009, rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. 8. 2005, sp. zn. 29 Odo 330/2005 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. listopadu 2003, sp. zn. 26 Cdo 501/2003.
- [2] Viz Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol.: Obchodní zákoník. Komentář. 13. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 843 – 845.
- [3] K tomu bližší např. článek K přeměně běžného nájmu na nájem družstevní při koupi bytového domu družstvem, dostupný na www.epravo.cz/top/clanky/k-premene-bezneho-najmu-na-najem-druzstevni-pri-koupi-bytoveho-domu-druzstvem-86177.html

CÍSAŘ
ČEŠKA
SMUTNÝ

JINÁ DIMENZE ŘEŠENÍ

2013
právnická
firma
roku

www.akccs.cz

21 let $\frac{1993}{2014}$

Péče řádného hospodáře a zákaz odstoupení z funkce člena orgánu obchodní korporace v době nevhodné

Jednou z fiduciárních povinností členů statutárních orgánů obchodních korporací je i po rekonstrukci právní úpravy povinnost jednat s péčí řádného hospodáře. Předchozí právní úprava obsažená v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen „ObchZ“)[1] blíže nespécifikovala, co se rozumí péčí řádného hospodáře. Konkrétní obsah této povinnosti tak byl vytvářen poměrně bohatou rozhodovací praxí[2].

Zákon č. 89/2012, Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“) nyní výslovně stanovuje, že péče řádného hospodáře v sobě zahrnuje výkon funkce s nezbytnou loajalitou, s potřebnými znalostmi a pečlivostí[3].

Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále jen „ZOK“) pak posuzování standardu péče řádného hospodáře doplňuje objektivním kritériem rozumně pečlivé osoby[4] a zachovává princip obráceného důkazního břemene v případě soudního sporu týkajícího se možného porušení péče řádného hospodáře[5].

Změny naznala v rámci rekonstrukce mimo jiné také úprava odstoupení člena orgánu

společnosti z funkce. Dle nové právní úpravy funkce v orgánu obchodní korporace končí uplynutím jednoho měsíce od doručení oznámení o odstoupení orgánu, který odstoupícího člena do funkce zvolil, nestanoví-li společenská smlouva či smlouva o výkonu funkce jinak.[6]

Ust. § 59 odst. 5 ZOK zakazuje odstoupit členovi orgánu z funkce korporace v době, která je pro korporaci nevhodná.

Zákaz odstoupení v době nevhodné

Zákaz odstoupení v době nevhodné představuje nikoli marginální omezení člena orgánu obchodní korporace, uvážíme-li, že členství v orgánu obchodní korporace je dobrovolné a nikdo nemůže být nucen v orgánu obchodní korporace setrvat. Účinnost odstoupení z funkce člena orgánu korporace již není vázána na jeho projednání orgánem obchodní korporace, podle ZOK odstoupící člen své odstoupení orgánu, který jej zvolil, pouze oznámí a jeho funkce končí uplynutím jednoho měsíce od doručení tohoto oznámení; uvedené by mohlo vyvolat dojem, že odstoupení z funkce je nyní pro člena orgánu snazší a právě z toho důvodu zakotvuje současná právní úprava zákaz odstoupení v době nevhodné, jako jistý korektiv bránící zneužití práva na odstoupení z funkce ke škodě korporace.

Zásadní aplikační problém citovaného ustanovení ZOK však spočívá ve skutečnosti, že ZOK nijak nespécifikuje ani nenaznačuje, co se rozumí dobou nevhodnou. Důvodová zpráva k citovanému ustanovení nenabízí podrobnější výklad, přičemž obdobně nejasnou úpravu nalezneme i v ustanoveních NOZ týkající se správy cizího majetku.[7]

Při výkladu ust. § 59 odst. 5 ZOK tedy bude nutné vyjít z obecných ustanovení o odpovědnosti člena orgánu obchodní korporace a zákaz odstoupení v době nevhodné bude zapotřebí chápat především jako součást požadavku péče řádného hospodáře, resp. projev požadavku loajality člena statutárního orgánu vůči obchodní korporaci. Ve vztahu ke konkrétním situacím, ve kterých se může jevit odstoupení jako nevhodné, zmiňuje dostupná odborná literatura například odstoupení v době, kdy korporace čelí silné veřejné kritice, které se aktivně brání a odstoupení člena statutárního orgánu z funkce bez vážného důvodu by bylo možno považovat za uznání důvodnosti takové kritiky[8]. Dále lze za nevhodnou považovat dobu, kdy společnost je ve finálním stádiu vyjednávání důležité smlouvy, jejíž uzavření bude odstoupením z funkce jednatele zmařeno, či dobu, kdy je důležité v zájmu společnosti

jménem společnosti právně jednat a společnost nemá jiného jednatele či zástupce.[9]

Odborná literatura k ust. § 1440 NOZ, jež se týká odstoupení správce cizího majetku z funkce, uvádí jako příklad doby nevhodné dobu, kdy má být rozhodnuto o investicích v případech, že je správcem jediným správcem nebo mezi více správci např. jediným odborníkem na investování, či dobu, kdy je třeba realizovat určité prostředky právní ochrany, jejichž uplatnění je časově limitováno.[10] Tyto závěry vztahující se k odpovědnosti správce jsou podle našeho názoru aplikovatelné obdobně i na členy orgánů obchodní korporace.

Podpůrně lze vycházet i z příslušných ustanovení NOZ o příkazní smlouvě[11]. Takto by bylo možné dovodit, že člen orgánu obchodní korporace by neměl odstoupovat za situace, kdy byl pověřen konkrétním úkolem; mělo by však jít o úkol, který nesnese odkladu, resp. není objektivně možné, aby byl splněn jinou osobou.

S přihlédnutím ke smyslu a zamýšlenému účelu ustanovení § 59 odst. 5 ZOK lze mít za to, že dobou pro odstoupení nevhodnou je jednak doba vyznačující se existencí zvýšeného rizika pro obchodní korporaci, resp. existencí okolností, jež mají či mohou mít na korporaci v dané době (dočasně) negativní vliv a jednak doba, kdy je v legitimním zájmu obchodní korporace, aby člen orgánu ve funkci setrval (např. z důvodu nutnosti realizace úkonů, které nesnesou odkladu, viz výše). Obecně nelze doporučit, aby člen orgánu obchodní korporace odstoupil ze své funkce v době, ve které lze s přihlédnutím ke všem okolnostem rozumně předpokládat, že v důsledku takového jednání by korporaci vznikla škoda.

Následky odstoupení v době nevhodné

Následky porušení zákazu odstoupení z funkce v době nevhodné nejsou v ZOK výslovně zmíněny.

Máme za to, že pokud člen orgánu obchodní korporace odstoupí z funkce v době pro korporaci nevhodné, odpovídá za škodu, která v důsledku jeho odstoupení korporaci vznikne. Odpovědnost za škodu by bylo možno v takovém případě dovozovat i bez výslovného zákazu obsaženého v ust. § 59 odst. 5 ZOK, a to ze samotného porušení povinnosti péče řádného hospodáře, již je povinnost zdržet se odstoupení v době pro korporaci nevhodné součástí.

Nad rámec odpovědnosti za škodu by bylo možno uvažovat též o neplatnosti takového odstoupení pro rozpor se zákonem podle ust.

§ 580 NOZ, přičemž neplatnosti by se mohla dovolávat obchodní korporace, k jejíž ochraně ust. § 59 odst. 5 ZOK slouží.

Část odborné veřejnosti se kloní k názoru, že odstoupení člena orgánu obchodní korporace v době nevhodné je stiženo relativní neplatností: „Takové právní jednání je nutné považovat za jednání, které je v rozporu se zákonem, přičemž § 586 odst. 1 obč. zák. je zřetelně zakotven na ochranu obchodní korporace. Odstoupení z funkce v nevhodné době je tudíž relativně neplatným právním jednáním, kterého se může obchodní korporace domáhat postupem podle § 586 odst. 1 obč. zák.“[12] [13]

Podle § 580 odst. 1 NOZ je neplatné takové jednání, které odporuje dobrým mrávům a dále jednání které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje. Je tedy nezbytné, aby bylo teleologickým výkladem zhodnoceno, zda smysl a účel § 59 odst. 5 ZOK vyžaduje, aby dané právní jednání bylo považováno za relativně neplatné. Přitom je zapotřebí vzít v úvahu, že v pochybnostech má být spíše upřednostněn výklad směřující k platnosti právního jednání: „Bude-li možno učinit závěr, že smysl a účel daného zákona může být naplněn, aniž by bylo nutné považovat právní jednání za neplatné, nelze závěr o neplatnosti takového právního jednání učinit“ [14]

Povinnost zdržet se odstoupení v době nevhodné jistě směřuje k ochraně oprávněných zájmů obchodní korporace. Není však projevem účinné ochrany zájmů korporace stíhat takový úkon relativní neplatností. Tento výklad ust. § 59 odst. 5 ZOK totiž nemůže být v souladu s jeho smyslem a účelem, neboť by v praxi přinesl řadu praktických problémů a mohl by vést až k absurdním situacím, pokud by soud pravomocně určil odstoupení člena orgánu neplatným.[15] Důsledkem určení neplatnosti odstoupení by pak zřejmě bylo to, že funkce člena orgánu nikdy neskončila; otázkou pak zůstává, jakým způsobem by byla posuzována odpovědnost takového člena orgánu za obchodní rozhodnutí orgánu korporace, jež byla přijata po jeho odstoupení a na nichž se nijak nepodílel, bez ohledu na to, že není zřejmé, v jakém právním postavení by se ocitl člen orgánu obchodní korporace, který odstoupujícího člena nahradil. S ohledem na tyto a další problematické otázky důsledků uplatnění relativní neplatnosti odstoupení lze mít za to, že aplikace ust. § 580 odst. 1 NOZ není v tomto směru případnou.

Závěr

Doba nevhodná představuje typický právně neurčitý pojem, jehož relevantní výklad přinese až rozhodovací praxe soudů.

VYTVÁŘENÍ A UKLÁDÁNÍ elektronických dokumentů s jistotou právní účinnosti v celé EU

NEMĚŇTE SYSTÉM!

Doplňte jej raději o automatizované řešení s detailním dodržení norem vyžadovaných českou i evropskou legislativou.

www.LongTermDocs.eu

Long-Term
Docs

Následujte čerstvý vzduch do kanceláří v Jindřišské 16!
www.jindrisska16.cz

Jindřišská 16

Exkluzivní kancelářské prostory v centru Prahy.
Dechberoucí vertikální zahrada s více jak 5 000 živými rostlinami vytváří to,
o čem jiní pouze mluví: „**100% ČERSTVÝ VZDUCH**“
JINDŘIŠSKÁ 16, nová kancelářská budova s LEED GOLD certifikací,
nabízí 6 622 m² prémiových kancelářských a obchodních ploch.

Otázka, zda člen orgánu odstoupil v době nevhodné, by měla být posuzována vždy individuálně ve vztahu ke konkrétním okolnostem daného případu, zejména, zda by za daných okolností rozumně pečlivá osoba vyhodnotila odstoupení z funkce jako korporaci škodlivé. Ust. § 59 odst. 5 by mělo být ve vztahu k zákazu odstoupení člena orgánu z funkce vykládáno spíše restriktivně, s vědomím potřeby respektovat svobodné rozhodnutí osoby jako člena orgánu korporace, zda má zájem setrvat ve své funkci člena orgánu obchodní korporace, či nikoli.

Pokud by hrozilo, že by člen orgánu svým odstoupením z funkce způsobil korporaci škodu, lze doporučit, aby člen orgánu ve funkci setrval, dokud konkrétní okolnosti a s nimi tím spojená rizika vzniku škody na straně korporace nepominou.

Nevyhnutelným důsledkem odstoupení v nevhodné době je pak odpovědnost člena orgánu za vzniklou škodu. Odstoupení v době nevhodné nelze nicméně dle autorů tohoto článku považovat za relativně neplatné. ●

Mgr. Kateřina Smolková, advokátka
Mgr. Eva Bažantová, advokátní koncipientka
CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.
advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Viz ust. § 194 odst. 5, resp. § 135 odst. 2 ObchZ.
- [2] Viz tak zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 8. 2008, sp. zn. 5 Tdo 1412/2007, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. března 2005, sp. zn. 8 Tdo 124/2005 nebo rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1262/2006, ze dne 30. 7. 2008
- [3] Viz § 159 NOZ. Na okraj uvádíme, že pracovní verze návrhu změn NOZ, zveřejněná na stránkách Ministerstva spravedlnosti, dostupné na [www](http://portal.justice.cz/Justice2/MS/ms.aspx?o=23&j=33&k=5795&d=337646), k dispozici na <http://portal.justice.cz/Justice2/MS/ms.aspx?o=23&j=33&k=5795&d=337646>; dne 20. 8. 2014 obsahuje návrh změny uvedeného ustanovení tak, že z textace § 159 NOZ bude uvedena specifikace pojmu péče řádného hospodáře vypuštěna. Jak uvádí návrh, obsah pojmu péče řádného hospodáře je velice komplikovaný, není proto možné a ani žádoucí tuto péči v zákonné rovině definovat. Návrh proto ustupuje od pokusu o legální definici s cílem ponechat vyjasnění obsahu pojmu péče řádného hospodáře judikaturnímu a doktrinárnímu výkladu.
- [4] Viz ust. § 52 odst. 1 ZOK: „Při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlídnou k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace.“
- [5] Viz ust. § 52 odst. 2 ZOK.
- [6] Viz ust. § 59 odst. 5 ZOK.
- [7] Ust. § 1440 odst. 2 stanoví, že „správce nesmí od správy odstoupit v nevhodnou dobu, ani jinak odstoupením porušit své povinnosti k řádné správě, jinak nahradí škodu podle části čtvrté tohoto zákona“
- [8] Štenglová, Havel, Čileček, Kuhn, Šuk.: Zákon o obchodních korporacích. Komentář. Praha: C.H.Beck, 2013, str. 152.
- [9] Josková Lucie, Šafránek Jan, Čouková Pěva, Pravda Pavel, Pravdová Markéta: Nová společnost s ručením omezeným: Právo-účetnictví-daně. Praha: Grada Publishing, 2014, str. 157.
- [10] Jiří Švestka, Jan Dvořák a kol.: Občanský zákoník. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2014, str. 1180.
- [11] Viz ust. § 2444 NOZ
- [12] Jan Lasák, Jarmila Pokorná, Zdeněk Čáp, Tomáš Doležal a kolektiv: Zákon o obchodních korporacích – Komentář. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 8. 9. 2014].
- [13] K závěru o neplatnosti odstoupení by mohlo mj. vést rovněž ust. § 1440 NOZ, které explicitně stanovuje, že odstoupení správce v nevhodné době má za následek odpovědnost za škodu, což by mohlo vyvolávat dojem, že úmysl zákonodárce byl v případě následků odstoupení z funkce člena orgánu obchodní korporace a odstoupení z funkce správce cizího majetku odlišný. Srovnej Pelikán, M.: Rekodifikace a praxe 6/2014, str. 25: „Tato odlišnost by se pak zřejmě projevila tím, že odstoupení v nevhodnou dobu z funkce člena orgánu obchodní korporace bude působit neplatnost takového odstoupení, zatímco odstoupení z funkce správce cizího majetku „jen“ náhradu škody tím vzniklou. Takovýto výklad je nicméně neudržitelý, a je proto třeba ho odmítnout.“
- [14] Lavický, P. a kol.: Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1 654). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2014, str. 2081.
- [15] Srovnej Pelikán, M.: Rekodifikace a praxe 6/2014, str. 25: Odstoupil-li člen orgánu obchodní korporace ze své funkce, třebaže v době, která pro to není příhodná, nebude se ve většině případů již dále chovat jako člen orgánu obchodní korporace. Smyslem ani účelem zákona zcela jistě není udržet určitou osobu za každou cenu ve své funkci, ale výslovně vyjádřit, že člen orgánu, který se vzdá své funkce v takové době, kdy může vzniknout korporaci škoda či jiná újma, nechová se s péčí řádného hospodáře a je tedy povinen uhradit společnosti škodu (popř. i jinou újmu). Na právní jednání je vždy třeba hledět spíše jako na platné než jako na neplatné. Právní jednání spočívající v odstoupení člena orgánu obchodní korporace v nevhodnou dobu by tedy mělo být považováno za sice platné a účinné, ale za odporující povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře (k tomu i v rozporu s výslovným zněním zákona), a proto tedy zakládající povinnost k případné náhradě újmy vzniklé společnosti (popř. družstvu). Opačný výklad by stavěl korporace do nejistých právních situací, kdy by nebylo vždy jisté, zda člen orgánu skutečně platně odstoupil ze své funkce, či nikoli.“

86 komentářů Wolters Kluwer

Nejrozsáhlejší komentářová řada.

K dispozici také jako knihovna v systému ASPI.

Petr Hampel, Ivo Walder

Zákon o veřejných rejstřících
právnických a fyzických osob

Komentář

PRÁVĚ
VYŠLO

Veřejné rejstříky zcela nově.
Jediný komentář na trhu.

Možnost vzdání se práva na předčasné jednostranné ukončení smlouvy

Předmětem tohoto článku je zamyšlení autora nad možností vzdát se práva na předčasné jednostranné ukončení smlouvy bez toho, aniž by byla smlouva zkonsumována splněním. Typicky jde tedy o ukončení smlouvy výpovědí a nebo odstoupením. Lze se tedy platně vzdát práva na výpověď a / nebo na odstoupení, a pokud ano, za jakých podmínek?

Podle důvodové zprávy k zákonu č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“), je právní úprava ukončení smlouvy výpovědí a odstoupením převzata z předchozí právní úpravy, a to jak ze zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, tak zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (v případě odstoupení).

Převzatá právní úprava byla u výpovědi doplněna o ustanovení umožňující ukončení tzv. šněrovacích smluv, tj. dohod zavazujících smluvní stranu po neúměrně dlouhou dobu – u fyzické osoby je to na dobu jeho života, u kohokoliv na dobu delší než deset let, ledaže pro to jsou vážné důvody (viz ustanovení § 2000 NOZ).

Je ale skutečně úprava ukončení smlouvy výpovědí nebo odstoupením totožná s předchozí právní úpravou? Vzhledem k tomu, že NOZ je postaven na daleko větší míře dispozitivnosti než předchozí právní úprava, budou zřejmě tyto dva instituty v kontextu široké smluvní volnosti stran aplikovány a vykládány trochu jinak než doposud.

Jak již bylo uvedeno, základním principem nového občanského zákoníku je dispozitivnost právní úpravy. Ta je vyjádřena v § 1 odst. 2 NOZ, který stanovuje, že „Nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti.“

V novém občanském zákoníku také už není obsažen zákaz vzdání se práv, která teprve vzniknou nebo mohou vzniknout v budoucnosti, tedy úprava obsažená v ustanovení § 574 odst. 2 občanského zákoníku, tj. zákona č. 40/1964 Sb. (citované ustanovení doslova říkalo, že „Dohoda, kterou se někdo vzdává práv, jež mohou v budoucnosti teprve vzniknout, je neplatná“). Vzdání se práva je zakázáno pouze v případech, kdy tak zákon výslovně stanoví (např. nemožnost vzdát se předem práva na úhradu újmy způsobené úmyslně či z hrubé nedbalosti – viz § 2898 NOZ).

V rámci smluvní volnosti si tak budou moci smluvní strany volně upravovat důvody výpovědi a odstoupení od smlouvy, což bylo ostatně možné i za účinnosti předchozí právní úpravy. Bude ale možné platně se vzdát práva na výpověď nebo na odstoupení od smlouvy?

Zákon výslovně zapovídá možnost vzdání se práva domáhat se zrušení závazku v ustanovení § 2000 u šněrovacích smluv pro fyzické osoby. Na právnícké se toto ustanovení nebudou aplikovat.

Co se týká práva na odstoupení, NOZ obecně toto nezakazuje. Zvláštní ustanovení se ale týkají spotřebitelů, kteří jsou jako slabší strana více chráněni. Spotřebitel se proto nemůže platně vzdát svého zvláštního práva, které mu zákon poskytuje (§ 1812 NOZ). V souvislosti s ukončením smlouvy má NOZ speciální úpravu pro odstoupení spotřebitele obsaženou v ustanoveních §§ 1829 až 1837 NOZ. Z toho je zřejmé, že spotřebitel se platně nemůže

vzdát práva na odstoupení od smlouvy; pokud by přece jen takový úkon učinil, jednalo by se o zdánlivé právní jednání („...nepřihlíží se“).

Ohledně výpovědi NOZ žádný výslovný zákaz nestanoví. Lze se tedy v teoretické rovině domnívat, že je možné se předem vzdát obecně práva na výpověď smlouvy. Korektivem budou ale v tomto případě dobré mravy.

Zda se vzdání se práva na výpověď a / nebo na odstoupení promítne do praxe, a případně v jakém rozsahu, ukáže pravděpodobně až v budoucnu rozhodovací praxe soudů. ●

.....
Mgr. Olga Fojtíková, advokátka
MSB Legal, v.o.s.

Jmenování statutárního orgánu soudem

Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) přinesl drobné změny i v oblasti jmenování statutárních orgánů kapitálových společností, přičemž cílem tohoto článku je na tyto změny poukázat. Na první pohled největší změna spočívá v logickém rozdělení hmotné a procesní úpravy mezi zákon o obchodních korporacích a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (subsidiárně s občanským soudním řádem). Tyto změny však nejsou jediné, které nová soukromoprávní úprava přináší.

Historický exkurz

Právní úprava účinná do konce roku 2013 upravovala jmenování statutárních orgánů kapitálových společností pro akciové společnosti v ustanovení § 194 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále také jako „ObchZ“ nebo „obchodní zákoník“) a pro společnosti s ručením omezeným v ustanovení § 135 odst. 2 ve spojení s § 194 odst. 2 ObchZ. Tato úprava tudíž byla prakticky stejná pro oba typy společností, neboť § 135 odst. 2 ObchZ přímo odkazoval na § 194 odst. 2 ObchZ, aniž by sám cokoliv blíže upravoval. V souladu s ustanovením § 194 odst. 2 ObchZ byl soud oprávněn jmenovat nového člena představenstva nebo jednatele v případě, že tento člen nebyl jmenován příslušným orgánem ve lhůtě tří měsíců od skončení

funkčního období předchozího člena statutárního orgánu. Návrh na jmenování člena statutárního orgánu soudem byla oprávněna podat osoba, jež na tom osvědčila právní zájem. Takovéto jmenování soudem bylo jen na omezenou dobu, a to na dobu do zvolení nových členů/člena příslušným orgánem společnosti. Souhlas nového člena statutárního orgánu se svým jmenováním se zásadně vyžadoval s výjimkou situací, kdy tímto novým členem statutárního orgánu byl společník nebo akcionář, přičemž tento společník či akcionář se současně nemohl své funkce vzdát.[1]

Obchodní zákoník dále částečně upravoval procesní otázku jmenování člena statutárního orgánu soudem, přičemž místně příslušným soudem pro jmenování člena statutárního orgánu byl obecný soud kapitálové společnosti. Účastníky řízení byli (i) návrhové, (ii) společnost, byla-li zde osoba, která je oprávněna jejím jménem nebo za ni jednat, a (iii) osoba, jež měla být soudem jmenována za člena statutárního orgánu.

Zákon o obchodních korporacích z výše uvedené úpravy obchodního zákoníku přímo vychází, přináší však některé odlišnosti, které mohou mít, jsou-li dotčenými osobami opomenuty, zásadní význam na průběh a délku řízení o jmenování člena statutárního orgánu soudem.

Jmenování jednatele soudem

První změna oproti právní úpravě obchodního zákoníku spočívá ve zkrácení lhůty, ve které má valná hromada povinnost zvolit nového jednatele, přičemž tato lhůta se zkracuje na jeden měsíc a klade tak v důsledku vyšší nároky na zbývající jednatele, jsou-li tací, a společníky společnosti v nutnosti rychleji na změny reagovat. Na rozdíl od obchodního zákoníku není pro jmenování jednatele soudem nutné, aby jednatel nebyl schopen plnit svou funkci. Soud tedy může a musí jmenovat nového jednatele i v situaci, kdy jsou zvoleni i další jednatelé schopní společnost řádně vést a jednat v jejím zastoupení. Původní odkaz na ustanovení § 71 odst. 2 ObchZ upravující možnost jmenovat jednatelem společníka i bez jeho souhlasu a neoprávněnost společníka z takto jmenované funkce odstoupit[2] do nové právní úpravy převeden nebyl. Jednatel jmenovaný soudem tak musí bez výjimek se svým jmenováním souhlasit a může způsobem a za podmínek stanovených zákonem o obchodních korporacích ze své funkce odstoupit. Neexistence úpravy týkající se odměňování soudem jmenovaných jednatelů či odkazu na obdobné použití jiného ustanovení[3] přináší další nejasnosti ohledně odměňování soudem jmenovaného jednatele.

Z chybějícího odkazu na úpravu představenstva akciové společnosti lze dovodit, že úprava obsažená v ustanovení § 198 odst. 3 zákona o obchodních korporacích bude plně aplikovatelná i na jednatele tvořící kolektivní orgán a korektiv spočívající v nutnosti neschopnosti jednatelů plnit své funkce se neuplatní.

Osoby mající právní zájem na jmenování nového jednatele budou nejčastěji společníci, členové dalších orgánů společnosti, likvidátor, insolvenční správce nebo zaměstnanci společnosti. Tento okruh je pouze demonstrativní a právní zájem tak bude nutné posuzovat vždy s ohledem na individuální situaci.[4]

Nadále zůstává zachována sankce možnosti zrušení a likvidace společnosti, není-li jednatel včas zvolen příslušným orgánem nebo není-li následně podán návrh na jmenování jednatele soudem.

Jmenování člena představenstva soudem

I v případě jmenování člena představenstva dochází ke zkrácení reakční doby svěřené valné hromadě zákonem o obchodních korporacích k volbě nového člena představenstva, přičemž lhůta pro takovou volbu se zkracuje ze tří měsíců na měsíce dva. U jmenování člena představenstva soudem zůstává zachována nutnost neschopnosti představenstva bez chybějících členů plnit své funkce.

V ostatním lze odkázat na výše uvedený popis jmenování jednatele soudem, neboť je totožný se jmenováním člena představenstva.

Procesní stránka jmenování člena statutárního orgánu soudem

Jak již bylo zmíněno v úvodu, procesní stránka jmenování jednatele soudem byla přesunuta do zákona o zvláštních řízeních soudních. Věcná příslušnost zůstala krajským soudům, místní příslušnost je nově svěřena soudům, u něhož je společnost zapsána v obchodním rejstříku. Faktická změna místní příslušnosti tak oproti předcházející úpravě nastává u společnostech se sídlem ve Středočeském kraji, u kterých bude o jmenování jednatele či člena představenstva rozhodovat Městský soud v Praze jakožto rejstříkový soud.

Účastníci řízení již nejsou zákonem přímo vyjmenováni a je nutné je dovodit z obecné úpravy obsažené v ustanovení § 6 zákona o zvláštních řízeních soudních. Účastníky říze-

ní tak budou návrhové, osoba jím navržená na funkci člena statutárního orgánu a zřejmě i společnost, byť je diskutabilní, nakořím je rozhodování o obsazení statutárního orgánu rozhodováním o právech a povinnostech společnosti. Problematická situace však nastane ve chvíli, kdy zde nebude žádná osoba oprávněná společností zastupovat. V takovém případě bude nutné aplikovat ustanovení § 29 odst. 2 občanského soudního řádu a soud bude povinen jmenovat společností opatrovníka. Taková povinnost bude mít za následek další prodloužení řízení o jmenování člena statutárního orgánu soudem a v důsledku toho to může mít velice závažný dopad na fungování a existenci dotčené společnosti. Nelze si proto než posteskout nad netransformováním úpravy ObchZ, která společnost bez osob oprávněných za ni jednat z účastenství na řízení vylučovala.

Bude zajímavé sledovat, zda budou soudy postupovat v souladu s výše uvedenými pravidly a zda místo striktního výkladu zákona nebudou i nadále rozhodovat podle toho, jak byly doposud po dlouhá léta zvyklé a nebudou na jmenování opatrovníků trvat. ●

JUDr. Petra Budíková, LL.M.,
advokátka/Associate Partner
Rödl & Partner, advokáti, v.o.s.

Rödl & Partner

Poznámky

- [1] Jak vyplývá z odkazu na ustanovení § 71 odst. 2 věty druhé, třetí, čtvrté a páté ObchZ.
- [2] Nově upraveno v ustanovení § 270 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
- [3] V původní úpravě bylo odměňování vyřešeno odkazem na ustanovení § 71 odst. 6 ObchZ.
- [4] Je zřejmé, že právní zájem nebude dán v případě kvalifikovaného společníka oprávněného v souladu s § 187 odst. 2 za určitých podmínek svolat valnou hromadu zcela, bude-li takový kvalifikovaný společník schopen na takto řádně svolané valné hromadě zvolit ať už sám nebo společně s dalšími společníky nového jednatele.

Jak se domoci svých nároků po dopravní nehodě

Nejprve bychom si měli ujasnit, co vlastně je dopravní nehoda. Tato je definována v zákoně č.361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jako taková událost na pozemních komunikacích, kterou je havárie či srážka, kdy za důležité je považováno to, že se stala nebo byla započata na pozemní komunikaci, a při které dojde k usmrcení nebo zranění osoby anebo ke škodě na majetku v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu.

Pokud už se Vám nějaká dopravní nehoda stane, měli byste zvažovat, zda je nutné volat na místo nehody Policii ČR nebo vše zvládnete pouze vyplněním tzv. Euroformuláře, který by každý měl mít ve svém vozidle. Kontaktovat

Policii ČR je nutné v případě, že dojde ke zranění či usmrcení účastníka nehody nebo dojde ke vzniku škody na vozidle, která přesáhne částku 100 000 Kč. Už méně se ví, že povinnost kontaktovat Policii ČR je nutná i v případě, že dojde k poškození pozemní komunikace, obecně prospěšného zařízení nebo životního pro-

středí, vznikne škoda na majetku třetí osoby (např. pokud vozidlo sjede do příkopu a poškodí ho, narazí do stromu, odře ho nebo vyvrátí, poškodí plot...) nebo pokud není v možnostech účastníků nehody obnovit plynulost provozu na pozemních komunikacích bez vynaložení nepřiměřeného úsilí. Pokud se rozhodnete vyplnit pouze Euroformulář, dbejte na to, abyste si obě vozidla vyfotili v konečném postavení, tj. tak, jak skončila po nehodě, a to ještě předtím, než je odstraníte z vozovky na stranu, aby nepřekážela běžnému provozu. Snad každý současný mobilní telefon disponuje i fotoaparátem, tak proč jej nevyužít a nepředejít budoucím sporům o rozsahu poškození vozidel.

Zda bude Vaše nehoda projednávána v přestupkovém nebo v trestním řízení bude záležet na rozsahu jejího následku na životě a zdraví účastníků silničního provozu. Rozsah újmy na zdraví, jež již naplňuje znaky trestného činu je definován v § 122 zákona č. 40/2009 Sb. trestní zákoník (dále jen TrZ) a dovozován i z platné judikatury. Dle § 122 odst. 1 se ublížením na zdraví (tzv. prostým ublížením na zdraví)

rozumí takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařského ošetření. Nikoli krátká doba je judikaturou dovozována jako doba trvající minimálně po dobu 7 až 42 dní, kdy jako vodítko lze použít délku pracovní neschopnosti.

Těžkou újmu na zdraví pak definuje § 122 odst. 2 TrZ, kdy se tímto rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění (např. zmrazení, ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, ochromení údu, ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí, poškození důležitého orgánu, zohyzdění, vyvolání potratu nebo usmrcení plodu, mučivé útrapy nebo delší dobu trvající porucha zdraví.

Posuzování zdravotního stavu poškozeného je vždy důsledně individuální a provádí jej lékař, často i znalec ustanovený Policií ČR. Tento nejenže prověří předložené lékařské zprávy, zda odpovídají vzniklým zraněním, ale zároveň zohlední zdravotní stav poškozeného před nehodou. Pokud dojde k závěru, že zranění poškozeného a jeho následky nenaplňují skutkovou podstatu trestného činu ublížení na zdraví, dojde k postoupení šetřené věci od Policie ČR na příslušný správní orgán, který zahájí přestupkové řízení. V opačném případě bude věc šetřena jako trestný čin, který může skončit až u soudu.

Pokud nejste viníkem nehody, ale naopak obětí nehody – poškozeným, budete se snažit domoci se svých nároků – náhrady majetkové a nemajetkové újmy. Mezi náhradou majetkové újmy lze zařadit např. náhradu za zničené či poškozené vozidlo, výdaje za náhradní vozidlo, za zničené či poškozené osobní věci jako oblečení, mobilní telefony, kabelky, zničené či poškozené věci převážené v době nehody ve vozidlech a v neposlední řadě i náhradu za ztrátu na výdělků, náhradu na jízdné k ošetření, parkovné, pobyt v nemocnici a v léčebně a jiné uhrazené výdaje, jež vám vznikly v příčinné souvislosti s nehodou včetně i např. pořízení pohřebního místa, nákladů pohřbu včetně smuteční hostiny i vyhotovení pomníku. Všem poškozeným doporučuji si uschovávat veškeré doklady o úhradě jakékoliv i drobné částky, jež vydáte v souvislosti s nehodou, neboť většinu z nich můžete uplatnit po viníkovi nehody, příp. jeho pojistiteli odpovědnosti za provoz na pozemních komunikacích (tzv. povinné ručení). Mezi nemajetkovou újmu lze zařadit náhrady bolestného, ztížení společenského uplatnění a náhradu újmy na přirozených právech nad běžný rámec včetně odškodnění za smrt blízké osoby.

Abyste se domohli svých nároků, bude stačit v ideálním nekomplikovaném případě zaslat

příslušné doklady prokazující výši vaší újmy buď přímo viníkovi nehody nebo jeho pojistiteli povinného ručení, který každou nehodu vede pod individuálně přiděleným číslem. Pojistitele zjistíte z tzv. zelené karty nebo z protokolu o nehodě. Pojistitel Vám přiřadí likvidátora a vyzve vás k doložení všech potřebných dokladů včetně vyplněného a podepsaného Euroformuláře, prohlášení, že jste byli při nehodě řádně připásmáni a konečného rozhodnutí ve věci (tj. rozhodnutí, kterým byl viník uznán vinným). Nikdy neposílejte originály dokumentů, vždy pouze kopie, neboť v případě jejich ztráty byste museli složitě zajišťovat jejich duplikáty (ne vždy je to možné). Pojistitel vám rovněž ve většině případů nabídne a vyplatí zhruba 2/3 ceny vašeho zničeného vozidla. Vyplatí se proto oslovit znalce a požádat jej o ocenění vozidla předtím, než dáte souhlas s jeho prodejem nebo likvidací. Znalecký posudek může následně sloužit jako důkaz, abyste se domohli úhrady plné ceny vašeho vozidla soudní cestou.

Zda vám nějaká újma vznikla, se vás bude samozřejmě dotazovat i Policie ČR na závěr vašeho podání vysvětlení a pokud bude věc šetřena v trestním řízení zašle vám i písemné poučení poškozeného v trestním řízení. Újmu uplatněnou v rámci trestního řízení či po samotném viníkovi není nutné vyčíslit definitivně, neboť velmi často toto činíte brzy po nehodě, tedy v okamžiku, kdy není ještě ukončeno sčítání všech nákladů spojených s nehodou. Některé z nároků mohou vzniknout i několik měsíců po samotné nehodě v rámci vašeho následného léčení. Je třeba si však uvědomit, že v rámci trestního řízení lze rozhodnout pouze o nároku, který uplatníte a doložíte nejpozději do zahájení hlavního líčení. Později je nutné se obrátit již přímo na viníka nehody nebo jeho pojistitele povinného ručení.

Vyčíslit majetkovou újmu je relativně jednoduché – bude stačit jen doložit doklady o úhradě. Problémy nastávají s vyčíslením a doložením výše nemajetkové újmy. Přijetím nového občanského zákoníku došlo z pohledu trestního řízení ke ztížení prokazatelnosti výše bolestného, jež spočívá v náhradě tělesného i duševního utrpení poškozeného. Do konce roku 2013 bylo možno postupovat dle dnes již zrušené vyhlášky č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, která jednotlivým zraněním přiřazovala body (jeden bod byl hodnocen na 120 Kč). Toto hodnocení vypracovával na žádost poškozeného jeho ošetřující lékař. V současné době již výše bolestného závisí pouze dle § 2958 občanského zákoníku na volné úvaze soudce. Zákon zde stanoví pouze kritérium, aby výše peněžité náhrady plně vyvážila vytrpěné bolesti, případně aby byla stanovena podle zásad slušnosti. Nejvyšší soud ČR se od dubna 2014 snaží svojí nezávaznou metodikou poskytnout jakési vodítko

ke stanovení výše bolestného, kdy, stejně jako zrušená vyhláška, vymezil určitá zranění a přiřadil k nim body. Hodnotu bodů však stanovil pro rok 2014 na částku 251,28 Kč (výše by se měla každý rok měnit a bude se odvíjet od výše průměrné mzdy v hospodářství). Představa je taková, že nově nebudou moc hodnoceni vypracovávat praktičtí lékaři, ale pouze pověření lékaři. Pravděpodobně tak dojde k prodloužení čekací doby na posudek, jež bude vyžadovat soudce, aby poškozenému v rámci trestního řízení přiznal náhradu nemajetkové újmy – bolestného. Metodika by však neměla být rozhodně brána za jediné vodítko a bude záležet, jaká soudní praxe se v průběhu doby vyvine.

Stejně tak i prokázání výše ztížení společenského uplatnění (kterou je možné stanovit až po jednom roce od ustálení zdravotního stavu) se nám komplikuje. V současné době neexistuje žádný zákonný předpis stanovující postup pro určení výše náhrady újmy. Opět nám zde vstupuje s pomocí Nejvyšší soud ČR se svojí nezávaznou metodikou, která využívá mezinárodní klasifikaci funkčních schopností, disability a zdraví vypracovanou Světovou zdravotnickou organizací s drobnými odchylkami. Posudky by měli opět vypracovávat speciálně školení znalci. Tito však by měli být nejdříve na jaře roku 2015. Metodika počítá s tím, že je možné medicínsky ohodnotit, o kolik procent se snížila možnost společenského uplatnění poškozeného a v této souvislosti bylo nutné vyčíslit i „hodnotu“ zdravého člověka. Ve věku od 45 do 54 let došel Nejvyšší soud ČR k částce 10 051 200 Kč. Tato částka se bude násobit procenty ztížení společenského uplatnění stanovené znalci. Otázkou ale zůstává, zda na tuto metodiku přistoupí i jednotlivé pojišťovny nebo si vypracují svůj vlastní systém a jak se bude dále vyvíjet soudní praxe. ●

Mgr. Hana Bičíšová, advokát
Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o.

T.M. Lewin

Byznys móda z londýnské City

Nákupní Galerie MYSLBEK · Centrum CHODOV · Centrum ČERNÝ MOST · Obchodní centrum NOVÝ SMÍCHOV
On-line obchod na: www.tml Lewin.cz

Přece jen jsou některé rozhodčí doložky k „soukromým“ rozhodcům platné

V posledních několika letech jsme byli svědky četných rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR dovozujících neplatnost většiny rozhodčích doložek svěřujících řešení sporů soukromým rozhodcům, resp. soukromým rozhodčím soudům či centrům. Z řady těchto rozhodnutí přitom vyčnívá nedávný rozsudek Nejvyššího soudu ČR, který možná až překvapivě připouští, že by rozhodčí doložka povolávající k řešení sporů jiného rozhodce, než toho zapsaného v seznamu vedeném stálým rozhodčím soudem, mohla být platná.

Judikatura zneplatňující rozhodčí doložky

Rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR v posledních letech vyznívala prakticky výlučně v neprospěch všech rozhodčích doložek, podle kterých měli spory

mezi smluvními stranami řešit rozhodci nejruznějších soukromých rozhodčích soudů či rozhodčích center. Podstata argumentace obsažené v této judikatuře (např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. května 2009 ve věci spis. zn. 12 Cmo 496/2008, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 45/2010, či usnesení velkého senátu občan-

skoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ve věci spis. zn. 31 Cdo 1945/2010 ze dne 11. května 2011, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 121/2011) spočívala v tom, že pokud rozhodčí smlouva neobsahuje přímé určení rozhodce (rozhodců) ad hoc, anebo konkrétní způsob jeho (jejich) určení, ale jen odkazuje ohledně

výběru rozhodce a stanovení pravidel rozhodčího řízení na právníckou osobu, která není stálým rozhodčím soudem zřízeným na základě zákona, a odkazuje na touto právníckou osobou stanovené statuty a řády ke jmenování a výběru rozhodců, jakož i způsobu vedení rozhodčího řízení a stanovení pravidel o nákladech řízení, pak je taková rozhodčí smlouva neplatná podle § 39 (starého) občanského zákoníku pro rozpor se zákonem.

Na jedné straně lze tento vývoj judikatury hodnotit kladně, neboť rozhodčí řízení bylo mnohdy zneužíváno v rámci poněkud pochybných podnikatelských aktivit. Na straně druhé je ovšem třeba zdůraznit, že institut rozhodčího řízení je funkčním a žádoucím prvkem právního systému, který umožňuje rychlé a efektivní řešení sporů, a může být tedy velice užitečnou variantou pro klasické (a často velice zdoluhavé) soudní řízení. Popsaný „hon na čarodějnice“ ovšem vyvolal značnou nejistotu a všechny subjekty (včetně těch, jejichž cílem nebylo rozhodčí řízení zneužívat, ale pouze standardně využívat) postavil před těžké rozhodnutí. Mohly totiž užívané rozhodčí doložky upravit v reakci na aktuální rozhodovací praxi, ovšem stále s určitým rizikem, neboť nebylo jasné, kde až se judikatura zastaví. Jistější volbou ovšem pro mnohé bylo buď řešení sporů cestou rozhodčího řízení zcela vyloučit, a rezignovat tak na rychlé získání závazného rozhodnutí, nebo sjednat rozhodčí doložku Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, tedy prakticky jediného stálého rozhodčího soudu zřízeného na základě zákona.

To ovšem pro mnohé nebyla stoprocentní náhrada, neboť tento rozhodčí soud je sice při vyřizování sporů rychlejší než obecné soudy, rychlostí a pružností ovšem nemůže vždy konkurovat „soukromým“ rozhodcům.

Platné ujednání o určení rozhodce

Přes poměrně jednoznačný judikatorní vývoj, který mnohé odradil od toho se vůbec snažit sjednat rozhodčí doložku jinou než tu k Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ovšem nedávné rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci spis. zn. 33 Cdo 1616/2014 dalo dalším alternativám určitou naději.

Většina rozhodčích doložek totiž narážela na to, že v nich nebyl rozhodce jmenovitě určen a jeho volba náležela jedné ze stran sporu nebo třetí osobě, která ho měla vybrat ze seznamu vedeného právníckou či fyzickou osobou, která nebyla stálým rozhodčím soudem zřízeným

na základě zákona. Takový seznam rozhodců přitom nebyl součástí smlouvy.

V nedávno posuzovaném případě ovšem rozhodčí smlouva obsahovala seznam konkrétních (osmi) rozhodců, z nichž každý byl oprávněn spor samostatně rozhodnout. Právo zvolit jednoho z těchto vyjmenovaných rozhodců přitom náleželo straně, která podá žalobu. K tomuto mechanismu Nejvyšší soud ČR uvedl, že je v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení a nepředstavuje ujednání, které by mělo povahu nepřiměřené a zneužívající klausule.

V tomto ohledu tedy dává nedávné rozhodnutí určitý návod, jak může být formulována rozhodčí doložka (smlouva), pro případ, že strany nechtějí z praktických důvodů dopředu jmenovat jednoho konkrétního rozhodce či konkrétní rozhodčí senát a současně ani nemají zájem, aby spor rozhodoval Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.

Navíc Nejvyšší soud ČR v citovaném rozhodnutí též široce odůvodnil na první pohled možná zřejmý závěr, že jednoinstančnost (nesjednání možnosti přezkumu dle § 27 zákona o rozhodčím řízení) a písemnost rozhodčího řízení (vyloučení ústního jednání ve smyslu § 19 odst. 3 zákona o rozhodčím řízení) nemusí být bez dalšího v rozporu s požadavky na spravedlivý proces. Ve spotřebitelských věcech bude ovšem třeba zkoumat, zda takto formulovaná rozhodčí smlouva (která musí být sjednána samostatně, a nikoli jako součást podmínek, jimiž se řídí smlouva hlavní) se zřetelem ke konkrétním skutkovým okolnostem v rozporu s požadavkem přiměřenosti nenastoluje významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, které vyplývají z dané smlouvy, v neprospěch spotřebitele.

Oživení „soukromých“ rozhodčích doložek?

Popsané rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR pochopitelně vyvolává otázku, zda nemůže vést k určité renesanci rozhodčích doložek svěřujících řešení sporů rozhodcům, kteří nejsou organizováni u stálého rozhodčího soudu zřízeného na základě zákona. Při jejím posouzení je pochopitelně nutné zohlednit skutečnost, že Nejvyšší soud ČR vycházel v rámci svého rozhodnutí ze znění zákona o rozhodčím řízení účinného do 31. března 2012, které následně ještě doznalo určitých změn (např. v podobě výslovného umožnění určit postup vedení řízení také v pravidlech pro rozhodčí řízení, pokud jsou k rozhodčí smlouvě tato pravidla přiložena).

Navíc praxe již našla určitá řešení, jak rozhodčí doložky, resp. smlouvy, upravit takovým způsobem, aby nebyly se zveřejněnými judikáty v rozporu.

Příznivě však může zapůsobit to, že oproti dřívějším rozhodnutím, v nichž Nejvyšší soud ČR především konstatoval, co je neplatné a co nelze sjednat, nyní naopak kladně vymezil, jakou cestou se vydat lze. Dramatické zvýšení užívání „soukromých“ rozhodčích doložek ovšem nejspíš nelze očekávat z toho důvodu, že velký počet podnikatelských subjektů získal v důsledku vývoje posledních let k tomuto typu ujednání značnou nedůvěru, a proto pravděpodobně, pokud vůbec bude akceptováno řešení sporů v rozhodčím řízení, bude dále upřednostňován Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. ●

JUDr. Jakub Celerýn, advokát

Mališ Nevrlka Legal, advokátní kancelář

Mališ Nevrlka Legal
Advokátní kancelář s.r.l.

klenoty
AURUM

 TOMMY HILFIGER

GUCCI

TIMEPIECES

HORSEBIT COLLECTION

SWISS MADE

Promlčení v novém občanském zákoníku

Promlčení je právní institut známý již z římského práva. Promlčením se rozumí oslabení práva, pokud není po stanovenou dobu vykonáno. Promlčením práva zaniká povinnost dlužníka dluh splnit, nadále však trvá jeho právo tak učinit (naturální obligace). Pokud dlužník promlčení nenamítne a dluh splní, nelze plnění požadovat zpět a na straně věřitele nevzniká bezdůvodné obohacení.

Věřitel tedy přestává být plnoprávným věřitelem, pokud se tak po stanovenou dobu nechová. Neexistence promlčení by znamenala, že dlužník by mohl být možnému zásahu ze strany věřitele po neomezeně dlouhou dobu. To by způsobilo dramatický nárůst nedořešených právních vztahů, spekulativních nároků a nijak nepřispělo právní jistotě. Institut promlčení tedy zabraňuje tomu, aby se pomyslné nůžky mezi stavem právním a stavem faktickým rozevřely příliš.

Promlčení je uplatněním právní zásady *vigilantibus iura scripta sunt* (práva náležejí bdělým). Promlčení je třeba důsledně odlišit od prekluze způsobující nikoliv oslabení, ale zánik práva. K promlčení se ale v soudním řízení (na rozdíl od prekluze) nepřihlíží z úřední povinnosti, ale až po včasné uplatněné námitce promlčení. Možnosti tuto námitku vznést se nelze platně vzdát.

Před účinností nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. („NOZ“) byla právní úprava promlčení obsažena ve dvou stěžejních prame-

nech soukromého práva, „starém“ občanském zákoníku č. 40/1964 Sb. („SOZ“) a obchodním zákoníku č. 513/1991 Sb. („ObchZ“). Negativním dopadem tohoto dualismu byla bezpochyby nutnost posouzení, zda se v daném konkrétním případě uplatní ta či ona úprava. V oblasti promlčení byly spory časté, zvláště když právo již promlčené podle jedné úpravy doposud nebylo promlčeno podle druhé. S kvalifikací vztahu jako občanskoprávního nebo obchodněprávního se tedy mohla pojit ztráta sporu, přičemž rozlišující znaky (zda podnikatel jedná v rámci podnikatelské činnosti, zda obec vstu-

puje do závazkového vztahu při obstarávání veřejných potřeb) nejsou vždy zcela zřetelné. Odstranění tohoto dualismu v soukromém právu je nejvýznamnějším dopadem úpravy NOZ.

NOZ přináší do oblasti promlčení také terminologické změny. Pojmy doba a lhůta jsou v NOZ důsledně odlišovány, přičemž v oblasti promlčení přichází v úvahu výhradně použití pojmu promlčecí lhůta (časový úsek stanovený k uplatnění práva u jiné osoby). Dobou se nadále rozumí pouze časový úsek, jehož uplynutím právo zaniká bez dalšího (např. záruční doba).

Dle úpravy NOZ se promlčují všechna majetková práva a další práva určená zákonem. Nepromlčuje se vlastnické právo ani právo domáhat se rozdělení společné věci, právo na zřízení nezbytné cesty a právo na vykoupení reálného břemene. Právo na výživné se nepromlčuje, práva na jednotlivá opětvující se plnění však promlčení podléhají. V případě práva na život a důstojnost, jméno, zdraví, vážnost, čest, soukromí nebo obdobného osobního práva se promlčují jen práva na odčinění újmy způsobené na těchto právech.

Právní úprava promlčení dle NOZ se použije v případech, kdy samotné právo se řídí úpravou tohoto zákona. Jedná-li se o právo vymahatelné u orgánu veřejné moci, počne promlčecí lhůta běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé, tj. tehdy, pokud se oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla.

Změnou mimořádně významnou je možnost stran právního vztahu si smluvně sjednat promlčecí lhůtu. Obecně určenou promlčecí lhůtu v délce 3 let je možné smluvně prodloužit až na 15 let, příp. zkrátit na 1 rok. Tento významný krok ke smluvní svobodě je ale záhy omezen požadavkem, že úprava promlčecí lhůty nesmí směřovat v neprospěch slabší smluvní strany, přičemž výklad tohoto omezení bude bezpochyby závislý na budoucí judikatuře. Pojem slabší smluvní strana nezahrnuje pouze spotřebitele, ale lze jej aplikovat i mezi podnikateli, pokud se např. jedná o vztah mezi drobným dodavatelem a odběratelem s velmi silnou tržní pozicí. Důvodová zpráva k NOZ jako příklady uvádí vztahy mezi osobami nikoliv plně svéprávnými a svéprávnými, mezi spotřebiteli a dodavateli, mezi zaměstnanci a zaměstnavateli, nájemci bytů a jejich pronajímateli. Jde-li o právo na plnění vyplývající z újmy na svobodě, životě nebo zdraví nebo o právo vzniklé z úmyslného porušení povinnosti, je zkrácení promlčecí lhůty vyloučeno.

Stejně jako předchozí úprava SOZ a ObchZ stanovuje i nová úprava některé speciální promlčecí lhůty, obsažené v § 620-628:

- Práva zapsaná do veřejného seznamu (katastru nemovitostí) se promlčují za 10 let.
- Uznal-li dlužník svůj dluh, promlčí se právo za 10 let ode dne, kdy k uznání dluhu došlo.
- Právo přiznané rozhodnutím orgánu veřejné moci se promlčí za 10 let ode dne, kdy mělo být podle rozhodnutí plněno.
- Právo na náhradu škody nebo jiné újmy (vč. škody způsobené vadou výrobku) se promlčuje za 10 let, příp. 15 let u škody způsobené úmyslně nebo ve spojitosti s úplatkářstvím.
- Právo na vydání bezdůvodného obohacení se promlčuje za 10 let, příp. 15 let, pokud bylo bezdůvodné obohacení nabyto úmyslně.

Dochází k významnému (dle konkrétní situace zpravidla několikanásobnému) prodloužení promlčecí lhůty pro náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení, ke kterému dochází takřka každý den. Zlepšení postavení poškozeného je v NOZ zdůrazněno, např. i zrušením paušálního bodového hodnocení újmy na zdraví ve prospěch volné úvahy soudu.

Promlčení lhůta pak neběží v situaci, kdy nastane zákonná překážka běhu takové lhůty (obsažená v § 645-652) NOZ. Lhůta tedy neběží:

- Mezi manžely, dokud manželství trvá. To platí obdobně i pro práva mezi osobami žijícími ve společné domácnosti, mezi zastoupeným a zákonným zástupcem, opatrovancem a opatrovníkem nebo mezi poručencem a poručníkem.
- Uplatní-li věřitel v promlčecí lhůtě právo u orgánu veřejné moci a pokračuje-li řádně v zahájeném řízení (vč. exekučního).
- Po dobu, kdy se věřitelé hrozbou brání právo uplatnit. To platí i v případě, když věřitel právo neuplatnil, když byl listivě uveden v omyl.
- Po dobu zásahu vyšší moci, pokud nastal v posledních 6 měsících promlčení lhůty.
- V případě uzavření dohody o mimosoudním jednání věřitele a dlužníka až do odmitnutí v takovém jednání pokračovat.

Odpadne-li zákonná překážka, neskončí v souladu s § 652 NOZ promlčecí lhůta dříve než za šest měsíců ode dne, kdy začala znovu běžet. Toto nepředstavuje vážný problém u několikaletých lhůt, nastává zde ale zajímavý přesah např. do oblasti práva pracovního. Zaměstnanec i zaměstnavatel mají v případě neplatného skončení pracovního poměru dva měsíce na to, aby neplatnost uplatnili u soudu. Bude-li však v předmětné době zahájeno jednání stran o platnosti ukončení pracovního poměru, dvouměsíční lhůta pro podání žaloby se velmi výrazně prodlužuje – na 6 měsíců ode dne ukončení takového jednání.

V nové úpravě promlčení je patrné zejména sjednocení právní úpravy, jakož i důraz na smluvní svobodu a ochranu poškozeného. Právní vztahy řídicí se SOZ a ObchZ se však budou vyskytovat i nadále. Vzhledem k možnosti podříditi trvajícím právním vztahem nové úpravě, lze očekávat, že pole působnosti již neplatných (a tedy i neměnných) zákonů se bude zužovat spolu s tím, jak budou tyto zákony zastarávat. Lze si ale představit i paradoxní situaci, kdy nebude jasné, zda se právo promlčuje dle SOZ, ObchZ či NOZ. Až další praxe a judikatura ukáže, jaký vliv bude mít nová úprava na zpřehlednění okolností promlčení. ●

JUDr. Jaroslav Novák, Ph.D., advokát
Mgr. Lukáš Malý, advokátní koncipient
TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.

LA CORTE

LUXURY APARTMENTS

www.lacortepraga.com

SALES AND MANAGMENT BY MANGHI CZECH / T: +420 725 860 300 / E: info@lacortepraga.com / Pařížská 68/9 - 110 00 Praha 1

MANGHI
CZECH

Jedna kontaktní osoba
pro celý region

Jedna právní firma pro region
střední a východní Evropy

Inovativní struktura sazeb
zohledňující regionální synergie

Plně integrovaná regionální
infrastruktura

Jednotná kvalita služeb

100 % vlastněné pobočky
v 9 zemích

Jedna smlouva a faktura

150 právníků a daňových poradců

Jeden přehledně strukturovaný
výstup shrnující služby
v jednotlivých zemích

Detailní znalost právního, economic-
kého, podnikatelského i kulturního
prostředí a jazyků jednotlivých zemí

www.peterkapartners.com

K nové právní úpravě fúze spolků

Problematikou fúzování spolků se zabývá § 274 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /dále jen „o.z.“/. Zúčastněné spolky uzavírají smlouvu o fúzi jako smlouvu o sloučení spolků nebo jako smlouvu o splynutí spolků.

Ustanovení § 274 o.z. normuje smluvní základ fúze, v případě fúze jako jedné z přeměn jde tedy o kontraktaci nejméně dvou spolků. Výsledkem fúze je vždy jedna právní osobnost právnické osoby /dříve právní subjektivita/ - tzn. jedna nástupnická právnická osoba. Fúze sloučením a fúze splynutím se od sebe liší v tom, že při fúzi splynutím dochází k zániku všech fúzujících právnických osob /spolků/ a vzniku jedné nové právnické osoby

se stejnou právní formou. Naopak při fúzi sloučením přechází na jednu nástupnickou právnickou osobu, kterou je jedna z účastněných v procesu fúze. Nejméně jedna právnická osoba přitom zaniká.

K otázce fúzování pobočného spolku se spolkem samostatným

Zákonná úprava hovoří pouze o fúzi spolků, jakožto spolků hlavních, nikoli o fúzování spolků pobočných a pobočného spolku s odlišným hlavním spolkem. K této možnosti fúzování prozatím judikatura neposkytuje žádné výkladové stanovisko. Je proto nutno se řídit dostupnými komentáři a odbornou literaturou.

Pokud hovoříme o fúzi pobočného spolku s odlišným hlavním spolkem, jedná se o fúzi právnických osob o různé právní formě. Dle § 181 o.z. fúzovat a rozdělovat se mohou právnické osoby o různé právní formě jen tehdy, stanoví-li tak zákon. Fúze jsou tedy u právnických osob obecně přípustné a volba „partnerských subjektů“ potenciálně zúčastněných na fúzi je plně v dispozici jednotlivých osob /viz. § 174 o.z. - Přeměnou právnické osoby je fúze, rozdělení a změna právní formy/. Jedním z omezení této generální aproby je zachování obecného principu, podle kterého mohou být na fúzi

účastny pouze právnické osoby totožné právní formy. Chybí-li zvláštního zákonného oprávnění (jež nutně nemusí být výslovné), právnické osoby rozdílných právních forem na fúzi účastny být nemohou.

Spolek hlavní a spolek pobočný nelze považovat za právnické osoby totožné právní formy s ohledem na § 228 o.z., který určuje statusové postavení pobočného spolku. Právní osobnost pobočného spolku je pouze odvozenou právní osobností od právní osobnosti spolku hlavního. Je nutno konstatovat, že pobočné spolky jsou de facto vedlejšími právnickými osobami. Z výše uvedeného tedy dle názoru autorky vyplývá, že fúze pobočného spolku a odlišného hlavního spolku je nepřípustná.

Fúze pobočných spolků

Legislativa hovoří výhradně o fúzi spolků, resp. hlavních spolků. Fúzování pobočných spolků není zákonem upraveno. Judikatura a komentáře se touto problematikou nezabývají. Užitím analogie by teoreticky bylo možné konstatovat, že fúzování pobočných spolků je realizovatelné. Jedná se tak o právní subjekty stejné právní formy, jejichž fúzování není zákonem zakázáno. Výsledkem výše zmíněné kontraktace pobočných spolků by byl zcela nový pobočný spolek, resp. nová právnická osoba se stejnou právní formou nebo by došlo k tomu, že jeden ze zúčastněných pobočných spolků zanikne a přechází na nástupnickou právnickou osobu, kterou je druhá z osob zúčastněných v procesu fúze.

Závěrem

Fúze právnických osob o různé právní formě, resp. pobočného spolku se spolkem samostatným, není legislativní úpravou připuštěna. Jiná situace nastává v případě fúzování pobočných spolků. Tato kontraktace je dle analogie reálná za předpokladu, že budou dodrženy veškeré náležitosti dané zákonem. ●

Mgr. Kristýna Sojková,
advokátní koncipient
KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.

Komparace dosavadní a nové právní úpravy aplikace vertikální a horizontální spolupráce mezi veřejnými zadavateli

Aplikace tzv. in-house výjimky nebyla směrnicí 2004/18/ES, o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, upravena, nýbrž byla založena pouze na judikatuře Soudního dvora Evropské unie, dříve Evropského soudního dvora.

Nad rámec této směrnice však zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů upravuje tzv. in-house výjimku v § 18 odst. 1 písm. e), dle něhož není veřejný zadavatel povinen zadávat veřejné zakázky dle tohoto zákona, jestliže dojde k naplnění podmínek, za kterých je možné tuto výjimku aplikovat.

Tyto podmínky jsou:

- a) jedná se o poskytnutí dodávek, služeb nebo stavebních prací pouze veřejnému zadavateli,
- b) ve prospěch veřejného zadavatele je vykonávána podstatná část veškeré činnosti,
- c) veřejný zadavatel má výlučnou majetkovou práva k dodavateli. Veřejný zadavatel má výlučnou majetkovou práva v určité osobě, zejména pokud disponuje sám veškerými hlasovacími právy plynoucími z účasti v takové osobě, nebo pokud taková osoba má právo hospodařit s majetkem veřejného zadavatele, nemá vlastní majetek a výlučně veřejný zadavatel vykonává kontrolu nad hospodařením takové osoby.

V nové směrnici 2014/24/EU, o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, ze dne 26. února 2014 (dále jen Nová směrnice), již je zakotvena úprava aplikace jak horizontální spolupráce (spolupráce mezi dvěma veřejnými zadavateli), tak vertikální spolupráce (tzv. in-house).

Dosavadní aplikace vertikální spolupráce (tzv. in-house), společně s úpravou v zákoně o veřejných zakázkách, vychází z judikatury Soudního dvora EU (např. rozsudek ve věci C-107/98 Teckal). Pro aplikaci výjimky je nutné splnění dvou základních podmínek, a to kritéria kontroly a kritéria výkonu činnosti.

Pro naplnění první podmínky – kritéria kontroly, je nutno, aby veřejný zadavatel stoprocentně vlastnil subjekt, s nímž chce smlouvu uzavřít. Jakákoliv majetková účast třetího subjektu by toto kritérium jednoznačně vyloučila (viz rozsudek Soudního dvora EU ve věci C – 26/03 Stadt Halle). Současně je nezbytné, aby veřejný orgán jako zadavatel vykonával nad dotčeným odlišným subjektem obdobnou kontrolu jako je ta, kterou vykonává nad svými organizačními útvary. Soudní dvůr EU také připustil, že kontrolu může vykonávat několik zadavatelů společně, přičemž v takovém případě jsou všichni výjimku oprávněni použít.

Druhou podmínkou je kritérium výkonu činnosti, kdy je výkladovou praxí požadováno, aby podstatná část činnosti odlišného subjektu byla vyhrazena hlavně veřejnému zadavateli, který jej vlastní, přičemž jakákoli jiná činnost má pouze okrajový charakter.

Na základě judikatury Soudního dvora EU je tedy pro naplnění kritéria kontroly podstatná existence výlučného vlastnictví předmětného subjektu ze strany zakládajícího subjektu. Samozřejmě je nutno zkoumat i konkrétní způsob, jakým je kontrola vykonávána, a zda tento subjekt, kterému má být zakázka zadána, podléhá

kontrole umožňující zadavatelům ovlivnit jeho rozhodování, a to především rozhodnutí jak nad strategickými cíli, tak nad důležitými rozhodnutími předmětného subjektu (viz rozsudek ve věci C – 458/03, Parking Brixen).

Ke kritériu výkonu činnosti je pak nutno zmínit např. rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-340/04 Carbotermo ze dne 11. 5. 2006. Dle tohoto rozsudku má požadavek, aby subjekt uskutečňoval převážnou část své činnosti pro zadavatele, za cíl zvláště zajistit, aby se pravidla zadávání veřejných zakázek musela použít v případě, kdy je podnik kontrolován zadavatelem činný na trhu, a tedy může soutěžit s jinými podniky. Podnik totiž není zbaven svobody jednání na trhu v případě, pokud ještě může vykonávat významnou část své hospodářské činnosti s jinými subjekty. Pro uplatnění výjimky z působnosti směrnice je tedy nezbytné, aby plnění subjektu ve prospěch zadavatele byla z podstatné části určena pouze tomuto zadavateli a aby jakákoliv jiná činnost měla pouze okrajový charakter.

Pro výkon převážné činnosti je rozhodující obrat, kterého subjekt dosáhne na základě rozhodnutí o zadání zakázky, a to včetně obratu uskutečněného s uživateli plnění, neboť není rozhodné, kdo je beneficiárem, zda samotný zadavatel nebo uživatel plnění.

V Nové směrnici je pak vertikální spolupráce upravena v čl. 12 odst. 1, dle kterého veřejná zakázka zadána veřejným zadavatelem soukromoprávní či veřejnoprávní právnické osobě spadá mimo oblast působnosti této směrnice, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) veřejný zadavatel ovládá dotčenou právnickou osobu obdobně, jako ovládá vlastní organizační složky;
- b) více než 80 % činností ovládané právnické osoby je prováděno při plnění úkolů, jež jí byly svěřeny ovládacím veřejným zadavatelem nebo jinými právnickými osobami, jež uvedeny veřejný zadavatel ovládá; a

c) žádný soukromý subjekt nemá v ovládané právnické osobě přímou kapitálovou účast s výjimkou kapitálové účasti, s níž není spojeno ovládání ani možnost blokovat a již v souladu se Smlouvami vyžadují vnitrostátní právní předpisy, přičemž taková účast nezakládá rozhodující vliv na ovládanou právnickou osobu.

Má se za to, že veřejný zadavatel ovládá právnickou osobu obdobně, jako ovládá vlastní organizační složky ve smyslu prvního pododstavce písm. a), pokud má rozhodující vliv na strategické cíle i významná rozhodnutí ovládané právnické osoby. K takovému ovládnutí může docházet i ze strany jiné právnické osoby, která je sama stejným způsobem ovládána veřejným zadavatelem.

Při porovnání jednotlivých úprav (zákon o veřejných zakázkách, judikatura Soudního dvora EU a Nová směrnice) lze tedy dojít k závěru, že podmínky pro využití tzv. in-house výjimky zůstávají i po přijetí Nové směrnice de facto totožné, Nová směrnice pouze kvantifikuje pojem „podstatná část činnosti“ hodnotou „více než 80 %“.

Subsidiárně k čl. 12 odst. 1 Nové směrnice pak čl. 12 odst. 3 Nové směrnice upravuje možnost vertikální spolupráce při ovládnutí dotčené právnické osoby více zadavateli. V takovém případě jsou podmínky pro aplikaci výjimky totožné jako v čl. 12 odst. 1 Nové směrnice, pouze s upřesněním, že veřejní zadavatelé společně ovládají právnickou osobu, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- i) orgány s rozhodovacím oprávněním ovládané právnické osoby jsou složeny ze zástupců všech zúčastněných veřejných zadavatelů; jednotliví zástupci mohou zastupovat některé nebo všechny zúčastněné veřejné zadavatele.
- ii) tyto veřejní zadavatelé jsou s to společně vyvíjet rozhodující vliv na strategické cíle a významná rozhodnutí ovládané právnické osoby; a
- iii) ovládaná právnická osoba nesleduje žádné zájmy, které jsou v rozporu se zájmy ovládajících veřejných zadavatelů.

Jedná se tedy o zakotvení možnosti kontroly více zadavateli společně, jak připustil Soudní dvůr EU v rozsudku ve věci C - 26/03 Stadt Halle.

Horizontální spolupráce dosud vycházela z rozsudku Soudního dvora EU C-480/06 ve věci Komise ES proti Spolkové republice Německo (dále jen „Hamburg“). V tomto rozsudku došel Soudní dvůr k závěru, že zadavatelé mohou mezi sebou navazovat horizontální spolupráci

(aniž by vytvořili společně kontrolovaný „interní“ subjekt), v jejímž rámci lze uzavírat dohody, na něž se nevztahuje právo EU o veřejných zakázkách, pokud jsou splněny alespoň tyto podmínky:

- dohoda se týká pouze zadavatelů, neúčastní se soukromý kapitál
- dohoda má na rozdíl od běžné veřejné zakázky povahu skutečné spolupráce zaměřené na společné provedení společného úkolu; a
- spolupráce se řídí pouze ohledy souvisejícími s veřejným zájmem.

Na základě rozsudku ve věci Hamburg se spolupráce zaměřuje na společné zajištění výkonu veřejného úkolu, který mají provést všichni spolupracující partneři. Nezáleží přitom, jakým dilem budou rozděleny mezi partnery úkoly, ale na společném cíli, který musí být ve smlouvě uveden. Musí tedy jít o skutečnou spolupráci, za kterou není považované jednostranné zadání úkolu jednou smluvní stranou druhé. Zároveň veškeré úhrady nesmějí zahrnovat jiné finanční převody, než úhradu skutečných nákladů na práce/služby/dodávky.

Zákon o veřejných zakázkách pak podmínky pro tento typ spolupráce neupravoval. V praxi proto její aplikace vycházela výhradně z podmínek stanovených v rozsudku Hamburg.

Nová směrnice pak pravidla pro aplikaci horizontální spolupráce upravuje v čl. 12 odst. 4. Dle tohoto článku smlouva uzavřená výlučně mezi dvěma nebo více veřejnými zadavateli nespadá do působnosti této směrnice, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) daná smlouva zakládá nebo provádí spolupráci mezi zúčastněnými veřejnými zadavateli s cílem zajistit, aby veřejné služby, které mají poskytovat, byly poskytovány za účelem dosahování jejich společných cílů.

- b) uskutečnění uvedené spolupráce se řídí pouze ohledy souvisejícími s veřejným zájmem; a

- c) zúčastnění veřejní zadavatelé vykonávají na otevřeném trhu méně než 20 % činností, kterých se spolupráce týká.

Jak lze z výše uvedených citací vyčíst, Nová směrnice opět pouze upřesňuje podmínky pro využití dané výjimky, které již byly stanoveny v rozsudku Hamburg.

Klíčovými body pro její aplikaci je tedy spolupráce mezi veřejnými zadavateli za účelem

dosahování společných cílů, souvisejících s veřejným zájmem. Nad rámec rozhodnutí Hamburg pak Nová směrnice stanoví omezení účasti veřejných zadavatelů na otevřeném trhu (písm. c).

Z judikatury Soudního dvora EU je pak nutno zmínit také nový rozsudek Soudního dvora EU C-15/13 ve věci Datenlotsen Informationssysteme ze dne 8. 5. 2014, které řešilo spor týkající se toho, zda na univerzitu ve městě Hamburg a dodavatele, vlastněného SRN a z části i městem Hamburg, lze uplatnit pravidlo tzv. in-house zakázky (vertikální spolupráce).

Soudní dvůr EU v tomto případě odpověděl záporně, neboť neexistuje žádný vztah kontroly mezi předmětnou univerzitou a jejím dodavatelem, ani mezi městem Hamburg ve vztahu k univerzitě. Univerzita žádný podíl na základním kapitálu dodavatele nevlastní a město Hamburg vykonává kontrolu pouze u části univerzity, neboť v oblasti vzdělávání a výzkumu má univerzita samostatnou působnost.

Ve vztahu k možné aplikaci tzv. horizontální spolupráce Soudního dvora EU následovně pouze konstatoval, že ji vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem není nutné dále zkoumat, pouze ve stručnosti uvedl, že mezi předmětnými subjekty, a to univerzitou a dodavatelem – státní společností, neexistuje společný úkol, jež je právě jednou z podmínek, které by bylo nutno splnit.

Lze tedy shrnout, že jelikož Nová směrnice obsahuje komplexní souhrn podmínek pro využití jak horizontální, tak vertikální spolupráce, které byly v průběhu let stanoveny v rámci rozhodovací praxe Soudního dvora EU, bude i úprava této výjimky v připravovaném novém zákoně o veřejných zakázkách korespondovat se zněním Nové směrnice a využívání horizontální a vertikální spolupráce tak bude mít stanovená jasná pravidla i v rámci národní legislativy, čímž dojde k posílení právní jistoty zadavatelů. ●

Ministerstvo pro místní rozvoj

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

home advantage in central europe

fúze & akvizice
právo obchodních společností
soutěžní právo & právo EU
energetika, telekomunikace
veřejné zakázky
nemovitosti & stavební právo
bankovníctví & finance
insolvence & restrukturalizace
pracovní právo
právo duševního vlastnictví
informační technologie
řešení sporů

Schönherr je přední advokátní kancelář ve střední a východní Evropě. Těžíme ze zkušeností a know-how více než 300 právníků ve 14 pobočkách mimo jiné i v Praze. Naší základní filozofií je kombinace vysoké profesní kvality a efektivního řešení právních problémů.

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Schönherr s.r.o. | advokátní kancelář | Palladium | nám. Republiky 1079/1a | CZ-110 00 Praha 1 | office.czechrepublic@schoenherr.eu

BULHARSKO | ČESKÁ REPUBLIKA | CHORVATSKO | EU-BELGIE | MAĎARSKO | MOLDÁVIE |
POLSKO | RAKOUSKO | RUMUNSKO | SLOVENSKO | SLOVINSKO | SRBSKO | TURECKO | UKRAJINA

www.schoenherr.eu

K možnostem změny podané nabídky na plnění veřejné zakázky v rámci jednacího řízení bez uveřejnění

V jednacím řízení bez uveřejnění dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů („ZVZ“) mohou, nikoliv výjimečně, nastat situace, kdy zadavatel po podání nabídky na plnění veřejné zakázky v rámci jednacího řízení bez uveřejnění zjistí, že v důsledku uplynutí delšího časového úseku od zpracování projektu do samotného podání nabídky se faktická situace v místě plnění (a s ní i rozsah požadovaného plnění) do značné míry změnila.[1] Takové případy lze nalézt zejm. v oblasti veřejných zakázek na dodatečné stavební práce či služby zadávané dle ust. § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ.

Zadavatel má v takovém případě do uzavření smlouvy s vybraným uchazečem možnost na základě ust. § 84 odst. 4 ZVZ zrušit celé zadávací řízení a zahájit zadávací řízení nové. Z důvodu právní jistoty se zrušení jednacího řízení bez uveřejnění v případě změny okolností, které mají vliv na předmět požadovaného plnění, jeví jako nejvíce vhodné řešení. Je však třeba upozornit na skutečnost, že opakování zadávacího řízení může vést k povinnosti opětovného schválení zadávacího řízení před jeho zahájením (např. v zastupitelstvu obce, kraje, ve vládě, apod.), což může mít výrazný vliv na celý proces realizace veřejné zakázky.

Jak tedy postupovat v situaci, kdy není pro zadavatele z určitých důvodů (zejm. časových, administrativních apod.) vhodné rušit stávající jednací řízení bez uveřejnění a následně zahajovat nové se změněnými podmínkami? Za jakých okolností lze připustit pokračování v jednacím řízení bez uveřejnění a jednat s uchazečem o změně jím podané nabídky?

Jednací řízení bez uveřejnění, jako jeden z druhů zadávacího řízení, upravuje ust. § 34 ZVZ, kde je stručným způsobem popsán celý proces realizace zadávacího řízení, resp. zejména jednání v jeho rámci. Při jeho použití je třeba mít vždy důsledně na paměti, že jednací řízení bez uveřejnění je speciálním typem řízení, které lze použít pouze za výjimečných okolností a za podmínek striktně stanovených ZVZ.

Na druhou stranu se jedná, oproti jiným druhům zadávacích řízení, o poměrně neformální druh zadávacího řízení a ZVZ klade pouze minimální požadavky na jeho průběh. Samotný průběh jednacího řízení bez uveřejnění a vlastního jednání tedy není v ZVZ striktně regulován a celý proces se tak blíží klasickému uzavírání smluv mezi soukromými subjekty. Dle ZVZ je presumováno, že zadavatel nejprve povede se zájemcem jednání, na jehož základě bude podána konečná nabídka. Dle našeho názoru nicméně ZVZ nevyklučuje, aby jednání mezi zájemcem a zadavatelem probíhalo v kterékoliv fázi jednacího řízení bez uveřejnění. Během jednání je však zadavatel

povinen striktně dodržovat základní zásady dle ust. § 6 ZVZ, a to zejména zásadu transparentnosti.[2]

Ze samotného institutu jednání se zájemcem o podmínkách plnění veřejné zakázky, které se mohou lišit od podmínek uvedených ve výzvě či v zadávací dokumentaci, lze dovodit, že zákonná úprava připouští možnost úpravy podaných nabídek v rámci jednacího řízení bez uveřejnění. Při posouzení přípustného rozsahu těchto úprav je třeba jednak vycházet ze stručné úpravy jednacího řízení bez uveřejnění vymezené v ZVZ, jednak zásadně dodržovat základní zásady zadávacího řízení. S ohledem na specifičnost tohoto typu zadávacího řízení, není možné vycházet z relevantní rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“), která prakticky v tomto případě neexistuje.[3] Nelze proto vyloučit, že při případném přezkumu zadávacího řízení ÚOHS bude ze strany orgánu dohledu zaujat postoj zcela odlišný.

Obsah a meze jednání o nabídkách je vymezen zejména následujícími ustanoveními zákona.

Zadavatel je podle ust. § 34 odst. 4 ZVZ oprávněn v rámci jednání s vyzvanými zájemci dohodnout i jiné podmínky plnění veřejné zakázky, než které byly uvedeny ve výzvě k jednání či v zadávací dokumentaci, nicméně jakákoliv taková změna podmínek plnění veřejné zakázky musí i nadále splňovat předpoklady pro použití jednacího řízení bez uveřejnění.

Dále je nezbytné vycházet z mantinelů vyplývajících z ust. § 82 odst. 7 ZVZ. Uvedené podmínky se dají analogicky aplikovat i na rozsah možných úprav práv a povinností stanovených v dosud neuzavřené smlouvě. Zadavatel tak nesmí umožnit podstatnou změnu vzájemných práv a povinností[4]; za podstatnou se považuje taková změna, která by rozšířila předmět veřejné zakázky nebo by za použití v původním zadávacím řízení umožnila účast jiných dodavatelů, případně mohla ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Nepřípustnou je také taková změna, která by změnila ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch vybraného uchazeče.

Při posouzení možnosti úpravy podané nabídky v konkrétním případě, je rovněž nezbytné vycházet ze základních dokumentů zadávacího řízení (zadávacích podmínek), dokumentů zadavatele vyhotovovaných v průběhu jednání se zájemcem (pozvánky k jednání, protokoly z jednání) a jak již bylo řečeno výše, zejména ze základních zásad zadávacího řízení.

Takový postup je samozřejmě závislý na shodné vůli obou stran jednání, a proto by zadavatel měl před zahájením jednání o podané nabídce určit, jaké parametry budou fakticky předmětem jednání. Je třeba vzít v potaz i tu skutečnost, že v této části zadávacího řízení zadavatel ztrácí své výsadní postavení a v rámci jednání o podané nabídce již musí s výsledky dosaženého jednání souhlasit obě strany. Pokud tedy nedojde ke shodě zadavatele s vyzvaným dodavatelem, musí zadavatel jednacím řízením zrušit dle ust. § 84 odst. 4 ZVZ.

Nelze než doporučit, aby na každé jednání byl uchazeč písemně pozván, a z každého jednání o nabídce byl nezbytně vyhotoven protokol s uvedením všech ujednání, která mohou mít za následek změnu nabídky či návrhu smlouvy. Podpisem protokolu z jednání se pak pro obě strany stávají údaje a ujednání uvedená v protokolu z jednání závazná.

Vzhledem ke specifitě a výjimečnosti tohoto postupu platí, že odůvodnění správnosti a vhodnosti jeho použití je pouze na zadavateli, který by měl být schopen bez dalšího prokázat, že jím zvolený postup byl v souladu s ZVZ. Je namístě doporučit, aby dokumenty a informace, na základě kterých zadavatel dospěl k závěru, že tento postup použije, byly vždy součástí dokumentace o veřejné zakázce ve smyslu ust. § 155 ZVZ.

S ohledem na výše uvedené lze tedy uzavřít, že bytelná úprava jednacího řízení bez uveřejnění neobsahuje bližší popis jednání se zájemci, nebrání to jednání o úpravě podaných nabídek. Při využití uvedeného postupu je však nezbytné striktně dodržovat mantinely, které dává ZVZ zejm. v ust. § 6 (základní zásady), § 34 odst. 4 (změna podmínek plnění) a § 82 odst. 7 (zákaz podstatných změn). Základním předpokladem uvedeného postupu je také souhlas uchazeče s následným jednáním o podané nabídce, pokud uchazeč jednání o nabídce nemůže si ho zadavatel žádnými prostředky vynutit. ●

Mgr. Denisa Guldová,
JUDr. Petr Novotný, LL.M.
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

[1] Níže uvedené skutečnosti tedy zásadně nelze aplikovat na dodatečně zjištěné nedostatky zadávací dokumentace k veřejné zakázce. K tomuto příkladu uvádíme argumentaci Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 9 Afs 30/2010-182 ze dne 16. 11. 2010 „zadávací dokumentace je nejvýznamnějším dokumentem v rámci zadávacího řízení. Za její zpracování je plně odpovědný zadavatel a je povinen ho zpracovat dostatečně kvalitně a s patřičnou odborností tak, aby na jeho základě bylo možno podat odpovídající a předešlým vzájemně porovnatelné nabídky.“

[2] Zadávací řízení musí být vždy zadavatelem vedeno v souladu se zásadou transparentnosti ve smyslu ust. § 6 ZVZ. V souladu s ustálenou soudní judikaturou, např. rozhodnutím Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 57/2008 ze dne 30. 3. 2010, je požadavek transparentnosti považován za nesplněný v případě, že jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, které by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným, nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti

o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele. Jak je uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 45/2010 – 159 ze dne 15. 9. 2010, který se s uvedeným právním názorem ztotožnil, daný závěr odpovídá rovněž výkladu zásady transparentnosti ze strany Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“). NSS odkazuje v této souvislosti na stanovisko generální advokátky Stix-Hackl ve věci Coname C231/03, které mimo jiné uvádí, že „princip transparentnosti představuje vůdčí zásadu pro celé zadávací řízení. K tomu patří rovněž například přezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele a obecně objektivní postup během zadávacího řízení.“ Za netransparentní lze dále dle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 77/2008-45 ze dne 4. 11. 2010 „považovat jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.“

[3] Výjimkou se v tomto ohledu jeví rozhodnutí ÚOHS č. j.: S135/2006/SL-10624/2006/510-če ze dne 13. června 2006, které mj. uvádí, že: „Vlastní průběh ani forma jednání v jednacím řízení bez uveřejnění není zákonem sta-

novena, resp. upravena. Zadavatel je pouze povinen při jednání se zájemci dodržovat zásady transparentnosti zadávacího řízení, stejného zacházení a zákazu diskriminace, tak jak mu to obecně ukládá zákon. Za jednání tedy lze považovat a připustit jak formu ústního jednání, tak i písemnou formu, realizovanou podáním písemné nabídky, případně kombinace obou způsobů, tj. jednání na základě podaných nabídek.“

[4] K uvedenému problematice existuje poměrně bohatá judikatura, např. rozhodnutí ÚOHS č. j. R087/2007/02-14942/2007/310-Hr ze dne 16. 8. 2007 či č. j. R45/2011/VZ-11318/2011/310/EKU ze dne 28. 7. 2011. Rozhodovací praxe vychází zejm. z rozsudku SDEU ve věci C-454/06 pressetext Nachrichtenagentur GmbH ze dne 19. 6. 2008.

**Podpora
v podnikání**

**Fúze a akvizice
Restrukturalizace**

**Bankovníctví,
finance, leasing**

**Nemovitosti
a stavební právo**

**Sporná agenda,
správa pohledávek**

Tým 30 profesionálů

20 právníků

5 základních advokátních praxí

PRAHA Havříská 3 +420 272 142 228 • Prague Airport – Terminál 1 – Gate A +420 220 114 237

FREYWILLE.COM | VIENNA

HOMMAGE À CLAUDE MONET
ORANGERIE

SINCE 10 YEARS IN PRAHA

FREYWILLE

PURE ART

Jak je to s předsmluvní odpovědností v NOZ?

Je již všeobecně zažito, že nový občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb., dále též „NOZ“) klade velký důraz na ochranu svobodné vůle smluvních stran. Stranám je mimo jiné ponecháno na vůli to, zda uzavřou smlouvu, a pokud ano, pak za jakých podmínek, s kým a v jaké podobě, případně kdy tak učiní. Pokud strany shodnou vůli nenaleznou, není nikdo povinen smlouvu uzavřít. Jeví se však jako vhodné regulovat situace, kdy smlouva sice není uzavřena, ale nepoctivým jednáním smluvní strany již ve fázi vyjednávání podmínek smlouvy dojde k zásahu do práv druhé smluvní strany.

Dřívější občanský zákoník (zákon č. 40/1964 Sb. účinný do 31. 12. 2013, dále jen „OZ 1964“) ucelenou úpravu před-smluvní odpovědnosti neob-sahoval[1]. V některých díl-cích ohledech byla postupně dovozena judika-turou[2], která ji zakládala na porušení obecné prevenční povinnosti[3]. Tento stav byl ovšem nevyhovující, neboť nezajišťoval dostatečnou právní jistotu. Lze proto přivítat, že nový občanský zákoník výslovnou úpravu před-smluvní od-povědnosti obsahuje[4]. Pozitivum lze spatřovat už jen v tom, že zákonná úprava dává potenci-álním smluvním stranám základní představu o povinnostech, jimiž se mají v předkontraktač-ní fázi řídit, čímž působí preventivně.

Obecný základ před-smluvní odpovědnosti vyplývá ze zásady, že každý má povinnost jednat v právním styku poctivě[5]. Těžištěm nové úpravy jsou však speciální ustanovení § 1728 – 1730 NOZ, která upravují jak důsledky neuzavření smlouvy, tak porušení související informační povinnosti či povinnosti chránit důvěrné informace.

NOZ primárně zakládá odpovědnost za škodu z neuzavření smlouvy (§ 1728 odst. 1) u osoby, která z vlastní iniciativy zahájí jednání o smlouvě, nebo v takovém jednání pokračuje, aniž má úmysl smlouvu uzavřít (nepoctivé jednání v podobě určitého předstírání). Je ale otázkou, jakým způsobem se bude v případě sporu prokazovat, že protistraně chyběl úmysl k uzavření smlouvy (jde o psychický stav mysli). Není ani zcela zřejmé, které úkony subjektů učiněné při jejich vzájemném jednání (už) budou považová-ny za „jednání o smlouvě“, a které nikoliv.

Zákoník též brání situacím, kdy jedna ze stran těsně před uzavřením smlouvy, které se jeví jako vysoce pravděpodobné, bez spravedli-vého důvodu přes důvodné očekávání druhé strany jednání o uzavření smlouvy ukončí. V takovém případě poškozené straně vzniká nárok na náhradu škody vzniklé v důsledku neuzavření smlouvy bez spravedlivého důvodu (§ 1729 odst. 1). Právě výklad pojmu „spravedlivý důvod“ v praxi představuje největší potíže. Nesporné jím je např. situace, kdy jedna smluvní strana závažně onemocní nevléčitel-nou nemocí a nemůže dále pokračovat ve svém podnikání. Lze však za něj považovat např. to, že strana dostala od třetího subjektu výhodněj-ší nabídku na uzavření smlouvy s tímž před-mětem (např. lepší kupní cenu)?

Výše citovaná judikatura[6] pro případ jedno-stranného bezdůvodného ukončení jednání o smlouvě přiznávala nárok na náhradu ško-dy pouze v rozsahu nákladů skutečně vynaložených v předkontraktační fázi. NOZ vedle náhrady skutečné škody nevyklučuje ani ná-

hradu ušlého zisku, nicméně ze znění ustanov-ení § 1729 odst. 2 vyplývá, že celková výše náhrady (tedy součtu náhrady skutečné škody a ušlého zisku) nesmí převyšovat výši ušlého zisku ze smlouvy uzavřené v obdobném přípa-dě. Důvod, proč zákonodárce takovýto limit náhrady stanovil, není zřejmý ani z logiky věci, ani z důvodové zprávy k zákonu. Naopak jako výhodné pro poškozenou stranu se jeví, že tato nebude muset prokazovat výši zisku ušlého z důvodu neuzavření sjednávané smlouvy, po-stačí jí vyčíslit zisk pro případy smluv obdob-ných. Přesto může být zejména v případech ně-kterých specifických smluv velmi obtížné, ne-li nemožné, nalézt konkrétní obdobný případ a na jeho základě vyčíslit výši ušlého zisku. Též v případě smluv uzavíraných na dobu neurči-tou, u nichž není zřejmé, jak dlouho bude jimi založený smluvní vztah trvat, bude vyčíslení ušlého zisku velmi problematické.

V souvislosti s před-smluvní odpovědností dále NOZ zakotvuje vzájemnou informační povin-nost potenciálních smluvních stran (§ 1728 odst. 2), konkrétně povinnost stran sdělit si „... všechny skutkové a právní okolnosti, o nichž ví nebo vědět musí, tak, aby se každá ze stran mohla přesvědčit o možnosti uzavřít platnou smlouvu a aby byl každé ze stran zřejmý její zá-jem smlouvu uzavřít.“ Porušení této informační povinnosti může též vést ke vzniku odpověd-nosti za škodu. Rozsah informací, které strana v konkrétním případě má protistraně sdělit, však závisí vždy na okolnostech toho kterého případu a v praxi vyvolává spory – budeme tedy muset počkat na vytvoření judikatury, která do dané otázky přinese více světla, resp. stano-ví aspoň obecný rámec informační povinnosti.

Zákoník obecně upravuje zákonné právo smluv-ních stran vést záznamy o údajích a sděleních poskytnutých druhou stranou v rámci jednání o smlouvě (§ 1730 odst. 1), a to ať už smlouva bude, nebo nebude uzavřena. Z pohledu před-smluvní odpovědnosti je významné ustanovení § 1730 odst. 2, dle něhož smluvní strana, která při jednání o smlouvě o druhé straně získá dů-věrnou informaci, je povinna dbát, aby nedošlo k jejímu zneužití nebo prozrazení. Důsledkem porušení této povinnosti je jednak vydání bez-důvodného obohacení (došlo-li k němu), za pod-mínek stanovených § 2894 a násl. NOZ pak též nárok na náhradu vzniklé újmy. Došlo tak k čá-s-tečnému převzetí shora citované úpravy dle § 271 ObchZ, podle níž však byly chráněny jen informace, které sama smluvní strana označila za důvěrné. Ze znění NOZ naopak vyplývá, že ochraně podléhají informace, které lze za důvěr-né považovat objektivně, bez nutnosti je takto speciálně označovat.

Dané téma samozřejmě vyvolává otázku, zda je přípustné aplikaci shora citovaných ustanov-ení smluvně vyloučit. Přestože obecně je NOZ

v tomto ohledu relativně benevolentní a stojí obecně na dispozitivnosti, přikláníme se spíše k názoru, že zcela smluvně vyloučit úpravu před-smluvní odpovědnosti nelze – bylo by to v rozporu s veřejným pořádkem a s dobrými mravy. Nicméně není vyloučeno, aby strany s respektem k obecné povinnosti poctivého jednání smluvně sjednaly konkrétní pravidla a podmínky jednání o smlouvě, a tím modifikovaly či upřesnily podmínky před-smluvní od-povědnosti v konkrétním případě.

Existenci výslovné – a relativně široké – zá-konné úpravy před-smluvní odpovědnosti lze jistě kvitovat s povděkem. Máme však za to, že v plném rozsahu se její pozitivní dopady na praxi projeví až poté, kdy bude vytvořena a též ustálena příslušná judikatura, která daný institut pevně zasadí do českého právního pro-středí. ●

Mgr. Ing. Ondřej Beneš,
advokátní koncipient
JUDr. Michaela Šerá,
advokát a společník
HÁJEK ZRZAVECKÝ
advokátní kancelář, s.r.o.

HÁJEK ZRZAVECKÝ

Poznámky

- [1] Z ustanovení § 43 OZ 1964 pouze vyplývalo, že jsou „účastníci povinni dbát, aby při úpravě smluvních vztahů bylo odstraněno vše, co by mohlo vést ke vzniku rozporů.“ V obchodně-právních vztazích (§ 271 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník účinný do 31. 12. 2013, dále jen „ObchZ“) pak byla výslovně chráněna strana, která v procesu uzavírání smlouvy protistraně poskytla důvěrné informace, které byly zneužity. Oba kodexy pak znaly i od-povědnost za škodu způsobenou neplatností právního úkonu.
- [2] Srov. např. rozsudek NS ČR ze dne 11. 10. 2006, sp. zn. 29 Odo 1166/2004, rozsudek NS ČR ze dne 2. 9. 2008 sp. zn. 25 Cdo 127/2007 či rozsudek NS ČR ze dne 22. 2. 2011 sp. zn. 25 Cdo 4147/2008.
- [3] Ust. § 415 OZ 1964: každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.
- [4] Přestože NOZ pojem „před-smluvní odpověd-nost“ nepoužívá.
- [5] Ust. § 6 odst. 1 NOZ.
- [6] Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 10. 2006, sp. zn. 29 Odo 1166/2004.

MANAŽER

PRÁVNÍK

AUDITOR

FINANČNÍK

POLITIK

AUDITOR
PROFESSIONAL
DRESS CODE

AUDITOR
PERSONAL
STYLE

MARCO MIRELLI

DISCOVER MORE

www.marcomirelli.com

PRAHA

HANSPAULKA, Na Kuthence 1, +420 725 325 523
JE NEZBYTNÉ SE PŘEDEM OBJEDNAT

BRATISLAVA

CITY GATE, Laurinská 19, +421 910 920 240
OTEVŘENO 7 DNÍ V TÝDNU

Vymahatelnost zákazu přetahování zaměstnanců – první rozhodnutí v nejvyšší instanci v SRN

Zákazy přetahovat zaměstnance smluvního partnera jsou časté nejen při smlouvách joint-venture, ale sjednávají se i u poradců nebo auditorů či v rámci distribučních struktur a jsou obvykle spojeny se smluvní pokutou. Německý spolkový soudní dvůr (Bundesgerichtshof) letos rozhodl v dlouhodobě kontroverzní otázce týkající se vymahatelnosti zákazu přetahování[1]. Podle jeho rozhodnutí jsou zákazy přetahování přípustné jen ve výjimečných případech a na dobu maximálně dvou let.

V případě, který Spolkový soudní dvůr rozhodoval, uzavřely strany smlouvu o spolupráci za účelem společné distribuce vozidel. Původně byli žalobce a žalovaní ve stejné skupině, následně došlo k prodeji podílu na žalované straně, ale obě společnosti chtěly dále spolupracovat v oblasti společné distribuce. V rámci této transakce sjednaly, že si nebudou navzájem přetahovat zaměstnance během doby trvání smlouvy a tři roky po jejím ukončení. Porušení bylo sankcionováno smluvní pokutou. Podle zjištění nižších soudů v Hamburku přetáhla žalovaná strana dva zaměstnance žalobce, kteří začali u žalovaného pracovat 2 roky a 9 měsíců po ukončení smlouvy o spolupráci. Evidentně se žalobci podařilo prokázat, že k tomuto zaměstnání došlo na základě aktivního přetahování jednatele žalované. Žalobce začal uhrazet smluvní pokuty. Sjednaná pokuta činila 2 roční platy každého zaměstnance, dohromady šlo v přepočtu o částku přesahující 10 mil. Kč.

Spolkový soudní dvůr žalobu zamítl. I v případě prostého zákazu přetahování se jednalo o takzvanou Sperrabrede ve smyslu § 75f německého obchodního zákoníku, tedy dohodu, jíž zaměstnavatelé sjednají zákaz zaměstnávání personálu druhé smluvní strany[2]. Dle tohoto ustanovení nelze žalovat na základě dohody, kterou se jedna ze společností zaváže nepřetahovat zaměstnance druhé společnosti. Nejedná se však o prostý zákaz zaměstnávání, přetahování vyžaduje nadto aktivní činnost, z tohoto důvodu je tedy aplikace na zákazy přetahování poněkud kontroverzní. V neposlední řadě jsou totiž soudy povinny zohledňovat ústavou zaručené právo na svobodnou volbu povolání a svobodnou volbu zaměstnavatele. Spolkový soudní dvůr v odůvodnění rozsudku zdůraznil, že právo zaměstnance na profesní postup jinde než u zaměstnavatele může být ochráněno konkurenční doložkou po skončení pracovního poměru, pak ovšem s příslušným vyrovnáním (ve výši minimálně poloviny měsíční mzdy za každý měsíc trvání). Spolkový soudní dvůr dále připouští přímé oslovení headhunterem, dokonce i když k prvnímu kontaktu dojde na pracovišti zaměstnance.

Spolkový soudní dvůr dále uvádí učebnicově ústavně konformní výklad zákazu a dochází k závěru, že může dojít k situaci, kdy jsou zákazy přetahování výjimečně přípustné, a tedy žalovatelné. Jedná se o takové případy, kdy mezi stranami existuje zvláštní důvěrný vztah, nebo jedna ze stran vyžaduje zvláštní ochranu, a nadto je zákaz přetahování jen vedlejší úmluvou vlastní smlouvy. Vzhledem k tomu, že v tomto případě byl zákaz přetahování sjednán na dobu delší dvou let po skončení spolupráce, byl nepřipustný. V obvyklém případě je přípustné časové omezení na maximálně dva roky.

Smluvně sjednaný zákaz přetahování není per se dle §138 ObčZ-SRN i v rozporu s dobrými mravy. Strany vstoupily do vzájemných závazků, jež byly sjednány v zájmu obou stran při uzavření smlouvy. Tento argument byl použit i ohledně možného soudního moderačního práva týkajícího se výše smluvní pokuty – právě oboustranná vazba hovoří pro přiměřenost její výše.

Spolkový soudní dvůr rozsudkem ukázal, že nejen zákazy zaměstnávání, ale v zásadě i mírnější prostředek zákazu aktivního přetahování zaměstnanců, není soudně vymahatelný. Spolkový soudní dvůr však navíc jasně předestřel, za jakých podmínek jsou platné výjimky z tohoto pravidla a zákazy přetahování zaměstnanců jsou tak přece jen soudně vymahatelné. Soud zde stanovil dokonce skupiny a uvedl konkrétní příklady z praxe.

Vymahatelné jsou zejména dohody, u nichž je zákaz přetahování toliko vedlejším produktem

vlastního smluvního účelu. Na jedné straně soud uvádí jako konkrétní příklad dohodu o distribuci mezi samostatnými společnostmi. Na straně druhé odkazuje na v praxi často se vyskytující případ prověrky due diligence při koupi podniku. Zájemce o koupi obdrží v rámci této prověrky informace o spolupracovnících společnosti, která je předmětem koupě. Spolkový soudní dvůr v této souvislosti uznává oprávněný zájem na tom, zabránit přetahování zaměstnanců zájemcem o koupi, pokud ke koupi nedojde.

Ohledně formulace takových zákazů přetahování odkazuje Spolkový soudní dvůr na to, že doba platnosti zákazu přetahování nesmí přesáhnout dva roky po skončení spolupráce. Spolkový soudní dvůr také odkazuje na další zákonná ustanovení, která vycházejí v zásadě z přípustnosti konkurenční doložky v délce maximálně dvou let, § 74a odst. 1 věta 3 ObchZ-SRN a § 90a odst.1 věta 2 ObchZ-SRN, ale i na vlastní judikaturu, jež připouští například u svobodných povolání konkurenční doložku v délce nejvýše dvou let.

Současně ponechává otevřené, zda je v případě některých zvláštních výjimek přípustná delší doba, v posuzované kauze se však v žádném případě o takovou výjimku nejednalo. Nadto soud nerozhodl, zda sjednání doby delší dvou let zneplatní celý zákaz přetahování, nebo povede jen k jeho nevymahatelnosti po uplynutí dvou let.

Ve výsledku ukazuje rozhodnutí německého Spolkového soudního dvora, které může být co do argumentace použito i v jiných právních řádech, zejména na to, že v případě konkurenčních doložek je nutné vždy najít přiměřený časový rámec. Z hlediska zaměstnance nelze sjednávat cokoliv k jeho tíži a bez řádného vyrovnání.

A v neposlední řadě je nutné dokonce zohlednit i aspekty práva na ochranu hospodářské soutěže. Dva roky by měly být maximální možnou délkou i v případě odůvodněné výjimky.

Zda bude nutné v ČR tuto lhůtu zkrátit s ohledem na maximálně roční konkurenční doložku přípustnou dle § 310 zákoníku práce, zůstává prozatím přenecháno rozhodování zdejších soudů. ●

Arthur Braun, M.A.
bpv Braun Partners s.r.o.

bpv BRAUN PARTNERS

Poznámky

[1] rozsudek z 30. 4. 2014, Az. I ZR 245/12

[2] možnost aplikace na všechny zaměstnance vyplývá z dlouholeté judikatury, např. BGH, NJW 1974, 1282, 1283; BAGE 22, 125, 134 a je stanovena od roku 2003 i v § 110 živnostenského řádu SRN

PORSCHE DESIGN

KOMPLEXNÍ SLUŽBY V OBLASTI POJIŠTĚNÍ A RISK MANAGEMENTU

Partner
notářské
komory
ČR

Využijte služeb našich specialistů Zpracujeme Vám nezávaznou nabídku pojištění

- Nejvýhodnější cena a podmínky
- Individuální péče jedinečného týmu odborníků
- Nejsilnější firma na trhu hájí Vaše zájmy
- Služby ve 135 zemích světa
- Stále k dispozici
- Mimořádné nasazení
- Komplexní služby, spolehlivá ochrana rizik
- Nadstandardní řešení škod ve Váš prospěch

Mgr. Tereza Poláková
mobil: +420 602 555 983
tereza.polakova@renomia.cz

Členům Notářské komory, jejich rodinným příslušníkům a zaměstnancům nabízíme velmi **výhodné programy** soukromého pojištění vozidel, nemovitosti, domácnosti, cestovního pojištění a životního pojištění

Přestupky a správní delikty po novele zákona o zaměstnanosti

Zaměstnavatelé by si měli dát pozor na aktuální změny v právní úpravě přestupků a správních deliktů dle zákona o zaměstnanosti[1], která bude s účinností od 1. ledna 2015 dotčena novelou[2].

V edle jiných změn touto novelou provedených dochází k doplnění dvou zcela nových skutkových podstat.[3] Podle nové právní úpravy se fyzická osoba jako zaměstnavatel dopustí přestupku a zaměstnavatel – právnická osoba či podnikající fyzická osoba správního deliktu jednáním spočívajícím buď v porušení povinnosti uvést (úplně a pravdivě) požadované údaje v evidenci vedené podle § 81 odst. 3 zákona o zaměstnanosti, nebo v porušení povinnosti mít v místě pracoviště kopie dokladů prokazujících existenci pracovního vztahu podle § 136 odst. 1 zákona o zaměstnanosti.

V prvně uvedeném případě jde o přestupek dle § 139 odst. 2 písm. e) či správní delikt dle § 140 odst. 1 písm. d) zákona o zaměstnanosti, přičemž sankcionováno je porušení povinnosti vedení evidence ve smyslu § 81 odst. 3 zákona o zaměstnanosti. Zmíněné ustanovení navazuje na úpravu povinnosti zaměstnávat určitý podíl osob se zdravotním postižením, když zaměstnavatelé s více než 25 zaměstnanci v pracovním poměru jsou zásadně povinni zaměstnávat osoby se zdravotním postižením ve výši podílu 4% na celkovém počtu zaměstnanců zaměstnavatele (§ 81 odst. 1 zákona o zaměstnanosti).[4] Tuto povinnost lze plnit

a) zaměstnáváním v pracovním poměru,

b) odebíráním výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% zaměstnanců na zřízených nebo vymezených chráněných pracovních místech, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebo zadáváním zakázek těmto zaměstnavate-

lům nebo odebíráním výrobků nebo služeb od osob se zdravotním postižením, které jsou osobami samostatně výdělečně činnými a nezaměstnávají žádné zaměstnance, nebo zadáváním zakázek těmto osobám, nebo

c) odvodem do státního rozpočtu, případně vzájemnou kombinací způsobů uvedených v písmenech a) až c).

K alternativě možnosti splnění povinnosti zaměstnávat povinný podíl osob se zdravotním postižením uvedeně v bodu b) výše stanoví zákon o zaměstnanosti omezení v tom směru, že tam uvedení zaměstnavatelé a osoby samostatně výdělečně činné mohou pro účely splnění této povinnosti poskytnout v kalendářním roce své výrobky a služby nebo splnit zadané zakázky pouze do výše odpovídající 36násobku průměrné mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí předcházejícího kalendářního roku za každého přepočteného zaměstnance se zdravotním postižením zaměstnaného v předchozím kalendářním roce. Právě o takovém poskytnutém plnění jsou zaměstnavatelé povinni vést evidenci.

Uvedená evidence musí dle ust. § 81 odst. 3 zákona o zaměstnanosti obsahovat:

- identifikační údaje odběratele
- cenu dodaných výrobků, služeb nebo zadaných zakázek bez daně z přidané hodnoty
- datum dodání výrobků, služeb nebo zadaných zakázek a
- číslo dokladu, na jehož základě byla dodávka výrobků, služeb nebo zakázek uskutečněna.

Nevedení této evidence či její neúplnost nebo nepravdivost je přestupkem resp. správním deliktem, za který lze uložit pokutu až do výše 100 000 Kč.

Ve druhém případě se jedná o přestupek dle § 139 odst. 2 písm. f) či správní delikt dle § 140 odst. 1 písm. e) zákona o zaměstnanosti, kdy je sankcionováno nesplnění povinnosti upravené v ust. § 136 odst. 1 zákona o zaměstnanosti, tedy povinnosti zaměstnavatele mít v místě pracoviště doklady prokazující existenci pracovního vztahu. Nově se však plnění této povinnosti nevyžaduje, pokud zaměstnavatel splnil svou povinnost oznámit okresní správě sociálního zabezpečení den nástupu zaměstnance do zaměstnání, které mu založilo účast na nemocenském pojištění podle zákona o nemocenském pojištění.

Za spáchání uvedeného přestupku resp. správního deliktu lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč.

Vedle zakotvení nových skutkových podstat přestupků resp. správních deliktů se novela dotýká také sankcionování správního deliktu právnických osob a podnikajících fyzických osob, kterým je umožněn výkon nelegální práce. Ačkoliv vymezení skutkové podstaty tohoto správního deliktu zůstane i po účinnosti novely nedotčeno, dojde ke snížení dolní hranice pokuty ukládané za jeho spáchání, a to z 250 000 Kč na 50 000 Kč. Horní hranice pokuty za tento správní delikt ovšem zůstane i po novele stávajících 10 000 000 Kč.[5]

Smysl novelou provedeného snížení dolní hranice sankce je nastíněn v důvodové zprávě k novele (viz „K bodu 48“), ve které se uvádí: „Na základě provedených kontrol a následně vedených správních řízení je možno učinit závěr, že současná minimální výše pokuty (250 000 Kč) překračuje v řadě případů preventivní funkci včetně aspektu zaměřeného na odrazování od nelegálního zaměstnávání. Minimální výše pokuty se tak v těchto případech stává fakticky likvidační a přesahuje tak záměr

zákonodárce. Pro zachování cíle sledujícího preventivní, ale i odstrašující účinek se jeví jako užitečné změnit stanovenou minimální výši sankce. Stanovení nové hranice minimální sankce má kromě výše uvedených cílů naplnovat i skutečnost, že nelegální zaměstnávání se nesmí zaměstnavatelům vyplácet. Tyto aspekty splňuje minimální hranice ve výši cca 50 000 Kč. Takto stanovená sankce ponechává dostatečný prostor v rámci správní úvahy vedené v daném správním řízení stanovit výši sankce s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem, především počtu nelegálně zaměstnaných, až do hranice maximálního rozpětí tj. 10 mil. Kč.“

Právní úprava sankce za spáchání odpovídajícího přestupku fyzickou osobou zůstala beze změn, když ani v současné době zákon o zaměstnanosti dolní hranici pokuty neupravuje. [6]

S problematikou nelegálního zaměstnávání souvisí právní úprava ručení subdodavatele, popř. i prostředníka, za úhradu pokuty, jakož i za úhradu doplatků dlužné odměny nelegálně zaměstnanému cizinci a nákladů souvisejících s jejím doručením. Ručení se však týká toliko té podoby nelegálního zaměstnávání, kdy fyzická osoba-cizinec vykonává práci pro právnickou nebo fyzickou osobu bez platného povolení k pobytu na území České republiky, je-li podle

zvláštního právního předpisu vyžadováno (viz § 141a odst. 1 a § 141b odst. 3 zákona o zaměstnanosti), a vzniká pouze tehdy, pokud tyto osoby o nelegální práci věděly, nebo při vynaložení náležitě péče vědět měly a mohly.[7]

Projednávat přestupky a správní delikty podle zákona o zaměstnanosti jsou příslušné Státní úřad inspekce práce a oblastní inspektoráty práce, na které byla již před novelou přenesena kontrolní kompetence z Úřadu práce. Po novele budou tyto orgány příslušné také k rozhodování o vzniku uvedeného ručení a osobě ručitele, a to z důvodu, aby k rozhodnutí o ručení byl příslušný stejný správní orgán, který provedl kontrolu a rozhodoval o uložení pokuty v prvním stupni.

Lze shrnout, že výraznou změnou, kterou novela s účinností k 1. 1. 2015 zavádí, jsou dvě nové skutkové podstaty přestupku a správního deliktu. První z nich spočívá v tom, že zaměstnavatel neuvede v evidenci podle § 81 odst. 3 zákona o zaměstnanosti požadované údaje nebo tyto údaje nejsou úplně či pravdivé, druhá pak v tom, že zaměstnavatel nemá v místě pracoviště doklady prokazující existenci pracovněprávního vztahu se zaměstnancem. V prvním případě lze za spáchání uložit pokutu až 100 000 Kč, ve druhém až 500 000 Kč. Na jednu stranu tak novela představuje zpřísnění, které spočívá v sankcionování dosud nesank-

cionovaného jednání; na druhou stranu však od 1. 1. 2015 dochází k jistému zmírnění. Nově totiž jednak nebude vyžadováno splnění povinnosti zaměstnavatele mít v místě pracoviště doklady prokazující existenci pracovněprávního vztahu, pokud zaměstnavatel oznámil okresní správě sociálního zabezpečení den nástupu zaměstnance do zaměstnání, které mu založilo účast na nemocenském pojištění podle zákona o nemocenském pojištění, jednak dále dochází ke snížení dosavadní minimální výše pokuty za správní delikt právnických osob a podnikajících fyzických osob, kterým je umožnění výkonu nelegální práce.

O ručení za úhrady v důsledku uložení sankce za výkon nelegální práce budou v případech, kdy to bude relevantní, po novele příslušné rozhodnout oblastní inspektoráty práce a Státní úřad inspekce práce. ●

Mgr. Jan Dudák, advokátní koncipient
JUDr. Michaela Hájková, advokátka
HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

□ □ **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI**

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Poznámky

[1] Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Tj. zákon č. 136/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů. (Viz ČÁST PRVNÍ – Změna zákona o zaměstnanosti).

[3] Viz přestupky dle ust. § 139 odst. 2 písm. e) a f) zákona o zaměstnanosti a správní delikty dle ust. § 140 odst. 1 písm. d) a e) zákona o zaměstnanosti.

[4] U zaměstnavatelů, kteří jsou agenturou práce podle § 14 odst. 3 písm. b) zákona o zaměstnanosti, se do celkového počtu zaměstnanců v pracovním poměru nezapočítají zaměstnanci, kteří jsou dočasně přiděleni k výkonu práce k uživateli.

[5] Podle § 140 odst. 1 c) nebo e) zákona o zaměstnanosti se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že umožní výkon nelegální práce podle § 5

písm. e) bodu 1, 2, nebo 3. Za tento správní delikt se počínaje 1. 1. 2015 dle § 140 odst. 4 písm. f) uloží pokuta do 10 000 000 Kč, nejméně však ve výši 50 000 Kč.

[6] Ve smyslu § 139 odst. 1 d) resp. f) zákona o zaměstnanosti se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že umožní výkon nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 1, 2, resp. 3. Za tento přestupek se dle § 139 odst. 3 písm. e) zákona o zaměstnanosti uloží pokuta až do 5 000 000 Kč.

[7] Viz § 141a odst. 1 zákona o zaměstnanosti: Osoba, které jiná osoba, jež umožnila cizinci výkon nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 3, poskytla v rámci obchodního vztahu plnění jako subdodavatel přímo nebo prostřednictvím jiné osoby, ručí za úhradu pokuty uložené za přestupek podle § 139 odst. 1 písm. f) nebo za správní delikt podle § 140 odst. 1 písm. e).

Viz § 141b odst. 3 zákona o zaměstnanosti: Osoba, které jiná osoba, jež umožnila cizinci výkon nelegální práce, poskytla v rámci obchodního vztahu plnění jako subdodavatel

přímo nebo prostřednictvím jiné osoby ručí za splnění povinnosti uhradit cizinci, který vykonával nelegální práci, dlužnou odměnu a náklady související s doručením dlužné odměny, a to i do státu, jehož je cizinec občanem, nebo, je-li osobou bez státního občanství, do státu jeho posledního trvalého bydliště, popř. státu, kde má povolený pobyt.

V obou případech platí, že stejně ručí i prostředník a že ručení vzniká pouze tehdy, pokud o nelegální práci tyto osoby věděly, nebo při vynaložení náležitě péče vědět měly a mohly.

VY JEŠTE POŘÁD HLEDÁTE?

Jak ušetřit čas

Garanci

Produkty michelinské restaurace

Služby 5* hotelu

Spolehlivého dodavatele

Osobní péči

Výhodný nákup

Já jsem už našel ...

Komplexní péče o odívání a vzhled mužů

DISCOVER MORE

WWW.MARCOMIRELLI.COM

Když pohár trpělivosti zaměstnavatele přeteče

Pokud zaměstnanec porušuje zaviněně své pracovní povinnosti, může s ním zaměstnavatel rozvázat pracovní poměr při splnění zákonných podmínek výpovědi podle § 52 písm. g) zákoníku práce nebo okamžitým zrušením podle § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce. Rozdíl spočívá v intenzitě, s jakou zaměstnanec své povinnosti porušil. Okamžité zrušení pracovního poměru bývá vyhrazeno až pro ta nejintenzivnější porušení, kdy po zaměstnavateli nelze spravedlivě požadovat, aby zaměstnance zaměstnával byť jen po výpovědní dobu.

Skutkový popis případu a názory soudů nižších stupňů

V nedávné době se podmínkami, za nichž lze okamžitě zrušit pracovní poměr, zabýval několikrát i Nejvyšší soud. V tomto článku bude rozebráno jedno z nejnovějších rozhodnutí, kde šlo mimo jiné o to, za jakých okolností lze na zaměstnavateli spravedlivě požadovat, aby zaměstnance ještě zaměstnával alespoň po výpovědní dobu. Nejprve ale stručný rozbor případu.

Zaměstnavatel se zaměstnancem – řidičem autobusu okamžitě zrušil pracovní poměr, protože zaměstnanec opakovaně již několik měsíců odstavoval jemu svěřený autobus silně znečištěný po jízdě a ignoroval veškerá ústní i písemná upozornění a výzvy k nápravě. Zaměstnanec podal proti zaměstnavateli žalobu a tvrdil, že důvody okamžitého zrušení pracovního poměru byly vykonstruované a nepravdivé. Tuto argumentaci sice zaměstnanec ve sporu neuhájil, přesto měl šanci na úspěch. Aby totiž zaměstnavatel mohl dát zaměstnanci okamžité zrušení pracovního poměru, musel by zaměstnanec porušit své povinnosti zvláště hrubým způsobem. Vznikla proto jednak otázka, zda neuklizení svěřeného autobusu představuje takové porušení, či nikoliv, a dále otázka, jak nahlížet na chování zaměstnavatele, který

několik měsíců usiloval o nápravu zaměstnance a pak za stejné porušení přistoupil rovnou k nejzávažnější pracovníprávní sankci, kterou měl k dispozici.

Zatímco okresní soud vyhověl zaměstnavateli s uvedením, že nešlo o ojedinělé pochybení a zaměstnanec nebyl schopen se napravit, u krajského soudu uspěl zaměstnanec. Krajský soud totiž dospěl k závěru, že pokud zaměstnavatel několik měsíců danou situaci řešil snahou o nápravu, pak bylo možné po zaměstnavateli spravedlivě chtít, aby zaměstnance vydržel zaměstnávat ještě po výpovědní dobu. Porušení povinnosti zaměstnance považoval proto krajský soud pouze za závažné, nikoliv zvláště hrubým způsobem. Vyznění sporu před obecnými soudy tak připomínalo přísloví „pro dobrotu na žebrotu“. Zaměstnavatel se ale nevzdal a podal proti rozsudku krajského soudu dovolání k Nejvyššímu soudu.

A co na to Nejvyšší soud?

Nejvyšší soud se případem zabýval v rozsudku ze dne 29. 10. 2014, sp. zn. 21 Cdo 1822/2013 a neztotožnil se se závěry krajského soudu.

Nejvyšší soud především uvedl, že intenzita jednání zaměstnance není zmírněna tím, že se tohoto jednání dopouští opakovaně i přes

výtkl zaměstnavatele. Naopak Nejvyšší soud vytkl krajskému soudu, že nepřihlížel dostatečně k tomu, že zaměstnanec úmyslně neplnil pokyny zaměstnavatele vydané v souladu s pracovní smlouvou, což je pro posouzení věci zásadní. [1]

Roli hraje podle Nejvyššího soudu i to, že provozovatel autobusu má spravedlivě zájem na tom, aby jeho autobusy byly čisté a nezaťuchlé, jinak riskuje, že přijde o zákazníky a tím i o své podnikání, což samozřejmě zvyšuje intenzitu porušení povinností zaměstnance. Nejvyšší soud tedy sice neřekl nahlas, zda je v daném případě okamžité zrušení pracovního poměru na místě, ale mezi řádky lze vyčíst, že spíše ano.

Závěr

Rozebíraný rozsudek lze přijímat velmi pozitivně. Jestliže k zásadám každého dobrého personalisty patří pokusit se vést chybujícího zaměstnance k nápravě (pokud samozřejmě nejde ihned o zcela neomluvitelné nebo nenapravitelné pochybení), nelze takové chování obracet proti zaměstnavateli. Nejvyšší soud tak jasně oddělil neúspěšnou snahu zaměstnavatele o nápravu zaměstnance od tolerování závažného chování a potvrdil, že totéž chování, které zaměstnavatel jednou řeší výzvou k nápravě, může podruhé vést až ke skončení pracovního poměru. ●

Mgr. Michal Vrajík, advokát
Randl Partners
advokátní kancelář, člen Ius Laboris

Randl Partners
advokátní kancelář attorneys at law

Poznámka

[1] Tento názor nevyvolil Nejvyšší soud v poslední době poprvé, viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2014, sp. zn. 21 Cdo 1271/2013.

Klademe důraz na **VYSOKOU PŘIDANOU HODNOTU NAŠICH PRÁVNÍCH SLUŽEB** poskytovaných tuzemské i mezinárodní klientele.

Specializujeme se zejména na následující oblasti práva:

- obchodní a občanské právo
- právní vymáhání a správu pohledávek
- právní vztahy s mezinárodním prvkem
- medicínské a farmaceutické právo
- právo duševního vlastnictví
- pracovní právo

Našimi přednostmi jsou komplexní a strategický přístup k řešení právních případů, vysoká úroveň právní analýzy, mezinárodní zkušenosti a poskytování právních služeb v českém i anglickém jazyce na ekvivalentní úrovni.

Ručení členů společenství vlastníků za dluhy společenství

Občanský zákoník účinný od 1. 1. 2014 (dále také jen „OZ“) převzal ve svém § 1194 odst. 2 mnoha majiteli bytových jednotek opomíjené ustanovení § 13 odst. 7 zákona o vlastnictví bytů (dále jen „BytZ“) o zákonném ručení členů společenství vlastníků (dále také jen „SVJ“) za dluhy SVJ.

Na existenci ručení majitelů bytových jednotek za dluhy SVJ se tedy nic nemění. V občanském zákoníku došlo oproti BytZ (ten upravoval „ručení za závazky“) pouze k terminologické změně, kdy oproti předchozímu stavu zákoník rozlišuje mezi slovy „závazek“ a „dluh“ a „závazkem“ rozumí obligaci, tj. právní poměr mezi dlužníkem a věřitelem, a „dluhem“ se rozumí dlužníková povinnost k plnění.

Podle výslovného ustanovení členové SVJ ručí v poměru podle velikosti svého podílu na společných částech (§ 1194 odst. 2 OZ). Stejně jako podle § 13 BytZ má tedy ručení členů SVJ dílčí povahu, avšak majitelé bytů by měli mít na paměti, že ač jde o ručení individuální a nikoliv solidární, tak se jedná o ručení neomezené a rozsah jejich ručení není limitován hodnotou jejich bytu. Nelze tak vyloučit případ, že členovi SVJ vznikne povinnost ručit za dluhy SVJ ve výši třeba i značně přesahující hodnotu jeho jednotky.

Hrozba ručení se nad členy SVJ vznáší jako Damoklův meč, a to často aniž by o tom věděli. V tuzemsku nejsou výjimkou společenství vlastníků, jejichž členové projevují flagrantní nezájem o dění ve společenství a o jeho dluhy. Nelze než členům SVJ důrazně doporučit, aby pečlivě vybírali členy statutárního orgánu společenství, aby aktivně vykonávali své hlasovací právo na shromáždění SVJ a aby kritickému zkoumání podrobovali to, jaké smlouvy výbor či předseda SVJ uzavírají.

Převod jednotky

Podle § 20 BytZ práva a povinnosti spojená s vlastnictvím jednotky a společných částí domu přecházely spolu s jednotkou. Přesto otázka, zda s převodem bytové jednotky přechází i ručení člena SVJ, nebyla za účinnosti BytZ zcela vyjasněna. Na jedné straně se objevovaly hlasy, které před přechodem ručení varovaly a nabádaly koupěchtivé zájemce bytových jednotek ke studiu dokladů o hospodaření společenství. Na druhé straně komentářová literatura k OZ[1] uvádí, že se dosud vycházelo spíše (sic! pozn. autora) z toho, že již vzniklý ručitelství závazek na nabyvatele jednotky nepřechází.

Občanský zákoník obsahově podobné ustanovení o přechodu práv a povinností spojených s vlastnictvím jednotky neobsahuje (shora citovaný komentář uvádí, že bez existence výslovné zákonné úpravy bude zřejmě třeba i za účinnosti OZ vycházet z toho, že ručitelem bude i po převodu jednotky převodce). Přijetím OZ však k odstranění shora uvedených výkladových nejasností nedošlo, tím spíše, je-li členství (jehož obsahem jsou práva i povinnosti) v SVJ výslovně přísně svázáno s vlastnictvím jednotky. Problematiku dále zatemňuje ustanovení § 1186 odst. 2 OZ, které zakládá převodci bytové jednotky povinnost, aby doložil nabyvateli potvrzení osoby odpovědné za správu domu, jaké dluhy související se správou domu a pozemku přejdou na nabyvatele jednotky. Za dluhy, které na nabyvatele jednotky přešly, ručí převodce osobě odpovědné za správu domu. Zákon však už neupravuje, na základě čeho, jaké

a v jakém rozsahu by dluhy na nabyvatele měly přejít.[2]

Interpretační potíže a otázku přechodu ručení (či zániku převodcovy ručení a vzniku ručení u nabyvatele) při převodu jednotky tak budou muset s největší pravděpodobností rozřešit až soudy. Výslovnou úpravu, která by stanovila, zda ručení za SVJ s převodem jednotky přechází na jejího nabyvatele, by si nejen OZ, ale hlavně všichni vlastníci bytových jednotek zasloužili. Jasnou se naopak situace zdá být při prodeji bytu v rámci insolvenčního řízení. Podle výslovného ustanovení § 283 odst. 5 (účinného od 1. 1. 2014) insolvenčního zákona zpeněžením majetkové podstaty na nabyvatele nepřechází závazky váznoucí na věci. Podle důvodové zprávy má toto ustanovení předcházet právě možným výkladovým obtížím v souvislosti s přijetím OZ. ●

Mgr. David Urbanec, advokát a partner
Mgr. Aleš Hradil, advokátní koncipient
DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.,
advokátní kancelář

Poznámky

[1] Spáčil, J. a kol.: Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474). Komentář. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 764

[2] Podobně Čech, P. a Pelikán, R.: Několik dalších nedorozumění v nové úpravě bytového spoluvlastnictví. Právní rádce. Praha: Economia a.s., 2013, č. 8, s. 32-36

Obsazování dozorčí rady akciové společnosti zaměstnanci společnosti dle právní úpravy účinné od 1. 1. 2014

V souvislosti s rekodifikací soukromého práva a odstraněním obecně zakotvené povinnosti akciových společností obsazovat při naplnění stanovených kritérií dozorčí radu zčásti zástupci volenými zaměstnanci společnosti, se stala spornou otázka, zda dle právní úpravy účinné od 1. 1. 2014 je možné takovou participaci zaměstnanců za složení dozorčí rady akciové společnosti sjednat ve stanovách.

Dle právní úpravy účinné do 31. 12. 2013, konkrétně dle ustanovení § 200 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obchodní zákoník“ nebo „ObchZ“), platilo, že dvě třetiny členů dozorčí rady akciové společnosti volí valná hromada a jednu třetinu zaměstnanci společnosti, má-li společnost více než 50 zaměstnanců v pracovním poměru na pracovní dobu přesahující polovinu týdenní pracovní doby stanovené zvláštním právním předpisem v první den účetního období, v němž se koná valná hromada, která volí členy dozorčí rady. Zároveň bylo upraveno, že stanovy mohou určit vyšší počet členů dozorčí rady volených zaměstnanci, avšak tento počet nesmí být větší, než počet členů volených valnou hromadou; mohou rovněž určit, že zaměstnanci volí část členů dozorčí rady i při menším počtu zaměstnanců společnosti. Pravidla pro volbu členů dozorčí rady zaměstnanci společnosti byla obsažena zejména v ustanovení § 200 odst. 5 ObchZ.

Původní návrh zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), (dále jen „zákon o obchodních korporacích“ nebo „ZOK“), obsahoval právní úpravu obdobné té, která byla předmětem ustanovení § 200 odst. 1 a 5 ObchZ a která byla účinná až do 31. 12. 2013. Na návrh Legislativní rady vlády však bylo právo zaměstnanců volit své zástupce do dozorčí rady

akciové společnosti a tím se podílet na jejím řízení (tzv. kodeterminace) ze zákona o obchodních korporacích zcela vypuštěno. Tímto tedy odpadla povinnost akciových společností obsazovat při naplnění stanovených kritérií dozorčí radu zčásti zástupci volenými zaměstnanci společnosti. Vystavala však otázka, zda po 1. 1. 2014 lze sjednat participaci zaměstnanců v dozorčí radě alespoň ve stanovách.

Dle ustanovení § 448 odst. 2 ZOK členy dozorčí rady volí a odvolává valná hromada. Pro posouzení dané problematiky je podstatné, zda toto ustanovení je třeba považovat za ustanovení kogentní, od kterého není možné se odchýlit, nebo zda se jedná o ustanovení dispozitivní a zda tedy lze ve stanovách sjednat jinou možnost konstituování dozorčí rady akciové společnosti.

Dle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“ nebo „NOZ“) nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti. Obecně se tedy uplatňuje zásada smluvní volnosti a dispozitivnosti občanskoprávních norem, ledaže by zákon odchylně v konkrétních případech výslovně zakazoval. V případech uvedených v ustanovení § 1 odst. 2 věty za středníkem NOZ je však odchylně se od zákona zakázáno vždy a ustanovení právních předpisů, která

pod výčet uvedený v § 1 odst. 2 věty za středníkem NOZ spadají, je proto třeba považovat vždy za kogentní. S ohledem na posuzovaný případ je přitom významná především ta část ustanovení § 1 odst. 2 NOZ, dle které jsou zakázána odchylná ujednání porušující právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti. Pokud by totiž konstituování dozorčí rady bylo považováno za takovou statusovou otázku ve smyslu § 1 odst. 2 NOZ, nebylo by možné se od ustanovení § 448 odst. 2 ZOK upravujícího konstituování dozorčí rady akciové společnosti odchýlit a tedy část dozorčí rady obsadit jinak než volbou uskutečněnou valnou hromadou společnosti.

K otázce, zda lze konstituování dozorčí rady považovat za statusovou otázku ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 NOZ se již vyjádřila odborná

literatura. Doc. JUDr. Ivanka Štenglová v této souvislosti v komentáři k ustanovení § 448 ZOK výslovně uvádí, že konstituování orgánů obchodních korporací patří mezi statusové otázky ve smyslu § 1 odst. 2 NOZ, a nepřipouští-li zákon určitým způsobem valnou hromadu při volbě členů dozorčí rady omezit, nelze takové omezení založit ve stanovách. Doc. Štenglová v této souvislosti dále uvádí, že tedy nelze např. založit ve stanovách právo některých akcionářů či skupin akcionářů obsazovat některá místa v dozorčí radě, lze však využít kumulativního hlasování k prosazení některých jejích členů. Lze též připustit vydání zvláštního druhu akcií, jejichž vlastníci budou mít právo ovlivnit stanovením způsobem volbu členů dozorčí rady (zejména rozdílnou vahou hlasů), nikoliv však již právo tyto členy jmenovat.[1]

Kogentní povahu ustanovení § 448 odst. 2 ZOK přitom podporuje též systematický výklad zákona o obchodních korporacích. Zákonodárce totiž v některých ustanoveních zákona o obchodních korporacích upravujících konstituování orgánů akciové společnosti výslovně upravil možnost odchýlné úpravy ve stanovách. Jedná se např. o ustanovení § 438 odst. 1 ZOK, dle kterého členy představenstva volí a odvolává valná hromada, ledaže stanovy určí, že tato působnost náleží dozorčí radě. Dále se jedná např. též o ustanovení § 448 odst. 1 ZOK, dle kterého, neurčí-li stanovy jinak, má dozorčí rada tři členy. V ustanovení § 448 odst. 2 upravující volbu a odvolání členů dozorčí rady však žádná taková výslovná možnost odchýlné úpravy ve stanovách stanovena není.

Ustanovení § 421 odst. 2 písm. f) ZOK sice zřejmě počítá s tím, že mohou existovat členové dozorčí rady, které nevolí valná hromada, když dle tohoto ustanovení platí, že do působnosti valné hromady náleží volba a odvolání členů dozorčí nebo správní rady a jiných orgánů určených stanovami, s výjimkou členů dozorčí rady, které nevolí valná hromada. Je však otázkou, zda toto ustanovení nevychází spíše z předpokladu zvláštního právního předpisu, resp. z předpokladu, že zvláštní právní předpis může stanovit, že členy dozorčí rady u některých zákonem vymezených akciových společnostech bude volit jiný orgán či subjekt, než je valná hromada. Tomuto výkladu se ostatně přiklání i doc. JUDr. Ivanka Štenglová ve svém komentáři k předmětnému ustanovení.[2]

Ačkoliv se shora uvedený výklad, dle kterého konstituování dozorčí rady akciové společnosti představuje tzv. statusovou otázku ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 NOZ, může jevit přísňým, nelze vyloučit, že se k tomuto názoru judikatura později přikloní a neumožní, aby část dozorčí rady byla obsazena jinak než volbou uskutečněnou valnou hromadou.

Pro úplnost je možné uvést, že k otázce, zda po 1. 1. 2014 lze ve stanovách sjednat možnost kodeterminace zaměstnanců v dozorčí radě, existují i názory opačné zastávající dispozitivní výklad ustanovení § 448 odst. 2 ZOK. Zastáncem těchto názorů je např. JUDr. Petr Čech, Ph.D., LL.M. Tyto názory se však neopírají v zásadě o žádné ustanovení právního předpisu. Dispozitivní povahu předmětného ustanovení dovozují pouze ze smyslu zákona a úmyslu zákonodárce.

S ohledem na skutečnost, že otázka možné kodeterminace zaměstnanců v dozorčí radě akciové společnosti je dle právní úpravy účinné od 1. 1. 2014 přinejmenším sporná, se z důvodu opatrnosti spíše přikláním k závěru, aby se akciové společnosti od ustanovení § 448 odst. 2 ZOK neodchylovaly a vycházely z toho, že všichni členové dozorčí rady musí být voleni pouze valnou hromadou a že omezení valné hromady při volbě členů dozorčí rady není možné. Neplatné jmenování členů dozorčí rady totiž může mít značné důsledky, a to nejen uvnitř společnosti, ale též ve vztahu ke třetím subjektům.

Pokud však akciová společnost chce z vlastní vůle zachovat účast zaměstnanců v dozorčí radě, je dle mého názoru možné i při respektování zřejmě kogentní povahy ustanovení § 448 odst. 2 ZOK učinit kroky směřující k zajištění účasti zaměstnanců v dozorčí radě. Domnívám se však, že tyto kroky spíše než právně vymahatelný závazek budou představovat pouhou proklamaci a při jednotlivých volbách členů dozorčí rady bude záviset na rozhodnutí valné hromady, zda tuto proklamaci bude respektovat, či nikoli. Vycházím totiž z již shora citovaného komentáře doc. JUDr. Ivanky Štenglové, dle kterého valnou hromadu nelze při volbě členů dozorčí rady jakkoliv omezovat. Pro úplnost je možné v této souvislosti uvést, že nelze samozřejmě obecně vyloučit možnost odpovědnost společnosti za škodu způsobenou porušením takové její proklamace, nicméně poškozený by musel tvrdit a zejména prokázat naplnění všech předpokladů pro vznik škody, které by dle našeho názoru byly spíše obtížně dovoditelné.

Pokud bych měla nastínit možné kroky směřující k zajištění účasti zaměstnanců v dozorčí radě akciové společnosti, lze uvést následující. Stanovy by mohly např. obsahovat ustanovení, dle kterého odborová organizace podává valné hromadě v určité lhůtě před konáním voleb do dozorčí rady návrh na obsazení části dozorčí rady.

Postup, jakým by zástupci zaměstnanců (odborová organizace) k návrhu na volbu členů části dozorčí rady dospěli, by přitom závisel čistě na rozhodnutí zástupců zaměstnanců, resp. jejich dohodě se zaměstnavatelem, který

by, pokud by přistoupil na možnost zastoupení zaměstnanců v dozorčí radě, zřejmě chtěl mít možnost ovlivňovat způsob a postup, jakým budou kandidáti do dozorčí rady z řad zaměstnanců vybíráni. Dle mého názoru by tak návrh na jmenování části dozorčí rady mohla odborová organizace učinit např. sama nebo by mohl být výsledkem hlasování zaměstnanců. Podmínky a průběh takového hlasování by mohly být odborovou organizací dohodnuty se zaměstnavatelem v kolektivní nebo jiné smlouvě uzavírané mezi zaměstnavatelem a odborovou organizací. Mohlo by být též sjednáno, že podmínky a průběh hlasování stanoví zaměstnavatel ve volebním řádu. Domnívám se, že při stanovení pravidel a průběhu takového případného hlasování by odborová organizace, resp. též zaměstnavatel z důvodu absence zákonné úpravy takového hlasování nebyli nijak omezení. Omezením by byl samozřejmě jen požadavek na zajištění zejména objektivnosti, spravedlnosti a řádného průběhu hlasování.

Shora uvedené lze tedy stručně shrnout tak, že dle mého názoru by se akciové společnosti spíše neměly odchýlovat od ustanovení § 448 odst. 2 ZOK a vycházet ze skutečnosti, že všichni členové dozorčí rady musí být voleni pouze valnou hromadou, resp. že omezení valné hromady při volbě členů dozorčí rady (tedy rovněž zakotvení přímé účasti zaměstnanců společnosti na volbě členů dozorčí rady) není možné. Dle mého názoru však lze i při respektování shora uvedeného učinit určité kroky směřující k tomu, aby zaměstnanci společnosti měli určitou (byť omezenou) možnost ovlivnit složení dozorčí rady společnosti (např. tím, že ve stanovách společnosti bude zahrnuto ustanovení, dle kterého odborová organizace podává valné hromadě v určité lhůtě před konáním voleb do dozorčí rady návrh na obsazení části dozorčí rady). ●

Mgr. Zuzana Kouřilová, advokátka
Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o.

Poznámky

- [1] Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, 709 s.
- [2] Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, 661 s.

Mediátor nebo rozhodce?

Zatímco rozhodčí řízení má v naší zemi dlouholetou tradici a navzdory několika medializovaným případům v minulosti i poměrně slušné renomé, je mediace, která nedávno oslavila teprve druhé narozeniny[1], stále ještě Popelkou, která doposud neměla příležitost ukázat svoji skutečnou krásu. Není divu, neboť v povědomí laické i odborné veřejnosti panují značně zkreslené názory a představy o tom, jak mediace vypadá a jaká je vlastně úloha mediátora v mediačním procesu. Ta je v názorech často i právních zástupců stran z řad advokátů víceméně zaměňována s úlohou rozhodce. Snahou tohoto příspěvku je tudíž blíže ozřejmit rozdíly v postavení rozhodce v rozhodčím řízení a mediátora v mediaci, a to spíše než z právního hlediska, fakticky.

Na úvod pouze zmiňme, že právní status rozhodce i mediátora upravují příslušné zákony[2], u rozhodců vykonávajících svoji funkci u stálých rozhodčích soudů, též řády či statuty těchto institucí[3]. Jak pro rozhodce, tak pro mediátora platí některé shodné principy – splnění zákonných podmínky pro výkon funkce, existence platné rozhodčí smlouvy nebo dohody o provedení mediace jako nezbytného předpokladu výkonu jejich funkce, princip dobrovolnosti, tj. možnost odmítnutí funkce rozhodce či mediátora, princip osobního výkonu funkce a nestrannosti, povinnost mlčenlivosti, apod. Je to pochopitelné, neboť jak rozhodčí řízení, tak mediace patří k tzv. ADR metodám[4] řešení sporů, tudíž vykazují určité shodné rysy.

V praxi je rozhodčí řízení, ať už v rámci stálého rozhodčího soudu nebo jako „ad hoc“ arbitráž, více formální než mediační řízení. Svoji podstatou se blíží soudnímu řízení, k čemuž nemalou měrou přispívá zákonný odkaz[5] na přiměřené

použití občanského soudního řádu[6]. Rozhodce v rozhodčím řízení plní roli soudce, který je autorizován spor rozhodnout. Je tím, kdo stranám určuje konkrétní průběh řízení - datum a místo ústního jednání, pokud se vůbec koná a pokud není rozhodováno pouze na základě písemnosti. Neovlivňuje motivaci stran účastnit se rozhodčího řízení, neboť ta je pro ně obligatorně dána existencí rozhodčí smlouvy, a byť v řízení působí na strany, aby se dohodly na smírném vyřešení sporu, nevytváří jim žádné zvláštní podmínky pro jejich vzájemné jednání.

Mediátor oproti tomu v žádném případě spor nerozhoduje. Zajišťuje průběh procesu, protože mediační řízení je strukturovaným procesem, a kvalifikovaně asistuje stranám projít jeho jednotlivými stádii tak, aby se jim, pokud možno, podařilo dosáhnout smírného řešení sporu formou uzavření mediační dohody. V mediaci je nezbytná osobní účast stran, jejich setkání sjednává mediátor vždy v dohodě s nimi, případně s jejich právními zástupci, jsou-li strany právně zastoupeny a přejí-li si na jednání i účast svých právních zástupců, což tak nemusí nutně být. V průběhu procesu mediátor motivuje strany k dalšímu jednání, neboť strany mají možnost mediaci kdykoliv ukončit, a pomáhá jim překlenout kritické momenty.

Rozhodce v rozhodčím řízení pracuje výhradně s tzv. pozicemi stran, tedy s jejich stanovisky typu „zaplatte - nezaplatíme, udělejte - neuděláme“ a zkoumá opodstatněnost tvrzení stran na základě předložených důkazů, nebyl-li stranami zmocněn k rozhodování na základě zásad spravedlnosti[7], což v praxi nebývá časté. Na základě tvrzení stran a jimi v řízení předložených důkazů zjišťuje skutkový stav věci, nezbytný pro právní posouzení sporu, který však odpovídá skutečné realitě jen do té míry, v jaké jsou strany schopny unést důkazní břemeno. Na základě takto zjištěného skutkového stavu si rozhodce vytváří na věc svůj právní názor, o němž je povinen dle analogického použití občanského soudního řádu[8] v určitých případech strany ještě před vydáním rozhodnutí ve věci poučít. A už rozhodce strany seznamuje se svým právním názorem či nikoliv, stává se jeho právní názor základem pro rozhodnutí sporu, tedy pro rozhodčí nález, za jehož obsah je rozhodce odpovědný. Rozhodčí nález obsahuje podobně jako soudní rozhodnutí určitý výrok a odůvodnění, ledaže se strany dohodly, že odůvodnění není třeba,[9] a je soudně vykonatelný.

Mediátor se v řízení na rozdíl od rozhodce nespokojuje se zjištěním pozic stran, ale směřuje k odhalení skutečných zájmů a potřeb stran, tedy toho, co vlastně strany opravdu chtějí a potřebují, protože stranám jde často o něco jiného, než v rámci své pozice požadují. Tato

fáze mediace sice vyžaduje dostatek času, aby strany byly ochotny své zájmy a potřeby sdělit, ale významně zvyšuje pravděpodobnost toho, že později dospějí k vzájemné dohodě. V určitých případech, zejména pokud strany nejsou schopné nebo nechtějí sdělit své skutečné zájmy v přítomnosti druhé strany, může mediátor přistoupit k tzv. „caucusu“, což je oddělené jednání vždy jen s jednou ze stran. Pokud strany spolu vůbec nedokážou zasednout k jednomu stolu, je možné, aby mediátor plnil funkci jakéhosi prostředníka ve vyjednávání mezi stranami po celou dobu mediace nebo v její části. Tento způsob vedení mediace se někdy nazývá „shuttle diplomacy“ a jak je z názvu zřejmé, je bližší americké než evropské mediační kultuře. Klade nesmírné nároky na osobnost mediátora a jeho neutralitu, aby při jednání zůstal skutečným prostředníkem, a nikoliv tvůrcem dohody mezi stranami v důsledku manipulace s fakty, které se dozvěděl od stran.

V mediaci strany žádné důkazy nepředkládají a důkazní řízení se neprovádí. Mediátor více než s právními aspekty sporu pracuje s psychologickými nástroji, jako je zrcadlení emocí stran, přerámování negativních sdělení, komunikační styl apod. V tradičním mediačním modelu, tzv. facilitativní mediaci, mediátor nesděloval stranám svůj právní názor na meritum sporu, pouze umožňoval obnovení jejich dialogu za účelem uzavření mediační dohody. Ukazuje se však, že v některých případech tento přístup mediátora nestačí. V praxi je celkem časté, je-li mediátorem právník nebo advokát, že strany žádají, aby jim sdělil svůj právní názor na věc, její dílčí aspekt či prognózu soudního rozhodnutí jejich sporu, tedy strany samy vyžadují ingerenci mediátora do řízení. Tuzemská právní úprava[10] to připouští, souhlasí-li s tím strany sporu a je-li tento názor prezentován mediátorem jako jeho vlastní hodnocení. A mediátor, zvláště je-li právníkem či advokátem, má téměř vždy svůj vlastní právní názor na věc a nemá důvod jej stranám nesdělít, má-li za to, že jim může pomoci v náhledu na jejich spor, a za podmínky, že bude i nadále schopen zachovat v mediačním řízení svoji neutralitu ve vztahu ke stranám a k předmětu sporu. Končí-li mediace uzavřením mediační dohody, odpovídají za její obsah pouze strany konfliktu, mediátor svým podpisem pouze stvrzuje, že mediační dohoda byla uzavřena v rámci mediace. Mediační dohoda může být schválena soudem ve formě soudního smíru, není-li její obsah v rozporu s právními předpisy,[11] Takto schválená dohoda je, stejně jako rozhodčí nález, vykonatelným právním titulem.

Jak vidno, rozhodce i mediátor mají v řízení odlišnou roli a postupují v něm odlišně, a přesto mají stejný cíl - pomoci stranám vyřešit jejich spor. Tyto role od sebe nelze striktně oddělovat a jednotlivé postupy škatulkovat do té či oné

výbavy, protože se přirozeně prolínají. Dobrý rozhodce si je vědom, že dohoda stran, až už je jakákoliv, je pro strany vždycky výhodnější než sebelepší rozhodnutí. A dobrý mediátor je zase schopen přivést strany k řešení sporu v situaci, kdy pro samé stromy nevidí les. I proto získávají ve světě na oblibě med-arb a arb-med metody alternativního řešení sporů jakožto kombinované formy obou řízení, mediačního i rozhodčího. Nezbyvá než doufat, že i v našich krajích se mediace a uvedená kombinovaná řízení dočkají větší popularity a budou hojněji využívány. ●

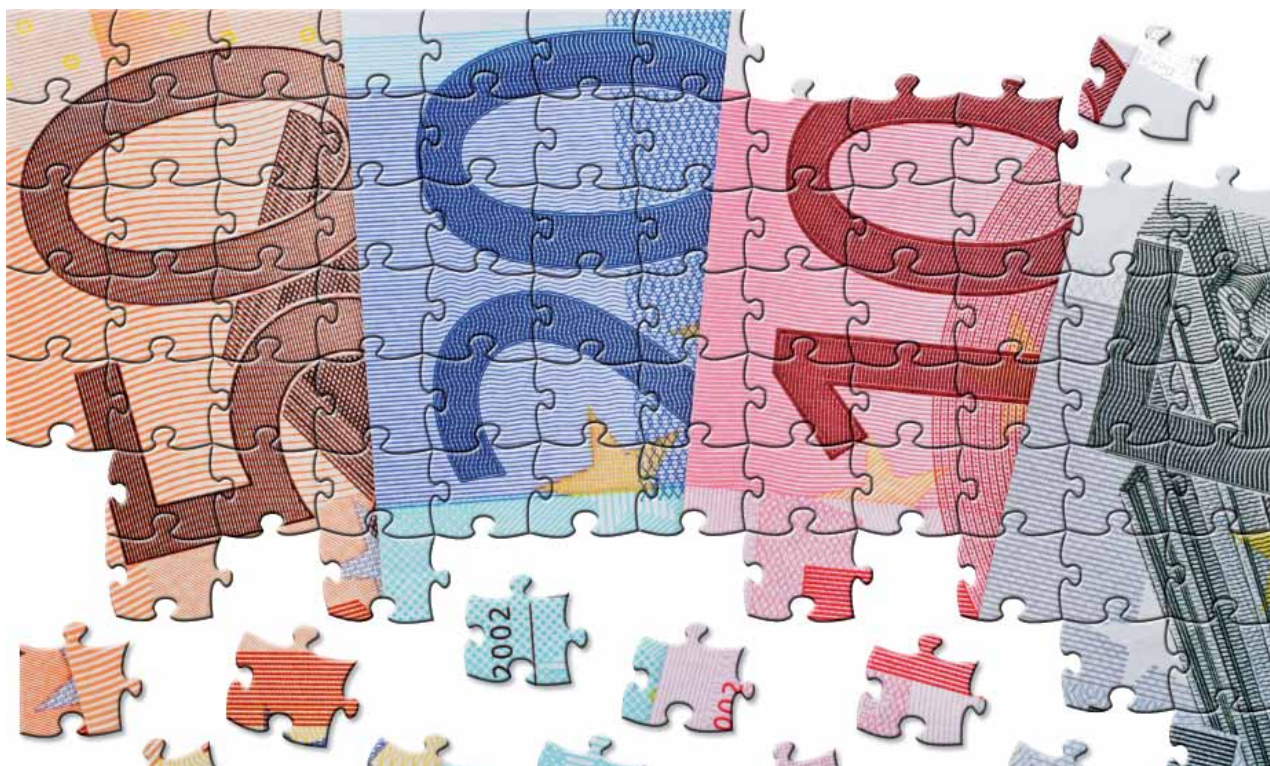
JUDr. Šárka Zusková,
advokátka, rozhodkyně **Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR a mediátorka**
Advokátní kancelář Mgr. Ludovít Pavla

Poznámky

- [1] zákon č. 202/2012 Sb., o mediaci a o změně některých zákonů
- [2] zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů; zákon č. 202/2012 Sb., o mediaci a o změně některých zákonů
- [3] např. Řád Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky
- [4] Alternative Dispute Resolution
- [5] § 30 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů
- [6] zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád
- [7] § 25 odst. 3 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů
- [8] § 118a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu
- [9] § 25 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů
- [10] § 8 odst. 2 zákona č. 202/2012 Sb., o mediaci a o změně některých zákonů
- [11] § 99 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu

Rozdělení likvidačního zůstatku akcionářům při nepředložení akcií na výzvu likvidátora

Právní úprava likvidace právnické osoby byla zákonodárcem umístěna do zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“), se zvláštní úpravou likvidace obchodních korporací obsaženou v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „ZOK“). Tento článek se věnuje především problematice rozdělení likvidačního zůstatku akcionářům akciových společností rušených s likvidací, a to především v případě, že jejich akcie nebyly předloženy na výzvu likvidátora ve smyslu ustanovení § 550 odst. 1 ZOK.

Předpoklady vyplacení likvidačního zůstatku

Předpokladem pro vyplacení likvidačního zůstatku akcionářům je, že daná akciová společnost není úpadcem a na její majetek nebylo vedeno insolvenční řízení [1], likvidační podstata v takovém případě dostatečně na úhradu nákladů likvidace, pohledávek zaměstnanců a ostatních věřitelů zrušované akciové společnosti.

Dalším krokem, který musí nutně předcházet rozdělení likvidačního zůstatku akcionářům v akciové společnosti, je schválení návrhu na použití likvidačního zůstatku, který schvaluje stejný orgán, který likvidátora povolal do funkce (§ 205 odst. 2 OZ). V případě, že by

tento orgán použití likvidačního zůstatku neschválil, rozhodne o jeho rozdělení na návrh likvidátora soud.

Výše podílu akcionáře na likvidačním zůstatku

Likvidační zůstatek se rozdělí mezi akcionáře do výše splacené jmenovité hodnoty jejich akcií, nestačí-li likvidační zůstatek k úhradě jmenovité hodnoty akcií, rozdělí se mezi akcionáře poměrně. V případě, že společnost vydala prioritní akcie či jiné druhy akcií, ke kterým se váže zvýhodnění ve vztahu k likvidačnímu zůstatku, rozdělí se nejprve likvidační zůstatek na části odpovídající jednotlivým druhům akcií podle poměru určeného ve stanovách, a v takto vytvořených částech se likvidační zůstatek rozdělí v poměru odpovídajícím splacené jmenovité hodnotě tohoto druhu akcií (§ 549 odst. 1 a 2). Likvidační zůstatek nad splacený emisní kurz akcií se rozdělí podle poměru odpovídajícího splacené jmenovité hodnotě akcií.

Odevzdání akcií

Poslední podmínkou, jejíž splnění předchází výplatě likvidačního zůstatku akcionáři, je odevzdání akcií likvidátorovi na výzvu k jejich odevzdání. Nesplnění této podmínky neodevzdáním akcií se v zásadě může týkat pouze listinných akcií, a to listinných akcií na jméno, ale i listinných akcií na majitele v případě, že akcie na majitele nebyly ke dni vyplacení likvidačního zůstatku řádně vyměněny za akcie na jméno ve smyslu zákona č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů (dále jen „ZTAS“). U zaknihovaných akcií k předání akcií pro vyplacení likvidačního zůstatku nedochází, tyto akcie jsou zrušeny v evidenci zaknihovaných cenných papírů na příkaz likvidátora (§ 551 ZOK). K odevzdání akcií vyzve likvidátor všechny akcionáře vlastníci listinné akcie společnosti. Po odevzdání listinných akcií likvidátor vyplatí danému akcionáři odpovídající část likvidačního zůstatku a odevzdané akcie zničí (§ 550 odst. 3 ZOK).

Postup při nepředložení akcií na výzvu likvidátora

V případě, že akcionář nepředloží listinné akcie na výzvu likvidátora, nelze takovému akcionáři vyplatit likvidační zůstatek – u akcií na majitele, které nebyly předloženy na výzvu společnosti dle ustanovení § 3 odst. 2 ZTAS, je situace o to komplikovanější, že společnost (většinou) nezná totožnost akcionáře, který je v prodlení s výměnou akcií. Zákon při nepředložení akcií

předepíše likvidátorovi přiměřený postup podle ustanovení § 537, § 538 a § 540 ZOK.

Přiměřeným použitím těchto ustanovení lze dojít k závěru, že likvidátor v takovém případě způsobem pro svolání valné hromady, tj. na internetových stránkách společnosti, vyzve akcionáře, aby předložili akcie, a určí jim k tomu přiměřenou lhůtu. Jestliže nebyly předloženy akcie na jméno, vyzve akcionáře písemně výzvou zaslou na jejich adresu zapsanou v seznamu akcionářů. Výzva musí kromě určení přiměřené lhůty obsahovat upozornění, že nepředložené akcie budou prohlášeny za neplatné.

Akcie, které nebyly podle této výzvy v dané lhůtě odevzdány, likvidátor prohlásí za neplatné a toto prohlášení oznámí akcionářům, kteří akcie neodevzdali, a to způsobem pro svolání valné hromady. Likvidátor tedy zveřejní prohlášení na internetových stránkách společnosti a zašle jej písemně na adresu akcionářů, jedná-li se o neodevzdané akcie na jméno. Zároveň je likvidátor povinen toto oznámení zveřejnit v Obchodním věstníku (§ 538 ve spojení s § 776 odst. 1 ZOK).

Akcionáři, jejichž akcie byly likvidátorem prohlášeny za neplatné, mají stále právo na vyplacení likvidačního zůstatku (§ 540 odst. 1 ZOK), proto, po prohlášení akcií za neplatné, likvidátor vyplatí likvidační zůstatek akcionářům vlastnicím akcie na jméno.

U akcií na majitele není totožnost akcionáře známa, proto okamžitá výplata po zneplatnění akcií není možná. Přesto ze zákona nevyplývá, že by zaniklo právo akcionáře, který je v prodlení s výměnou akcií na majitele, na výplatu likvidačního zůstatku. Je tedy nutné zamyslet se nad možnostmi, které umožní společnosti dokončení likvidace i přes prodlení některých akcionářů s výměnou akcií. Bez aktivního konání akcionáře se zrušené společnosti (zastoupené likvidátorem) nabízí možnost využít institutu náhradního splnění. Část likvidačního zůstatku pro neznámé akcionáře může společnost složit do úschovy soudu a příjemce označit pomocí identifikačních údajů cenného papíru, tedy akcie společnosti na majitele. Složení do úschovy je považováno dle § 1953 OZ za náhradní splnění. Zároveň dle ustanovení § 290 zákona č. 292/2012 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „ZZŘS“) lze u soudu složit do úschovy peněžní prostředky za účelem splnění závazku.

Postup společnosti pro složení odpovídající části likvidačního zůstatku upravuje ustanovení § 289 a násl. ZZŘS. Společnost musí prohlásit, že závazek nelze jinak splnit, protože složitel věřitele nezná. Podstatné je, aby plnění bylo složeno pro konkrétního věřitele

– k určení akcionáře přitom není třeba znát jeho totožnost, jak lze vyvozovat z komentáře ke zrušenému ustanovení § 185d občanského soudního řádu, které bylo nahrazeno ustanovením obdobného znění v ZZŘS: „Nejde o neznámého věřitele tehdy, byl-li příjemce složitelem identifikován prostřednictvím akcie nebo jiného cenného papíru, od něhož je jeho právo odvozováno (např. listinné akcie znějící na majitele), anebo jiné podobné listiny“ [2]. Dle současné právní úpravy není likvidátor povinen předkládat seznam osob, kterým byl vyplacen likvidační zůstatek, vytvoření seznamu je však doporučováno. Probíhalo-li by tedy vyplacení likvidačního zůstatku přes institut úschovy, v seznamu by akcionář byl označen opět pouze prostřednictvím identifikačních údajů dané akcie na majitele.

V případě volby tohoto postupu je nutné počítat s tím, že pro každou akcii na majitele, která nebyla odevzdána, bude třeba zahájit zvláštní řízení o soudní úschově, což by při vyšším počtu neodevzdaných akcií mohlo představovat časové a finanční nároky na podání návrhů na složení částí likvidačního zůstatku do soudní úschovy. Poté, co bude likvidační zůstatek plně rozdělen, včetně případného pravomocného složení do úschovy, likvidace končí a likvidátor může podat návrh na výmaz akciové společnosti z obchodního rejstříku. ●

**Mgr. Jana Švaříčková, advokátní koncipientka
Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fraňa
a partneři, s.r.o.**

HARTMANN
JELÍNEK
FRAŇA
a partneři

Poznámky

[1] Občanský zákoník: komentář. Vyd. 1. Praha: Wolters Kluwer, 2014, lxxv, 1667 s. Komentáře (Wolters Kluwer). ISBN 978-807-4783-692.

[2] DRÁPAL, Ljubomír. Občanský soudní řád: komentář. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2009, 2 sv. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-107-9.

Soudní poplatky

Asistent soudce není podle zvláštních právních předpisů oprávněn rozhodnout o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě, jíž se žalobce domáhá určení pravosti, výše a pořadí popřené pohledávky, které je rozhodnutím o věci samé v incidenčním sporu.

Výkon exekutorského úřadu

Soudní exekutor, jemuž byl v trestním řízení před 1. 1. 2013 pravomocně uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního exekutora, nemohl ode dne právní moci tohoto rozhodnutí exekuční činnost a další činnost podle exekučního řádu vykonávat (§ 1 odst. 2 exekučního řádu); činil-li by tak přesto, neměl by již k tomu pravomoc a jakékoliv jím vydané rozhodnutí by bylo nezákonné (představovalo by nulitní akt aplikace práva).

Oddlužení a odměna správce

Zákonným podkladem pro přiměřené snížení nebo zvýšení odměny insolvenčního správce je i při oddlužení úprava obsažená v ustanovení § 38 odst. 3 insolvenčního zákona. K „okolnostem případu“, jež mohou odůvodňovat (dle § 38 odst. 3 insolvenčního zákona) přiměřené zvýšení nebo snížení odměny insolvenčního správce, zjevně nepatří majetkové poměry dlužníka (to, zda z majetkové podstaty dlužníka lze uspokojit

odměnu insolvenčního správce ve větším nebo menším rozsahu). V souladu s požadavkem, aby oddlužení plněním splátkového kalendáře vedlo k tomu, že na jeho konci bude poctivý dlužník zbaven zbytku svých dluhů, je i povinnost dlužníka platit (ve shodě s § 38 odst. 4 insolvenčního zákona) odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce zálohově (měsíčními splátkami). Tím se předchází tomu, že dlužníka přivede do dalších finančních problémů jednorázové určení odměny na konci splátkového kalendáře (§ 413 insolvenčního zákona).

Zvlášť trýznivý způsob u trestného činu vraždy

K subjektivní stránce u znaku „zvlášť trýznivý způsob“ u trestného činu vraždy postačí nedbalost, pachatel nemusí vědět, že jde o zvlášť trýznivý způsob spáchání vraždy, ale je dostačující, že se zřetelem na okolnosti případu a své subjektivní dispozice to vědět měl a mohl.

Odklad výkonu rozhodnutí

Navrhl-li povinný odklad exekuce z toho důvodu, že podal dovolání k Nejvyššímu soudu, jakož i proto, že mu dřívější soudní exekutor nesdělil aktuální výši dluhu, jde o návrh, který je nutno označit za zřejmě bezúspěšné bránění práva. Pokud jde o návrh, který je zjevně svévolným nebo zřejmě bezúspěšným uplatňováním nebo bráněním práva, či pokud návrh obsahuje stejné okolnosti, o nichž již bylo rozhodnuto, může soudní exekutor konat.

Insolvenční správce a podjatost

Podmínky, za nichž je insolvenční správce vyloučen z insolvenčního řízení (§ 24 odst. 1 insolvenčního zákona), lze v zásadě poměřovat s podmínkami určenými ustanovením § 14 odst. 1 o. s. ř. Přitom vztah insolvenčního správce k účastníkům řízení (dlužníku či věřitelům, kteří uplatňují své právo vůči dlužníku – § 14 odst. 1 insolvenčního zákona), popř. účastníkům řízení v incidenčních sporech (§ 16 insolvenčního zákona), pro který je dán důvod pochybovat o nepodjatosti insolvenčního správce, může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak zjevně nepřátelský. Současně platí, že pro přijetí závěru o vyloučení insolvenčního správce postačí, že jsou zde důvody pochybovat o jeho nepodjatosti, tj. jeho podjatost nemusí být „prokázána“. Ustanovení § 24 insolvenčního zákona nepovažuje za důvod vyloučení insolvenčního správce z insolvenčního řízení jeho poměr jen k některému z dlužníkových věřitelů nebo jen k některému ze zástupců dlužníkových věřitelů. V takovém případě se uplatní úprava obsažená v ustanovení § 34 insolvenčního zákona, která váže vyloučení insolvenčního správce z insolvenčního řízení na splnění další „podmínky“, a to, že je zde se zřetelem k charakteru pohledávky dlužníkovy věřitele a jeho postavení v insolvenčním řízení důvod pochybovat, že tento vztah neovlivní celkový způsob výkonu práv a povinností insolvenčního správce.

LEV VE SVĚTĚ PRÁVA

Advokátní kancelář pracuje na těchto principech:

- vysoká odbornost
- profesní zdatnost
- rychlé, přesné a pružné řešení problémů klienta
- respekt k zákonům
- respekt ke klientům

Praha

Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8

Tel.: 225 000 400

E-mail: recepcepha@hjf.cz

Hradec Králové

Resslova 1253/17a, 500 02 Hradec Králové

Tel.: 495 534 081

E-mail: recepcehk@hjf.cz

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o., je tradiční česká advokátní kancelář s více než dvacetiletou historií, poskytující právní služby velkým obchodním společnostem, holdingovým uskupením, orgánům státní správy a územně samosprávným celkům. Po dobu své existence si vybudovala pevné místo na českém trhu. Advokátní kancelář má pracoviště v Praze a Hradci Králové, přičemž na poskytování právních služeb a provozu advokátní kanceláře se podílí v současné době okolo 55 pracovníků.

Právní služby jsou nabízeny především na území České republiky, zemích EU a v případě potřeby lze zajistit poskytnutí právních služeb i jinde v zahraničí. K tomu slouží aktivní členství kanceláře v nadnárodním sdružení ABL (Alliance of Business Lawyers). Právní služby poskytované advokátní kanceláří nejsou zaměřeny pouze na některé oblasti práva nebo na určitou problematiku, ale jsou poskytovány v celém spektru práva soukromého i veřejného. Profesionální tým advokátní kanceláře tvoří významní odborníci, kteří pravidelně publikují v odborných časopisech a působí jako zkušení a aktivní členové v orgánech předních institucí a věnují se přednáškové činnosti, zvláště pro odbornou veřejnost.

HARTMANN

JELÍNEK

FRÁŇA

a partneři

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o. se stala doporučenou kancelář v oblasti trestního práva.

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o. se stala doporučenou kancelář v oblasti trestního práva.

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

ALLEN & OVERY

Spletitý problém.

Vyřešíme.

Výsledkem globalizace je stále propojenější svět. Nicméně znalost místního práva je nutností. Díky naší síti 43 kanceláří ve 30 zemích světa nabízíme dokonalou kombinaci místních zkušeností a světového rozhledu. Naši úspěšnost potvrzuje fakt, že se 70 % naší práce týká dvou či více zemí. Právo se stále rychleji mění a přeshraniční transakce se stávají standardem. Náš přístup proto klientům poskytuje jasnou vizi, kterou potřebují pro další rozvoj svého podnikání.

ce. A naopak, nejsou-li zde důvody pro takové pochybnosti, je poměr insolvenčního správce jen k některému z dlužníkůvých věřitelů nebo jen k některému ze zástupců dlužníkůvých věřitelů důvodem vyloučení insolvenčního správce (jen) z některých úkonů (v rámci insolvenčního řízení). Jde-li o možnost „rozšíření rozsahu působnosti“ (již pravomocně ustanoveného) odděleného insolvenčního správce, insolvenční zákon v tomto směru neobsahuje žádné omezení; rozhodující tak je zásadně (jen) posouzení, zda úkony, pro které byl oddělen insolvenční správce ustanoven, včetně úkonů, pro které byla jeho „působnost rozšířena“, ještě vyhovují požadavkům určeným ustanovením § 34 insolvenčního zákona. Jakkoli označené ustanovení „hovoří“ výslovně o poměru insolvenčního správce jen k některému z dlužníkůvých věřitelů (popřípadě jen k některému ze zástupců dlužníkůvých věřitelů), a nijak neupravuje situaci, kdy některý z věřitelů dlužníka je současně i dlužníkem dlužníka, i v takovém případě je rozhodující [vedle charakteru pohledávky dlužníka věřitele a jeho postavení v insolvenčním řízení (vedeném na majetek dlužníka)] i charakter (vzájemné) pohledávky dlužníka za věřitelem (a je-li insolvenční řízení vedeno také ohledně věřitele dlužníka, i jeho postavení v insolvenčním řízení vedeném na majetek věřitele).

Konkurs a bezdůvodné obohacení

Právo požadovat po nájemci věci úhradu dlužného nájemného za dobu, kdy trvaly účinky soupisu věci do konkursní podstaty úpadce, přechází dnem právní moci rozhodnutí, jímž soud vyloučil věc ze soupisu konkursní podstaty úpadce, ze správce konkursní podstaty úpadce zpět na původního pronajímatele. Obdobně to platí pro vymáhání bezdůvodného obohacení (ve výši obvyklého nájemného) vzniklého tím, že určitá osoba užívala věc bez právního důvodu v době, kdy trvaly účinky jejího soupisu do konkursní podstaty úpadce; v takovém případě přechází právo vymáhat bezdůvodné obohacení dnem právní moci rozhodnutí, jímž soud vyloučil věc ze soupisu konkursní podstaty úpadce, ze správce konkursní podstaty úpadce na vlastníka věci.

Návrh na zahájení řízení, tiché společenství

Domáhá-li se žalobce vrácení vkladu, který na základě smlouvy o tichém společenství předal jako tichý společník podnikateli (§ 674 odst. 2 obč. zák.), pak soud není vázán tvrzením o právní skutečnosti, z níž mělo dojít k zániku účasti tichého společníka na podnikání, v tom ohledu, že by k zániku účasti z jiného než tvrzeného důvodu nemohl přihlídnout. Nezdaří-li

se prokázat skutečnosti umožňující závěr, že účast tichého společníka na podnikání zanikla z důvodu tvrzeného v žalobě, avšak v řízení vyjde najevo, že účast tichého společníka zanikla z jiného důvodu, nejde o přisouzení plnění z jiného skutku a tedy o překročení mezi daných ustanovením § 153 o. s. ř., založí-li soud své rozhodnutí na závěru, že účast tichého společníka na podnikání zanikla z onoho jiného důvodu. Jedná se tu totiž o týž nárok na vrácení vkladu tichého společníka.

Směnka, zánik závazku

Uzavření dohody o privativní novaci předpokládá existující dluh, který má být takovou dohodou nahrazen; neexistoval-li závazek dosavadní, nemůže být dohodou o privativní novaci založen ani závazek nový. Neexistuje-li závazek dlužníka, který by měl být podle ujednání smluvních stran nahrazen závazkem ze směnky (např. proto, že „dosavadní“ závazek vůbec nevznikl, popřípadě již zanikl), nemůže ani uzavřená dohoda o placení smenkou vyvolat zamýšlené právní účinky (předáním směnky nemůže dojít ani k zániku závazku, který neexistoval, ani k jeho nahrazení závazkem směnečným). Nastane-li taková situace, je směnečný věřitel – při absenci odlišné dohody smluvních stran, jež by věřiteli umožňovala si směnku (i přes výše uvedené okolnosti) ponechat a vůči dlužníku uplatnit – povinen směnku, kterou obdržel za účelem uspokojení neexistující pohledávky, vrátit zpět dlužníkov. Jiné právo, než požadovat vrácení směnky, dlužník – nebyla-li směnka dosud zaplacená – zjevně nemá, když s výjimkou samotné směnečné listiny dlužník věřiteli žádné jiné plnění, jehož vydání by mohl po věřiteli požadovat, neposkytl. Jestliže věřitel výše uvedeným způsobem nepostupuje a práva ze směnky vůči dlužníku přesto uplatní, může se směnečný dlužník bránit povinností směnku zaplatit (i námitkou, že směnka byla předána věřiteli jako „náhrada“ jeho jiné pohledávky (tj. že směnku měla být „zaplacená“ jiná pohledávka), přičemž k naplnění dohodnutého důvodu předání směnky nedošlo.

Trest vyhoštění

Hierarchie druhů trestů daná ustanovením § 52 odst. 1 tr. zákoníku, v němž je trest vyhoštění ve výčtu druhů jednotlivých trestních sankcí uveden až na posledním místě pod písmenem l), vede k závěru, že jakýkoliv jiný trest spojený s odnětím svobody lze považovat za obecně hrozdící za trest závažnější či citelněji zasahující do života obviněného, než je trest vyhoštění, u něhož nejde o zásah do osobní svobody okamžitě ani v jeho žádné alternativě v budoucnu, neboť jeho ukládání není spojeno s podmínkou uložení trestu odnětí svobody v případě nesplnění jeho podmínek,

jako je tomu u jiných trestů, např. peněžitého, obecně prospěšných prací apod.

Ztráta výhody splátek

Účelem institutu ztráty výhody splátek zakotveného v ustanovení § 565 obč. zák. není ochrana věřitele pouze pro případ, že dlužník dohodnutou splátku neuhradí vůbec, ale i pro případ, že dohodnutou splátku neuhradí řádně a včas, tj. v době její splatnosti. Je-li dlužník v prodlení s úhradou dohodnuté splátky v den její splatnosti, může věřitel v souladu s ustanovením § 565 věty druhé obč. zák. žádat o zaplacení celé pohledávky (až) do splatnosti nejbližší příští splátky, aniž by bylo rozhodné, zda dlužník splátku, ze kterou byl v prodlení, po její splatnosti uhradil.

Přerušování řízení

Vyrozumění o přerušování řízení ve smyslu § 263 odst. 4 věty první části věty před středníkem insolvenčního zákona plní především zásadní informační funkci pro všechny účastníky řízení (lhostejno, zda jsou právě „na řadě“ co do možnosti vznést návrh na pokračování v řízení). Proto zákon požaduje, aby soud vyrozuměl o přerušování řízení (a současně – ve smyslu § 263 odst. 4 věty první části věty za středníkem insolvenčního zákona – o podmínkách za nichž lze v /přerušování / řízení pokračovat) co nejdříve (jakmile se o tom dozví) všechny účastníky řízení.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Náhrada škody, exekuce a SJM

Nárok na mzdu není součástí společného jmění manželů a exekuci k vymození pohledávky vůči povinnému proto nelze provést srážkami ze mzdy jeho manželky (srážky ze mzdy manžela povinného připouští právní předpis až od 1. 1. 2013). Otázka postižitelnosti nároku na mzdu je právním posouzením, nikoliv skutkovým zjištěním. Povinnost řádného právního posouzení a postupu má v první řadě soudní exekutor a od účastníka nelze očekávat, že bude jeho činnost po právní stránce korigovat.

Stav tachometru

Jestliže obviněný zajistí, aby prodávané vozidlo vykazovalo v době prodeje stav tachometru s téměř polovičním počtem ujetých km, a získá tak na poškozeném vyplacené ceně více, než by mu náleželo, v přímém úmyslu naplní zna-

ky přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku. Za situace, kdy je za účelem navýšení kupní ceny motorového vozidla přetáčen stav jeho tachometru, jde o typicky podvodné jednání, zásadním důvodem, proč k přetáčení tachometru dochází, je právě protiprávní navýšování kupní ceny.

Znalecký posudek

Znalecký posudek vypracovaný znalcem, který nesmí ve věci posudek podat z důvodů uvedených v ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb. (ve znění pozdějších předpisů), není způsobilým důkazem, na základě něhož by bylo možné učinit skutková zjištění soudů; ke skutečnostem, pro které je znalec vyloučen, soud přihlíží kdykoliv za řízení.

Úroky z prodlení a zastavení výkonu rozhodnutí

Zavázala-li by se osoba povinná dohodou obsaženou v exekutorském zápise se svolením k vykonatelnosti splnit vedle jistiny pohledávky vyplývající ze smlouvy o úvěru, mající charakter smlouvy o spotřebitelském úvěru podle zákona č. 321/2001 Sb., i úrok z prodlení převyšující výši úroku podle ustanovení § 517 odst. 2 obč. zák. a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění nařízení vlády č. 136/2005 Sb., a podal-li by povinný návrh na částečné zastavení exekuce nařízené podle tohoto exekučního titulu dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. s tvrzením, že oprávněný nemá (podle hmotného práva) nárok na úrok z prodlení převyšující výši úroku podle ustanovení § 517 odst. 2 obč. zák. a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění nařízení vlády č. 136/2005 Sb., bylo by to důvodem pro částečné zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. (§ 268 odst. 4 o. s. ř.) pro vymáhaný úrok z prodlení převyšující výši úroku podle ustanovení § 517 odst. 2 obč. zák. a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění nařízení vlády č. 136/2005 Sb.

Insolvenční návrh

Příhláška pohledávky podaná věřitelem do insolvenčního řízení vedeného na základě „dalšího“ insolvenčního návrhu samostatně (a chybně) u jiného soudu, než u toho, u kterého probíhá řízení o „původním“ (prvním) insolvenčním návrhu, nemá ve smyslu ustanovení § 173 odst. 4 insolvenčního zákona účinky přihlášky podané u „insolvenčního soudu“. V porovnání s dřívější konkursní úpravou (§ 4 odst. 4 ZKV) je ustanovení § 107 insolvenčního zákona jiné v tom, že „další“ insolvenční návrh podaný u „jiného“ soudu, než u toho, u kterého probíhá řízení o „původním“ (prvním) insol-

venčním návrhu, se považuje za „přistoupení k řízení“ o „původním“ (prvním) insolvenčním návrhu, jakmile dojde „jinému“ soudu (srov. díkce § 107 odst. 1 věty první insolvenčního zákona), za „dalšího“ insolvenčního návrhatele se ovšem osoba, která „další“ insolvenční návrh podala, považuje až od okamžiku, kdy takový návrh dojde insolvenčnímu soudu, u kterého probíhá řízení o „původním“ (prvním) insolvenčním návrhu (srov. díkce § 107 odst. 1 věty druhé insolvenčního zákona).

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Převod vlastnictví a osoba blízká

Omezení převodu majetku plynoucí z ustanovení § 196a odst. 3 obč. zák. se vztahuje rovněž na převody takového majetku ze společnosti s ručením omezeným na jejího jednatele nebo na osobu tomuto jednateři blízkou, respektive na nabytí takového majetku společností s ručením omezeným od jejího jednatele nebo od osoby tomuto jednateři blízké. Převod majetku podléhajícího režimu § 196a odst. 3 obč. zák. ze společnosti s ručením omezeným (prodávající) na jinou společnost s ručením omezeným (kupující) je v případě, že jednatelem obou společností je v době převodu stejná osoba, převodem, kterým prodávající převádí majetek na osobu blízkou svému jednateři, jakož i převodem, kterým kupující nabývá majetek od osoby blízké svému jednateři.

Přezkoumání skutečně výše přihlášené pohledávky

I před 1. lednem 2014 platilo, že pro účely posouzení, zda jsou splněny podmínky uvedené v § 178 větě první insolvenčního zákona, se nepovažuje za přihlášenou ta část pohledávky, kterou vzal přihlášený věřitel účinně zpět předtím, než nastal účinek, na základě kterého se podle insolvenčního zákona nepřihlíží k popřené části pohledávky.

Soudní poplatky

Domáhá-li se pronajímatel „náhrady škody vůči státu“ v souvislosti úpravou tzv. regulovaného nájemného, jde o nárok na náhradu za nucené omezení vlastnického práva podle čl. 11 odst. 4

Listiny základních práv a svobod, nikoliv o náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb. Jde tak o jiný nárok než má na myslí ustanovení § 11 odst. 1 písm. m) zákona o soudních poplatcích, a proto ani osvobození řízení od placení soudního poplatku tam upravené, na řízení o náhradu za nucené omezení vlastnického práva nedopadá.

Zřejmě bezúspěšné uplatňování práva

O zřejmě bezúspěšné uplatňování práva jde ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 o. s. ř. zpravidla tehdy, je-li již ze samotných údajů (tvrzení) účastníka, z toho, co je soudu známo z obsahu spisu, z jiné úřední činnosti nebo z toho, co je obecně známo, bez dalšího nepochybně, že požadavku účastníka nemůže být vyhověno. O zřejmě bezúspěšné uplatňování (řádného nebo mimořádného) opravného prostředku pak jde zejména tehdy, jestliže byl podán opožděně, osobou, která k němu není (subjektivně) oprávněna, nebo je objektivně nepřipustný, nebo jestliže (s přihlédnutím ke všemu, co je soudu známo) je bez dalšího nepochybně, že opravný prostředek nemůže být úspěšný.

Činnost insolvenčního správce a policejní provokace

Činnost insolvenčního správce v insolvenčním řízení podle zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, je obstaráváním věci obecného zájmu ve smyslu § 331 odst. 1 alinea 1 a § 332 odst. 1 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku. To platí jen tehdy, jsou-li v insolvenčním řízení uplatněny a řešeny pohledávky vyplývající z obchodních vztahů, u nichž je insolvenční správce povinen zajistit, aby v takových vztazích nedocházelo k poškozování nebo bezdůvodnému zvýhodňování účastníků těchto vztahů nebo osob, které jejich jménem jednají (§ 334 odst. 3 tr. zákoníku).

Právní úkon nepřiměřený dlužníkovu majetku

Je-li dlužník podnikatelem, je závazek, který na sebe převzal právním úkonem v období rozhodném pro uplatnění zákonné neúčinnosti podle ustanovení § 15 odst. 1 ZKV, „nepřiměřený“ dlužníkovu „majetku“ (ve smyslu § 15 odst. 1 písm. d) ZKV) tehdy, jestliže se zřetelem ke stavu tohoto majetku a k obvyklým obchodním příležitostem dlužníka (k očekávanému výnosu z podnikatelské činnosti dlužníka) v době, kdy právní úkon učinil, nelze důvodně předpokládat, že přejímaný závazek bude včas (v době splatnosti) a řádně splněn.

Zkušenosti a osobní přístup

Spojením společností Rödl & Partner a Vorlíčková Partners vzniká v České republice mimořádně silná poradenská společnost.

- > právo
- > daně
- > audit
- > outsourcing
- > management & business consulting

... vše z jedné ruky

Společně pro Vás

Praha | Brno

www.roedl.com/cz

> 210 poradců + nově 90 poradců > jedna společnost

Jistota a incidenční spory

Úprava popěrného práva věřitelů, vtělena do insolvenčního zákona novelou provedenou zákonem č. 69/2011 Sb., vychází z koncepce, že zákon sice přiznává věřitelům právo popírat pohledávky jiných věřitelů, avšak – s ohledem na zkušenosti z aplikace dřívější úpravy úpadkového práva v zákoně o konkursu a vyrovnání – účinky těchto popěrných úkonů a možnost domoci se vyloučení uspokojení pohledávek jiných věřitelů v rámci insolvenčního řízení podmiňuje splněním striktně nastavených podmínek, přičemž jednou z nich (bez níž není možné věcně projednat žalobu na popření pohledávky), je i to, že popírající věřitel ve stanovené lhůtě složí jistotu na náklady řízení incidenčního sporu. K opožděnému složení jistoty se nepřihlíží.

Nájem družstevního bytu

Má-li být s členstvím v družstvu spojen i nájem družstevního bytu (nejde-li tedy o tzv. „nebydlicího člena“ bytového družstva), nelze rozhodnutí o určení členství odtrhnout od rozhodnutí o určení nájemního vztahu.

Pojistná smlouva

Za situace, kdy pojištěný, jako oprávněná osoba ze sjednaného pojištění, zodpoví při sjednávání pojistné smlouvy nepravdivě nebo neúplně písemné dotazy pojistitele týkající se výše kupní ceny pojišťovaného vozidla a skutečnosti, zda vozidlo bylo havarované, nemůže v případě pojistné události – odcizení vozidla – pojistitel odmítnout plnění z pojistné smlouvy podle § 24 odst. 1 písm. b) zákona č. 37/2004 Sb. Přichází v úvahu pouze aplikace § 23 odst. 1 zákona č. 37/2004 Sb., upravující právo pojistitele odstoupit od pojistné smlouvy, zodpoví-li pojistník nebo pojištěný při sjednávání pojistné smlouvy úmyslně nebo z nedbalosti nepravdivě nebo neúplně písemné dotazy pojistitele týkající se sjednávajícího soukromého pojištění a jestliže při pravdivém a úplném zodpovězení dotazů by pojistnou smlouvu pojistník neuzavřel.

Odposlech a záznam telekomunikačního provozu

Na použití odposlechů jako důkazu v jiné trestní věci (§ 88 odst. 6 věta třetí tr. ř.) nebrání skutečnost, že řízení ve kterém byly odposlechy povoleny (§ 88 odst. 1 tr. ř.) se již nevede, nebo že právní kvalifikace, která podle § 88 odst. 1 tr. ř. vedla k povolení odposlechů, se na základě provedení dalšího dokazování neprokázala a obviněný nebyl takovým trestným činem uznán vůbec vinným. V případě odposlechu a záznamu telekomunikačního zařízení jde o zajišťovací institut, který je svou povahou velmi

blízký operativně pátracím prostředkům podle § 158b a násl. tr. ř., proto v širším smyslu i odposlechy a záznamy telekomunikačních zařízení obecně slouží k předcházení, odhalování a objasňování trestné činnosti, jakož i pátrání po skrývajících se pachatelích, pátrání po hledaných neověřitelných osobách a po věcných důkazech. Jejich využití se předpokládá zejména v přípravném řízení, kde právě na jejich podkladě může, ale i nemusí dojít k objasnění podezřelých skutečností a proto zahájení trestního stíhání není od zákonnosti jejich povolení a nařízení nikterak odvislé.

Trest vyhoštění

Trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postižující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Při respektování zásady individualizace trestů je nutné vždy trest ukládat se zřetelem na podmínky stanovené v § 39 tr. zákoníku při zachování zásady přiměřenosti trestních sankcí podle § 38 tr. zákoníku, a proto není určující, zda pachatel považuje pro sebe jiný druh trestu příznivější než ten, který mu byl soudem za splnění všech hledisek pro ukládání uložen.

Poučovací povinnost soudu

Poučení o povinnosti důkazní podle ustanovení § 118a odst. 3 o.s.ř. spočívá v tom, že soud jednak účastníka řízení vyzve, aby označil prokázání všech svých sporných tvrzení potřebné důkazy, a jednak mu sdělí, jaké by byly následky nesplnění této výzvy (tedy že účastník neunesse důkazní břemeno, a že proto nemůže být ve sporu nebo jiné právní věci úspěšný). K poučení o povinnosti důkazní soud nepřistupuje pouze tehdy, je-li účastník nečinný; poučení podle ustanovení § 118a odst. 3 o.s.ř. soud poskytne jak účastníku, který dosud o sporném tvrzení neoznačil žádný důkaz, tak i tehdy, jestliže účastník sice o svém sporném tvrzení důkaz označil, avšak jde o důkaz zjevně nezpůsobivý sporné tvrzení prokázat, nebo jestliže účastník o svém sporném tvrzení označil důkazy, přesto se mu však nepodařilo jejich prostřednictvím sporné tvrzení prokázat. Z ustanovení § 118a odst. 3 o.s.ř. proto mimo jiné vyplývá závěr, že soud poskytne poučení o povinnosti důkazní vždy také tehdy, provedl-li ohledně sporného tvrzení účastníkem navržené důkazy, jestliže jimi nedošlo k jeho prokázání a jestliže proto (z důvodu neunesení důkazního břemene) by účastník nemohl být ve věci úspěšný. Poučovací povinnost podle ustanovení § 118a o.s.ř. v občanském soudním řízení neplní jen soud prvního stupně. Povinnost poskytovat účastníkům potřebná poučení, včetně poučení o povinnosti důkazní podle ustanovení § 118a odst. 3 o.s.ř., zákon ukládá – jak je zřejmé z ustanovení § 213b odst. 1 o.s.ř. – také odvolacímu soudu,

který ji plní při odvolacím jednání; to neplatí jen tehdy, kdyby v důsledku poskytnutého poučení podle ustanovení § 118a odst. 1, 2 nebo 3 o.s.ř. účastník měl uplatnit nové skutečnosti nebo nové důkazy v rozporu s ustanoveními § 205a nebo § 211a o.s.ř. nebo kdyby měl uplatnit po poučení poskytnutém podle ustanovení § 118a odst. 4 o.s.ř. taková procesní práva, která jsou za odvolacího řízení ve smyslu ustanovení § 216 odst.1 a 2 o.s.ř. nebo jinak nepřijímatelná.

Smlouva o dílo

Objednatel nesmí porušit smluvní povinnost mlčenlivosti ohledně předmětu díla, týká-li se komunikace objednatele se subdodavatelem, výslovně schválenými ve smlouvě o dílo se zhotovitelem, předmětu díla v rozsahu, v němž subdodavatelé dílo realizují na základě subdodavatelé smlouvy.

Tiché společenství, překročení návrhu účastníka

Domáhá-li se žalobce vrácení vkladu, který na základě smlouvy o tichém společenství předal jako tichý společník podnikateli (§ 674 odst. 2 obč. zák.), pak soud není vázán tvrzením o právní skutečnosti, z níž mělo dojít k zániku účasti tichého společníka na podnikání, v tom ohledu, že by k zániku účasti z jiného než tvrzeného důvodu nemohl přihlídnout. Nezdaří-li se prokázat skutečnosti umožňující závěr, že účast tichého společníka na podnikání zanikla z důvodu tvrzeného v žalobě, avšak v řízení vyjde najevo, že účast tichého společníka zanikla z jiného důvodu, nejde o přisouzení plnění z jiného skutku a tedy o překročení mezi daných ustanovením § 153 o. s. ř., založí-li soud své rozhodnutí na závěru, že účast tichého společníka na podnikání zanikla z onoho jiného důvodu. Jedná se tu totiž o týž nárok na vrácení vkladu tichého společníka.

Doplňující rozsudek

Jestliže soud prvního stupně výrokovou částí doplňujícího rozsudku (§ 166 odst. 1 o. s. ř.) pouze doplní chybějící odůvodnění původního rozsudku, je povinností odvolacího soudu rozhodnout na základě podaného odvolání o tom, že doplňující rozsudek se nevydává. Učiní tak předtím, než rozhodne o odvolání proti původnímu rozsudku (při jehož projednání již k obsahu odklizeného doplňujícího rozsudku nepřihlíží).

Odpovědnost státu za škodu

Pokud je účastníkem řízení právní osoba veřejného práva cízího státu, nelze jen z její veřejnoprávní povahy dovodit, že této osobě v důsledku nepřiměřené délky řízení imateriální újma nevzniká.

BARKER

ENGLAND

Established 1880

Značka Barker Shoes byla založena v roce 1880 v tehdeším srdci anglického obuvnictví, oblasti Northamptonshire a dodnes představuje to nejlepší z dlouhé tradice anglických výrobců bot. Recept na úspěch totiž zůstává stejný - tradiční postupy výroby a ruční zpracování, použití pouze kvalitních kůží z ověřených chovů a především desítky let zkušeností těch nejlepších anglických ševců, které žádný stroj nedokáže nahradit.

BĚLINA & PARTNERS ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ S.R.O. PATŘÍ MEZI VÝZNAMNÉ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE NA ČESKÉM TRHU. PROSTŘEDNICTVÍM ČLENSTVÍ V PRESTIŽNÍ MEZINÁRODNÍ ORGANIZACI INTERNATIONAL PRACTICE GROUP, SDRUŽUJÍCÍ ADVOKÁTY, AUDITORY A DAŇOVÉ PORADCE Z CELÉHO SVĚTA, SOUČASNĚ ZAJIŠTUJE PRÁVNÍ POMOC I V ZAHRANIČÍ.

NÁŠ TÝM JE SLOŽEN ZE ZKUŠENÝCH PRÁVNÍKŮ, Z NICHŽ NĚKTEŘÍ SE VĚNUJÍ ADVOKACII JIŽ VÍCE NEŽ 20 LET.

POSKYTUJEME PRÁVNÍ SLUŽBY VE VŠECH STĚŽEJNÍCH OBORECH PRÁVA. NAŠÍ SPECIALIZACÍ JE ZEJMÉNA:

- » OBCHODNÍ PRÁVO, PŘEMĚNY SPOLEČNOSTÍ, FÚZE A AKVIZICE,
- » PRACOVNÍ PRÁVO,
- » PRÁVO VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK,
- » SPORNÁ AGENDA VČETNĚ ROZHODČÍHO ŘÍZENÍ.

Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o.

Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8

Tel: +420 226 287 000

Fax: +420 226 287 001

Email: recepce@belinapartners.cz

Web: www.belinapartners.cz

Člen International Practice Group

www.ipg-online.org

Bělina & Partners

advokátní kancelář

Převod vlastnictví a osoba blízká

Omezení převodu majetku plynoucí z ustanovení § 196a odst. 3 obč. zák. se vztahuje rovněž na převody takového majetku ze společnosti s ručením omezeným na jejího jednatele nebo na osobu tomuto jednatelem blízkou. Převod majetku podléhajícího režimu § 196a odst. 3 obč. zák. ze společnosti s ručením omezeným (prodávající) na jinou společnost s ručením omezeným (kupující) je v případě, že jednatelem obou společností je v době převodu stejná osoba, převodem, kterým prodávající převádí majetek na osobu blízkou svému jednatelem, jakož i převodem, kterým kupující nabývá majetek od osoby blízké svému jednatelem.

Vedlejší účastenství

Ani akcionář nemá jiný právní prostředek, kterým by se mohl domoci náhrady újmy, jež mu vznikla v důsledku škody na majetku společnosti způsobené jednáním statutárního orgánu, než žalobu podanou v zastoupení společnosti podle ustanovení § 182 odst. 2 obč. zák. Je-li na majetek akciové společnosti prohlášen konkurs a na místo žalobce vstoupí insolvenční správce, může se proto akcionář, který za společnost žalobu podal a dosud ji v řízení zastupoval (má-li na tom zájem), stát vedlejším účastníkem na straně žalující.

Znalecký posudek

Podle ustanovení § 127a věty první o. s. ř. jestliže znalecký posudek předložený účastníkem řízení má všechny zákonem požadované náležitosti a obsahuje doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, postupuje se při provádění tohoto důkazu stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný soudem.

Konkurs a bezdůvodné obohacení

Plnil-li dlužník na základě věřitelova příkazu svůj dluh vůči věřiteli k rukám třetí osoby poté, co tento příkaz zanikl prohlášením konkursu na majetek věřitele (§ 14 odst. 1 písm. h/ ZKV), nedošlo tím k zániku dluhu splněním (§ 559 odst. 1 obč. zák.). Správce konkursní podstaty věřitele má nadále právo žádat splnění dluhu po dlužníku a dlužník má právo domáhat se vydání bezdůvodného obohacení vzniklého ve smyslu § 451 odst. 2 obč. zák. přijetím plnění bez právního důvodu (bez příkazu) po třetí osobě.

Pletichy při elektronické dražbě

Trestného činu pletich při veřejné dražbě podle § 258 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se dopustí

ten, kdo se dopustí pletich při veřejné dražbě tím, že žádá nebo přijme majetkový nebo jiný prospěch za to, že se zdrží podávání návrhů při dražbě. Dražbou se rozumí jednání, jehož účelem je přechod vlastnického nebo jiného práva k předmětu dražby, konané na základě návrhu navrhovatele, při němž se licitátor obrací na předem neurčený okruh osob s výzvou k podávání nabídek a při němž na osobu, která za stanovených podmínek učiní nejvyšší nabídku, přejde přiklepem licitátora vlastnictví nebo jiné právo k předmětu dražby, nebo totéž jednání, které bylo licitátorem ukončeno z důvodu, že nebylo učiněno ani nejnížší podání. Výše uvedené ustanovení § 258 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se vztahuje na jakoukoli veřejnou dražbu, tedy dražbu, ke které má zásadně přístup neomezený okruh dražitelů, tedy i na elektronickou dražbu.

Rozhodčí doložka

V případě dobrovolného vzdání se instančního přezkumu a ústního projednání v rozhodčí smlouvě k porušení článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod nedochází. V kontextu řízení o spotřebitelské věci se však soud musí zabývat otázkou, zda bylo vzdání se práva skutečně svobodné a jednoznačné a zda nepředstavovalo nepřiměřenou podmínku ve smyslu unijního práva.

Popření pořadí pohledávky

O popření pořadí pohledávky jde jen tehdy, nesouhlasí-li popírající s uplatněným pořadím pohledávky (uplatněnou vyšší třídou), nebo je-li přesvědčen, že věřiteli (příhlašovatel) nenáleží (vůbec) jím uplatněné právo na oddělené uspokojení pohledávky v konkursu. Spor o pořadí, v jakém oddělenému věřiteli (věřiteli, jenž má právo na oddělené uspokojení pohledávky z výtěžku zpeněžení zajištění) vznikl právní nárok na vydání výtěžku zpeněžení zajištění, není sporem o pořadí zajištěné pohledávky (nejde o spor vyvolaný konkursem).

Možnosti správce konkursní podstaty požadovat vrácení částek zaplacených z konkursní podstaty na pohledávky za podstatou

Je-li dán důvod plnění na úhradu pohledávky za podstatou, nemá věřitel této pohledávky důvod vracet poskytnuté plnění jen proto, že správce konkursní podstaty porušil předepsaná procesní pravidla a bez rozumného (v mezích požadavku) důvodu uhradil pohledávku za podstatou zcela, ač na úhradu ostatních pohledávek za podstatou a pracovních nároků

se v době plnění již nenacházely prostředky v konkursní podstatě. Důvod vrátit do konkursní podstaty prostředky, které obdržel na úhradu pohledávky za podstatou, však takový věřitel má, existuje-li osoba (věřitel) se silnějším (lepším) právem k těmto prostředkům podle „hmotného“ práva.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Vklad do katastru nemovitostí

Včasné podání ústavní stížnosti proti rozhodnutí soudu vydanému v řízení podle části třetí občanského soudního řádu, jehož předmětem je určení neplatnosti právního úkonu, podle něhož byl navržen vklad práva do katastru nemovitostí, nebo proti rozhodnutí soudu o mimořádném opravném prostředku podaném proti tomuto rozhodnutí je důvodem pro přerušení řízení o návrhu na vklad práva do katastru nemovitostí před katastrálním úřadem a pro přerušování řízení o žalobě podané ve věci vkladu práva do katastru nemovitostí podle části páté občanského soudního řádu; přerušování řízení trvá až do rozhodnutí o ústavní stížnosti a, bylo-li ústavní stížnosti vyhověno, až do opětovného rozhodnutí soudu o mimořádném opravném prostředku (bylo-li rozhodnutí o mimořádném opravném prostředku zrušeno), případně (bylo-li zrušeno rozhodnutí vydané v řízení podle části třetí občanského soudního řádu, jehož předmětem je určení neplatnosti právního úkonu, podle něhož byl navržen vklad práva do katastru nemovitostí) až do právní moci nového rozhodnutí ve věci určení neplatnosti právního úkonu.

Rozhodčí doložka

Z judikatury ESLP a SDEU nevyplývá, že jednoinstančnost a písemnost rozhodčího řízení je bez dalšího v rozporu s požadavky na spravedlivý proces, nebo v rozporu se směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993, o neupravených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (ESLP vychází z možnosti dobrovolného vzdání se práva, které se vztahuje jak na opravné prostředky, tak na ústní projednání; z hlediska ochrany spotřebitele v unijním právu rovněž nelze automaticky uzavřít, že by byla jednoinstančnost a písemnost rozhodčího řízení v rozporu se směrnicí). Stejně jako u jiných podmínek spotřebitelských smluv je nutné zkoumat, zda tato podmínka se zřetelem ke konkrétním skutkovým okolnostem v roz-

poru s požadavkem přiměřenosti nastoluje významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, které vyplývají z dané smlouvy, v neprospěch spotřebitele.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Maření výkonu úředního rozhodnutí

Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí o výchově nezletilého dítěte uložením pokuty podle § 273 odst. 1 občanského soudního řádu je zásadně vykonatelné uplynutím třidenní parčílní lhůty, ledaže by v něm bylo soudem výslovně stanoveno, že se stává vykonatelným v jiné lhůtě před nebo dokonce až po nabytí právní moci. Podstata pokuty podle § 273 odst. 1 občanského soudního řádu spočívá v tom, že povinného nedonucuje k plnění povinnosti stanovené původním rozhodnutím o výchově nezletilých dětí přímo, nýbrž tak činí nepřímo, prostřednictvím ekonomického tlaku projevujícího se nepřiznivě v majetkové sféře povinného. Tento ekonomický tlak přitom povinný zásadně pociťuje již od okamžiku doručení usnesení, odkdy počíná běžet lhůta k zaplacení pokuty, a to nezávisle na právní moci usnesení. Jako bezvýsledné lze proto označit použití opatření v podobě uložení pokuty již od okamžiku, kdy se takto vytvořený tlak na povinného májí svým účinkem, jelikož povinný nadále nerespektuje původním rozhodnutím o výchově nezletilých dětí mu uloženou povinnost.

Odpovědnost státu za škodu

Listina základních práv a svobod přímý nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem nezakládá. Stanoví, že podmínky a podrobnosti odpovědnosti státu za takto způsobenou škodu upravuje zákon (čl. 36 odst. 3, 4 Listiny základních práv a svobod), kterým je zákon č. 82/1998 Sb. Čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod přiznává nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím soudem, jiného státního orgánu či orgánu veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem pouze za splnění zákonem stanovených obecných podmínek, mezi něž náleží rovněž podmínka aktivní věcné legitimace poškozeného ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zák.

č. 82/1998 Sb., potažmo též ustanovení § 9 odst. 1 uvedeného zákona. Výklad právních norem upravujících odpovědnost státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím respektující zákonné vymezení aktivní věcné legitimace poškozeného je tak v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Prekluze

Aby mohla začít běžet prekluzivní doba k uplatnění práva na náhradu škody podle § 683 obč. zák., musí být pronajímateli předmět nájmu nabídnut k převzetí. Nepřevzme-li jej s poukazem na jeho poškození (ačkoliv je povinen jej od nájemce převzít), běží prekluzivní doba ode dne, kdy mu ji nájemce takto skutečně nabídl k převzetí. Za den vrácení pronajaté věci se považuje den, kterým nájemce umožní pronajímateli uchopit se její držby, tzn., nabídne-li ji k odevzdání do jeho dispozice, popř. ji zpřístupní tak, aby ji mohl ovládat (užívat) a disponovat s ní, potažmo se seznámit s jejím stavem po skončení nájmu. Ustanovení § 683 obč. zák. nedovoluje pronajímateli odepřít převzetí pronajaté věci a s odmlutím převzetí nespojuje „odložení“ počátku běhu prekluze.

Valná hromada

V řízení dle § 131a odst. 1 obch. zák., v němž se společnost zastoupená společníkem domáhá proti jednateli náhrady škody způsobené porušením povinností při výkonu funkce, je soud oprávněn posoudit si jako otázku předběžnou soulad pokynu valné hromady s právními předpisy, resp. se společenskou smlouvou společnosti (viz § 194 odst. 4 a odst. 5 in fine obch. zák.). Soud přitom neposuzuje platnost usnesení valné hromady, ve kterém je pokyn jednateli obsažen, ale vyslovuje pouze (předběžný) závěr o tom, zda jednatel byl pokynem valné hromady vázán (ve smyslu § 194 odst. 4 věty první obch. zák.), či nikoli. Tento závěr je nezbytný pro posouzení odpovědnosti jednatele za škodu, kterou měl společnosti plněním pokynu valné hromady způsobit.

Základní kapitál

Nakládání s majetkem společnosti, bez ohledu na to, zda jde o majetek, který představoval nepeněžitý vklad, nemá žádný vliv na výši základního kapitálu společnosti.

Exekuce

Exekutor má povinnost exekuční příkaz zrušit i v případě, že dojde k závěru o jeho nezákonnosti. Pravomoc exekutora zrušit exekuční příkaz je alternativou k zastavení exekučního řízení, která odstraňuje nezbytnost soudního rozhodnutí a zjednodušuje tak exekuční řízení. Zrušením exekučního příkazu účinky nařízení

exekuce do budoucna pominou. Povinnost řádného právního posouzení a postupu má v první řadě soudní exekutor a od účastníka nelze očekávat, že bude jeho činnost po právní stránce korigovat.

Odpovědnost za škodu

Jestliže škoda na majetku žalobce byla způsobena fyzikálními vlivy určitého zařízení sloužícího k provozování vlečky, její provozovatel odpovídá za škodu podle § 420a odst. 2 písm. b) obč. zák., a to bez ohledu na to, zda samotný původ těchto fyzikálních vlivů pochází z provozu na vlečce nebo se na zařízení vlečky dostává z jiné trati.

Popření pohledávky

Výsledek případného incidenčního sporu (nebo účinek popření pohledávky) by měl být poměřován stavem přihlášené pohledávky v době, kdy takový výsledek nebo účinek nastal. Zde se prosazuje zájem na tom, aby věřitel v případě potřeby sám korigoval rozsah přihlášených nároků (a tím snížil míru rizika, že bude docházet ke zkresení výsledků hlasování věřitelů o významných otázkách insolvenčního řízení), jemuž lze přičíst vyšší prioritu než automatickému prosazení sankce podle § 178 odst. 1 věty první respektive podle § 179 odst. 1 věty první insolvenčního zákona.

Vykonatelnost rozhodnutí

Jestliže notářský zápis obsahuje pouze částečné vymezení rozsahu předmětu plnění ve vztahu mezi ručiteli navzájem („každý sám za sebe“), nikoliv však mezi ručiteli a dlužníkem, nelze považovat takové vymezení rozsahu předmětu plnění za určité a předmětný notářský zápis vůči ručiteli za materiálně vykonatelný; exekuční titul není materiálně vykonatelný, jestliže neobsahuje při vymezení ručitelského závazku, v jakém rozsahu zaniká povinnost k plnění po splatnosti dluhu ručiteli při splnění (i částečném) dluhu dlužníkem (a naopak); z uvedeného důvodu nelze na majetek povinného podle notářského zápisu naříditi exekuci.

Znalecký posudek

Samozřejmý požadavek na znalecký posudek spočívá v tom, že musí být zpracován znalcem, u něhož nejsou pochybnosti o jeho nepodjatosti. V případě, že lze mít pro poměr znalce k věci, k soudu, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům pochybnost o nepodjatosti znalce, je znalec vyloučen z podání znaleckého posudku, neboť nemůže posoudit skutečnosti, k nimž je třeba odborných znalostí, objektivně a nezájatě. Znalecký posudek podaný vyloučeným znalcem proto není (nemůže být) způsobilým důkazem, na základě kterého by bylo možné

PEVNÉ ZÁKLADY / VYSOKÉ CÍLE

**BANKOVNICTVÍ A FINANCE
INSOLVENCE
FINANČNÍ RESTRUKTURALIZACE
FÚZE A AKVIZICE
KORPORÁTNÍ PRÁVO
NEMOVITOSTI
SOUDNÍ SPORY**

Individuální a proaktivní přístup, výjimečná kvalita práce a osobní účast partnerů kanceláře na řešení případů je to, co nás odlišuje od konkurence a umožňuje nám dlouhodobě zachovávat nejvyšší standardy. Proto jsou klienti ochotni svěžit nám ty nejsložitější případy a důvěřovat našemu úsudku. Důvěřujte i Vy.

www.dunovska.cz

Meet Dentons.
The new
global law
firm created
by Salans, FMC
and SNR Denton.

DENTONS

Know the way.

učinit skutková zjištění soudů. Bez ohledu na to, že znalec je povinen kdykoliv oznámit soudu skutečnost, pro kterou je vyloučen, a že tak musí učinit ihned, jakmile se o ní dozvěděl, má rovněž účastník řízení právo vyjádřit se k osobě znalce a sdělit soudu skutečnosti, pro něž je znalec z podání znaleckého posudku vyloučen. Tyto skutečnosti může účastník soudu sdělit kdykoliv, jakmile se o nich dozví; lhůta k uplatnění námítky podjatosti znalce, jejíž zmeškání by mělo za následek, že by již otázku vyloučení znalce nebylo možné v základu zkoumat a vyřešit, není stanovena.

Odpovědnost státu za škodu

Osoba, která vstupuje na veřejnou scénu, musí počítat s tím, že jakožto osoba veřejně známá bude pod drobnohledem veřejnosti, která se zajímá o její jak profesní, tak i soukromý život, a současně jej hodnotí, zvláště jedná-li se o osobu, která spravuje veřejné záležitosti. Z tohoto závěru vyplývá, že osoby veřejně činné jsou povinny snést vyšší míru kritiky než osoby jiné. Tento závěr však nelze bez dalšího vztáhnout na situaci trestního stíhání. Ani veřejně činná osoba nemůže dopředu očekávat, že by mohla být trestně stíhána. Není relevantní důvod domnívat se, že veřejně činné osoby případně trestně stíhání snášejí lépe než jiné osoby, a tudíž jim vzniká menší nemateriální újma.

Ochranné známky a exekuce

Exekuční soud není v řízení o zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. povolán posuzovat, a to ani jako otázku předběžnou, zda povinný je, či není – v důsledku zjištěné skutečnosti, že v jeho prospěch byly po vydání exekučního titulu zapsány Úřadem pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM) označené ochranné známky pro zapsané třídy výrobků a služeb – oprávněn užívat označení CzechTrade i jinak, než jak bylo stanoveno exekučním titulem, dokud pravomocné a vykonatelné rozhodnutí nalézacího soudu nebylo zrušeno, případně dokud nebylo vydáno jiné pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, z jehož výroku by vyplývalo, že povinný je oprávněn užívat označení CzechTrade i jinak, než jak bylo stanoveno exekučním titulem.

Pojištění odpovědnosti za škodu

Regresní nárok České kanceláře pojistitelů na náhradu částek, které plnila ze škodné události namísto pojišťovny, s níž měl mít vlastník vozidla smlouvu uzavřenu, a který je předmě-

tem žaloby uplatněné před obecnými soudy, je nikoliv klasickým sekundárním nárokem na náhradu škody ve smyslu obecných ustanovení občanského zákoníku (§ 420 odst. 1 obč. zák.), případně plynoucím ze zvláštní odpovědnosti z provozu vozidla (§ 427 obč. zák.), nýbrž originárním nárokem majícím původ v příslušných ustanoveních zvláštního zákona (§ 24 odst. 7 zákona č. 168/1999 Sb.), který lze uplatnit vůči tomu, kdo povinnost plnit z garančního fondu vyvolal. Osoba, která povinnost plnit z garančního fondu vyvolala, je ale řidič vozidla nebo jeho provozovatel, nikoli vlastník, který vozidlo nepojistil. Vlastník vozidla je solidárním dlužníkem jen v případě, že nelze určit provozovatele vozidla.

Rámcová smlouva

Tzv. rámcová smlouva nezakládá závazkový vztah, pohledávky a závazky smluvních stran z ní tudíž nevznikají. Význam rámcové smlouvy spočívá v tom, že strany tam, kde předpokládají dlouhodobější obchodní vztah, stanoví jejím prostřednictvím základní pravidla, jimž budou podléhat všechny konkrétní (tzv. realizační) smlouvy na jejím základě v budoucnu uzavřené, nebude-li v té či oné realizační smlouvě ujednáno jinak. Rámcová smlouva tak nemá jiný význam (jinou funkci), než že stanoví smluvní podmínky následně uzavíraných konkrétních, realizačních smluv, tj. v tom či onom rozsahu předurčuje jejich obsah. Při vzniku realizační smlouvy uzavřené na základě rámcové smlouvy se tedy v rozsahu, v němž strany nesjednaly v realizační smlouvě jinak, stávají pravidla (smluvní podmínky) sjednaná v rámcové smlouvě součástí obsahu realizační smlouvy.

Zástavní právo, právo na oddělené uspokojení a bankovní záruka

Zákon k platnosti smlouvy o zřízení zástavního práva vyžaduje, aby v ní byla určena zajišťovaná pohledávka, a nikoli také to, aby taková pohledávka ve skutečnosti vznikla. Platná je proto zástavní smlouva i tehdy, jestliže zajišťovaná pohledávka nikdy nevznikla, jestliže zajišťovaná pohledávka zanikla ještě před uzavřením zástavní smlouvy, jestliže zajišťovaná pohledávka, která má vzniknout teprve v budoucnu, ve skutečnosti nevznikne, jestliže se nesplní podmínka, na níž je závislý vznik zajišťované pohledávky, apod. Zástavní právo platně vznikne na základě platné zástavní smlouvy, jen jestliže platně vznikla také pohledávka, k jejímuž zajištění má sloužit. Jestliže pohledávka, pro kterou bylo zástavní právo zřízeno, ve skutečnosti platně nevznikla (například proto, že nedošlo k uzavření smlouvy, podle které měla pohledávka vzniknout, že je taková smlouva neplatná apod.), není tu zástavní prá-

vo, i kdyby samotná zástavní smlouva byla bezvadná. Neexistuje-li pohledávka, která má být zajištěna zástavním právem, není to důvodem neplatnosti zástavní smlouvy; tato okolnost má za následek, že podle zástavní smlouvy – ačkoliv jde o platný právní úkon a i když, jde-li o nemovitost, bylo podle ní vloženo zástavní právo do katastru nemovitostí – zástavní právo nevznikne.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Náhrada škody zaměstnancem

Pro účely rozlišení vědomé nedbalosti od nepřímého úmyslu je třeba hodnotit, zda důvody, pro které jednatel spoléhá na to, že škodu nezpůsobí, mají charakter takových konkrétních okolností, které sice v posuzovaném případě nebyly způsobily zabránit škodě (nešlo o „přiměřené“ důvody), které by ale v jiné situaci a za jiných podmínek k tomu reálně způsobily být mohly.

Zkušební doba a dobré mravy

Přestože k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů podle ustanovení § 338 odst. 2 zák. práce dochází bez nutnosti rozvázání pracovního poměru zaměstnance s dosavadním zaměstnavatelem a uzavření nové pracovní smlouvy s přejímajícím zaměstnavatelem, je v souladu se zákonem a odpovídá zásadě autonomie vůle stran pracovněprávních vztahů i takový postup, že zaměstnanec uzavře z důvodu převodu činnosti zaměstnavatele nebo části činnosti zaměstnavatele nebo převodu úkolů zaměstnavatele anebo jejich části k jinému zaměstnavateli dohodu o rozvázání pracovního poměru s dosavadním zaměstnavatelem a zároveň pracovní smlouvu s přejímajícím zaměstnavatelem. V takovém případě pracovní poměr mezi zaměstnancem a dosavadním zaměstnavatelem skončí sjednaným dnem a k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů na přejímajícího zaměstnavatele, mezi nímž a zaměstnancem vznikne nový pracovní poměr, nedojde. V pracovní smlouvě uzavřené mezi zaměstnancem a přejímajícím zaměstnavatelem mohou být nově (nezávisle na pracovní smlouvě mezi zaměstnancem a dosavadním zaměstnavatelem) sjednány podmínky pracovního poměru,

a tedy i zkušební doba. Jestliže by však účelem uvedeného postupu ze strany přejímajícího zaměstnavatele bylo vyhnout se přechodu práv a povinností z pracovního poměru mezi zaměstnancem a dosavadním zaměstnavatelem na přejímajícího zaměstnavatele proto, aby přejímající zaměstnavatel mohl zrušit pracovní poměr se zaměstnancem ve zkušební době, kterou při přechodu práv a povinností z pracovních vztahů nelze sjednat, bylo by ujednání o zkušební době neplatné, neboť by se za těchto okolností přičilo dobrým mravům (§ 18 zák. práce a § 39 obč. zák.).

Veřejná listina

Protokol o jednání, který obsahuje zákonem stanovené náležitosti, je podle ustanovení § 134 o. s. ř. veřejnou listinou. Účastník, který tvrdí opak oproti údajům uvedeným ve veřejné listině, je proto povinen svá tvrzení prokázat a na něm tedy spočívá důkazní břemeno. Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 336o odst. 3 o. s. ř. pro elektronickou dražbu platí ustanovení § 336b až 336n o. s. ř. „obdobně“, je třeba za protokol „obdobně“, který nahrazuje jak (soudní) protokol o jednání, tak i protokol

ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti, ve znění účinném do 31. 12. 2012, považovat elektronický záznam o dražbě (o jejím průběhu), opatřený takovými prvky ochrany, které znemožňují jakoukoli manipulaci (zásah do elektronických dat) s tímto záznamem (protokolem), a to jak v průběhu, tak po dokončení dražebního jednání tak, aby i dodatečně mohlo být věrohodně zjištěno (ověřeno), jaký byl skutečný průběh dražby. Má-li takový protokol i ostatní náležitosti, které jsou jinak pro protokol o jednání vyžadovány, je i on veřejnou listinou a lze podle něj průběh dražby posoudit; nesplňuje-li uvedené požadavky, nelze jej za veřejnou listinu považovat, a v takovém případě nemůže být elektronická dražba ani podkladem pro přechod vlastnického práva k draženým nemovitostem.

Odpovědnost státu za škodu

Nárok oprávněné osoby na náhradu ušlého zisku uplatněný vůči povinné osobě jako škoda vzniklá porušením povinnosti vydat včas

věc podle zákona č. 87/1991 Sb., není nárokem vycházejícím z vlastnického práva k vydávané věci; oprávněná osoba je oprávněna se jej domáhat vůči povinné osobě bez zřetele k tomu, zda dosud probíhá řízení v restituční věci, v němž oprávněná osoba uplatnila vůči povinné osobě právo na vydání věci. Proti státu lze uplatňovat nárok na náhradu škody způsobené oprávněné osobě tím, že jí povinná osoba věc včas nevydala, jen za předpokladu, že porušení právní povinnosti státem tvořené nesprávným úředním postupem, jenž má spočívat v tom, že soud nerozhodl o restituční věci v přiměřené lhůtě, vedlo ke ztrátě pohledávky oprávněné osoby (z titulu odpovědnosti za škodu) vůči povinné osobě. ●

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

POMOZTE NÁM NAKRMIT DĚTI JÍDLEM A LÁSKOU

VĚDĚLI JSTE, ŽE V ČESKÉ REPUBLICE SI
KAŽDÁ 10. RODINA

NEMŮŽE DOVOLIT PLATIT SVÝM DĚTEM ŠKOLNÍ OBĚDY?

TYTO DĚTI PŘÍCHÁZÍ O DŮLEŽITOU SOUČÁST PRAVIDELNÉ STRAVY
A NAVÍC ZAŽÍVAJÍ POCIT VYČLENĚNÍ Z DĚTSKÉHO KOLEKTIVU, COŽ
MŮŽE MÍT VELMI NEGATIVNÍ DOPAD NA JEJICH PSYCHICKÝ ROZVOJ.

SOUHLASÍTE S TÍM, ŽE BY V ČR NEMĚLO ŽÁDNÉ DÍTĚ TRPĚT HLADEM?

POKUD ANO, POMOZTE TĚMTO DĚTEM LIBOVOLNOU ČÁSTKOU.
VŠECHNY PŘÍSPĚVKY DO KORUNY POUŽIJEME NA ZAPLACENÍ OBĚDŮ
KONKRÉTNÍM DĚTEM!

ČÍSLO TRANSPARENTNÍHO ÚČTU:

888 555 999 / 5500

S PODPOROU

OBĚDY PRO DĚTI

WWW.OBEDYPRODETI.CZ

Advokátní kancelář

Naše služby:

Korporátní a komerční právo

M&A

Finanční restrukturalizace

Cenné papíry

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Nemovitostní a stavební právo

Duševní vlastnictví

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8
158 00 Praha 5

Tel.: +420 251 566 005

Fax: +420 251 566 006

E-mail: paha@msblegal.cz

www.msblegal.cz

Advokátní kancelář MSB Legal, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právníkům osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

FREYWILLE

Umělecké a luxusní

Objevte vzácný šperk, který umí víc než zazařit: přímo inspiruje! Obohatte svůj každodenní život novým způsobem s unikátními cennostmi z **FREYWILLE**. Výrazný, umělecky navržený pálený smalt, zasazený v 18ti karátovém zlatě pohladí nejen Vaše srdce a oči, ale Vaši mysl a Vašeho ducha. Zářivé diamanty dodávají šperkům oslňující třpyt, který rozzáří každý okamžik. Zažijte pocit luxusu s našimi uměleckými šperky.

Okouzující a rafinované

Psaničko Soirée Viennoise

Hommage à Claude Monet

Psaničko FREYWILLE je kombinací klasického tvaru a moderního designu. Středem pozornosti je obdélníkový tvar smaltu, který je dominantou této exklusivní kabelky. Zvýraznění žlutého zlata a rhodia s palladiem dodává tomuto elegantnímu psaníčku trendy styl a nezaměnitelnost.

Krása atmosféry

Design „Orangerie“ vyzývá k sebereflexi a úvahám, vyvolává nepřeborné množství nálad. Sluneční paprsky, vůně květin a jemný vítr z Normandie, to vše je impozantní malba Lekninů, která je plná citů. Společně s mihotavými záblesky květů a vln, připomínají východ slunce. „Orangerie“ navozuje pocit alegorie ideálů.

Nevšední kompozice

FREYWILLE prsten Nautilus je inspirován mořským šnekem, podle něhož dostal i název. Tento nápaditý prsten s masivními zlatými obrubami, dokonale ovine Váš prst a díky tomu vynikne umělecký smalt **FREYWILLE**.

Svět podle Daisy

Prsteny i přívěsy jsou vyrobeny z 18ti karátového ryzího zlata. Uchvátí Vás svým jemným způsobem provedení. Prsten Daisy nabízí mnoho variant a kombinací nošení. Můžete ho nosit samostatně, nebo v kombinaci s dalšími dvěma kousky. Tak můžete tímto šperkem vystihnout jakoukoliv Vaši náladu a vhodně doplnit jakýkoliv oděv. Neméně vhodným doplňkem je elegantní přívěsek Daisy, který dokonale vynikne na krátkém řetízku. Prsten a přívěsek Daisy v různých **FREYWILLE** kolekcích si dozajista zaslouží Vaši pozornost.

Vyjádrete se!

Výrazné šperky v pestrých barvách perfektně doladí Vás sezonní outfit.

Hřejivý společník

Inspirováni příjemným pocitem, který máme v zimě, když se můžeme zachumlat do něčeho příjemně hebkého a teplého, **FREYWILLE** přináší luxusní doplňky, které Vás zahřejí v chladném počasí. Teplé pašmíny a elegantní šátky v různých velikostech, vyrobené z nejkvalitnějších materiálů, jsou k dostání v mnoha rozmanitých designech a barvách, které pomohou doladit Váš vánoční šatník.

Zaměřeno na detail

Manžetové knoflíčky Vienna Opera jsou ideálním doplňkem každého pánského obleku při každé příležitosti. S důrazem na detail, tak důležitý pro milovníky módy, jsou manžetové knoflíčky s diamantem vsazeným uprostřed kulatého smaltu, dostupné v 18ti karátovém bílém a žlutém zlatě.

Gentleman's Choice - uměním a stylem k individuálnímu looku

Muži, vyhledávající stylové módní akcenty, kladou důraz především na autentičnost a individualitu.

Luxusní a kvalitní detaily dokáží povznést každý outfit, z pestré nabídky lze vybrat ten vhodný akcent pro každou příležitost, který dodá potřebný lesk. Repertoár pánské kolekce **FREYWILLE** má co nabídnout každému modernímu gentlemanovi: ať už se jedná o hedvábné kravaty neobvyklých designů či manžetové knoflíčky pestrých barevných akcentů a v neposlední řadě jedinečné spony na pásky-

ve světě pánské kolekce **FREYWILLE** naleznete elegantní doplňky, které svými materiály a delikátními barvami promění v mžiku i ležérní outfit v model vhodný ke společenské či obchodní příležitosti.

Elegantní důraz

Nové hedvábné kravaty „Belvedere“, v módním úzkém střihu, jsou k dostání v jemných barvách s důrazem na eleganci.

Sofistikovaný styl

Psací pero, které uměleckým tým **FREYWILLE** pojmenoval po největším králi všech dob – Alexandru Makedonském, je majestátným kouskem a pýchou psacích instrumentů **FREYWILLE**. Ručně nanášený černý lak, dvoubarevný hrot vyrobený ze 14ti karátového zlata a nejjemnější smalt **FREYWILLE** dodávají peru jeho luxusní vzhled a důležitost. Pero je určené pro zaznamenání vzácných a vyjimečných životních okamžiků a zanechává skutečně sofistikovaný dojem.

FREYWILLE | Havířská 3 | Praha 1

FREYWILLE | Letiště Václava Havla | Terminál 1, Gate A

FREYWILLE | Freeport Designer Outlet | 196 Hatě

JEDINEČNÁ PŘÍLEŽITOST NA Mauriciu

K VILE DOŽIVOTNÍ TRVALÝ POBYT

Dvanáct mistrovských golfových hřišť v dojezdové vzdálenosti. Z toho jedno osmnáctijamkové hřiště jen kousek od terasy domu. Za zády velká přírodní rezervace Frédérica s endemickými druhy fauny i flóry. A na dohled Indický oceán. To může být vaše nová adresa. Villas Valriche, Mauricius. Unikátní projekt, kde k vile zakoupené do osobního vlastnictví dostáváte doživotní trvalý pobyt.

Společnost Bling-Bling získala výhradní zastoupení pro Českou a Slovenskou republiku na prodej luxusních nemovitostí v resortu Villas Valriche na ostrově Mauricius, který obdržel mezinárodní ocenění International Property Awards za Nejlepší golfový projekt a Nejbezpečnější domov v Africe, dále titul Nejlepší rezidenční golfový resort a umístil se rovněž v žebříčku TOP 10 nejluxusnějších developerských projektů světa.

Nyní i vy můžete vlastnit nádhernou rezidenci na tomto rajsčém ostrově, v oblasti kdysi proslulé svými třtinovými plantážemi Domaine de Bel Ombre, kde se dnes sladce cítí nejen milovníci okouzující tropické přírody, ale především golfisté a vyznavači nejrůznějších vodních sportů či dalších zážitkových aktivit.

Vybírat můžete ze široké nabídky vil v různých přírodních designech, přičemž velikosti se meze nekladou, developer je připraven vyhovět všem vašim přáním. Nemovitosti můžete kupovat do osobního vlastnictví a poté je využívat pro vlastní účely, nebo je pronajímat.

Dokud jsou vila i s pozemkem ve vašem osobním vlastnictví, máte vy i vaše rodina povolení k trvalému pobytu na ostrově Mauricius. Jako majitelé si tak můžete užívat pocitu jistoty:

- 1) Kdyby se v Evropě cokoliv stalo, víte, že v Indickém oceánu vlastníte kus půdy, který vám nikdo nevezme.
- 2) Tuto exkluzivitu můžete svobodně odkázat dalším generacím. A děti si zaslouží jistoty.

VILLAS VALRICHE

MAURITIUS

Mauritius

PRODEJ LUXUSNÍCH VIL DO OSOBNÍHO VLASTNICTVÍ

VILLAS VALRICHE MAURITIUS

Součástí resortu je 18-ti jamkové golfové hřiště Heritage Golf Club. V těsném sousedství se nachází přírodní rezervace Frédérica.

Luxusní bydlení obklopené nádherným výhledem na Indický oceán, 18-ti jamkové golfové hřiště a neuvěřitelně krásnou krajinu ostrova Mauricius.

- Široký výběr různých velikostí a typů vil, velkorysé pozemky
- Celoživotní rezidence na ostrově Mauricius
- Parková úprava tropických zahrad s úchvatnými bazény
- Písečné pláže, vodní sporty
- Fitness, Spa, tenisové kurty
- Výběr restaurací a barů
- Rybaření

Tisknout
nás baví

www.tiskap.cz

Vytiskneme vám vše od vizitky
po knihu i na voňavý papír

Na Louži 2a Praha 10 – Vršovice
T 267 216 800 | tiskap@tiskap.cz

Tiskárna
velkého
formátu

Profesionální bankovní služby od UniCredit Bank šité na míru advokátům

UniCredit Bank je silná a stabilní banka na českém i slovenském trhu a zároveň dlouholetý partner České advokátní komory. Advokátům, i dalším právníckým profesím nabízí řadu zajímavých produktů a služeb šitých na míru přímo pro ně. Ve spolupráci se strategickými partnery nabízí i další praktické výhody. Sílu banky dokládá i zařazení skupiny UniCredit do globálního systému SIFI (systémově důležité banky) a podle České národní banky patří také mezi čtyři systémové banky v domácí ekonomice. Zeptali jsme se manažera Kompetenčního centra pro svobodná povolání UniCredit Bank, Pavla Šupíka, na služby, které poskytují, i na podrobnosti z aktuální nabídky.

Proč by si měl advokát vybrat právě UniCredit Bank?

Jsme bankou, která se dlouhodobě zajímá o práci a potřeby advokátů. Nabízíme komplexní a výhodné bankovní služby, ať už pro podnikání či soukromé potřeby advokátů. Disponujeme širokou pobočkovou sítí a mimo to i specializovaným kompetenčním centrem. Na vybraných pobočkách, máme specializované bankéře, zaměřené výhradně na klienty z řad svobodných povolání. Velmi dobře rozumí potřebám advokátů a jsou připraveni jim pomoci. Snažíme se přinášet advokátům neustále něco navíc díky spolupráci s našimi strategickými partnery, čímž šetříme jejich čas i peníze.

Co znamená pro Vaši banku zařazení mezi systémově důležité banky?

UniCredit Bank byla Českou národní bankou zahrnuta mezi systémově důležité banky, čímž jsme se stali pro Českou republiku velmi důležitou finanční institucí. Proto musíme mít například vyšší kapitál a jsme také podrobeni důkladnější kontrole ze strany České národní banky, která se tak chce ujistit, že si udržujeme stabilitu a solidnost. Jednodušeji řečeno: jsme a musíme být solidní, a regulátor se ujistuje, že tomu tak je. Výměnou za to může banka využívat levnější financování na trhu a klienti zároveň získávají větší jistotu a bezpečnost při uzavírání obchodů s výjimečně transparentní institucí. Zahnutí do seznamu systémově důležitých finančních institucí neplatí jen lokálně pro naši banku v České republice, ale pro celou skupinu UniCredit.

Jak si máme představit komplexní a výhodnou nabídku bankovních služeb?

O advokátovy potřeby se dokážeme postarat jednoduše od A do Z. Zajišťujeme správnou

a profesionální správu advokátních úschov tak, aby plně vyhovovala stavovským předpisům ČAK. Ze zvýšeného zájmu advokátů vnímáme, že je pro ně otázka správnosti a bezpečnosti vedení úschov velmi důležitá. Jsme rádi, že pro ně máme ideální řešení, které stále vylepšujeme. Ve spolupráci se společností **PRAETOR SYSTEMS**, tvůrcem advokátního systému **PRAETOR** pro kompletní správu a řízení advokátní kanceláře, jsme vytvořili unikátní modul **Advokátní úschova UniCredit**. Tento modul výrazně zjednoduší, zrychlí a zpřehlední práci s advokátními úschovami. Klienti UniCredit Bank získají systém **PRAETOR** s cenovým zvýhodněním a modul Advokátní úschova je pro ně zdarma. Navíc pokud u nás advokát využívá účty úschov, vedeme mu bezplatně profesní **konto Profese Plus**, které v sobě obsahuje řadu předplacených služeb. A to není vše. Zdarma bude mít i vedení **konta PREMIUM** pro správu osobních financí, které mimo jiné zahrnuje všechny transakce tuzemského platebního styku pořízené elektronicky, až 3 platební karty dle výběru klienta, z toho 2 karty **GOLD**, možnost vedení dalších dvou běžných účtů v Kč nebo v cizí měně, internetové a mobilní bankovníctví. Atraktivní novinkou jsou **neomezené výběry ze všech bankomatů všech bank, doma i v zahraničí**. Díky tomu se našim klientům výrazně zjednoduší život na cestách i v běžném životě – hledání bankomatů své banky, nebo výměny peněz ve směrnárně jsou minulost. Jednoduše řečeno, čím víc služeb u nás advokát využívá, tím víc se mu to vyplatí.

Jak je to s úročením účtů pro advokáty?

Pravdou je, že většina běžných účtů na trhu se neúročí vůbec nebo jen minimální sazbou jako např. 0,01 % p.a.. Naše Konto Profese Plus je však

světlou výjimkou. Aktuálně úročíme zůstatek na účtu úrokovou mírou 0,50 % p.a. a díky tomu máme s přehledem nejlépe úročený podnikatelský účet na trhu. U advokátních úschov nabízíme úročenou i neúročenou variantu, obě bez poplatků za vedení i vypořádání úschovy.

A co když advokát spíše potřebuje jít na účet do mínusu?

Pro tyto případy máme připravený **Kontokorentní úvěr Profesionál**, který dokážeme poskytnout stávajícímu i novému klientovi pouze na základě obrátů na jeho běžném účtu. A co víc, kontokorent poskytneme i úplně čerstvému advokátovi, který teprve rozjíždí svou praxi, a to za nejlepších podmínek, které jsou na českém bankovním trhu běžné.

Je něco, co UniCredit Bank zcela odlišuje od ostatních bank?

Myslím si, že velkou přidanou hodnotou jsou dlouholeté zkušenosti našich bankéřů s obsluhou advokátů a jejich profesionalita. Zároveň se ale snažíme advokátům nabídnout vždy něco navíc. Stále hledáme nové příležitosti, jak advokátům zpříjemnit život a ušetřit jejich peníze. Již dva roky spolupracujeme se společností **Wolters Kluwer ČR**, u které jsme vyjednali pro naše klienty výrazné zvýhodnění pořízení i aktualizace právního informačního systému **ASPI**.

Jakou výhodu na závěr poskytnete advokátům?

Třešničkou na dortu naší nabídky pro advokáty je předschválená prémiová kreditní karta **VISA GOLD** se zcela bezkonkurenčními podmínkami a výhodami. Většinu bankovních služeb může advokát ovládat z pohodlí své kanceláře nebo domova, a pokud je nutná návštěva banky, k dispozici je vždy osobní bankéř nebo specialista z Kompetenčního centra pro svobodná povolání UniCredit Bank. ●

Louis Erard – klasika, jež znamená dokonalost

Čisté linie, elegance, klasika a dotek současného ducha, láska ke švýcarské tradici. Dokonalá připomínka toho, že čas nelze zachytit. Seznamte se s klasickou švýcarskou značkou hodinek, která byla donedávna dostupná pouze v minimálních sériích. Nyní Vám ji přináší **Klenoty Aurum.**

Švýcarské hodinky **Louis Erard** se poprvé na trhu objevily v roce 1931 a už tehdy se vyznamenaly sklonbením hodinářské tradice a moderního, jednoduchého designu, na kterém stojí dodnes. Stále také používá tradiční, mechanické stroje v konceptu nazývaném **Haute Horlogerie**, tedy **vysoká hodinářina**. V roce 2011 značka představila řadu Excellence, která přináší ztělesnění podstaty samotné značky – tedy respekt ke svému původu – čtyři z pěti řad včetně Excellence používá mechanické stroje.

Je tu ovšem i pátá řada Romance určená výhradně pro náročnou ženu. Částečně quartzová právě proto, že ženy se nechají rozmazlovat. Jsou náladové a smyslné, stejně jako

jejich řada hodinek. Estetické kontrasty, trendy prvky vedle klasiky a moderní tóny. A pro diamanty nikdy nemusíme chodit daleko! Zdobí úchvatnou řadu jako například lunární model Moonphase s jasně modrým řemínkem. Jejich luneta je zdobena sedmdesáti diamanty, ciferník z perleti má na osmi místech místo číselníku diamanty v brilantovém brusu. Řemínek s uzávěrem na sponu je vyroben z pravé krokodýlí kůže. „Silně jemnou hru“ hraje naopak model 12 820 AA 19M s ciferníkem z černé perleti, kde kombinace diamantů a oceli vytváří dokonalou souhru. A v neposlední řadě jsou tu silně ženské, a zcela městské 10 800 SE 11, s jemným vzhledem s růžovým krokodýlím řemínkem a ornamentálním ciferníkem guilloché. I ty jsou zdobeny diamanty. Nádherné, jemné a naprosto pozitivní.

Aneb jak říci „miluji Tě“, když to můžete vyjádřit časem..

Mechanické hodinky jsou pro tuto firmu živoucí objekt, který tluče, zastavuje se a znovu ožívá. Pokud je chceme natáhnout, musíme se jich dotknout. Znovu a znovu se jich dotýkáme i tehdy, chceme-li si je nasadit. Při dostupných cenách je tak tato legendární značka schopná zákazníkům nabídnout, co chtějí. Bezchybnou kvalitu, klasický a jednoduchý design a trvalý luxus. Nyní k dostání v Klenotech Aurum. ●

Moderní způsob vykazování práce advokátů

Také máte problém s vykazováním práce a reportingem? Nejste sami... Zjistili jsme, že mnoho advokátů využívá zastaralé metody vykazování, přičemž s moderním řešením by mohli zaznamenávat práci mnohem efektivněji. SingleCase nabízí jednoduché řešení v oblasti vykazování a reportingu práce.

Mezi českými advokáty se k vykazování ještě mnohdy používá tužka a papír nebo paměť

Dle našeho průzkumu přetrvávají mezi právníky tradiční metody vykazování práce. Mnoho z nich stále používá obyčejnou tužku a papír, alternativou je ruční zapisování do tabulky v Excelu. V horším případě si hodiny zapisují zpětně, a pak musí vzpomínat a složitě dohledávat (např. pomocí odchozích e-mailů či dle schůzek v kalendáři), kolik času nad kterými případy strávili. Tak dochází k plýtvání času, který by právníci mohli věnovat jiným úkolům, nehledě na to, že často není určitá práce pro klienta zaznamenána vůbec.

Snadné a přesné vykazování díky aplikaci SingleCase

V SingleCase jsme se zaměřili na to, aby právníci nemuseli nic zpětně dohledávat – vždyť ani my si často nepamätujeme, co všechno jsme vlastně včera dělali, natož kolik času jsme tím strávili.

S naší aplikací jsme o krok napřed – zaměřili jsme se na to, aby problém s vykazováním vůbec nenastal. Už tedy nemusíte prohledávat poznámky ze schůzek, procházet desítky pracovních e-mailů ani hledat ručně psané seznamy vlastních hodin. Díky inspiraci v jednoduchých aplikacích, jako je například Toggl, jsme do naší aplikace vložili jednoduchý časovač, se kterým je vykazování práce přesné a zároveň pohodlné. Nemusíte už nic složitě dohledávat, aplikace zvládne sledovat a měřit vše, co uděláte.

Časovač v aplikaci SingleCase – stačí zmáčknout „play“

Využití funkce časovače

Vysvětleme si to na příkladu. Do kanceláře zavolá klient a má zájem o telefonickou konzultaci. Vy chcete mít délku hovoru zaznamenanou, abyste mohli později jasně vykázat odpracovaný čas. Stačí jen zmáčknout ikonku pro spuštění časovače a od této chvíle budete přesně vědět, jak dlouho s klientem hovoříte. Po skončení hovoru časovač vypnete a následně vyplníte jednoduchý formulář, kde zaznamenáte účel hovoru, a pak jej pouze přiřadíte ke správnému spisu. Od této chvíle už na to nemusíte myslet a později dohledávat a vzpomínat si, s kým jste to kdy a jak dlouho vlastně telefonovali – pokud si hovor vůbec vybavíte, až budete počítat hodiny.

Aplikace SingleCase vám sama nabídne, abyste vykázali

A že stejně budete zapomínat zapnout časovač?

Na to máme další jednoduché řešení – unikátní na SingleCase je schopnost vás upozornit, že byste si měli vykázat odvedenou práci. Třeba

Formulář pro vykázání odvedené práce v aplikaci SingleCase

když budete pracovat se spisy uvnitř systému, posílat pracovní e-maily nebo splníte zadáný úkol, aplikace vám rovnou nabídne vyplnění předpřipraveného výkazu, ve kterém už jen upravíte čas, aby odpovídal začátku vaší práce. O nic víc se z hlediska vykazování času nemusíte starat.

Uspřádání práce v celé advokátní kanceláři

Nejen, že si můžete tímto způsobem podstatně zjednodušit vykazování vlastního času, ale představte si, jak to zvýší efektivitu vykazování celé kanceláře. Všechny výkazy jsou na jednom místě, takže partneři ve firmě mají okamžitý přehled o práci svých zaměstnanců. Vědí, jak jsou vytížení, které úkoly jim trvají nejdéle a kolik času věnují celým projektům. Takové informace jsou klíčové nejen pro přesné vykazování, ale jsou užitečné i pro plánování budoucích úkolů.

Osobní zkušenosti se nic nevyrovná – proto vám SingleCase nabízí 30denní zkušební verzi, ve které si všechny funkce můžete zdarma vyzkoušet. ●

www.SingleCase.cz

Největší česko-slovenská advokátní kancelář s mezinárodním dosahem

- | Havel, Holásek & Partners s kanceláři v Praze, Brně, Ostravě a Bratislavě je s týmem více než 170 právníků, několika desítek studentů právnických fakult a celkem více než 300 spolupracovníků největší česko-slovenskou právnickou firmou.
- | Kancelář je součástí tří z deseti nejprestižnějších mezinárodních právnických sítí: World Law Group, State Capital Group a Interlaw, které sdružují celkově více než 200 předních světových právnických firem po celém světě. Při transakcích přesahujících hranice České a Slovenské republiky jako vedoucí nezávislá právnická firma spolupracuje s předními evropskými a mezinárodními právnickými firmami, avšak bez exkluzivního vztahu s kteroukoli z nich.
- | Českým, slovenským i zahraničním klientům poskytujeme komplexní právní služby ve většině právních oblastí. Kancelář má cca 1 000 klientů, z toho 70 společností uvedených v seznamu největších světových firem Fortune 500 a více než 40 společností z Czech Top 100 a 7 společností z Czech Top 10. Kancelář od svého založení nepřetržitě roste a každoročně rozšiřuje portfolio o cca 100 nových klientů.
- | Kancelář je podle historických výsledků všech šesti ročníků oficiální soutěže Právnická firma roku podle celkového počtu nominací a titulů nejúspěšnější českou advokátní kancelář v rámci tohoto hodnocení.

Největší právnická firma
v České republice

1. místo v počtu
realizovaných
fúzí a akvizic
v České republice
(2012)

1. místo v počtu
realizovaných
fúzí a akvizic
v České republice
(2012)

Klienty nejlépe hodnocená
právnická firma
v České republice

Právnická firma roku
v České republice

(2014)

WHO'SWHOLEGAL

1. místo mezi domácími
právnickými firmami

(2012)

PRACTICAL LAW COMPANY

Lexus NX

Zlom – asi nejvhodnější slovo, kterým by se dalo charakterizovat nové městské SUV od značky Lexus. Jeho úkol je zcela jasný. Přinést více nových, evropských a především mladých zákazníků. NX i proto vypadá hodně dramaticky.

NX nemá rozhodně lehký úkol. Narodil se proto, aby výrazným způsobem nakopnul prodeje v Evropě. Proč by to teď mělo vyjít? Protože kategorie SUV letí a NX je někde na pomezí kompaktních a velkých víceúčelových vozů, navíc více zaměřených na styl a město, a to se dneska hodně cení. Disponuje atraktivním stylingem, rozhodně přitažlivějším než větší sourozenec RX a tentokrát přichází také s konvenční variantou motoru pro ty, co nesmyšlejí ekologicky. Nakonec to završuje velmi příznivou základní cenou, kombinující velmi bohatou výbavu! Tak jdeme na to.

Lexus vsadil na ostré hrany, dramaticčnost. NX na sebe poutá pozornost různými výčnělky, vyboulenými blatníky a obří maskou chladiče, která je schopná nabídnout dva různé charaktery – sportovní s dominantním chromovaným logem a prémiovou, rozbitou čtveřicí lamel. Stačí si jen vybrat. Já bych u Lexusu poprvé nezvolil provedení F Sport, právě kvůli masce chladiče. Výrazný design zjemňuje decentní oplastování spodní části karosérie a NX láká i na několik unikátních řešení. Tak třeba inteligentní kliky, které v sobě ukrývají

mechanismus pro jejich mechanické otevření klíčkem. Stačí jenom zatáhnout o něco více, než při otvírání dveří. Nebo full LED diodové světlomety s proužkem pro denní svícení ve tvaru bumerangu, který působí jako svítící pás krystalů. Musím se přiznat, nové SUV se mi líbí tolik, že bych jej klidně označil za nejkrásnější současný Lexus.

Stejně jako design exteriéru se povedl i interiér. Je tvarově zajímavý, ergonomicky vynikající. Kaskádovitě řešené přístrojové desky umožňuje dobré rozložení všech ovládacích prvků, ke kterým má řidič špičkový přístup. Stačí jen více či méně natahovat ruku směrem ke středovému panelu. Na vrcholu je obrazovka multimediálního systému, která má nové ovládání jako notebook. Hravou myš tentokrát nahrazuje Touchpad. Funguje intuitivně. Cílení na něžné pohyby uvnitř potvrzuje vtipný detail v podobě speciálního zrcátka, které je umístěno za opěrkou touchpadu před odkládací příhrádkou. Už vysokým standardem je vysoká úroveň dílenského zpracování, kvalita použitých materiálů a atmosféra prémiovosti, která vás uvnitř přivítá, která je doplněna moderními technologiemi. NX nabízí wifi nabíječku mobilních telefonů a speciální systém Panoramic

View Monitor, který usnadňuje parkování a přináší jedinečné zobrazování vozu na monitoru. Lexus však nezapomněl na základní pravidlo SUV, tedy praktičnost a prostornost interiéru. Stačí přejít za vůz, elektricky zvednout páté dveře a před vámi se otevře velký zavazadlový prostor s dvojitou podlahou o objemu 5551 (5801 varianta 2,0 Turbo). A Lexus NX jde ještě dále. Jako první ve své kategorii nabízí sklop-

k charakteru vozu na škodu. Kultivovanost je na nejvyšší možné úrovni a na trhu bude jen těžko hledat adekvátní konkurenci. Pomáhá jí jak jinak, než sofistikovaný hybridní systém, který spojuje náklonost k ekologii se slušnou dynamikou. S Lexusem NX si musíte porozumět, musíte s ním strávit více času, abyste se mu dostali pod kůži a pochopili, co od vás chce. Krátké vzdálenosti, do dvaceti kilometrů se vám mohou zdát neúspěšné. Motor se snaží ohrát celý systém včetně bateriek a pak spotřebává více benzínu. Ale zkuste cestu natáhnout a budete se divit. S Lexusem NX lze jezdit s průměrnou spotřebou kolem 5,7 litrů! A to má pod kapotou kombinaci čtyřválcového motoru o objemu 2,5 litrů a dvou elektromotorů, které z modelu NX dokáží velmi rychle udělat vůz s pohonem všech čtyř kol. Motor má několik režimů, a pokud potřebujete maximální dynamiku, stačí přepnout do režimů Sport S nebo Sport S+, které zlepšují reakce plynu a začne využívat maximum z obou elektromotorů. Zatraktivní se zvuk a Lexus NX pak podstatně agresivněji vyráží ze zatáček. Novinkou je speciální diferenciál vpředu, který pomáhá agilnosti vozu v zatáčkách a snaží se potlačovat eventuální nedotáčivost.

Lexus odvedl v případě nového modelu špičkovou práci. NX se jako celek povedl ve všech směrech a má potenciál stát se úspěšným prémiovým SUV, ale hlavně zdatným konkurentem tradičních německých zástupců. Navíc se nebude bát vystupovat z řady! ●

Jakub Rejlek, Faster

né sedačky v poměru 60:40 pomocí elektriky. Je to příjemné a zároveň elegantní, jak opěradla druhé řady sedadel pomalu jedou dolů. A umí to i nahoru. Baví mě i akurátní posaz i volant, který svíráte v rukou a přidává do naturelu auta trochu té sportovnosti.

Lexus NX ale nebude patřit mezi sportovně zaměřené zástupce kategorie SUV, jeho místo je mezi stylovkami, které se budou ukazovat především ve městě. Stačilo mi krátké svezení, abych poznal, že se inženýři značky Lexus zásadním způsobem věnovali naladění podvozku. Určitě zde platí, že verze F-Sport patří

především na kvalitní asfalty a do zatáček. Jeho kvalitní tlumiče výrazným způsobem tvrdnou a ještě doplní tuhou karosérii, nabízejí sportovnější zážitky za volantem nového SUV. Stejně jako v případě designu bych si ale vybral verzi bez sportovního balení, která vyhlazuje nerovnosti jako žehlička. I přesto, že budete s Lexusem NX trávit většinu času v moderních velkoměstech, můžete se s ním vydat na poľní cestu a nemusíte nohu z plynu vůbec sundávat. Tlumiče pohltnou veškeré díry a do interiéru nepustí vůbec nic. Na palubě je klid a pohoda. Žádné rázy. Sice to NX vykoupi větším náklonem, ale to není vzhledem

Ecocity Malešice:

jak bydlet zdravě s nízkými provozními náklady

Při hledání nového bydlení lidé většinou vybírají podle lokality, kvality a aktuální kupní ceny bytu. Mállokdy si ale spočítají, kolik je pak budou stát provozní náklady. „Pořízení vlastního bydlení dnes stojí velkou část úspor, kterou často doplní i půjčené peníze, ale peněženky majitelů může velmi zatěžovat i následný provoz nového bytu. Proto všem doporučujeme předem zvážit a pečlivě propočítat finanční náročnost vybraného bydlení. Dobrou volbou jsou energeticky pasivní projekty, které dokážou snížit spotřebu energie a ušetřit tak tisíce korun měsíčně. Například v našem projektu Ecocity Malešice v bytě o velikosti 109 m² uspoří čtyřčlenná rodina při měsíčních poplatcích ve výši pouhých 2 600 Kč téměř 27 000 Kč za rok,“ uvádí majitel developerské společnosti JRD Jan Řežáb.

Bydlení šetrné k přírodě

Projekt Ecocity Malešice tvoří celkem pět domů stavěných ve dvou etapách s celkem 110 novými bytovými jednotkami. První etapa,

a zábavě. JRD zde vybuduje dva nové parky s herními prvky pro děti i dospělé. Vzniknou tu dvě nová dětská hřiště, kopec pro bobování s letní tubusovou skluzavkou nebo speciální hřiště pro cvrnkání kuliček. Pro cyklisty pak část stezek mezi Malešicemi a Jarovem, stojany na kola i speciální cyklomyčky. Příznivci klidnější zábavy se mohou těšit na hřiště na pétanque. V parku bude vyhrazeno místo pro opékání či grilování a altán pro posezení s přáteli. Chybět nebudou komunitní zahrádky přímo v areálu. Díky nim si obyvatelé mohou pěstovat čerstvou zeleninu či voňavé bylinky a budou moci rozvíjet i sousedské vztahy. Počítá se také s umístěním kompostérů a ptačích budek. Celý rezidenční areál Ecocity Malešice je situován do klidné lokality, mezi les a revitalizovaný Malešický park, se snadnou dostupností do centra metropole. ●

kteřá byla zkolaudována v květnu roku 2014, je vyprodaná. Nyní probíhá výstavba druhé etapy, jejíž dokončení developer plánuje na konec roku 2015. „Domy stavíme jednak s ohledem na pohodlí nových majitelů, ale také na životní prostředí, které se snažíme co nejméně zatěžovat. Do našich nových projektů navíc sázíme vzrostlou zeleň, kterou pěstujeme ve vlastní školce. Nechceme, aby si lidé budovali svůj nový útulný domov s holými trávníky pod okny,“ vysvětluje Jan Řežáb.

Zdravé bydlení v kvalitních bytech

Byty v projektu Ecocity Malešice jsou vybaveny systémem řízeného větrání s rekuperací tepla, který do interiérů neustále přivádí čerstvý

a zdravý vzduch. Nehromadí se v nich proto vydýchaný vzduch se škodlivým oxidem uhličitým a jejich obyvatelé nepocítují nepříjemné stavy z nedostatku čerstvého vzduchu. „Žádné bolesti hlavy, únava ani podrážděné sliznice a dýchací cesty. Stálý přísun čerstvého vzduchu bez průvanu také zajišťuje osvěžující kvalitní spánek. Koncentraci oxidu uhličitého a hladinu vlhkosti navíc sledují speciální čidla, která na zvýšené hodnoty ihned reagují. Díky nim se v bytech netvoří ani vlhkost a plíseň,“ upozorňuje na výhody Jan Řežáb.

Žijte aktivně, bydlete pasivně

Plocha mezi jednotlivými domy se promění v místo plné zeleně, lákající k odpočinku

Vila Na Výsluní

Centrum
Pivovar Děčín

Prestižní soutěž „Best of Realty – Nejlepší z realit“ zná vítěze letošního ročníku

Na slavnostním galavečeru byly v Kongresovém centru České národní banky v Praze 4. listopadu vyhlášeny výsledky a předána ocenění nejlepším projektům českého realitního trhu za uplynulý rok. O vítězích 16. ročníku soutěže „Nejlepší z realit – Best of Realty“, která se v tuzemsku považuje za nejprestižnější ve svém oboru, rozhodla osmičlenná odborná porota v čele s Ing. Pavlem Kühnem (Česká spořitelna – Erste Corporate Banking). Členy jury byli zástupci Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN), agentur pro výzkum trhu, developerů, realitních makléřů, bankéřů i architektů. O ocenění letos usilovalo celkem 37 projektů v šesti základních kategoriích. Dále byla udělena také Zvláštní cena poroty, Cena ARTN „Award for Excellence“ a Cena čtenářů. Rozhodujícími kritérii při posuzování kvality přihlášených projektů byly výběr lokality, urbanistické a architektonické řešení, kvalita realizace a zejména úspěšnost na realitním trhu. Soutěž jako každoročně probíhala pod odbornou záštitou Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí. Galavečera se zúčastnilo na 250 osobností reprezentujících český i zahraniční realitní trh a související obory – mezi nimi i zástupci renomovaných advokátních kanceláří.

O nominaci na ocenění titulem „Nejlepší z realit 2014“ se mohly ucházet stavby dokončené v České republice po 1. lednu 2013. V nejsilnější

zastoupené kategorii rezidenčních projektů (zde bylo celkem 16 soutěžících) porotci postavili nejvýše Vila Na Výsluní v Praze 10 za excellentní interpretaci elegantního a pohodlného bydlení v tradiční vilové části pražských Strašnic. Luxusní byty v pasivním standardu nejen šetří vlastníkům přibližně polovinu celkových měsíčních provozních nákladů, ale současně zaručují zdravé bydlení nedaleko centra. Mezi obchodními centry zvítězilo Centrum Pivovar Děčín, které citlivě a zdařile spojuje původní historické části budov pivovaru z poloviny 19. století s novými moderními prvky architektury. Z nových administrativních center si vítězství odnáší Quadrio v Praze 1 za příspěvní ke kultivaci centra města prostřednictvím osobité architektury s unikátním půdorysem. Porota ocenila promyšlenou funkčnost, technologickou vybavenost i ekologickou šetrnost projektu. V kategorii rekonstruovaných kancelářských budov triumfoval projekt Na Příkopě 14 za citlivou rekonstrukci historické budovy, kdy exteriér dostavby splýnul s původní budovou a naopak interiéry původní budovy citlivě adoptovaly moderní technologická řešení, nabízející uživatelům reprezentativnost i vysoký uživatelský komfort. V kategorii hotelů získal titul horský hotel Čeladenka za úspěšný koncept kompletní rekonstrukce původní Lorkovy vily, který oslovuje zejména domácí turisty, a za příjemné propojení hotelu s okolní beskydskou krajinou. Kategorii skladových a průmyslových areálů ovládl projekt D2.1 – FEI, CTPark Brno díky vysokému standardu a kvalitnímu

provedení budovy. Nemovitost smysluplně doplňuje koncepci rozsáhlejšího území v osvědčené lokalitě – brněnské Černovické terasy. Zvláštní cenu poroty letos získalo Forum Karlín za posun pražského Karlína, který se rozvíjí především v oblasti administrativních prostor, také do centra společenského a kulturního dění. Multifunkční sál s kapacitou tří tisíc míst umožňuje pořádání širokého spektra nejruznějších kulturních, společenských a vzdělávacích akcí.

Cena „Award for Excellence“, kterou uděluje Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí, patří Centru současného umění, architektury a designu DOX za dlouhodobou a koncepční podporu prezentace české architektury a tuzemských architektů, která poskytuje platformu pro dialog odborné i laické veřejnosti v mezinárodním kontextu. Centrum má za sebou již více než pět let úspěšné činnosti, dnes patří mezi nejprogressivnější umělecké instituce v České republice a těší se široké oblibě veřejnosti. Cena čtenářů mediálních partnerů patří projektu Apartmány Medvědin ve Špindlerově Mlýně, který soutěžil v kategorii rezidenčních projektů.

S oznámením výsledků soutěže byl zároveň vyhlášen další, v pořadí již 17. ročník. V průběhu roku 2015 se do něj mohou hlásit projekty, které byly dokončeny mezi 1. lednem 2014 a létem 2015.

Kompletní přehled projektů oceněných v 16. ročníku soutěže „Best of Realty“

Rezidenční projekty

- 1. místo** Vila Na Výsluní, Praha 10, developer: JRD
- 2. místo** Palác Dlouhá, Praha 1, FIM Group
- 3. místo** Sedmikráska, Praha 9, Daramis Group

Obchodní centra

- 1. místo** Centrum Pivovar Děčín, SETTIMO Development (nyní SETTIMO Management)
- 2. místo** Galerie Teplice, Dandreet
- 3. místo** Centrum Krakov, Praha 8, Centrum Krakov

Nová administrativní centra

- 1. místo** Multifunkční komplex Quadrio, Praha 1, CPI Property Group/CPI Národní
- 2. místo** BB Centrum – Budova G, Praha 4, PASSERINVEST GROUP
- 3. místo** River Garden Office II/III, Praha 8, RIGA OFFICE EAST (HB Reavis Group)

Hotely

- 1. místo** Horský hotel Čeladenka, Čeladná, Kovotour Plus
- 2. místo** Hotel Golden Crown, Praha 1, UCTAM Czech Republic
- 3. místo** Wellness hotel PERAS, Ludvíkov, Spolek Lyžařské běžecké tratě Suchá Rudná

Skladové a průmyslové areály

- 1. místo** D2.1 – FEI, CTPark Brno, CTP
- 2. místo** Ingersoll Rand Ovčáry, industriální zóna Ovčáry-Kolín, Goodman Czech Republic
- 3. místo** SEGRO Logistics Park Prague, Hostovice

Rekonstruované kancelářské budovy

- 1. místo** Na Příkopě 14, Praha 1, NP Investments (LORDSHIP/IMMOFINANZ)
- 2. místo** SILO TOWER, Olomouc, HOPR GROUP
- 3. místo** Administrativní centrum Ovocný trh 12, Praha 1, Metrostav Development / Metrostav Nemovitostní, uzavřený investiční fond

Zvláštní cena poroty

Forum Karlín, Praha 8
Developer: North Line

Cena Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN) – Award for Excellence

Centrum současného umění, architektury a designu DOX

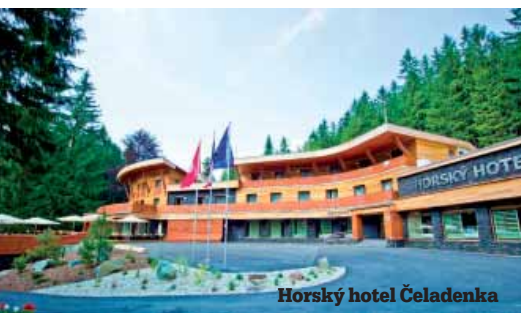
Cena čtenářů mediálních partnerů

Apartmány Medvědin z kategorie Rezidenční projekty, Špindlerův Mlýn
Developer: UBM-Bohemia Projectdevelopment-Planning-Construction ●

Multifunkční komplex Quadrio

Horský hotel Čeladenka

Apartmány Medvědin

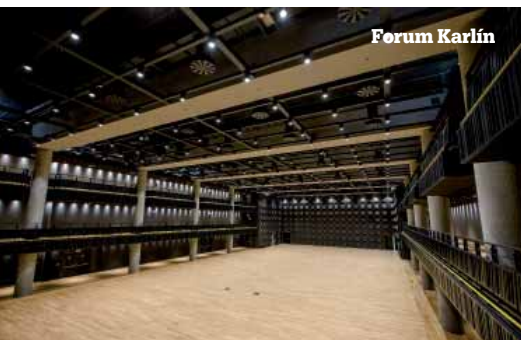
D2.1 – FEI, CTPark Brno

Na Příkopě 14

Forum Karlín

Centrum současného umění, architektury a designu DOX

Nové kancelářské budovy v hlavním městě

Pražský trh s kancelářskými prostory hlásí povzbudivá čísla. Podle údajů DTZ se letos staví vůbec nejvíce od roku 2008: trh v hlavním městě se rozrostl o téměř 150 000 m² a tempo růstu nemá polevovat ani v nadcházejících letech.

A sociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN) odhaduje, že v roce 2015 přesáhne objem nových kanceláří 180 000 m². Nejvíce jich má vzniknout v Praze 5 (Metronom, Riverview, Aviatica) a v Praze 8 (Meteor Centre Park C, Nová Palmovka, Corso Court). Níže představujeme některé z nových projektů letošního a příštího roku.

RIVER GARDEN II. / III.

Lokalita: Praha 8 – Karlín, Rohanské nábřeží, v těsné blízkosti stanice metra B Křižíkova

Počet podlaží: 7 nadzemních a 2 podzemní

Pronajimatelná plocha: 26 000 m²

Funkční využití: 22 934 m² kanceláří třídy A (stávající nájemci: Philips, Hills, JCDecaux, NCR), 2 080 m² maloobchodních ploch v přízemí, 986 m² skladových prostor v podzemních podlažích, 390 podzemních parkovacích míst

Web: www.rivergarden.cz, www.hbreavis.com

BB CENTRUM – BUDOVA G

Lokalita: Praha 4 – Michle, severovýchodní část BB Centra, roh ulice Baarova a Michelská

Počet podlaží: 4 nadzemní + mezanin, 3 podzemní

Pronajimatelná plocha: 6 400 m²

Funkční využití: 5 137 m² kanceláří třídy A (stávající nájemci: Mars, Wrigley, Fiat, SII, Royal Canin), 1 263 m² maloobchodních ploch v přízemí (stávající nájemci: obchody se sportovním vybavením GolfProfi Store Praha a Runpremio, thajská restaurace KIINDI), 148 podzemních parkovacích míst

Web: www.bbcentrum.cz/cs/projekty/budovag/

CRYSTAL

Lokalita: Praha 3 – Vinohrady, v těsné blízkosti stanice metra A Želivského

Počet podlaží: 14 nadzemních a 4 podzemní

Pronajimatelná plocha: 14 400 m²

Funkční využití: kanceláře třídy A (12 828 m²), až 5 maloobchodních jednotek v přízemí, skladové prostory v podzemních podlažích, 121 podzemních parkovacích míst

Web: www.crystal-prague.cz ●

BEROUN GOLF RESORT

... hřiště s léčebnými účinky

(Ondřej Hejma)

BEROUN GOLF RESORT

Beroun GC – člen ČGF

- 18jamkové mistrovské hřiště
- Driving range
- Putting a chipping green
- Klubová restaurace pouze pro členy Beroun GC a jejich hosty
- Veřejná restaurace
- Vyhlídková terasa
- Otevřená kuchyně, pizza pec
- Konferenční centrum
- Hotel
- Wellness centrum
- Venkovní bazén
- Pro-shop
- Dětský koutek
- Byty na prodej a pronájem
- 10 minut z Prahy

BEROUN GOLF RESORT

Na Veselou 909

266 01 BEROUN

www.golfberoun.cz

recepce@golfberoun.cz

+420 313 101 090, +420 606 506 326

Expobank

– nový hráč na českém bankovním trhu

Bankovní sektor v České republice nepatří z hlediska fúzí a akvizic k právě nejaktivnějším a nových hráčů se na tomto poli neobjevuje mnoho. Přesto proběhla v letošním roce i v tomto odvětví významná transakce, která byla zároveň pátou největší na trhu M&A v ČR v první polovině letošního roku. Na český trh vstoupila **Expobank** akvizicí LBBW Bank CZ.

Prodejní proces mezi německou Landesbank Baden-Württemberg (LBBW) a ruskou Expobank LLC týkající se koupě české dceřiné společnosti LBBW Bank CZ byl dokončen 1. září 2014. Novým majitelem banky, která je na českém trhu od roku 1991, se tak stala dynamická, privátně vlastněná banka působící na ruském trhu a v zemích Evropské unie od roku 1994.

Expobank CZ a.s. navazuje na dlouhodobou strategii banky a vychází z ní při dalším rozvoji. Je to středně velká moderní banka, která poskytuje širokou škálu služeb univerzální komerční banky s důrazem na korporátní a affluentní individuální zákazníky. Je zaměřena především na poskytování špičkových produktů a komplexních služeb svým zákazníkům. To zahrnuje služby korporátním zákazníkům vět-

ně služeb treasury, financování nemovitostí, exportní a obchodní financování, stejně tak jako širokou škálu chytrých řešení pro náročné zákazníky privátního a osobního bankovníctví.

Pro profese svobodných povolání, tedy advokáty, notáře, soudce, exekutory, daňové poradce, atp. banka nabízí speciální soubor produktů splňujících vysoké nároky této klientely. Jedná se například o zajímavě úročené běžné účty, účty úschov a podnikatelské spořicí účty. Samozřejmostí je individuální přístup, důraz na detail a přidanou hodnotou pak jsou dlouholeté zkušenosti bankovních specialistů v oblasti svobodných povolání.

Banka své produkty nabízí jednak na pobočkách a online. Osobní poradce může ale klienta po dohodě navštívit i na jeho pracovišti či místě, které klient zvolí.

Expobank CZ je partnerem České advokátní komory, hlavním partnerem soutěže Právník roku 2014 a banka spolupracuje s prestižními právními kancelářemi. Banka dlouhodobě roz-

víví také spolupráci s profesními komorami tak, abych jejich členům mohla navrhnout finanční řešení odpovídající jejich potřebám.

Expobank řídí představenstvo, v jehož čele stojí jeho předseda Māris Avotiņš, který je zároveň generálním ředitelem banky a je zodpovědný za oblast řízení rizik a lidské zdroje. Dalšími členy představenstva jsou Renārs Karašs, odpovědný za individuální bankovníctví a market management, Boris Čuchran, zastřešující operations, IT a firemní bankovníctví a Miroslav Kohout, který má na starost finance a treasury. ●

PPS
advokáti

Důvěra a podpora našich klientů, stejně jako pracovní nasazení a výsledky celého našeho týmu jsou hlavními faktory dosavadního úspěšného fungování završeného ziskem ocenění » **Právníká firma roku pro regionální kancelář** « v soutěži pořádané společností EPRAVO.CZ

Na trhu právních služeb od roku 2002

Hradec Králové

Velké náměstí 135/19
500 03 Hradec Králové
Tel: +420 495 512 831-2

Praha

Římská 14
120 00 Praha 2
tel. +420 224 237 905

Vysoké Mýto

Jiráskova 154
566 01 Vysoké Mýto
tel. +420 465 423 200

Rychnov nad Kněžnou

Poláčkovo náměstí 85
516 01 Rychnov nad Kněžnou
tel.+420 494 321 351

Kolín

Chelčického 1380
280 02 Kolín
tel. +420 777 783 098

www.ppsadvokati.cz

Semináře
Školení na míru
Expertní posudky
Konzultace

VZDĚLÁVACÍ AKADEMIE HAVEL, HOLÁSEK & PARTNERS

Na jarní semestr
2015 připravujeme
tyto semináře:

- Změny ve veřejných zakázkách
- Novinky v soutěžním právu EU a ČR
- Elektronické právní jednání
- Ochrana spotřebitele
- Nepřiměřená ujednání
- Judikatura k novému občanskému zákoníku
- Distanční smlouvy a smlouvy uzavírané mimo obchodní prostory
- Předmluvní odpovědnost v detailu
- Právo na informace a ochrana osobních údajů

- Praha 1 – Nové město,
Na Florenci 15, Florentinum
(www.florentinum.cz)

Vzdělávání v oblasti práva na nejvyšší úrovni

I AKTUÁLNÍ SPECIALIZOVANÉ SEMINÁŘE

Témata seminářů rozvíjejí specializované oblasti nového občanského zákoníku i dalších právních oborů a vychází z aktuálních přání a požadavků praxe.

I KOMPLEXNÍ PŘÍSTUP

Každý seminář vede více lektorů, zpravidla špičkoví praktici spolu s všeobecně uznávanými experty z řad akademiků a soudců, kteří nabídnou náhled na dané téma z více úhlů pohledu.

I NEJSILNĚJŠÍ TÝM ODBORNÍKŮ

V oblasti nového soukromého práva má naše Akademie nejsilnější tým odborníků, kteří se podíleli na jeho tvorbě a přijímání, znají jeho inspirační zdroje, důvody, smysl a průběh tvorby. Jsou jimi spoluvůrci nového občanského zákoníku a velkých komentářů k němu, Milan Hulmák, Filip Melzer, Petr Tégl a František Korběl.

I MODERNÍ ZÁZEMÍ

Semináře probíhají v moderních výukových prostorách pražského Florentina, které bylo vyhlášeno v prestižní mezinárodní soutěži Central & Eastern European Real Estate Quality Awards (CEEQA) nejlepším kancelářským prostorem ve střední a východní Evropě.

Více informací a přihlašovací formulář naleznete na:
www.havelholasek.cz/akademie

Úsměvy přes celou tvář

Downův syndrom (DS) – osud, se kterým se ročně v České republice narodí desítky dětí. Děti s DS jsou nejen velkou starostí, ale i velkou radostí.

Jejich spontánnost, otevřenost a potřeba projevovat svoji lásku otevřeně a bez zábrán je zkrátka okouzující. Přesto je pro rodiče na začátku nového života s jejich miminkem diagnóza DS velkým šokem. O tom, že se i taková náročná rodinná situace dá dobře zvládat, hovoří zkušenost občanského sdružení Úsměvy.

To vzniklo v létě 2006 s cílem pomáhat lidem s Downovým syndromem a jejich rodinám. Umožňuje rodičům překonat těžkou situaci, kterou je narození dítěte s DS. Poskytuje jim důležité informace, je platformou pro výměnu zkušeností takto postižených rodin, zprostředkovává kontakty na speciální pedagogy, logopedy a zařízení nabízející nové metody přispívající k pozitivnímu vývoji dětí s DS. Pro dospívající lidi s DS nabízí Úsměvy integrační programy, nácviky praktických dovedností a nejrůznější zájmové činnosti.

Úsměvy tedy uvidíte na tvářích těch nejmenších dětí například na letních rehabilitačních pobytech pro rodiče s dětmi nebo táborech pro starší děti, které sdružení pořádá. Rodiny s dětmi se také mohou připojit k pravidelným sobotním setkáváním či společným výletům a procházkám. Občanské sdružení je nezisková organizace, která své aktivity financuje prostřednictvím dotací z rozpočtu Jihomoravského kraje a města Brna, příspěvků různých nadací a zejména díky dárcům z řad jednotlivců a firem. Bez jejich pomoci, by se mnoha dětem s širokým úsměvem na tváři a jejich rodičům žilo daleko hůř. ●

Co je Downův syndrom?

Downův syndrom (DS) není nemoc v klasickém slova smyslu. Je to genetická anomálie s důsledky na celý život. Provází ho řada typických znaků (šíkmo posazené oči, nižší postava a krátký krk), náchylnost k určitým nemocem (změněná funkce štítné žlázy, nemoci respiračního traktu, srdeční vady, snížená imunita, poruchy zraku a sluchu) a vždy je přítomna mentální retardace různého stupně. Lidé s DS totiž dostali od přírody zvláštní nadílku: každá buňka jejich těla obsahuje jeden chromozom navíc – tj. místo obvyklých 46 chromozomů (uspořádaných ve 23 párech) jich mají 47 (22 párů a jednu trojici). Proč k takovému jevu dochází, to se dodnes nepodařilo uspokojivě vysvětlit. Podle nejnovějších údajů se na celém světě rodí každoročně přibližně 100 000 novorozenců s DS. V České republice se v posledních letech narodilo ročně přibližně 70 dětí s Downovým syndromem.

Úsměvy podporuje

Občanské sdružení se rozhodla podpořit i společnost DACHSER Czech Republic. Ing. Jan Polter, MBA, její obchodní a marketingový ředitel, k tomu říká: „DACHSER jako společnost s globální působností dlouhodobě věnuje nemalé finanční prostředky pro podporu znevýhodněných dětí na celém světě. U nás v České republice jsme se rozhodli podpořit občanské sdružení Úsměvy. Prvotní impuls přišel od jednoho našeho kolegy, který vychovává svoji dceru s Downovým syndromem, a nás ostatní si Úsměvy rychle získaly hlavně svým přístupem – dětem s DS pomáhají doslova od prvních krůčků a připravují je na samostatný a šťastný život navzdory jejich hendikepu.“

FINANČNÍK

POLITIK

MANAŽER

PRÁVNÍK

AUDITOR

MANAŽER
PROFESSIONAL
DRESS CODE

MANAŽER
PERSONAL
STYLE

MARCO MIRELLI

DISCOVER MORE

www.marcomirelli.com

PRAHA

HANSPAULKA, Na Kuthence 1, +420 725 325 523
JE NEZBYTNÉ SE PŘEDEM OBJEDNAT

BRATISLAVA

CITY GATE, Laurinská 19, +421 910 920 240
OTEVŘENO 7 DNÍ V TÝDNU

Moravskoslezský kraj: na cestě k regionu atraktivnímu pro investice a podnikání v rozvojových zónách

Od dřívějšího dominantního těžkého průmyslu k prosperitě

Ještě těsně po roce 1989 byl Moravskoslezský kraj spojován především s těžkým průmyslem, znečištěným ovzduším a vysokou nezaměstnaností. To vše se postupně mění. Stejně jako obdobné průmyslové regiony v postkomunistických zemích východní Evropy nastoupil cestu transformace směrem k ekonomické prosperitě i vyšší kvalitě života. Po vybudování průmyslových zón na přelomu tisíciletí následoval masivní příchod zahraničních i domácích investorů. Za milník přílivu investic do regionu se považuje vstup automobilky Hyundai do průmyslové zóny v Nošovicích v roce 2007, kdy celková výše investice dosáhla 1,2 mld. EUR a stala se největší zahraniční investicí v ČR. Práci zde získaly 3,5 tisíce lidí. Tato investice na sebe váže další dodavatele automobilového průmyslu. Poptávku po investicích v kraji navíc táhne ještě další automobilka – Kia ve slovenské Žilíně. Vedle automobilového průmyslu se prosazuje i lehký průmysl a další sofistikovanější výroba, i když řada podniků těžkého průmyslu nadále v kraji působí.

Díky desítkám mezinárodních investorů v různorodých průmyslových odvětvích vznikly tisíce nových pracovních příležitostí; pozitivní je, že v posledních letech se zvyšuje podíl investorů s požadavkem převážně vysoce kvalifikovaných pracovních míst. To se s nabídkou kraje dokonale potkává: působí zde totiž pět vysokých škol a univerzit i s nimi spojených institucí. Projekty rozšíření Vědecko-technologického parku, IT4Innovations nebo Centrum buněčné terapie a diagnostiky dávají investorům signál, že jde o prostředí, v němž se vzdělání, výzkum, vývoj, inovace a vyspělé technologie výrazně rozvíjejí. Prestižní magazín fDi Magazine (součást Financial Times) označil město Ostravu v rámci svého průzkumu „European Cities and Regions of the Future 2014/2015“ za jeden z TOP 10 investorsky nejatraktivnějších cílů směřování investic v rámci východní Evropy. Právě

dostatek kvalifikované a vzdělané pracovní síly i nízké lokální mzdové náklady znamenají pro kraj do budoucna vysoký růstový potenciál. K němu dále přispívá i strategická poloha v blízkosti Polska a Slovenska a vyspělá infrastruktura. K ní vedle vynikající dopravní obslužnosti patří mimo jiné i stále se rozšiřující nabídka volnočasových aktivit. Jmenujme například golfová hřiště v Ostravici, Čeladné a Lipinách poblíž Karviné, vyhledávaný zábavní DinoPark, vybudovaný na bývalé důlní haldě na pomezí Orlové a Doubravy, možnosti lyžování a turistiky v blízkých Beskydech, rekreačně-sportovní zónu v lokalitě známého Darkovského moře či stále populárnější multižánrový festival Colours of Ostrava, který se koná ve fascinujícím prostředí zrevitalizovaného brownfieldu Dolní Vítkovice, na které může být moravskoslezská metropole Ostrava právem hrdá.

Řečeno strohou řečí čísel: počet obyvatel kraje dosahuje téměř 1,25 mil. a jeho HDP se na HDP České republiky podílí 10,2%. Od roku 1993 do roku 2012 privátní investice do kraje dosáhly celkem 132 940 mil. Kč. Aktuálně je zde na celkové ploše 1 100 ha 25 průmyslových zón.

Co dál s rozvojovými zónami typu brownfield?

Přestože přichází investoři již v kraji vytvořili tisíce nových pracovních míst především v automobilovém průmyslu, farmacii a v oboru informačních technologií, pohybuje se míra nezaměstnanosti stále nad úrovní 10 %. Nejvíce postiženými městy jsou v tomto ohledu Havířov, Karviná a Orlová. Nezaměstnanost skýtá zároveň velkou příležitost pro v kraji nově působící společnosti: je zde totiž dostatek kvalifikovaných a vzdělaných pracovních sil, schopných naplnit jejich potřeby. Je však jasné, že bez úzké spolupráce soukromého a veřejného sektoru (od municipalit na úrovni kraje, Ostravy i menších měst přes CzechInvest až po vládu České republiky) se další rozvoj kraje neobejde. Obrovské příležitosti skýtají zejména brownfieldy – dřívější, nyní nevyužívaná průmyslová území. Vlastníci

Již realizovaná fáze rozvojového konceptu: revitalizace brownfieldu František (zdroj: webové stránky obce Horní Suchá).

těchto pozemků v celkové rozloze zhruba 1 300 ha (mj. Vítkovice Machinery Group, Dal-
kia ČR, ArcelorMittal Ostrava, OKK Koksovny, Diamo, Asental Group) požádali prezidenta Miloše Zemana při jeho listopadové návštěvě kraje o podporu. Vláda totiž v roce 2002 přislíbila na revitalizaci v Moravskoslezském kraji 20 mld. Kč – a přestože mezirezortní komise postupně schválila téměř 300 projektů, není jich dokončených ani stovka a vyčerpáno bylo dosud pouze 7 mld. Kč. Vlastníci brownfields varují, že pokud se stát nebude touto problematikou cíleně zabývat, investoři se obrátí k využívání zelených ploch a brownfieldy i nadále zůstanou ekologickou zátěží.

Atraktivní rozvojový koncept: tři zóny v trojúhelníku Ostrava – Karviná – Havířov

Právě Asental Group – jedna ze společností, podepsaných pod výzvou českému prezidentovi – je vlastníkem rozsáhlých rozvojových zón typu brownfields, které investorům nabízejí velmi širokou škálu příležitostí. Má ambice vytvořit v kraji tisíce pracovních míst a přispět

k jeho ekonomickému růstu. Tyto tři zóny leží v centru pomyslného trojúhelníku, vytyčeného městy Ostrava, Karviná a Havířov, v němž v dosahu jedné hodiny jízdy od jeho středu žije více než 1,2 mil. lidí. V rámci jednoho rozvojového konceptu se jedná o tři zóny, realizované ve třech fázích.

František – aneb zrození úspěchu a jeho budoucí pokračování

První, již realizovanou fází rozvojového konceptu, je František. Úspěšný příběh brownfieldu, který má 14 ha a je v katastru obce Horní Suchá, se začal rodit v roce 2005. Dřívější šachta František vytěžila miliony tun uhlí, dávala práci tisícům lidí a zásadním způsobem změnila tvář obce. Po jejím uzavření v roce 1999 se zdálo, že potenciál tohoto místa je vyčerpán. Opak však byl pravdou. Po uzavření dolu totiž obec Horní Suchá, tváří v tvář vysoké nezaměstnanosti a hrozbě zdevastovaného areálu, převzala iniciativu a začala usilovat o přeměnu starého dolu na moderní průmyslovou zónu. Obec tak byla vůbec první samosprávou v ČR, která si tuto zátěž naložila na svá bedra – a zdárně ji dotáhla do konce. Zrevitalizovaný František byl vyhlášen „Brownfieldem roku 2009“ v soutěži, kterou každoročně pořádá Ministerstvo průmyslu a obchodu a CzechInvest. Oceněn byl také fakt, že rozvoj lokality proběhl na stávajících, průmyslem zdevastovaných pozemcích bez záboru nových zelených ploch. V současné době v zóně působí na 25 firem zaměstnávajících 300 lidí. Pokračováním tohoto úspěšného příběhu může být návaznost na existující zónu prostřednictvím dalších rozvojových ploch v majetku skupiny Asental Group, přílehlých k brownfieldu František. Jde o 30 ha s potenciálem rozvoje o dalších 30 ha, což by vytvořilo další stovky pracovních míst.

Dukla: čekání na prvního velkého investora

Druhou fází rozvojového konceptu je zóna Dukla Industrial Park 2 km od centra města Havířov. Původně zde byl hlubinný uhelný důl, který byl v roce 2007 uzavřen a veškeré stavby související s důlní činností byly odstraněny. Pozemky o ploše 30 ha spoluvlastní město se společností Asental Land. Kapacita brownfieldu je okolo 135 000 m² pro lehký průmysl, komerční aktivity, administrativu a případně i volnočasové aktivity. Dukla má potenciál k vytvoření až 1 200 pracovních míst. Letos na jaře byla dokončena technická infrastruktura Dukly a dopravní napojení areálu, takže nyní již probíhají jednání se zájemci o vstup do zóny.

Nad Barborou: naděje nejen pro Karvinou

Třetí fází rozvojového konceptu je velký brownfield o ploše 100 ha na místě zbouraného a jen částečně obnoveného města Karviná. Jeho realizace byla 31. října 2013 schválena českou vládou. Na přípravě tohoto brownfieldu pro budoucí využití spolupracuje Asental Land s Moravskoslezským krajem, jemuž se po získání územního rozhodnutí chystá převést pozemky. Kraj je pak bude dále nabízet velkému strategickému investorovi. Celková kapacita 430 000 m² pro budoucí průmyslovou výstavbu dává tušit, že počet pracovních míst významně přispěje ke snížení míry nezaměstnanosti v celém kraji: má jich být totiž 4 000. Přípravné práce pro zónu Nad Barborou by mohly být hotovy do konce příštího roku. Při samotné výstavbě na brownfieldu pak „Barbora“ počítá s podporou státu v podobě státních dotací.

Rozvoj brownfieldů v operační synergii: klíč k prosperitě regionu

Výše uvedený rozvojový koncept tvořený brownfieldy František, Dukla Industrial Park a Nad Barborou je příkladem, jak se dají území postižená v minulosti těžební činností přeměnit, aby přispěla k řešení současných problémů regionu a nadále mu přinášela užitek. Podle Anthonyho Caine, generálního ředitele skupiny Asental Group, je třeba všechny tři tyto zóny v rámci jednoho rozvojového konceptu vidět v souvislostech. „Vzájemná blízkost zón František, Dukla Industrial Park a Nad Barborou vytváří významné operační synergie. Například mezi velkým výrobcem nebo logistickou společností, která již v regionu působí či se sem chystá v nejbližší době vstoupit, a jejími subdávatelem či poskytovatelem podpůrných služeb. Ti chtějí působit nedaleko od sebe, ale přitom netraví na tom, aby to bylo v rámci jednoho brownfieldu. A právě pro tyto společnosti je celý rozvojový koncept obrovskou příležitostí, vezmeme-li navíc v potaz skvělou strategickou polohu s blízkostí Slovenska a Polska i snadnou dopravní dostupnost,“ říká Anthony Caine. Tak velké sousto, jímž rozvoj brownfieldů František, Dukla Industrial Park a Nad Barborou je, se však musí realizovat v úzké spolupráci Asental Land jako vlastníka pozemků s veřejným sektorem. Jde například o státní podporu a daňové pobídky na vytvoření pracovních míst. Když například výrobní firma vezme v potaz pobídky ze strany státu zaměřené na podporu zaměstnanosti, může být pro ni umístění investice do Moravskoslezského kraje velmi atraktivní. Za ukázkovou spolupráci veřejného a soukromého sektoru lze již nyní považovat přípravu zóny Dukla Industrial Park. „Je jasné, že rozvoj brownfieldů typu František, Dukla

Letecký snímek zóny Dukla Industrial Park (zdroj: web www.duklaindustrialpark.cz).

a Nad Barborou je klíčem k prosperitě celého regionu. A to nejen ekonomické. Přiliv investic a s tím související široká nabídka pracovních příležitostí povede ke zvýšení životní úrovně v celém kraji i k jeho pozitivnímu demografickému rozvoji: lidé včetně mladých vzdělaných absolventů zdejších vysokých škol nebudou muset za prací odcházet mimo region,“ dodává Anthony Caine. ●

ASENTAL
LAND

Hästens

Fulfilling dreams
since 1852

We Sleep.
Do you?

HÄSTENS CONCEPT STORE
Vinohradská 1420/33
120 00 Praha 2

Telefon: +420 222 254 292

SOHO INTERIÉROVÉ CENTRUM
Svratecká 989
664 42 Brno - Modřice

Telefon: +420 543 217 032

e-mail: info@postele-hastens.cz

www.hastens.com
www.postele-hastens.cz

Hästens je partnerem projektu Spěte zdravě. www.spetezdrave.cz

Nový rezidenční projekt Tulipa Třebešín:

bydlení v klidné čtvrti a na dosah od centra Prahy

Tulipa Třebešín vzniká pod taktovkou úspěšného developera AFI Europe na pomezí Strašnic a Malešic. Mezi jeho již realizované rezidenční projekty patří Korunní Dvůr na Vinohradech, Tulipa Modřanská rokle a Tulipa Rokytka.

Třebešín je klidnou lokalitou, jakých v širším centru města již mnoho nenajdete. Nachází se v blízkosti nedávno zrekonstruovaného Malešického parku s vodními atrakcemi a zajímavými herními prvky, který je oblíbeným cílem procházek a odpočinku všech generací. Za pouhých 10 minut chůze jste u stanice metra A Želivského nebo na zastávce tramvaje, která vás za necelou čtvrt hodinu dovede do centra města.

Okolí Tulipy Třebešín nabízí svým obyvatelům stoprocentní občanskou vybavenost. V blízkosti je anglická školka, základní škola i gymnázium, obchody a pošta. Aktivní využití umožní sportovní a relaxační centrum Třebešín a cyklostezka, díky níž můžete poznávat příjemnou obytnou čtvrť Strašnic a Malešic. Veškeré nákupy pojdete v nákupní galerii Atrium Flora, zdravotní péči zajistí nedaleká Olšanská poliklinika nebo Fakultní nemocnice Královské Vinohrady.

Ve dvou domech Tulipy Třebešín vznikne 180 moderních bytů. Byty v nižších patrech nabídnou uklidňující výhledy do okolní zeleně, vyšší patra ukážou Prahu v celé její krásě.

Domy byly navrženy tak, aby se v nich budoucí obyvatelé cítili komfortně a měli dostatek prostoru. Z nabídky bytů si vybere každý – vzniknou zde byty všech typů a velikostí, od 1+kk až po 4+kk. Byty o velikosti 3+kk a větší jsou standardně vybaveny sprchovým koutem a vanou,

byty od velikosti 2+kk pak disponují dvěma WC. Každý z bytů má balkon nebo terasu, byty v přízemí mají navíc vlastní předzahrádky. Budoucí obyvatelé bytů si mohou vybrat také parkovací stání a sklep. ●

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** patří mezi renomované kanceláře zaměřené na komplexní právní a poradenské služby pro soukromý i veřejný sektor. Kancelář je členem **mezinárodní sítě** právních kanceláří **International Alliance of Law Firms** zaměřených na komplexní poradenství v obchodním právu. Poskytujeme **multidisciplinární služby** v rámci úzké spolupráce s významnými mezinárodními auditory daňovými poradci zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství a řízení, veřejných zakázek a PPP projektů, projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací.

V rámci 5. ročníku soutěže Právnícká firma roku byla advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** vyhlášena za rok 2012 **vítězem** kategorie **právo duševního vlastnictví** a doporučovanou kancelář pro **pracovní právo** a **veřejné zakázky**. Mezi **hlavní nabízené služby kanceláře** patří:

Veřejný sektor:

- Veřejné zakázky
- Veřejná podpora
- PPP projekty
- Projekty financované z EU fondů
- Výzkum, vývoj a inovace
- Plánování a financování sociálních služeb
- Analýzy, metodiky, studie proveditelnosti, legislativní podpora

Soukromý sektor:

- Obchodních právo
- Fúze, due diligence, reorganizace
- Ochrana duševního vlastnictví
- Pracovní právo
- Nemovitosti a stavební právo
- Retail / Ochrana spotřebitele
- Řešení tuzemských a mezinárodních sporů, činnost rozhodců, zastoupení v rozhodčím a soudním řízení

HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5

Tel: (+420) 296 325 235
Fax: (+420) 296 325 240
recepce@holec-advokati.cz

Weil

Weil, Gotshal & Manges s.r.o. advokátní kancelář

				<p>NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ MEZINÁRODNÍ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ PŮSOBÍCÍ V ČESKÉ REPUBLICE (Chambers Europe 2013, 2009, 2008)</p>
				<p>PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ (epravo.cz 2013, 2012, 2011)</p> <p>a současně</p> <p>PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU V KATEGORIÍCH:</p> <ul style="list-style-type: none">■ Nejlepší klientské služby (epravo.cz 2014, 2012)■ Fúze a akvizice (epravo.cz 2014, 2013, 2012, 2011, 2010)■ Právo hospodářské soutěže (epravo.cz 2014)■ Řešení sporů a arbitráže (epravo.cz 2013, 2012, 2011, 2010)■ Telekomunikace a média (epravo.cz 2008)
  				<p>NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ STŘEDNÍ A VÝCHODNÍ EVROPY V OBLASTI M&A (Financial Times/Mergermarket 2011, 2007)</p> <p>NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ V ČESKÉ REPUBLICE (International Financial Law Review/Euromoney 2011, 2006, 2004)</p> <p>NEJLEPŠÍ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ V ČESKÉ REPUBLICE DLE VÝBĚRU KLIENTŮ (International Law Office 2008)</p>

Křižovnické nám. 193/2
110 00 Praha 1
tel.: 221 407 300, fax: 221 407 310

www.weil.com

Pracují mé peníze skutečně efektivně?

Díky překotnému vývoji technologií kolem nás jsme všichni stále více poháněni vnitřní myšlenkou, zda naše každodenní činnosti nelze dělat rychleji, levněji, automatizovaně, zkrátka efektivněji. Zda nelze naše životy dále zjednodušit a využít technologických výtvarů civilizace ve svůj prospěch a osobní pohodlí.

Na druhé straně si asi všichni čas od času znovu klademe zdravou otázku, zda sami vůbec chceme, aby stroje a jejich software přebíraly stále větší část našich odpovědností. A naše první reakce ve zlomku vteřiny je, logicky, „NE“! Je to zcela přirozený živočišný reflex, zakódovaný v našich mozcích od dob, kdy se naši předci živili kořeny a bobulemi. Zvířecí pud velí „pokud naražíš na něco nového, co neznáš, a může ti to ublížit, uteč nebo vylez na strom“. Do tohoto bodu je vše v pořádku a řídí se to elementárním zákonem přírody „přežít“. Pokud bychom však my i naši předci naslouchali výhradně tomuto vnitřnímu hlasu, tak v konečném důsledku bych já neuměl napsat toto zamyšlení, nebylo by na čem ho napsat a jak vám jej předat.

To, co tedy člověka odděluje od zvířat, je jakýsi následný vnitřní hlas, který v nás začne rezonovat dříve či později po odeznění pudů zvířecích. Tento vnitřní hlas v sobě snoubí zvědavost, touhu po objevování nových věcí, materialismus, a to vše umocněné snahou zjednodušit si svůj život, protože - byť si to neradi sami připouštíme - jsme stvoření líná, která ale zjistila, že dřívější, více či méně náhodné objevy, nám usnadnily a dále zpřijemňují životy.

De facto vše kolem nás, co nevytvořila příroda sama, má v sobě otisk tohoto vzorce chování. Kupříkladu od vynálezu kola před více než 7 000 lety jsme se posunuli až k lunárním vozítkům a každý novější automobil, který si pořídíme, je úspornější, bezpečnější, zkrátka efektivnější a přináší nám větší užitek a pohodlí. Kolik telefonních čísel si pamatujete z hlavy? Vzpomenete si, co to byl kinofilm a jak velký a výkonný byl první počítač? Nic z toho nemusíte, protože nejen tyto informace najdete během několika vteřin ve svém mobilním telefonu a můžete je sdílet s přáteli třeba na druhém konci světa online, zdarma a ještě se jim přitom naživo dívat do očí. Samozřejmě pouze tehdy, pokud víte jak na to, protože jste si to zjistili sami nebo se nestyděli zeptat. Zkrátka jste před novými informacemi neutekli na strom, ale naučili jste se je používat ve svůj prospěch. Upřímně gratuluji :)

S financemi a jejich správou je to velmi podobné. Vše se dá dělat po staru. Jednou za čas svěřit naspořené finanční přebytky někomu nebo do něčeho, co se zdá být zajímavé, a zpravidla za několik let se podívat, jak to celé dopadlo. S trochou nadsázky si tento přístup dovoluji přirovnat k člověku, který chodí po lese a na pařezy, které se mu z nějakého důvodu líbí, položí vždy několik zlatáků a čeká, zda se mu samy nebo něčí zásluhou rozmnoží. Ve skutečnosti to pak často dopadne tak, že některé se skutečně rozmnoží, zpravidla něčí zásluhou, což v konečném důsledku zase stojí nějaké zlatáky, a o některé přijdete zcela, protože jste se dozvěděli pozdě, že pařez byl více ztrouchnivělý, než se „tehdy“ zdál.

Nevím jak vy, ale já se necítím být baobabem, abych mohl roky čekat na výsledky svých tehdejších rozhodnutí. Mám raději věci neustále pod kontrolou, a pokud se podmínky okolo mne zásadně změní, chci mít možnost okamžitě, ale skutečně okamžitě poopravit nebo zcela změnit původní dlouhodobé nastavení. Osobní finance nejsou výjimkou. Zejména v posledních letech, kdy centrální banky pumpují do oběhu bezprecedentní množství peněz. Nikdo neví, co toto snažení způsobí možná již za několik měsíců například při oceňování majetku, protože globální tiskění peněz v současných rozměrech lidstvo nezažilo. Není tedy v knihách zatím popsáno, abychom se mohli poučit z minulosti a ušetřit sebe sama šoků.

Sám se určitě nepovažuji za milovníka technologických novinek, protože když jen srovnám své současné znalosti s „již dávno“ osvojenými dovednostmi mých náctiletých synovců a sestřenic, tak si naopak připadám jako technologický dinosaur. To však neznamená, že věci a služby, které okolo mne již několik let úspěšně fungují a řady jejich každodenních uživatelů rostou exponenciálně, postupně nevyzkouším, a pokud se v čase osvědčí, tak si jimi rád zpřijemním život.

Na závěr snad jen krátké shrnutí. Není důležité, zda si věci ve svém životě, včetně financí spravuji sám, nebo mi někdo (blízcí, profesionálové) nebo něco (stroje a služby) pomáhá. Je však třeba neustále se ptát, zda to, co dělám, nelze dělat rychleji, levněji a efektivněji, neboť kdo nechce, hledá důvod, kdo chce, hledá způsob.

Svěřenské fondy

Aby mohly chránit, musí být samy ochráněny

Ing. Jana Lunerová
Senior Account Manager
WI-ASS ČR s.r.o., člen RENOMIA GROUP

Institut svěřenského fondu se stal reálnou součástí českého práva. Jeho právní úprava v rozsahu 27 paragrafů je obsažena v novém občanském zákoníku. Od ledna 2014 si tak může každý, kdo se o svůj majetek bojí a chce jej ochránit, založit svůj svěřenský fond.

V čem spočívají hlavní výhody svěřenských fondů?

V době redakční uzávěrky tohoto textu se v odborných kruzích již široce diskutuje připravovaná novela občanského zákoníku, která se dotýká také evidence svěřenských fondů. Podle některých expertů mohou totiž

svěřenské fondy sloužit i k odklání nelegálně získaného majetku. V tuto chvíli je nejasné, v jakém rozsahu bude evidence vyžadována, tedy jaká bude forma registru svěřenských fondů. Jeho zvolená forma by tak mohla zcela zásadně ovlivnit jednu z jejich hlavních výhod, a to jejich anonymitu. Je proto třeba nalézt rovnováhu tak, aby svěřenské fondy na jedné straně zaručily anonymitu slušných lidí, kteří chtějí chránit svůj majetek, ale na straně druhé ji nepřinášely těm, kteří chtějí svůj nelegálně nabytý majetek schovat.

V praxi nyní někteří advokáti doporučují svěřenské fondy i jako nástroj pro anonymní podnikání. Příkladem mohou být také podnikatelé, kteří chtějí ustoupit z aktivního byznysu na denní bázi a svůj čas využít pro jiné aktivity nebo nemají pro svou firmu přímého nástupce. Lidé se však o svěřenské fondy zajímají i z jiných důvodů, a to hlavně z pohledu zamezení rizik rozdělení majetku, jejichž příčinou jsou konflikty v rodině či předávání rodinného majetku mezi generacemi apod.

Svěřenský fond není nástroj ochrany majetku pouze pro ty nejbohatší, jak je nyní často mylně chápáno. Díky vysoké flexibilitě svěřenských fondů může být chráněn i běžný rodinný dům, investiční portfolio nebo jiná významná část majetku standardně movitého občana.

Jaké jsou v praxi důležité aspekty správy svěřenského fondu?

Svěřenský fond je právní institut založený na principu správy cizího majetku, ve kterém zakladatel svěřenského fondu vyčlení a převede určitý svůj majetek pod plnou správu jiné osoby (svěřenského správce) pro určitý soukromý nebo veřejný účel a případně též pro pozdější převod do vlastnictví třetí osoby (obmyšleného či beneficianta).

Svěřenský fond se zakládá smlouvou nebo závětí, přičemž každý svěřenský fond musí mít rovněž svůj statut. Podmínky a pravidla, kterými se bude svěřenský fond a jeho správce následně řídit, jsou nedílnou součástí komplexní mnohostránkové dokumentace, která musí obstát po mnoho let.

Výběr osoby správce svěřenského fondu je velmi důležitý. Stejně tak výběr poskytovatelů dalších služeb s výkonem svěřenské správy spojených jako je například účetnictví, daňová problematika, správa nemovitosti nebo finančního portfolia a v neposlední řadě i oblast pojištění.

Co je nedílnou součástí výkonu svěřenské správy?

Svěřenskému správci náleží plná správa majetku ve svěřenském fondu. Jednou z jeho povinností je tak nechat pojistit spravovaný majetek proti běžným rizikům a může být pověřen i pojištěním rizik nadstandardních. Výchozím bodem je provedení analýzy pojistných rizik za účasti specialistů z oblasti pojištění a následné sjednání pojistné smlouvy. Svěřenský správce musí vždy a za všech okolností jednat s péčí řádného hospodáře. Má účelně majetek ve svěřenském fondu spravovat, zhodnocovat a má činit cokoli, co je nutné a užitečné. V této souvislosti by měl zcela jistě zvážit pojištění své profesní odpovědnosti za škodu vyplývající z jeho činnosti.

Aby tedy svěřenské fondy mohly chránit, musí být samy efektivně ochráněny vhodným pojištěním. Vzhledem k individualitě a rozsáhlé variabilitě forem a obsahu svěřenských fondů se doporučují poradit s odborníky i z této oblasti.

Společnost WI-ASS ČR se jako nezávislý pojišťovací makléř stala spoluzakládajícím členem Asociace pro podporu a rozvoj svěřenských fondů a profiluje se v ní jako poradce v oblasti pojištění. Asociace sdružuje profesionály se společnou snahou a vůlí podporovat a rozvíjet oblast svěřenských fondů v České republice.

Společnost WI-ASS ČR je součástí RENOMIA GROUP, největší české skupiny pojišťovacích makléřů. Poskytuje individuální péči a poradenství nejen při sjednávání pojištění, ale i při likvidaci pojistných událostí. Přináší možnost konzultací s experty v oblasti pojištění jak v České republice, tak i v zahraničí.

 WI-ASS ČR s. r. o.
pojišťovací makléř

WEINHOLD LEGAL

Advokátní kancelář Weinhold Legal patří s týmem čítajícím několik desítek českých a zahraničních právníků mezi největší právnické kanceláře působící v České republice.

Weinhold Legal se opakovaně objevuje v žebříčcích **Mergermarket**; Weinhold Legal byla např. mezi **Top 10** právníckými kancelářemi v **celé střední a východní Evropě** v žebříčku Mergermarket **2014/Q1**, jakož i v žebříčku 2013/1Q, sestaveného dle transakcí nad 5 milionů USD.

Weinhold Legal nedávno získala řadu dalších **mezinárodních ocenění**, k nimž patří:

„Právnícká firma roku pro oblast fúzí a akvizic pro Českou republiku“ v rámci výsledků **Corporate Intl. Legal Awards 2014**

„Právnícká firma roku pro oblast informačních technologií pro Českou republiku“ v rámci výsledků **Corporate Intl. Legal Awards 2014**

„Právnícká firma roku všeobecně (Overall)“ v České republice dle britského magazínu ACQ v rámci **ACQ Global Awards 2013**

Specialisté Weinhold Legal poskytují právní služby v níže uvedených oblastech:

- Obchodní právo, M&A
- Bankovníctví a finance
- Zastupování v soudním a rozhodčím řízení
- Nemovitosti
- Pracovní právo
- Duševní vlastnictví a informační technologie
- Hospodářská soutěž
- Veřejné zakázky a výběrová řízení

Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář, Florentinum, Na Florenci 2116/15, 110 00, Praha 1 - Nové Město
Česká republika, Tel.: +420 225 385 333, Fax: +420 225 385 444, E-mail: wl@weinholdlegal.com

Weinhold Legal v.o.s. advokátní kancelář, organizační složka Bratislava, Hodžovo námestie 1A, 811 06
Bratislava, Slovenská republika, Tel.: +421 233 221 100, Fax: +421 233 221 122, E-mail: wlsk@weinholdlegal.com,
www.weinholdlegal.com

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

HARTMANN
JELÍNEK
FRÁŇA
a partneři

**Advokátní kancelář
Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o.**
Sokolovská 49
186 00 Praha 8 - Karlín
Tel: +420 225 000 400
Fax: +420 225 000 444
e-mail: recepcpha@hjfcz
www.hjfcz

Advokátní kancelář JELÍNEK & Partneři s.r.o.
Pardubice – Dražkovice 181
533 33 Pardubice
Tel.: +420 466 310 691
Fax: +420 466 310 691
e-mail: advokati@advokatijelinek.cz
www.advokatijelinek.cz

AK PAVELA

Advokátní kancelář Mgr. Ludovít Pavla
Konviktská 291/24
110 00 Praha 1
Tel.: +420 226 211 941
Fax: +420 226 211 940
e-mail: ak@akpavela.cz
www.akpavela.cz

BBH, advokátní kancelář, s. r. o.
Klimentská 1207/10
110 00 Praha 1
Tel.: +420 234 091 355
Fax: +420 234 091 366
e-mail: legal@bbh.cz
www.bbhczechia.cz

Bělina & Partners
advokátní kancelář

Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o.
Pobřežní 370/4
186 00 Praha 8
Tel: +420 226 287 000
Fax: +420 226 287 001
e-mail: recepce@belinapartners.cz
www.belinapartners.cz

bpv Braun Partners s.r.o.
Ovocný trh 8
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 490 000
Fax: +420 224 490 033
e-mail: prague@bpv-bp.com
www.bpv-bp.com

CÍSAŘ
ČEŠKA
SMUTNÝ

CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 224 827 884
Fax: +420 224 827 879
e-mail: ak@akccs.cz
www.akccs.cz

dohnal.pertot.slantina
advokátní kancelář

**DOHNAL PERTOT SLANINA
advokátní kancelář**
Schweitzerova 84/50
779 00 Olomouc
Tel.: +420 587 407 086
Fax: +420 493 814 899
e-mail: info@akdps.cz
www.akdps.cz

**DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.
advokátní kancelář**
Palác Archa
Na Poříčí 24
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 774 000
e-mail: office@dunovska.cz
www.dunovska.cz

dvořák | hager & partners
advokátní kancelář

**Dvořák Hager & Partners,
advokátní kancelář, s.r.o.**
Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: praha@dhplegal.com
www.dhplegal.com

FIALA, TEJKAL A PARTNEŘI S.R.O.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

**Fiala, Tejkal a partneři,
advokátní kancelář, s.r.o.**
Mezníkova 273/13
616 00 Brno – Žabovřesky
Tel.: +420 541 211 528
Fax: +420 541 210 951
e-mail: recepce@akfiala.cz
www.akfiala.cz

GLATZOVÁ & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

Glatzová & Co., s.r.o.
Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 401 440
Fax: +420 224 248 701
e-mail: office@glatzova.com
www.glatzova.com

HÁJEK ZRZAVECKÝ

HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.
Revoluční 3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 227 629 700
Fax: +420 221 803 384
e-mail: info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

**Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář**

Florentinum
Na Florenci 2116/15
110 00 Praha 1
Tel.: +420 255 000 111
Fax: +420 255 000 110
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

**HOLEC, ZUSKA
& PARTNEŘI**

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWALT

HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti

Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235
Fax: +420 296 325 240
e-mail: recepce@holec-advokati.cz
www.holec-advokati.cz

KPMG Legal s.r.o., advokátní kancelář

Pobřežní 1a
186 00 Praha 8
Tel.: +420 222 123 111
Fax: +420 222 123 100
www.kpmg.com/cz

KSD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 00 Praha 4
Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

**Mališ Nevrkla Legal,
advokátní kancelář, s. r. o.**

Longin Business Center
Na Rybníčku 1329/5
120 00 Praha 2
Tel.: +420 296 368 350
Fax: +420 296 368 351
e-mail: law.office@mn-legal.eu
www.mn-legal.eu

Maršálek & Žila, advokátní kancelář

Stará cesta 676
755 01 Vsetín
Tel.: +420 571 410 895
Fax: +420 571 410 232
e-mail: sekretariat@marsalekzila.cz
www.marsalekzila.cz

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8
158 00 Praha 13
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: praha@msblegal.cz
www.msblegal.cz

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

PPS advokáti s.r.o.

Velké náměstí 135/19
500 02 Hradec Králové
Tel.: +420 495 512 831-2
Fax: +420 495 512 838
e-mail: pps@ppsadvokati.cz
www.ppsadvokati.cz

**Randl Partners
advokátní kancelář**

Tetris Office Building
Budějovická 1550/15a
140 00 Praha 4
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 270 007 311
e-mail: office@randls.com
www.randls.com

Rödl & Partner
Rödl & Partner, advokáti, v.o.s.

Platněnská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
Fax: +420 236 163 799
e-mail: prag@roedl.cz
www.roedl.cz

**TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.**

Trojanova 12
120 00 Praha 2
Tel.: +420 224 918 490
Fax: +420 224 920 468
e-mail: ak@iustitia.cz
www.iustitia.cz

**VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ
advokátní kancelář s.r.o.**

Husova 242/9
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 220 775
Fax: +420 222 220 804
e-mail: info@vcv.cz
www.vcv.cz

**Weinhold Legal, v.o.s.
advokátní kancelář**

Florentinum
Na Florenci 2116/15
110 00 Praha 1
Tel.: +420 225 385 333
Fax: +420 225 385 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

Prožít šťastný rok je složitá skládačka.
Poskládejte si ten svůj...

Jsme tu pro vás.

Advokátní kancelář **PRK Partners** Vám přeje
veselé Vánoce a šťastný nový rok 2015

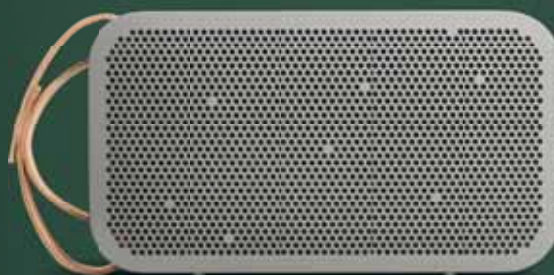

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2014
WINNER

Získáte vše.
Samozřejmě.
Bez kompromisů.

www.prkpartners.com

A2

KAŽDÝ DEN SVÁTEK

S BeoPlay A2 se každý den stane malým festivalem hudby a radosti.

Výkonný přenosný Bluetooth reproduktor BeoPlay A2 je navržen tak, abyste si ho mohli vzít všude s sebou. Skutečný všesměrový zvuk True360 vás bude provázet, kamkoliv se vydáte.

Bang & Olufsen
Jáchymova 4, Praha 1
224 811 234 | www.kd-elektronika.cz

B&O PLAY by BANG & OLUFSEN | Více informací se dozvíte u nás v prodejně nebo na BEOPLAY.COM/A2

Speciální nabídka jen pro právníky

Nová třída C

Více informací o nabízených podmínkách pro právníky získáte u nejbližšího autorizovaného prodejce Mercedes-Benz.

www.mercedes-benz.cz

A Daimler Brand

Mercedes-Benz
The best or nothing.

Mercedes-Benz C 220 BlueTEC, kombinovaná spotřeba 4,3–4,5 l/100 km, kombinované emise CO₂ 108–115 g/km. Hodnoty emisí CO₂ byly naměřeny a jsou uváděny v souladu se směrnicí 1999/94/ES. Údaje se nevztahují na konkrétní vozidlo a nejsou součástí nabídky, slouží pouze pro porovnání s jednotlivými typy vozidel. Foto je pouze ilustrativní. Pro nabídku nutno předložit průkaz advokáta České advokátní komory nebo průkaz notáře Notářské komory České republiky (zvýhodnění neplatí pro notářské čekatele a advokátní koncipienty).